CHRIST COLLEGE ANNUAL

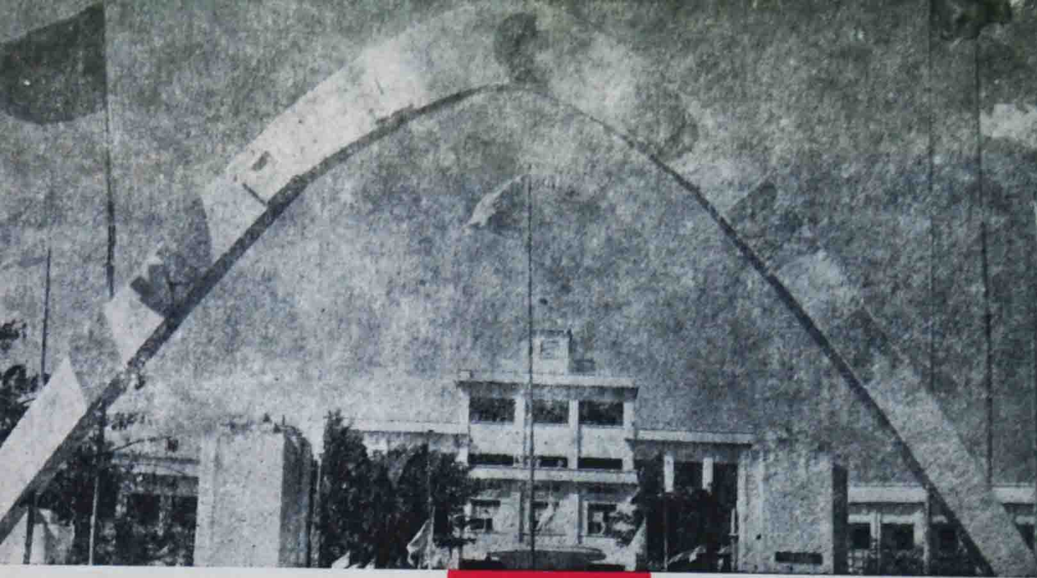

CHRIST COLLEGE ANNUAL

MAY '73

Vol. XVI

ublished by :

RI. STANLEY PAUL

tudent Editor :

RAHMMA PRATHAB

CHRIST COLLEGE LIBRARY
AC NO. 39550
CALL NO.
REF

Edited by :

V. C. THOMAS

COVER PAGE :

COMPUTER ART

MAGAZINE COMMITTEE

President:

REV. FR. GABRIEL C. M. I.

Treasurer:

REV. FR. RAPHAEL KANNANAICKAL C. M. I.

Chief Editor:

V. C. THOMAS

Student Editor:

BRAHMA PRATAB

Staff Representatives:

G. LAKSHMINARAYANAN
P. A. THOMAS
C. P. ELAYATH
K. J. JOSEPH
V. JOSEPH

Student Representatives:

V. GIRIJAVALLABAN
P. S. VISWANATHAN
V. C. ARAVINDAKHAN
V. SACHIDANANDAN
REV. PAUL ALAPPAT
K. P. R. RAGHAVAN

Fr. Gabriel, Fr. Raphael, P. Ramankutty,
K. M. Thomas, John Syriac,
Abraham Mutholy, K. Sachidanandan,
M. V. Varghese, Peace Johnson,
Lakshminarayanan, Dr. M. M. Chandy,
C. P. Elayath, T. T. Joseph,
Lonappan Chirayath

I am grateful to you for your suggestions and sincere help.

EDITOR.

Lead Kindly Light

...ast. Spurred
...on to encounter
...e.
...f the moving present.

...urs,
Thomas
V. C. Thomas, Chief Editor.

Dear Reader,

I am presenting before you the sixteenth volume of our college Magazine. In the pages that follow you will read of our attainments, academic and cultural, of our triumphs in arts and sports. Also, you have what our young writers and artists are capable of. To their merits be largely kind, to their faults a little blind.

In the intellectual and cultural existence of our little town we have always left our impacts though we do not boast of its always being positive. We have groped in the dark and strayed into the wild. Our exuberant outbursts have not always been a fine excess. Our departures are but microcosmic reflections of the contemporary human predicament. We do not seek to exonerate ourselves; ~~not~~ only that situations demand unprejudiced apprehension.

Times are changing, and our youth are afloat on the floods. Change is often a sign of growth. To have changed often, as Newman would have it, is to have become perfect. No change is a complete break with the past. Spurred on by the past, our youth should learn to encounter the present and enliven the future.

Here is an arrested moment of the moving present. See how it acts on you.

Yours,
Thomas V.C.

May 1973

V. C. Thomas, Chief Editor.

Rev. Fr. Gabriel, Principal

PRESENTS

the sixteenth annual report

Respected President, Reverend Fathers, Sisters, dear members of Staff, Students, Ladies and Gentlemen.

The academic year 1972-73 commenced with the reopening of the College on 28th August. I need not elaborate the special circumstances which led to the late reopening of colleges in Kerala this year. The question of the equalisation of fees and the direct payment of salaries to the staff by the Government, and other allied matters were engaging the attention of educationists and of the general public for some time past. The difficulties encountered in evolving a suitable formula, accommodating the legitimate interests of all concerned were manifold and formidable. And at last after prolonged negotiations, a settlement was reached. Let us hope that the field of Higher Education will gradually get settled and stabilised.

Courses and Strength: At present we have five Divisions of Pre - Degree in each year; six Degree courses in Mathematics, Physics, Chemistry, Zoology,

Economics and Commerce, and three Post-graduate courses in Chemistry, Zoology and Commerce, having in all a strength of 1794 students.

University Examination Results: Our results in the University Examinations were quite brilliant in some subjects, while modest in others. We have been singularly fortunate to secure a good number of first ranks in the University Examinations. The first rank in M.Com. degree examination continues to be our monopoly, and Vijayan has kept up our glorious tradition this year too. The rank in the B. Com. degree examination also goes to a student of this college, P. M. Abraham. Again Sivadasan A. wins the first rank in the M. Sc. Chemistry. Perhaps the crowning success of this year is that of Robert P. Panackal and Sasidharan A. who made history by annexing both the First and Second consecutive ranks in the Pre-Degree Examination. These rank-holders are the honour of the College; and I congratulale them warmly.

The subject-war results of the University Examination are detailed below:

Class	Subject	Total appeared	I Class	II Class	III Class	Percentage of pass
Pre-Degree		376	39	55	70	43·6
II Degree						
	English	297	—	8	145	52
	Malayalam	161	—	13	116	81
	Hindi	154	1	7	113	79
III Degree						
	Mathematics	24	4	6	4	64
	Physics	41	29	4	6	95
	Chemistry	40	19	9	3	77·5
	Zoology	42	7	15	13	83
	Economics	59	—	4	25	49
	Commerce	57	—	4	18	38·6
Post-graduate						
	Chemistry	8	5	2	1	100
	Zoology	8	1	7	—	100
	Commerce	10	1	8	1	100

Library: Considering the great role of the library in the life of the University students and in their intellectual formation, the college has been sparing no pains to provide them with a large number of standard books on all subjects. The number of books in the libraray has gone up to more than 28,000 this year. But the accommodation in the library is not commensurate with the strength of the college, nor with the high standard of attainments in other Departments. How the prcspects of having an adequate library and an Auditorium for this college have brightened up, with the offer of liberal assistance by the U.G.C. and the generous contributions

from the staff and students. I hope this project will materialise in the near future.

Association and Fxtra–curricular activities : As the college started functioning only in August-September, the question of constituting a Provisional Executive Council did not arise this year. Immediately after the admissions were over, general elections were conducted and the new Executive Council was formed. It is time that responsible public opinion is formed against the present form of elections held in our colleges which often lead to groupism, strife and violence among the students. Instead of forming a training ground for democracy, the elections and the union activities often make a mockery of democracy. The formal inauguration of the Literary Association was held with the famous poet Sri. Vyloppilly Sreedhara Menon in the chair. Dr. K. K. Rahulan spoke on the occasion. The main feature of this year's union activity may be said to be the absence of any activity worth mentioning. There were no debates, mock assemblies or career talks. We did not conduct the customary Tournaments, nor did we hold the Inter – Collegiate Debate.

Some mention may however be made about Fine Arts, Writers' Club, and the National Service Scheme.

Fine Arts : This year we played host to the conduct of Arts Festival of the D. Zone. Our contribution to it was superb and we annexed the zonal Championship. In the Inter – zonal Arts Meet also, our performance was brilliant and our artists secured four first places :

Light Music	:	N. K. Ravindran
Instrnmental Music	:	V. S Cherian
Group Music	:	Davis & Party
Group Dance	:	Peethambaran & Party.

What led us to to this glorious victory is the permanant base that we laid during last summer, by providing special coaching classes in Fine Arts by experts.

Writers' Club : A Writers' Club was silently functioning this year, to promote literary taste, and foster writing habits among those students who have a flair for it. The club held a number of group discussions, poetry readings, and a one – day camp in which a few prominent men of letters participated.

National Service Scheme : The N. S. S. aims at education through community service. The N.S.S. unit of this college undertook three major projects in the town, in addition to their usual service programmes, such as town – cleaning, hospital work and literacy campaign. The first major project was the construction ef the one – mile South Temple Road. The second too was the construction of another major road, near the S. N. School, undertaken in collaboration with the national A. I. C. U. F. work camp. The N. S S. volunteers made substantial contributions to the levelling of the stadium ground of the college.

C. S. A. : The C.S.A. and C.S.U. units of the college functioned very effectively this year. During last summer, the unit organised a national work camp in which A. I. C. U F. volunteers from 18 colleges, in and outside Kerala, took part. They constructed

the S. N. North road which was a long - felt need of the local people. The unit also organised the St. Thomas Centenary on a grand scale, with a seminar, special liturgical service, cultural programmes and a pilgrimage to Malayattor. His Excellency Dr. Sebastian Mankuzhikari and Mar Ephrem participated in the celebrations.

Sports and Games : This year's major undertaking for improving the physical facilities of the college is the completion of the 400 metres' track. For a college of our standard in the field of sports and games, a 400 metres' track was long over due. Our stadium is still incomplete, and we hope to get it finished in the near future. The Third Philot Athletic Meet of this year was held in our new track in last November.

Our foot-ball team won the Zonal Championship and missed the University Championship only on the goal average. The weight - lifters of the college were the University runners-up, while the basket and the volley ball teams won the zonal championship. Our atheletic squad bagged the University Championships in two Pilot Meets, but very narrowly missed the ultimate university crown. We have supplied as many as 15 players to the State and University teams. Devassykutty was again chosen to the state volley ball team, while Ittimathew played for the State junior foot ball team which won the national title. Babu, Ittimathew, Paul and Jacob represented the University foot ball team which fought its way to the national finals. Devassykutty and Punnoose, the redoubtable defenders of the University Volley Ball team deserve special mention.

N. C. C. : The general decline in the academic life has affected also the N. C. C. movement, and it cannot be said to attract as many students, as it did before. At present we have two companies of about 200 students each. I am happy to mention that S. U/O. Radhakrishnan K. had the unique privilege of representing the Kerala State at the Republic Day Parade in New Delhi this year. Again it was S. U/o. Radhakrishnan who got the honour of leading the Kerala N C.C. to the advanced leadership course. Our N. C. C. shooting team stood first in the inter-Bn. shooting competition for the fifth year in succession. Next year, we hope to have a small team of N. C. C. cadets, fully disciplined and enthusiastic, organised on a purely voluntary basis rather than drag on with a large number of cadets.

Scholarships and financial assistance : Scholarships and other forms of financial assistance are being given generously by the Government and other agencies. The names of the scholarships and the number of students who got benefit from each, are given below :

1. National Science Talent Scholarship	2
2. National Merit Scholarship	7
3. State Merit Scholarship	11
4. University Merit Scholarship	4
5. Merit Scholarship to the children of Teachers	3
6. National Loan Scholarship	68
7. Physically handicapped Scholarship	5
8. Sports Scholarship	8

9. Harness Fee Concession 6
10. Fee Concession to the dependance of political sufferers 1
11. Fee Concession to the dependance of service personnel 1
12. Temple Entry Proclamation Scholarship 2
13. Unified Fee Concession 106
14. Backward Community Educational Concessions 213
15. Forward Community Educational Concessions 15
16. Dharmaposhana Company Fee Concession 23
17. Chandrika Scholarship 4
18. Christ College Students Aid Fund 71

Hostels: We have altogether 350 students in the two hostels attached to the college. The level of attainment of the college depends to a great extant upon the standard of academic and social life maintained in the hostels. It is up to the resident students to make the best use of the additional facilities offered to them in the hostels. I am particularly thankful to the wardens who in the present social set up, are discharging an onerous duty.

Conclusion: The success of an educational institution depends upon many factors the most important of which is the students themselves. There was a time when student interest was taken for granted, and our only concern was to enlist the co-operation of the teachers, and the other factors. If the student community does not feel its responsibility, the very basis of institutional study cracks and no one can save it from disintegration.

I take this opportunity to thank the members of the teaching community for the selfless service rendered by them, in the up-bringing of the young men under our care. I also thank the members of the non-teaching staff, the local municipal Councillors and the public, for their whole-hearted co-operation.

Finally on this occasion, I raise my mind in prayerful supplication to Lord Jesus Christ, to whom this College is dedicated, to protect us from evil and to lead us on unerringly, in the path of duty and virtue.

OUR ELECTED OFFICE BEARERS

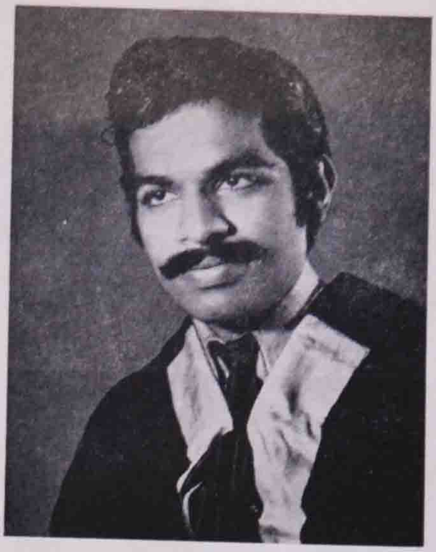

V GIRIJAVALLABHAN, CHAIRMAN

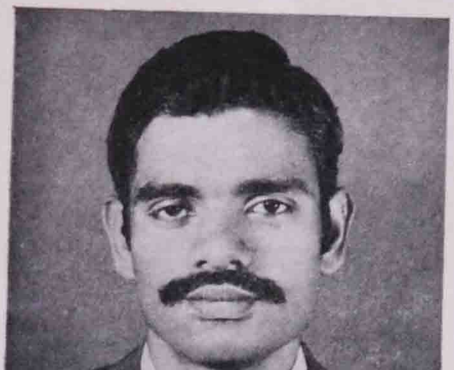

M. MOHANAN, VICE CHAIRMAN

M. M. ARAVINDAKSHAN
General Secretary
and
University Councillor

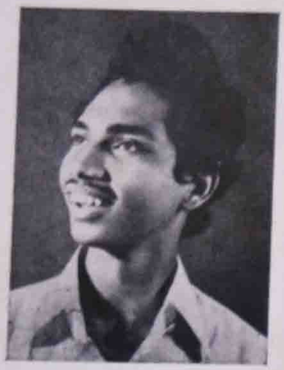

P. VENUGOPALAN
Sccial Service League

VINCENT
Fine Arts

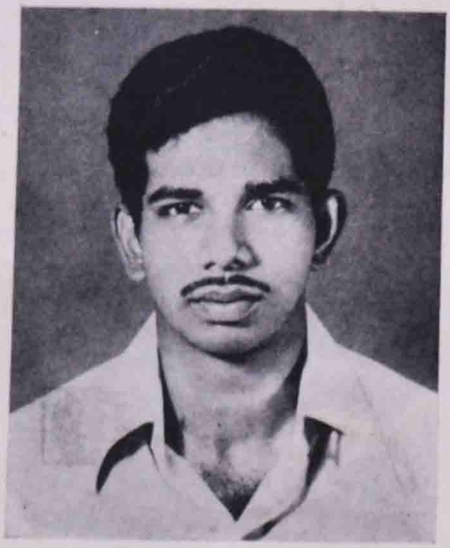

BRAHMMAPRADAP
Student Editor

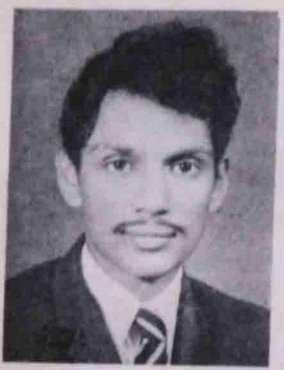

THOMAS KALACHERRY
Debating Club

V. BALACHANDRAN
Students Welfare

ENGLISH SECTION

CONTRIBUTORS :

PAULY, PUSHPAKARAN, MOHANAN, ALOYSIUS, SANKAR, JOHNSON, RAMANATH, VARGHESE, RAVI, SAYEDALAVI, ANAND, PAUL, JOSEPH, NANDAKUMAR, MURALEE

Goes on the brook murmuring,
Down the valley chattering.
It's skimming, not brimming;
It's gleaming, not glooming.

Basking in the sun
And smiling at the moon,
Singing with the birds
And dreaming with the bards,

Babbling to the wind
And bubbling into the sand,
Sliding with the weed,
Goes it on, in speed.

Hasn't it got anything,
To teach man, something?
It has got the bubbles,
To reduce life to bubbles!

babbling brook

pauly a d I b com

A.K.P. METALS & ALLOYS

- ALUMINIUM
- BRASS
- COPPER
- STAINLESS STEEL

A. K. P. METALS & ALLOYS

ROLLING, PRESSING AND SPINNING MILLS

Factory
POST BOX No. 24
IRINJALAKUDA

Show Room
POST BOX No. 22
ERNAKULAM

Enterprised By

Alenghaden's Vessels House

IRINJALAKUDA

to my goddess

pushpakaran k v
III b sc

Could I see you daily once
Mine is the elected shoul to the paradise
A pretty smile in your rosy cheeks;
I am the one who won the bumper prize.
Half a rupee is not the secret of your beauty
Powder and lipstic fail in their duty.
As electric lamp before sun mighty
You have the serenity of Almighty.
The essence of fragrant flowers,
You constitute the seven wonders;
The extracted colour of the deep blue Sea
In your dark blue eyes I do see.
To picture my goddess on a canvas
Heaven help me, I am not a da Vinci
Even my word portrait proves dirty
Give rebirth to P. B. Shelley!

Eevery one craves for it !!!

HAPPINESS............

A PROGRESSIVE AND PROSPEROUS NATION ALONE CAN PROVIDE THE SWEETNESS OF LIFE TO ITS PEOPLE. HOW CAN THE COUNTRY BE PROGRESSIVE AND PROSPEROUS ?

THE SOUTH INDIAN BANK LTD.

(Regd. Office : TRICHUR)

has introduced variety of attractive
SAVING schemes suited to every
purse. The Savings however small
they be helps the Nations' cause
to make it prosperous
and progressive

For more details contact any of Our Branches spread over SOUTH INDIA

IRINJALAKUDA
BRANCH
AT
St. George Forance Church Building
THANA
Phone : 230

JACOB KALLIATH, B.A., B.L.
CHAIRMAN

COLLEGE UNION INAUGURATION

SRI. VYLOPPILLY

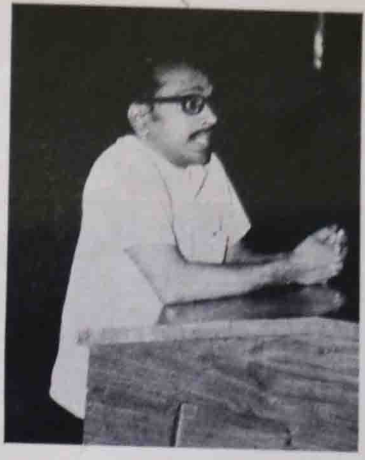

DR. RAHULAN

Malayalam DRAMA

ollege
HESTRA

FINAL B. A. (Economics)

AICUF UNIT

M. Sc.
Chemistry

FAREWELL........................ FAREWELL........................

M. Sc.
Zoology

Final
M. Com.

FAREWELL..............................FAREWELL..............................

B. Sc.
Chemistry

B. Sc.
Physics

FAREWELL..FAREWELL...................................

B. Sc.
Zoology

B. Sc.
Maths.

FAREWELL........................ FAREWELL.........................

Final
B. Com.

seek seek seek

v a mohanan
II b sc

Time came to me with its warning
To live here is to Struggle
To live well a risk
To live free a question
I looked around and heard
My weary days whisper.
The cage is beautiful
The roof so wide
The range is short
But it is cage
It is roof and
It is range.
So my brain fades
My tears vanish
My veins sing
The immortal Song:-
"Seek, Seek, Seek
Seek the ultimate
For you and
For future."

PHARM-O'-SALES

XXXIII/380 CONVENT ROAD
OPP. SHENOY'S VISTARAMA

ERNAKULAM
COCHIN - 11

STOCKISTS:

B. D. H. A Division of Glaxo Laboratory
Sarabhai M. Chemicals Pvt. Ltd.
Reechem Pvt. Ltd., Hyderabad
Father Solvent and Aneasthetic (Hyderabad)
Vensil corncing Glass Wares

DEALERS:

Laboratory Glass Wares
Equipments
Hospital Items
Microscopes and Colorimeter
Centriguges–Incubators
Ovens Etc.

PHONE: 31565

Phone: 399 A & Res: 231

KANDAMKULATHY

SILK HOUSE

Tana, Irinjalakuda

Stockists for:

THE BUCKINGHAM & CARNATIC MILLS
THE METTUR MILLS
BOMBAY DYEING MILLS
GWALIOR RAYONS
VINAR TERYLENES
KOSONS READYMADE DRESSES

Please step in to our Shop for your all requirements in

PIECE-GOODS

a letter to my love

p j aloysius I p d c

Go, pale fac't Paper, to my Dear
And whisper this into her ear:
Though I absent am, yet she
Keeping thee, embraces me.
Let no rude hand dare to touch thee
Care not though a thousand grutch thee
Of that bliss which in her hive
Thou enjoyeth till I arrive,
And be sure thou doth not fly
From the glances of her eye.
Nor let any dare to see
What is between my Love and thee.
Nay, and when she chances to sleep,
Gently to her bosom creep
where I charge thee, rest till she
With her kisses awaken thee
Go and prosper for a space
Till I rob thee of thy place.

about you dearest

p s sankar
III b com

So sweet, so melodious,
The rhythm of your song;
Oh, darling of creation
You beautify nature.
Oh, sweet, won't you come to my heart
When all are asleep
In the mejestic calmness of nature
To my bed, like a thief?
Or shall I come to you, my beauty
To dance, be one, in the full moon
With you, to rove the whole cosmos?
Oh, permit me to fly–
With the singing breeze to you:
Coming, a-coming my dear.
Nature pleasant, gracious, bliss,
Sleep not, fade not, wait a while.

CALICUT UNIVERSITY ZONAL ARTS FESTIVAL

SR. LEO
of Vimala College Inaugurates

↑
DANCER PEETHAMBHARAN
in different poses
↓

MR. JOHN SYRIAC
Welcomes
the Audience

MALAYALAM DRAMA

GROUP DANCE

I PRIZES IN THE UNIVERSITY ARTS FESTIVAL AT CALICUT

GROUP MUSIC

The wind blows from the western seas
The birds sing in charm and peace
Patches of clouds float in the blue skies-
To know the state of the east, as the western spies.
The scents intoxicate and bring the touch of the
blossoms
Dancing on the plants' 'bosoms!'
The flies hurry to kiss the rose-
And it remains in a playful pose.
An array of cows graze with ease and glee
Their calves leap up in vigour and glee.
The boys roam and pluck the wild fruits!
And they have those red-ripened fruits!
The peasants watch the paddy crops
As the grasses sing with claps-
To hail their poor but happy claimants
In great ecstasy, with no complaints!
The swinging crops chant and please the owners
And play the gentle hosts in honours!

But I do not see you, Oh, my dear
And I remain in my room drear!

Oh, do you know my "most dear"?-
You the singer of the heavenly choir:
Will you seek my valuable treasure?-
That will give me eternal pleasure!
Will you see my heart's blossom?
Will you call my fragrant blossom?
Give him word of my worried mood
And bring him back, oh, dear bird!

The east is curtained with a thick smoke
And nothing can be seen in that furious smoke-
The fury of the Almighty is high!
As His love and justice are high!
Ah! in the arms of moon light
Your green face, and I can behold
The black rocks and the smoke's flight
And the murmuriug "silver-fold"-
You glance at me, the green mountain,
My mind jumps at you as a fountain-
To affirm our hearty friendship
And to send our silent worship

winged words

n l johnson II d c

To the Almighty for his magnanimity
To make us pals and check all enmity!
What apt names can I give you
Oh, "sahyan," the grand divine view!
There's smoothness on your breast
There's sweetness in your heart
There's hardness before your feet–
The hardness, of the rocks, that is to be met
By the wearied wanderers of the forest–
Now I ask you in sorrow's weight;
"Have you seen" my "heart's love"–
I did lose him, how?

There's a message in the wind's hands:
The latest state of the southern lands;
A keen and sharp vision can bring forth
The calmness and jollity of the north:
But what can I say of my dear
As I have little news with me near!
Whither should I wander–
To meet him in great wonder!

Ah! I have reached you in a hurry–
Know my breathless worry:
Why did you leave me, dear–
From your jocund near:
Greater than all treasures,
Better than all measures,
Sweeter than all honeys,
Smoother than all flowers,
Purer than all white snows,
Hotter than a bright burning source
Let me give you first
A sweet hug of thirst!
How soft is your touch,
You do love me so much!
I reach an eternal Elysium
As an elegant effulgence flows from this medium
Let us fly away from this height
And reach the furtive eastern ravine by the night;
"Let's be true to one another"
And dissolve and be one, further !!!

→

ROBERT P. PANAKEL
I Rank
in Pree-Degree

←

A. SIVADASAN
I Rank
in M. Sc. Chemistry

THE PICK OF THE COLLEGE

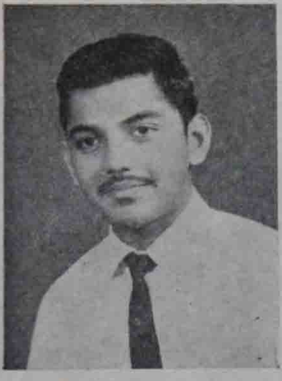

→

A. SASIDHARAN
II Rank
in Pre-Degree

←

M. K. SAKTHIDHARAN
III Rank
in M. Sc. Chemistry

CONGRATULATIONS

U/o. E. S. VASUDEVAN
Attended All India
Advanced Leadership
Course at Barappani
in Assam

U/o. P. VIVEKANANDA
Attended Army
Attachment Camp at
M. R. C. Willington (Oot

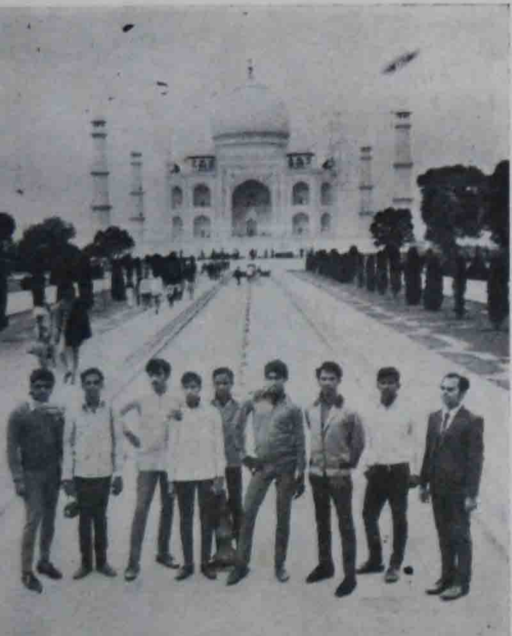

Our Students at Agra & Ooty with
V. JOSEPH, M. A.
&
Student Editor
PRATHAB

hippies hypocrisy and happiness

p j aloysius
I pdc

Now in India we can see many foreigners with a curious get up, wandering here and there in big cities like Delhi, Bombay and Goa. They live in a world of LSD and Marijuana. Sometimes we watch them for some minutes and wonder at the beggar-like foreigners who spend money in plenty.

They are the hippies! They have emerged out of a new sub-culture around the world. The drug taking cult has rejected modern society, rebelled against the establishment and withdrawn to a world of bizarre thrill. They are the barometer of the society, the sick society!

It is estimated that more than 6,00,000 of young people have dropped out of society, rejected the life and standards of their parents and peers. They have withdrawn to their own world of Marijuana, called 'pot' and LSD called 'acid'.

By all estimates the new hippie subculture is growing phenomenally and will probably not reach its peak for several more years. More and more young people fed up with the moral standards and cutthroat competition of their elders are deciding that such a life is not a life at all. They want something different; they want something exciting; something novel and new.

Who is a Hippie? What causes a young person to reject the society? Why did he join the 'hip' world? It is time to know the truth, to understand the real meaning and dangers of the hippie sub-culture.

We can go to a hippie camp. Some hippies look like wild-Indians of American variety. Others appear with colourful coats and high boots.

We can interview some of the hippies. "Why are you a hippie?" "Do you believe in God?" "Why have you rejected the normal life?" "What do you think of war?"

Their answers will be extremely interesting. They say that everything is really beautiful when they are on LSD. There is nothing like it. Marijuana is nice and it gives them a pleasant sensation; it make them feel good. But LSD ....They just can't describe it.

Why did these young people become hippies? All of them say that they are disgusted with the present world, and its violences. "Why can't everybody live in peace?" They ask "Then the whole world can be happy. Love! that's what we all need. More love! That's what we hippies want to give to the world."

Jesus the Hippie: Hippies say that Jesus was the first hippie. He taught people to love one another : He taught peace; but people killed him for it. They are believing in love and peace just as Jesus did.

Some other hippies get their religion from Budhism and Oriental Religions. They point out that Budha was one of the Original hippies He was a beggar who rejected the straight forward world They believe in Nirvana which seems to be the essence of truth and the Oriental Religions have more to offer than Christianity.

The hippies are disheartened with the older generation They don't like the war in Vietnam They don't like the hyprocrisy in churches. They generally hate the boredom that exist in the old order. They find shelter in following the hippie philosophy. They let the world go by and it was not their world They have discovered a new world of free love, peace, live-and-let-live, complete with the sacraments of Marijuana and LSD.

Hippies of two kinds: There are two kinds of hippies. One is the honest, sincere dropout who became disillusioned with the world and society around them. They think that the world is a rotten place and nothing to do with it. Then comes the pseudo-hippie he (or she) goes into hippiedcm for the sex excitment and to get away from mom and dad. This hippie doesn't believe in peace or in hippie philosophy.

Why does a person become a hippie? There are many reasons. A free life of no responsibility appeals to young people. A life of little work, plenty of sex and plenty of peace seems attractive to youths.

The straight world seems full of evil, hatred, exploitation murder and competitions. These things turn hippies to a new world of their own.

The hippies are generally young people. Most of them are teenagers and well educated. They hail from the middle class, although some come from lower and higher classes as well. They are disgusted with war in general and hate nuclear weapons and violence of anykind. They have rebelled against society and turned away from its hypocrisy, shams and frauds.

According to the prevalent thought, they are for universal peace, individual freedom, meditation,, doing what comes naturally, giving into their whims and fancies, lusts and appetites of flesh They want fun to enjoy life. They are for what they call love-which often means promiscuous sex, group love, homeosexuality. They are against the restriction on death.

The hippie uniform : The hippie uniform consists of something like bell-bottom trousers or sewed off jeans; a pack of beads, a string of bells, a feather or flower in the hair; Wide belt with wide buckle, boots, moccasins or bare-feet; above all we notice a hippie by his straggling dishevelled, long dirty hair.

Hippie girls natuarally have long hair combed straight; bright colourful dresses with beads, flowers and bells. The hippies' wild dress and long hair are the symbol of rebellion against society.

Other than their attitude towards society, and their odd dress, there are two basic ingredients of the average hippie sexual promiscuity and drugs.

Evil Results : Hippies believe in free love. They exhibit morals of a common love. Any kind of sex goes– man and woman, man and man, woman, and woman or even group sex, Venereal diseases Viz, syphilis and gonorrhea--are common among them. Many don't even bother to go to hospitals for treatment. They don't seem to care what may happen tomorrow–they are living for today.

Sex is engaged openly in parks, or beneath semi–open bushes. Hippies don't really care who sees them as they kiss, fondle each other, or go all the way.

But even more bizarre and dangerous than the horrible immorality and venereal disease is the drug scene. Among some hippies, however, drug taking is not a fad, or a fact of life. It is a religion! Many of them seek inner peace and divine revelation through the sacrament of LSD, Marijuana is the glue that holds the hippie movement together and LSD is the sacrament that has provided it with spiritual identity.

Hippies see Christ as a man of peace. But they don't see much peace among this world's Christians. They look upon Christ himself as the hip guru of his day. They say that Christ studied occult. He learned to walk on water. Many are deeply interested in Buddha; the rites of Hinduism; many of them worship sun the giver of all life.

Many hippies are devotees of Hindu mysticism and avidly follow the teachings of Maharishi Mahesh Yogi (Chief guru or priest of Beatles) and Swami A. C. Bhakthivedantha from Bengal.

Hippies look on Christ as "a very groovy cat." They very highly admire Budha for his philosophy. They Even consider the Catholic St. Francis Assisi a forerunner of their movement. The leaders in the hippie mysticism are called 'gurus' and borrow heavily from yoga, Buddhism and Oriental practices such as burning incense.

Marijuana is called "grass" "pot" "Mary Jane" "weed tea" and "kif." An individual under its influence is not in his right sense. He has inflated feelings of self power He loses a true sense of proportions. Such feeling can be dangerous.

LSD which hippies call "acid" can cause chromosomal damages and mental or physical abnormalities in babies. One young man on LSD stood in the middle of a busy road, playing with the cars as if they were toys untill he got killed. Another tore off his clothes and ran naked through the countryside proclaiming he was 'Christ the Saviour,' Another climbed up a tree in the nude and began baying at the moon. One young fellow, also naked, ran into the streets brandishing a sword and tried to kill a policeman. Hundreds and thousands of similar cases could be cited. But these

are sufficient to prove that LSD is dangerous.

Although hippies speak "Peace' and proclaim "Love" there is not as much peace and love among the hippies as we might think The hippie community seethe with hatred, persecution complexes, muggings rapes, murders, suicides and all kinds of violence Hippiesm itself will never change the world. Hippiedom is not creative; it is degenerative. It cannot develop the mind, although some claim so; it will weaken, deteriorate, shatter the mind It is not an explosive, potent new force in society; it is an offshoot and a strange return to primitive living. Hippiesm has emanated from the sickness of the society. It could not have arisen in the first place, and could never have gained such seemingly widespread popularity among hundreds of thousands, except for the fact that society is sick

There is something wrong, something deadly, something seriously fatal about this present world! Hippism proves that fact. Those who become hippies see much of what is wrong with the world; they see the hypocrisy, the phoniness, the hollow shams, the dishonesty, the threat that mankind will wipe off from the face of the earth; they see all the problems of the world – but they retreat into their own selfish little drugged world. They don't know the answer or solutions to these awsome world problems! They see clearly that something is wrong; but they don't know what to do about it! Though they, as solution, accept the world of drugs, hiding away from the straight world, Such a solutton is no solution at all.

To any one with a sensible, sound mind, it is clear that hippies don't have the answer to life's real problems. Spiritual discovery and revelation through LSD do not lead to knowing the true God, nor it leads to happier and joyful living. Hippies must know that two wrongs don't make a right.

In India our young men are blindly following the western hippie style. They believe that hippism is a fashion! The poor Indian youths take drugs for mere fun! This kind of 'wild' life is not suitable for our Indian culture. It is time to prevent the entrance of hippies from abroad; it is time to check the birth of such mad 'patients' in the sacred soil of India.

WELCOME TO HON. MINISTER MR. A. C. GEORGE

↓

PRINCIPAL GARLANDS

↓

A GALA RECEPTION

←

SRI. A. C. GEORGE Faces the "Generation Gap"

FR. PRINCIPAL LAYS THE FOUNDATION-STONE OF LIBRARY CUM AUDITORIUM

↑

A DREAM COMES TRUE

WRITERS CLUB SEMINAR

KOVILAN SPEAKS

KUTTETTAN, K. G. SANKARA PILLAI, K. SACHIDANANDAN (VICE PRESIDENT)

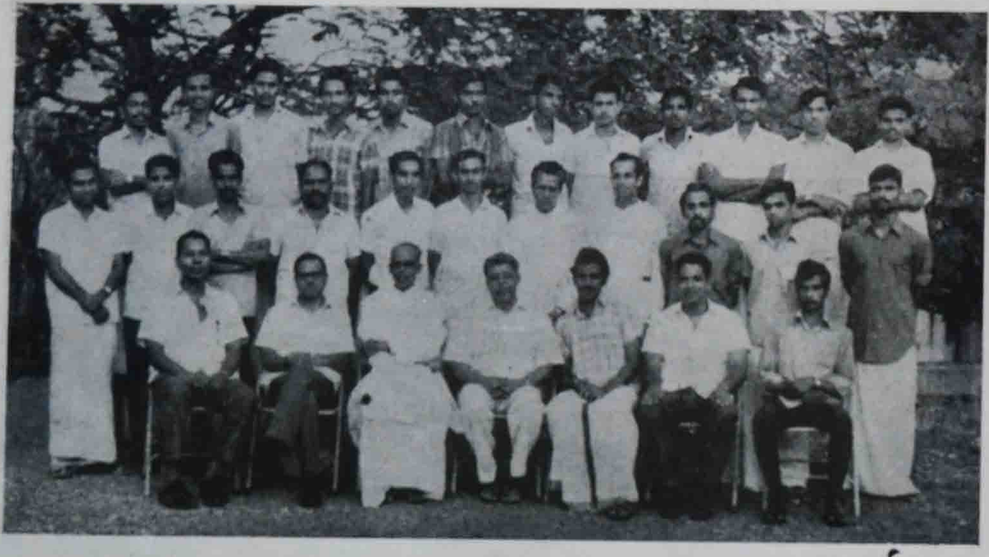

COLLEGE EXECUTIVE COUNCIL

ultrasonics some interesting applications

ramanath n
III b sc

"Wonders will never cease," says the proverb. It is true of science. Scientists have now gone farther and farther deep into the intrinsic truth of universe and perhaps, one day, the nature may be inundated by them. If we think of this, we may be more confused.

We commonly experience the sensation of sound in our ears. But the common people have not even thought far beyond the sensational aspect of sound. But if we realise some of the interesting facts about sound, we may wonder, "How science has gone deep!"

Human audibility ranges from about 20 c.p.s. to 20,000 c p s and beyond this we enter into the region of ultrasonics. Ultrasonics is referred to sound waves in which frequencies are far beyond the 'limits of hearing.' The last few years have seen some tremendous advance in this field and ultrasonics has been widely used in Chemistry, Biology, Metallurgy, Industry, Engineering and Communication.

Ultrasonic waves can be generated mainly by three methods, viz., mechanical, magnetostrictive and piezoelectric. The different mechanical methods include whistles, gas jet generators, sirens etc. But the two most important methods are magnetostrictive and piezoelectric. In the magnetostrictive method, ferro-magnetic materials such as iron, nickel etc. when placed in an oscillating magnetic field produce ultrasonic waves. In the piezoelectric methods, certain crystals like quartz when placed in a varying electric field produce ultrasonic waves.

In 1880, J & P Curie found that if pressures are applied to one pair of crystals like quartz, another pair of opposite faces will develop equal and opposite charges with consequent P. D. In 1917 Prof. Langevin first succeeded in detecting the presence of submerged submerines under water by echoe-reflection of ultrasonic sound. He developed a method of producing ultrasonic waves by using piezoelectric effect. With a modest size quartz crystals, ultrasonic waves of the order of 54,000 c.p.s. can be produced. In the piezoelectric method, crystals like barium titanate, tourmaline also generate ultrasonic waves

under the influence of a varying electric field. But quartz crystals are found to be the most suitable to produce ultrasonic sound and extensively used in ultrasonic generators.

Now we shall analyse some of the important applications of ultrasonics.

Super Sonic Echoe Depth Sounding: The earlier methods of measurements of the depth of water were extremely slow and tedious. Newer, quicker, and more accurate methods have come to be used in recent years. Many of the scientists put forward many incongruous theories, but the suggestions, however, reached the 'saline depth' only after Langevin had developed his high frequency piezoelectric oscillator. Langevin oscillator is a specially loaded quartz plate which can be tuned to the desired frequency of 30 to 50 Kc/s.

High voltage oscillations tuned to the frequency of 30 to 50 Kc/s are produced from a spark oscillatory circuit and applied to the quartz plate which emits damped high frequency waves, the plate acting like an oscillating piston, having high frequency. Quartz plate is made to emit a series of damped wavetrains at intervals controlled by a motor. These wavetrains, travel down to the sea bed, after reflecting there they come back to the quartz plate, by the time the plate is connected through a switch to the receiving circuit and acts as detector. The time intervals between omission and receipt of wavetrain is counted by an oscillograph. Knowing the velocity of sound in seawater, depth can be calculated.

Application in biology and medicine: Ultrasonics is used in biology to study the different metabolic path ways utilised in converting chemicals into energy and other cellular constituents. Using ultrasonics, the flesh from the gills of the fishes can be easily removed leaving the cartilege intact. Crystallisation of haemoglobin is quickened, virus extraction from mouse tissues can be easily done. Ultrasonics is found extensive use in medicine. Ultrasonic massage was first introduced in Germany before the war. The operating frequency was about 900 Kc/s. The first surgical application of ultrasonics was in the treatment of Meniere's disease by Prof. Arslan of Italy in 1952. The disease is a disorder resulting from an imbalance of pressure in the two fluid cavities of semicircular canals in ear. Brain surgery is also easily carried out using ultrasonics. Surgical operations are done using ultrasonic tools.

Detection of submerged submarines and flaws in metals: Using the arrangement for the depth sounding, it is possible to signal to a distant ship, determine the presence of a submerged submarines, a sunken ship or hidden iceberg. Ultrasonic waves are sent out in all direction. They can be picked upon their return after reflection, and the time for the to and fro journey can be measured. Thus the object is located. The principle of sending ultrasonic waves is used in industry for finding flaws in metals.

Ultrasonic cleaning: Ultrasonics has been very successfully used in cleaning. An ultrasonic pulse of an intensity say, about 1–3 Watts/Sq-cm. causes minute bubbles formed in the medicine. The bubbles begin to vibrate under the influcnce of ultrasonic waves giving rise to cavitation. Water,

kerosene etc are used as detergents. The cavitation in the medium causes the dust particles on the object surface to be detached and kept in suspension by the agitation of the liquid medium. Oil, greese etc are emulsified and dispersed from the object surface. In the cleaning, low frequencies of the order of 20 Kc/s and high frequecies of the order of 300 Kc/s are used.

Investigation of some aspect of structure of matter: We find an important use of ultrasonics in the investigation of the structure of matter. The velocity determination of ultrasonics in liquids and gases and its variation with frequency and temperature reveal us many important physico-chemical characteristics of the medium such as compressibility, chemical structure, concentration, spacific heat, etc. According to C. W. Pierce, the velocity of sound in gases increases with frequency. At very high frequencies exceeding 200,C00 c p s the carbon dioxide (Co 2) was found to become opaque to sound waves. The accurate measurements lead to the valuable informaion regarding the constitution of complex molecules. Since passage of ultrasound through a medium causes compressions and rarefactions to which the medium is subjected, the factors which affect the compressions and rarefactions in a fluid medium, eg: the free ions, paired ions etc in an electrolyte solution come into discussions of our present stage.

Ultrasonics in electrochemistry: The wide range use of ultrasonics find great importance to the electrochemistry also. Transmission of ultrasonic waves through an electrolyte solution results in the variation occurring in the conductivity of the solution. Intense ultrasonic waves produce progressive increase in the conductivity of organic liquids as well as aqueous solutions.

Apart from the above applications of ultrasonics, it is used in a wide range in industry in the tinning of metals (ultrasonic cavitation), in the communication engineering for the delay lines-liquid lines, solid delay lines, wire delay lines-which is used in radar systems to delay signals many times its own period. Delay lines are also used in T V, pulse timers, in computors, and in other communication systems.

If we analyse thoroughly the enormous uses of ultrasonics, we come to a consensus that it is interesting and deep rooted. We may leave the scientists solitary, for they think of another 'Gambit' causing embarassment to the people, of their next emanation. Up to this time, we have a common agreement about the velocity of light. But, now, the crucial eyes of the astronomers discover a galaxy (faster than light galaxy) that appears to be breaking the law of science-that no object can go faster than the speed of light!

We may wait for the century's wonders!

PHONE : 246 RES. 403

AUTHORISED DEALER

CROMPTON GREAVES LTD.
P S G INDUSTRIAL INSTITUTE
ADDISON & CO.

REFRIGERATION & APPLIANCES

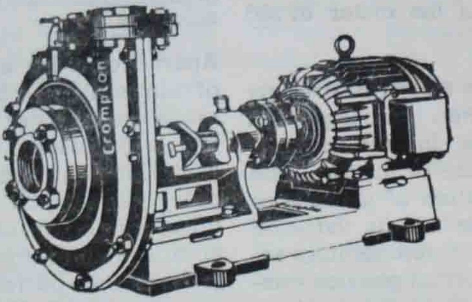

INDUSTRIAL, AGRECULTRIAL & DOMESTIC MOTORS AND PUMPSETS, LAW DENSITY, HIGH DENSITY, POLYETHYLENE PIPES, HULLER & SPEARS, WIRING METERIALS AND OTHER ELECTRICAL APPLIANCES

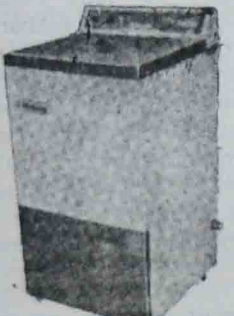

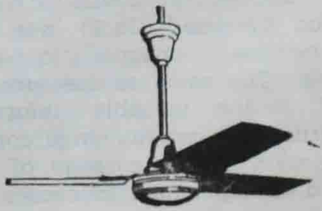

CONTACT

JUNEO ELECTRICALS

H. O. MARKET ROAD BR. MAIN ROAD

IRINJALAKUDA

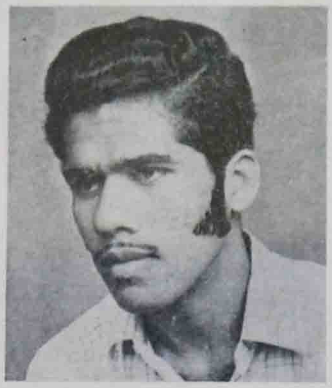

M. V. DEVASSYKUTTY
Represented State twice
in Volley Ball

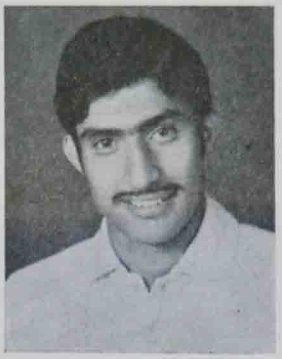

P. XAVIER
Represented Calicut Varsity
in Basket Ball

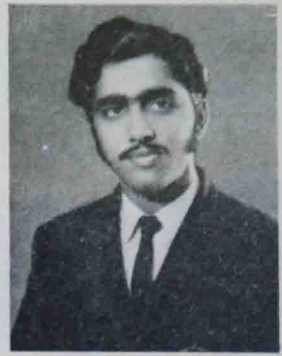

N. K. ITTIMATHEW
Represented Kerala
Jr. Foot-Ball Team

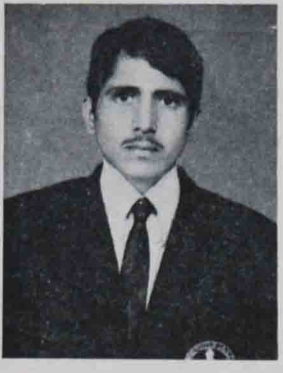

K. VENUGOPAL RAJA
Represented Varsity
in Cricket

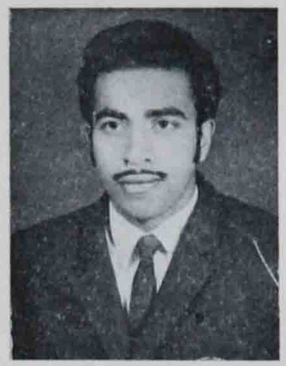

JOSE THOMAS G. CAPTAIN
Represented Varsity
in Basket Ball

RAVINDRAN
Light Music
I in the University

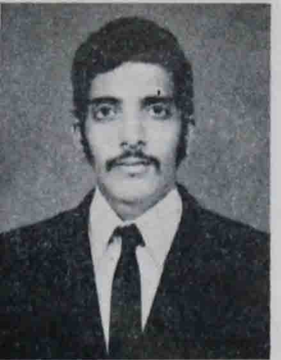

K. J. PRINCE
Represented Varsity
in Athletics

T. P. PUNNUSE
Best Defence Player of
the Varsity

C. K. PAUL
Represented Varsity
in Foot Ball

PEETHAMBARAN T.
Best Dancer

M. D. VARGHESE
Captain, Basket Ball
Represented Varsity

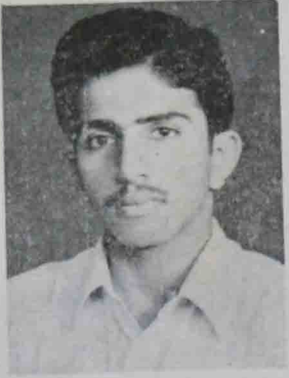

GEORGE JOSEPH
I Prize in Painting

M. P. ASSANAR
Fastest Man
of the Varsity

P. V. PAUL
Won II Place
in Marathon

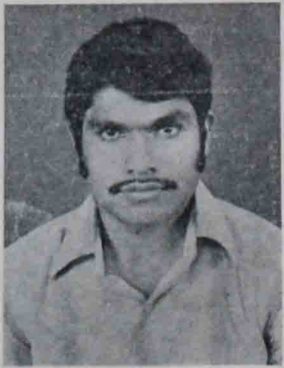

P. K. RAMANUNNY
First in Middle wt.
Varsity Championship

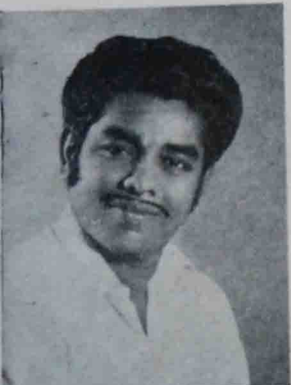

K. N. RAGHUPATHY
Best Actor

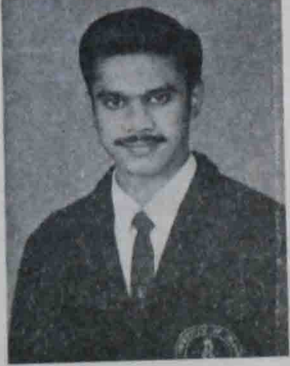

M. R. BABU
Represented Calicut Varsity
in Foot-Ball

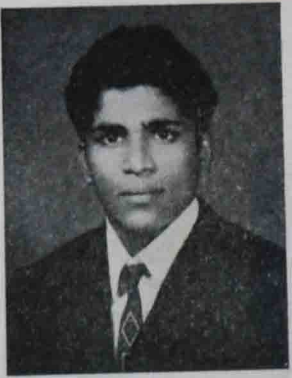

M. M. JACOB
Represented Varsity
in Foot-Ball

teenage love

varghese v
II b sc

You may wonder what this is all about. I am speaking to you as a member of a frustrated and disillussioned generation, in search of a ray of light beyond the enveloping darkness.

Well, let's take a long, cool look at the +s and —s of teenage marriage. The biggest plus is that marriage is the best solution to the most ancient and urgent of problems; Sex.

Marriage solves the thorny dilemma of, will-we-or won't-we, should-we-or shouldn't we. Nobody should underestimate this because sex without fear or guilt is ten thousand times better than sex that pricks the conscience. A second great advantage is flexibility. Your personalities are not fixed, your attitudes aren't rigid, you can adapt -to each other, to new environments, to new problems. You have a kind of optimism that assumes things are going to work out or that even if they don't, the errors can be corrected. Another plus is that when you marry young, you have an inexhaustible vitality and a super abundance of romantic love.

But nothing on earth is so exciting, mysterious and rewarding like love - nothing, really is so encouraging about the human race; this is almost unbearably sweet desire to escape from the prison of self and become part of another person. And certainly early marriages have this quality to the biggest degree, untarnished by any other motives whatsoe ver.

Let us see the other side of the problem. IMMATURITY-they fail to have self-contentment, inability to compromise with the feelings of the heart, to postpone immediate pleasures in favour of future benefits or to do unpleasant chores conncted with the marital life. Well, my feeling is that none of us is fully mature; trying to be is a life time job. We all start out more accustomed to getting than giving, to putting our own interestes and desires first to make the switch to a degree of selfishness-at any age-takes intelligence, patience and time.

When I say patience, I mean, a waiting period would be an acid test of the durability of your affection, which hasn't been tested very thoroughly so far.

Sometimes the growth of the durable, lasting kind of love can begin better outside the tensions and pressures of marriage. Waiting can be hard, but a fairly long engagement can also be, especially for a girl, a wonderful time of romance, of dreams, of slowly unfolding intimacy.

This is something our modern world seems to ha ve forgotten in its clamour for everything at once.

When two people who love each other also want each other physically, it is hard to tell where love stops and desire begins. But we all know the difference We all know what it is to feel very deep tender love with no physical desire in it. And many of us know what it is to feel desire and acute pleasure when we may be feeling temporarily quiet unloving. These variations of feeling are completely normal and over a life time of marriage almost inevitable. When it comes to physical desire every individual-man or woman-has a different wave length, a different cycle of need. The cycles repeat themselves over and over through every one's life time. "The happiest couples are those who comfortably accept the fact that their cycles cannot possibly coincide all the time."

Love-making is simply one expression of love. And it cannot always be passionate, and probably shouldn't always be so. There is room in a life time of marriage for the whole spectrum of emotions. "Making love is a charmingly accurate phrase," for when lovers stop making love in all the thousand little ways it can be made, it is almost certain to stop growing. Love making means different times to different people and above all it means different things to the same person at different times. It can be fiercely primitive, a release from the bonds of civilization. It can be and very often is a feeling of truly religious communion. There is no room in marriage for pre-conceived ideas about it-except that love making literally does make love, which all people, and men especially, need today.

ST. THOMAS CENTENARY CELEBRATIONS

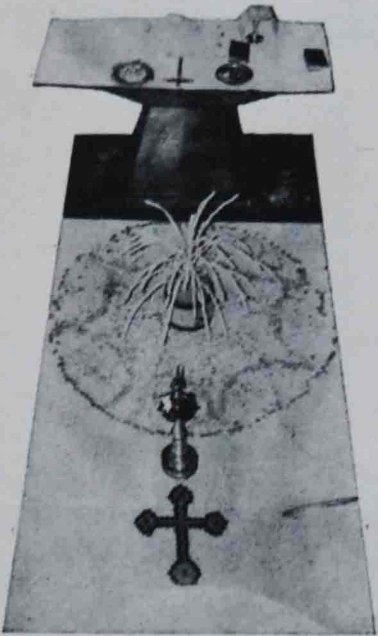

Blessed by
BISHOP MANKUZHIKARI
MAR APREAM
FR GABRIEL
PRO. P. I. PAUL

IN INDIAN STYLE

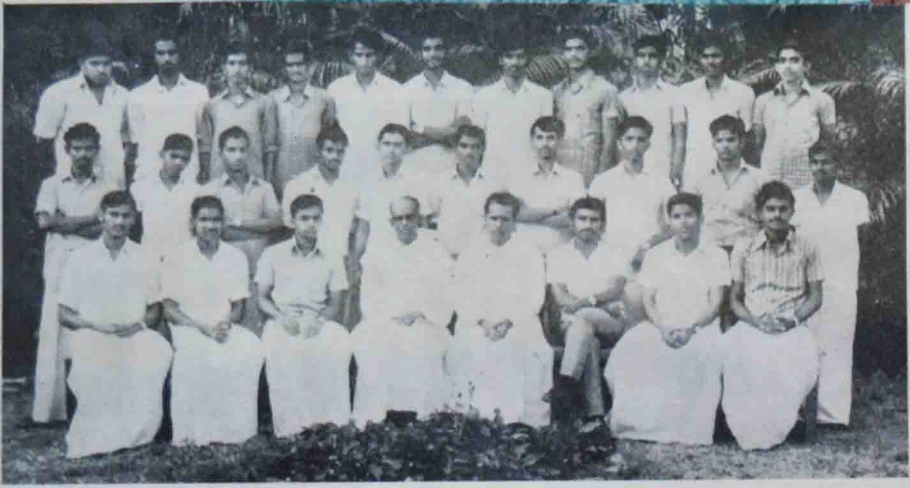

↓

C. S. A
EXECUTIVE COMMITTEE

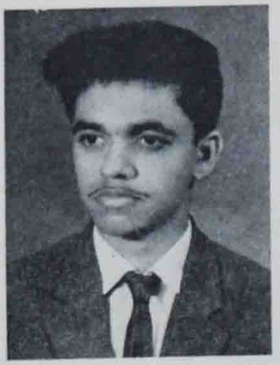

→

C. S. A.
Chairman
JOSE J. PARACKAL

C S. A.
MEMBERS
AT SOCIAL
SERVICE

pioneers of rocketry and space travel

k p ravi raghavan
I pdc

Man has lived by his senses even from the earliest days. He believed what he saw and whatever he heard. He had watched the sun "rise" out of the sea, journey across the sky, and "godown" in the ocean. Following the "disappearance" of the sun, he had watched the "outcome" of the moon and the stars. He believed what his eyes told him. The radiant moon, and the myriads of twinkling stars in the background of a pitch-black sky, must have filled him with wonder and curiosity. The endless void of the so called space must have stimulated in him a strong temptation to explore its hidden aspects.

The Greeks, Babylomans and Egyptians were some of the earliest races to take interest in astronomy. Nichclas Copernicus—the Polish astronomer, and Johannes Kepler—the German astronomer weregreat thinkers who enriched the field of astronomy with their new ideas about the earth and the solar system. But, it was the work of the Italian School-teacher, Galileo-Galilie, that brought about a dramatic change in the outlook of men towards the earth and the universe. His telescope, though frail and comparatively weak, actually enabled him to see the nature of the "other worlds". Today we would call it week and laugh at it. But it was powerful enough to change the world!

The invention of the telescope put new ideas in the dormant minds of people. As an outward expression of their imaginative minds, people began to write weird and fantastic stories surrounding the wonders of the Universe. They began to think abcut genuine methods to reach the moon and stars. But before it could be achieved, some one would have to discover the rules governing the mechanism of the universe; someone would have to find out the strange force of gravitation and the laws of motion.

This was a job for a great man, a great master of science. His name was-Isaac Newton.

Inquisitive Genius: Isaac Newton was one of the greatest scientists of his time. No one had ever even imagined that the quiet little boy engrossed in his childish fancies, would one day find his place among

the leading scientists of his day. Isaac displayed remarkable ingenuity in mechanical operations from childhood days. He retained this rare gift, combined with a great mathematical bent ef mind even in the course of his study in Cambridge. The mysteries claimed the whole of his mental energy of the universe and eventually he wrote a book expounding all his ideas and conceptions. He called it "Principia" In his Principia, Newton gives the laws of nature, which are promised the later space travel.

The story of Newton and the falling apple are well-known, and do not need any further narration. It was Isaac Newton who first discovered how gravity worked. He proved that gravity grows less as we travel away from earth and that if sufficient speed was given to a spacecraft, it would pull away from the forcefield of gravity. We are indebted to Newton for his laws of motion also.

Newton Said that if the captain of a speaceship wanted to travel in a large empty space, all he had to do was to build enough power in his engines and turn them off. There are no forces now acting on the spaceship; it will move along a straight line continously forever. If ever the captain desires to change course, he can depend on Newton's III law of motion. It says that every action has an equal and opposite reaction. The captain now produces an action by allowing hot gases to escape through the rear; promptly an equal and opposite reaction is produced as the ship jumps forward, or recoils because of the impact. Newton's derivations were put to use only 400 years after his death, when the Chinese first introduced the flying stick of fire—the rocket!

In 1805, Sir William Congreve, a British Army Officer began to work on these small Chinese rockets with gunpowder. He developed more powerful rockets that could be launched against enemy vessels.

Futile Dreams: About 70 years later, a young German inventor named Hermann Gandswindt accidentally or deliberately connected Newton's laws with the Congreve-rockets, and made a diagrammatic plan of a space craft. He presented it to an audience in Berlin, who laughed at his schemes. His dream-ship was more or less similar to the modern space-rockets in appearance. His idea was to produce equal and opposite actions by exploding shells that could be fed into the metal cases provided for them. The Machine planned by Hermann Gandswindt was never built. Perhaps it was just as well, for the strange spaceship would never have left the ground.

But Hermann Gandswindt was the first man to try to fit the rocket engine to Isaac Newton's laws. Because of this, we should remember him as one of the first men whose thinking advanced the science of spac-flight. After all, his efforts were noble experiments with the sole aim of gaining mastery of the space

The Rocket Man; At the same time another man in far-off Russia was also at work. His name was Konstantin Edduardovitch Ziolkovsky.

Ziolkovsky was born in humble circumstances in 1857, in Izversk,

Russia. Though completely deaf from childhood, he grew-up absorbed in physics, mathematics and the science of aeronautics. In 1890, he presented his results including a study of an all-metal airship to the Russian Imperial Technical Society.

Next he turned his thoughts far higher, and began the work for which he is justly famous as the "Rocket Man". He never built any "hardware"; all his work was on paper. But it was brilliantly and staggeringly far sighted.

In 1893 in the famous book called 'The Exploration of Cosmic space by Rocket', Ziolkovsky published his ideas of space-rockets with liquid gases like hydrogen and oxygen as their fuels, each stage boosting the next to greater velocity, when they finally broke through the force field of gravity and orbitted the earth. In this book he conclusively showed the advantages of liquid hydrogen and oxygen as rocket fuels. They are used today notably in the upper stage of the Saturn rockets, which boosts space-crafts to the Moon He foresaw that a series of rockets would be necessary to gain enough speed to break out of earth's gravity.

When Ziolkovsky turned his mind to the survival of a crew in space, two of his typically brilliant ideas struck him. To overcome the effects of weight-lessness he proposed spinning the craft to create an artificial gravity inside And to provide food and oxygen for long periods he originated an idea now being seriously studied–the creation in miniature of the natural cycle of growing plants on earth, using sunlight to create a green flourishing garden on the space-craft, which would provide fresh oxygen and food!

Ziolkovsky died in 1935. Not until 26 years later did his scientific dreams come true when the Russians lunched the first manned spaceship into orbit. All the ideas of the Russian scientist proved to be true. Ziolkovsky is now being affectionately called by the Russians as "The Father of Space Travel"

In America: Robert Goddard was a 17 year old college student in Massachussets, U. S. A. His sole aim of life was to disclose the secrets of upper atmosphere, for the purpose of which he took to physics, mathematics and astronomy at college. He had been attracted by the fantasies of the night sky even for one the boyhood days. Like Ziolkovsky and the others, Robert also looked upon rockets as a means of space-travel, though he could not get enough material to realise his dreams. Ziolkovsky's books would have saved him years of work. But, as it had been written in Russian, he had to start afresh.

Hoping to attract the attention of some wealthy gentlemen to his work he wrote a book called "A Method of Reaching Extreme Altitudes". In this book he has described the advantages of a step-rocket with liquid fuel compared to a single rocket column. He said that if a series of rockets were fired at fixed intervals of time, the rocket would be able to develop enough power to boost itself into orbit.

The Smithsonian Institute took interest in Goddard's work and undertook

to sell his book and finance his efforts. At first Goddard worked on gunpowder rockets. Like Ziolkovsky, Goddard also believed that liquid fuel would be more convenient and give more power to rockets. Also liquid-fuelled rockets could be turned on and off. Goddard used gasoline and lox (liquid oxygen) in his first rocket. The rocket was not a thing of beauty and seemed to look more like a tin-can toy. But it was a big step from gun-powder rockets. It flew up to tree-top-level and fell back. Though it was airborne only for two and a half seconds, by that time it had acquired a speed of 60 miles per hour!

Owing to public protest, Goddard had to migrate to the clear open lands to New Mexico. He built his station at Roswell. There he continued his work with rockets He learned how to keep the rockets on their course using "Gyroscopes". Each rocket he fired was a little closer to what he dreamed of as a boy.

His last rocket was reported to have reached 1250 ft. (more than a mile) in the air, acquiring a speed of 550 m.p.h. Before his death, the liquid-fuelled rocket of his dream did fly. They were the V-2 rockets!

Germany Again: The V-2 rockets were not built in America, but in far-off Germany where a group of engineers and scientists had formed a society. It was called the "Society for Space Travel." Its leader was a young German inventor called Hermann Oberth. Other members were Willey Ley a brilliant scientist, Wernher von Braun-a young engineer and many others. The German Government had allotted for them a small area for experimenting. They called it the "Rocket Aerodrome." With the help of industrial concerns they sent up rockets.

When Adolf Hitler came to power, he persuaded some of the members, like Wernher von Braun to make powerful rockets in an island near the Baltic coast. As a result of their combined efforts the V-2 rockets took shape. For a short period hundreds of V-2 rokets streaked across the North Sea and fell in London.

After the war, Russians and Americans captured these German scientists and took them to their home countries.

Space Age has Begun: On October 4, 1957 the eyes of the whole world turned together to space for the first time. Circling the planet earth was a small Russian Satellitet—the Sputnik. It sent valuable information and photographs back to earth.

Four years later, at 0959, local Russian time, on 12th April, 1961, Flight Major Yuri Gagarin was launched into earth orbit on a mighty 3-stage booster rocket-Vostok II.

The Americans took another step forward. At 10:56 p m 20th July 1969, Neil Armstrong's foot first touched the Moon soil!

At last, the dreams of all those men, whose noble efforts have helped us to reach even the Moon, have come true. They did not live to see their efforts fulfilled; but their names shall remain fresh in the minds of those who are interested in astronomy and space travel.

Ref to: (Steps to the Stars by Eileen and Raymond Schulsser) (Look and learn magazine).

OUR TEAMS

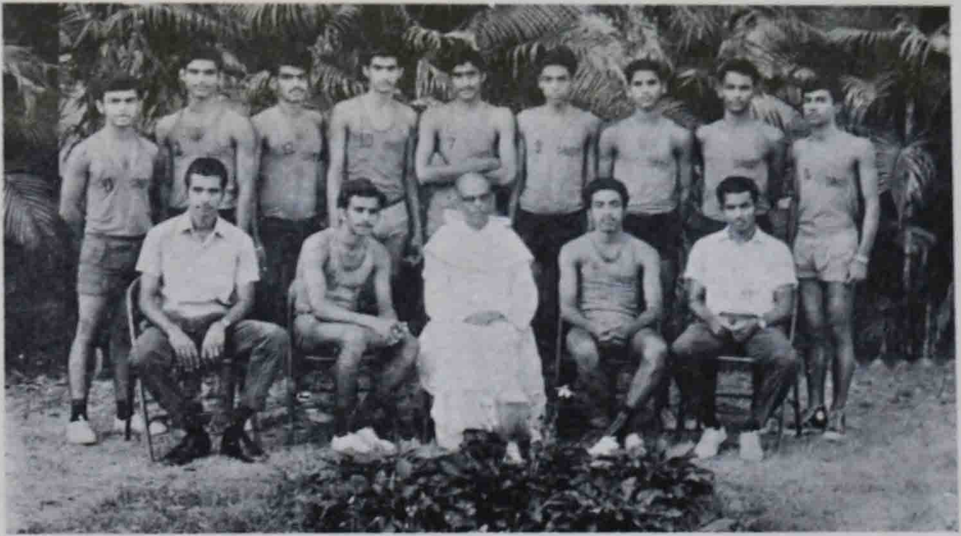

BASKET BALL
ZONE CHAMPIONS

HOCKEY
ZONE FINALISTS

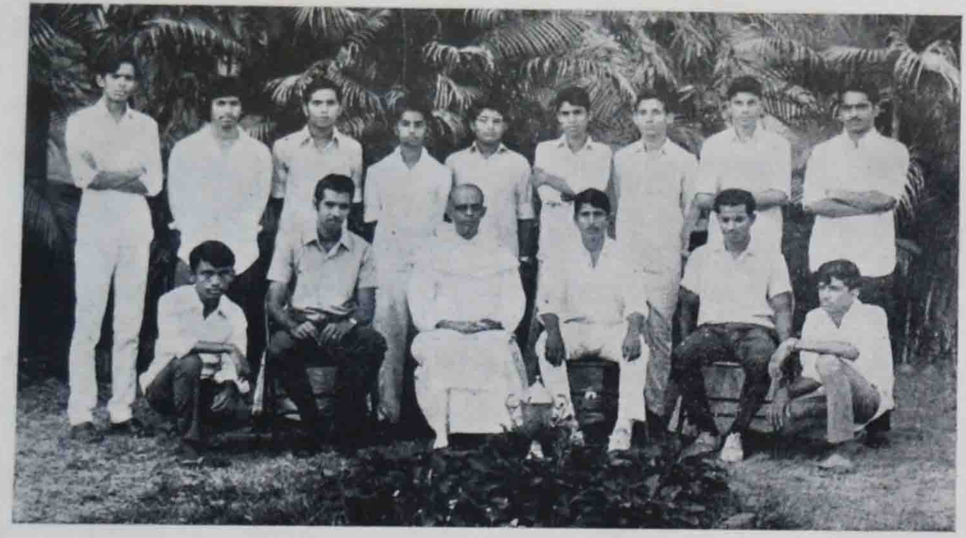

CRICKET
ZONE FINALISTS

TENNIS

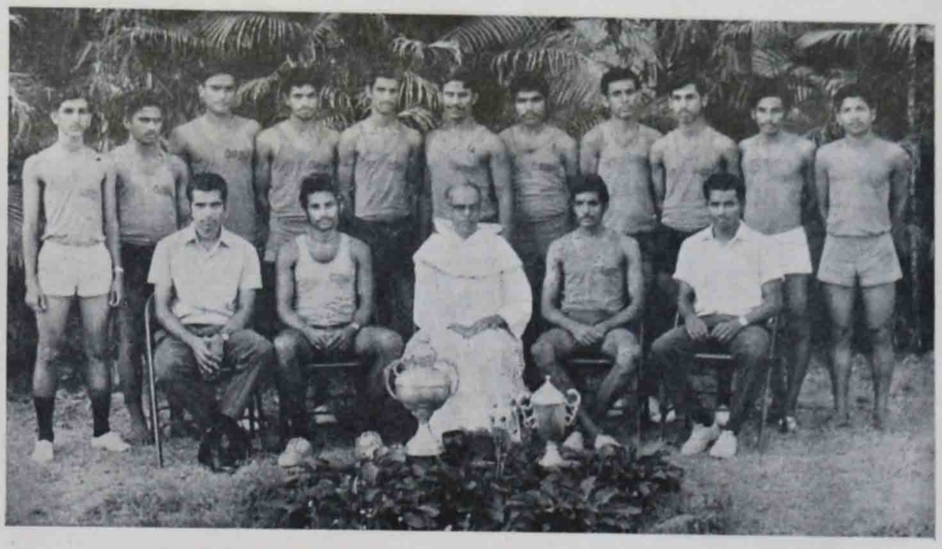

CHAMPIONS

UNIVERSITY PILOT ATHLETIC MEETS

WEIGHT LIFTING
UNIVERSITY RUNNERS UP

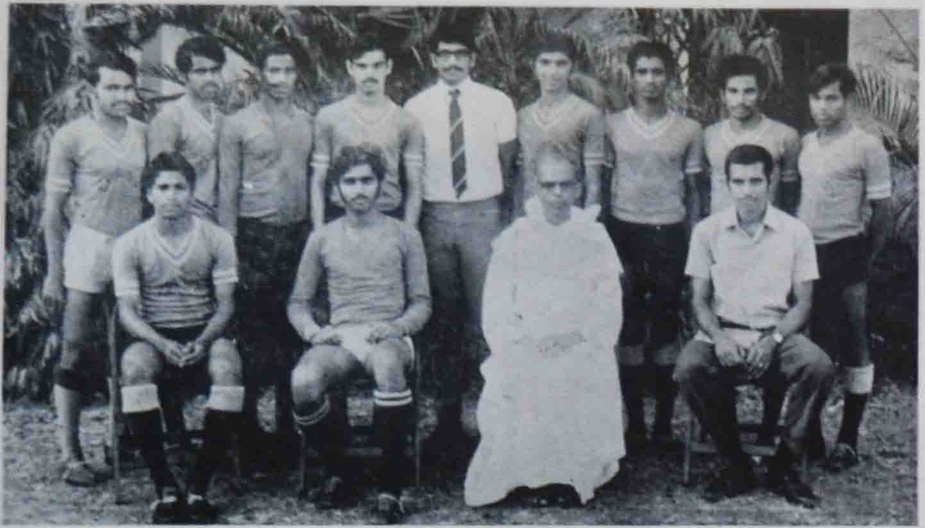

FOOT BALL
VARSITY RUNNERS UP

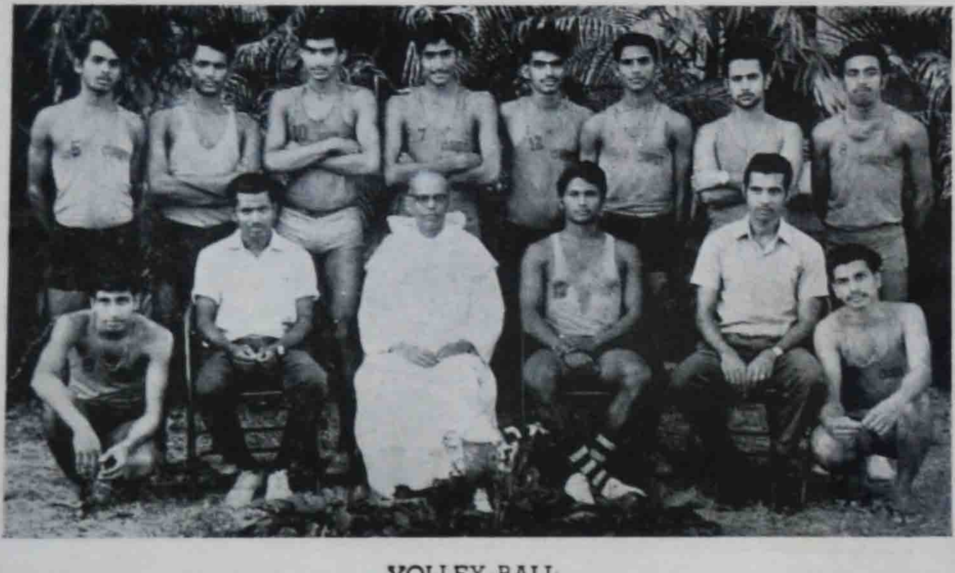

VOLLEY BALL
ZONE CHAMPIONS

FOOT BALL
VARSITY RUNNERS UP

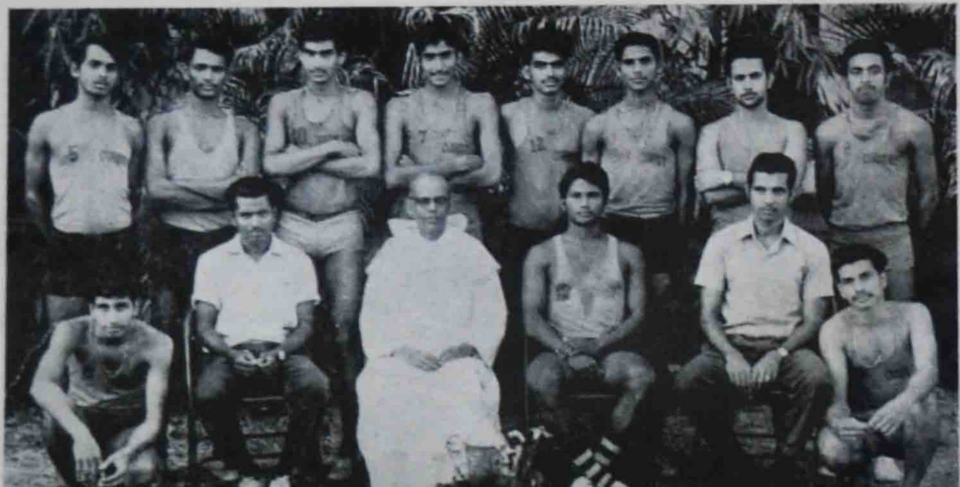

VOLLEY BALL
ZONE CHAMPIONS

Here is an example. Long Fellow had to suffer a lot when his loving wife passed away. The memory of his wife always tortured him. But, fortunately he had to look after his children. He had to make up the loss Of course he did. He took them for walk told them stories and played with them. He wrote poems and translated Dante. These tiresome tasks made him busy. He forgot his grief and regained his peace of mind. What he did was that he applied James L. Markshell's philosophy "The remedy for worry is to get completely occupied doing something constructive"

Tennyson said: "I must lose myself in action, lest I wither in despair". G. B. Shaw shouted "The secret of being miserable is to have the liesure to bother about your worries"

If you have inferiority complex, be cautious It may harm your future. Let me introduce Mr. Elmer Thomson, U. S. Senator from Okkalhoma He was a very poor lad and his friends always moked at him. He always wore brown shirts lest the dirt on his body should be easily noticed He had one pair of long suits which didn't suit him and his father's big shoes slipped off his feet. He spoke less and wandered here and there. But he was lucky. His mother urged him to take part in a speaking contest in which he won the first place. This event thrashed out his inferiority and helped him become the member of U. S. Senate. (Later, he came to be noticed as the best dressed man in U. S. Senate)

Neat dress, courteous words and good living manners will help to cure inferiority complex. We must make more and more friends. This can be done only if we apply the motto "Do unto others what you would have them do unto you". The tendency to blame others must be curbed. If you feel you are wrong admit it. "If you are good to yourself you are best to others" - Remember these words.

We must cooperate with the inevitables. We can accept any situation happily only if we can adjust ourselves to it and forget it. We have to hide our private sorrow under a smile and march on. Milton discovered the truth: "It is not miserable to be blind; it is only miserable not to be able to endure blindness" Thomas Carlyle heard this in England His reflection was "Be glad, should be better!" By being glad we are acceptihg the inevitable too, the best example for this is Sarah Bernhart. She had been dominating the film world for half a century. Accidentally her legs were injured and her physician said that her legs would have to be amputated. He had expected that the news would shock her. But he was quite wrong. She said quietly, "If it has to be, it has to be" She thought it was fate. On the way to the operation theatre she said to her weeping son, "Don't go away, I will be right back." Ofcourse, she was right She could enchant her audience for another seven years.

Masters teach their students "to bend like willow, and not to resist like oak." If you resist like oak you have to face a lot of inner conflicts. If you resist others, they will come against you "Obey and then question"-this must be your principle.

William H Carrier, a brilliant engineer had a magic formulae to conquer

Here is an example. Long Fellow had to suffer a lot when his loving wife passed away. The memory of his wife always tortured him. But, fortunately he had to look after his children He had to make up the loss Of course he did. He took them for walk told them stories and played with them. He wrote poems and translated Dante. These tiresome tasks made him busy. He forgot his grief and regained his peace of mind. What he did was that he applied James L. Markshell's philosophy "The remedy for worry is to get completely occupied doing something constructive "

Tennyson said: "I must lose myself in action, lest I wither in despair". G. B. Shaw shouted "The secret of being miserable is to have the liesure to bother about your worries "

If you have inferiority complex, be cautious It may harm your future. Let me introduce Mr. Elmer Thomson, U. S. Senator from Okkalhoma He was a very poor lad and his friends always moked at him. He always wore brown shirts lest the dirt on his body should be easily noticed He had one pair of long suits which didn't suit him and his father's big shoes slipped off his feet. He spoke less and wandered here and there. But he was lucky. His mother urged him to take part in a speaking contest in which he won the first place. This event thrashed out his inferiority and helped him become the member of U. S. Senate. (Later, he came to be noticed as the best dressed man in U. S. Senate)

Neat dress, courteous words and good living manners will help to cure inferiority complex. We must make more and more friends. This can be done only if we apply the motto "Do unto others what you would have them do unto you". The tendency to blame others must be curbed. If you feel you are wrong admit it. "If you are good to yourself you are best to others" - Remember these words.

We must cooperate with the inevitables. We c n accept any situation happily only if we can adjust ourselves to it and forget it. We have to hide our private sorrow under a smile and march on. Milton discovered the truth: "It is not miserable to be blind; it is only miserable not to be able to endure blindness " Thomas Carlyle heard this in England His reflection was "Be glad, should be better!" By being glad we are acceptihg the inevitable too, the best example for this is Sarah Bernhart. She had been dominating the film world for half a century. Accidentally her legs were injured and her physician said that her legs would have to be amputated. He had cxpected that the news would shock her. But he was quite wrong. She said quietly, "If it has to be, it has to be " She thought it was fate. On the way to the operation theatre she said to her weeping son, "Don't go away, I will be right back." Ofcourse, she was right She could enchant her audience for another seven years.

Masters teach their students "to bend like willow, and not to resist like oak." If you resist like oak you have to face a lot of inner conflicts. If you resist others, they will come against you "Obey and then question"-this must be your principle.

William H Carrier, a brilliant engineer had a magic formulae to conquer

hand to hand. They could see plain water instead of perfumes. Look, how deeply our thoughts affect our physical reactions! The same affect our physical reactions! The same effect occurred when Hadfield, author of "Psychology of power" told three gymnasts that they are very weak, under hypnotism They could grip only about 29 pounds while they could grip about 110 pounds in normal conditions. Such is the incredible effect of our mental attitude!

Napoleon and Hellen Keller are the best illustrations of Norman Vincent Peal's words: "You are not what you think you are, but what you 'think' you 'are'". Nepolean had secured everything usually a man can crave for. But at St. Helena he whispered "I have never known six happy days in my life." Helen Keller—blind, deaf and dumb—stated "I have found the life so beautiful". Emerson was right. He says, "Nothing can bring you peace but yourself".

Frank J. Whaley lost his peace of mind and he used to worry about everything. Everyday was one of agony for him. Hoping that a change would help him he went to Florida. Before his departure his father gave him a letter and told him not to open it until he reached Florida. On reaching Florida, he opened the letter. The conten's were as follows: "Son you are 1500 milles from home, and don't you feel any different, do you? I knew you wouldno't because you took with you the one thing that is the cause of all your troubles. That is yourself. There is nothing wrong with your body and mind. "As a man thinketh in his heart so is he". When you realise that, son, came home, for you will be cured". This letter completely tranformed him. Thus he got his peace of mind.

Our peace of mind and joy depend not on where we are, or what we have or who we are but on our mental attitude. Have you heard of Falcon Scott and his companion? He was the first English man ever to reach South Pole. Their return trip was very hard. There was no food, no fuel and they were forced to be content with sea water. They continued their journey against hampered. The roaring waves and howling winds hampared terrible odds their voyage. They knew that they were going to die. A good dose of opium made all lie down to the pleasant dreams, never to wake again. But they ignored the drug, and died 'singing ringin of songs of cheer' We knew this from a farewell letter found with the frozen bodies by a searching party. This tragic story of adventure shows that we can enjoy outside panorama sitting in our own coffin. If you refer to the history books we can see several examples for this.

Milton was right. He sang

'The mind is its own place, and in itself,
Can make a heaven of hell, a hell of heaven."

Our success depends primarily on our mental attitude. To be successful you must have positive thoughts and optimistic outlook. You must have no confusion. Self confidence and faith will help you to march on. If you firmly believe in your ultimate

hand to hand. They could see plain water instead of perfumes. Look, how deeply our thoughts affect our physical reactions! The same affect our physical reactions! The same effect occurred when Hadfield, author of "Psychology of power" told three gymnasts that they are very weak, under hypnotism. They could grip only about 29 pounds while they could grip about 110 pounds in normal conditions. Such is the incredible effect of our mental attitude!

Napoleon and Hellen Keller are the best illustrations of Norman Vincent Peal's words: "You are not what you think you are, but what you 'think' you 'are'". Nepolean had secured everything usually a man can crave for. But at St. Helena he whispered "I have never known six happy days in my life." Helen Keller—blind, deaf and dumb—stated "I have found the life so beautiful". Emerson was right. He says, "Nothing can bring you peace but yourself".

Frank J. Whaley lost his peace of mind and he used to worry about everything. Everyday was one of agony for him. Hoping that a change would help him he went to Florida. Before his departure his father gave him a letter and told him not to open it until he reached Florida. On reaching Florida, he opened the letter. The contents were as follows: "Son you are 1500 milles from home, and don't you feel any different, do you? I knew you wouldno't because you took with you the one thing that is the cause of all your troubles. That is yourself. There is nothing wrong with your body and mind. "As a man thinketh in his heart so is he". When you realise that, son, came home, for you will be cured". This letter completely tranformed him. Thus he got his peace of mind.

Our peace of mind and joy depend not on where we are, or what we have or who we are but on our mental attitude. Have you heard of Falcon Scott and his companion? He was the first English man ever to reach South Pole. Their return trip was very hard. There was no food, no fuel and they were forced to be content with sea water. They continued their journey against hampered. The roaring waves and howling winds hampared terrible odds their voyage. They knew that they were going to die. A good dose of opium made all lie down to the pleasant dreams, never to wake again. But they ignored the drug, and died 'singing ringin of songs of cheer' We knew this from a farewell letter found with the frozen bodies by a searching party. This tragic story of adventure shows that we can enjoy outside panorama sitting in our own coffin. If you refer to the history books we can see several examples for this.

Milton was right. He sang

'The mind is its own place, and in itself,
Can make a heaven of hell, a hell of heaven."

Our success depends primarily on our mental attitude. To be successful you must have positive thoughts and optimistic outlook. You must have no confusion. Self confidence and faith will help you to march on. If you firmly believe in your ultimate

exercises every morning to stir us into action Give yourself a peep talk every day". Why can't you do it?

Face the problems in a friendly manner. Cooperate, understand, face them with a smile. they will yield. A chanting smile will conquer everything. So many stories are there in the history about those great men who were loved even by their enemies It is called personal magnetism. Remember, they were like you once. The secret of their success was that they marched on with confidence, determination and positive attitude.

When you are faced with grief, you must understand that you are not alone. Many others are in with you. "Misfortune", Max Wylie, in his Readers Digest article says, "is the only true international currency the world has ever had" Every one has his own sorrows We must hide them under a sweet smile. To cure melancholy, first of all we have to count our blessings - not our troubles Do we appreciate all this? No. As Schopenhauer said, "We seldom think of what we have, but always of what we lack". This is, however, the greatest tragedy of earth. Give up the tendency and move forward with determination. "Think and Thank" - These words which are inscribed in many of the Cromwellian Churches of England will help us to lead a better life. Think of all our blessings and thank God for all our boons.

Forget about the day's small accidents "Everyday should be passed as if it were to be our last. You have done what you could. Some blunders and absurdities no doubt creep in. Forget them as soon as you can. Tomarrow is a new day"

•

DAISONS
SWEET CORNER
TANA
IRINJALAKUDA

CHILDRENS' WEAR--TOP FASHION
TOP VALUE
IN FROCKS & BABA SUITS
The best wear for your
Smart and Loving Children
Let your Children Look Smart in
JANATHA TEXTILES
TANA, IRINJALAKUDA
Phone: 354

exercises every morning to stir us into action Give yourself a peep talk every day". Why can't you do it?

Face the problems in a friendly manner. Cooperate, understand, face them with a smile. they will yield. A chanting smile will conquer everything. So many stories are there in the history about those great men who were loved even by their enemies It is called personal magnetism. Remember, they were like you once. The secret of their success was that they marched on with confidence, determination and positive attitude.

When you are faced with grief, you must understand that you are not alone. Many others are in with you. "Misfortune". Max Wylie, in his Readers Digest article says, "is the only true international currency the world has ever had" Every one has his own sorrows We must hide them under a sweet smile. To cure melancholy, first of all we have to count our blessings - not our troubles Do we appreciate all this? No. As Schopenhauer said, "We seldom think of what we have, but always of what we lack". This is, however, the greatest tragedy of earth. Give up the tendency and move forward with determination. "Think and Thank" - These words which are inscribed in many of the Cromwellian Churches of England will help us to lead a better life. Think of all our blessings and thank God for all our boons.

Forget about the day's small accidents "Everyday should be passed as if it were to be our last. You have done what you could. Some blunders and absurdities no doubt creep in. Forget them as soon as you can. Tomarrow is a new day"

DAISONS
SWEET CORNER
TANA
IRINJALAKUDA

CHILDRENS' WEAR-TOP FASHION
TOP VALUE
IN FROCKS & BABA SUITS
The best wear for your
Smart and Loving Children
Let your Children Look Smart in
JANATHA TEXTILES
TANA, IRINJALAKUDA
Phone: 354

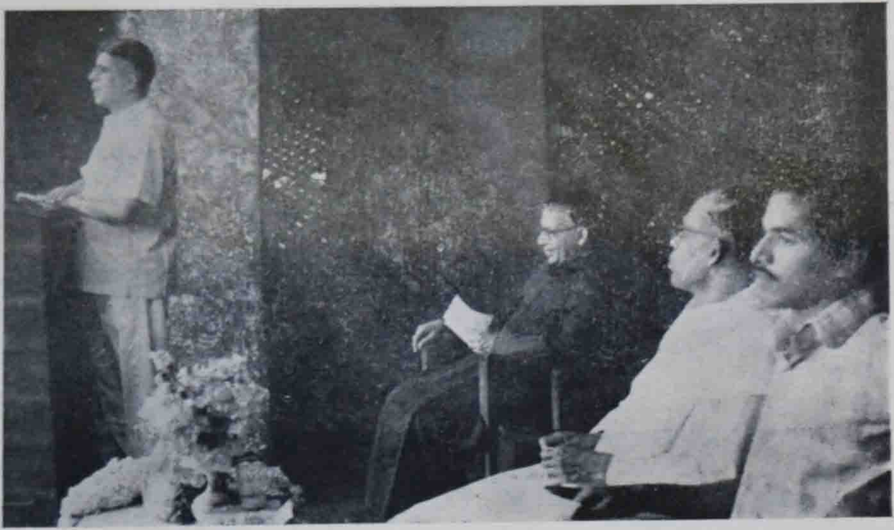

CHIEF GUEST'S ADDRESS

DANCE DRAMA
By
KALAMANDALAM TROUPE

SIVASANKARAN

Vote of thanks by
G. Secretary

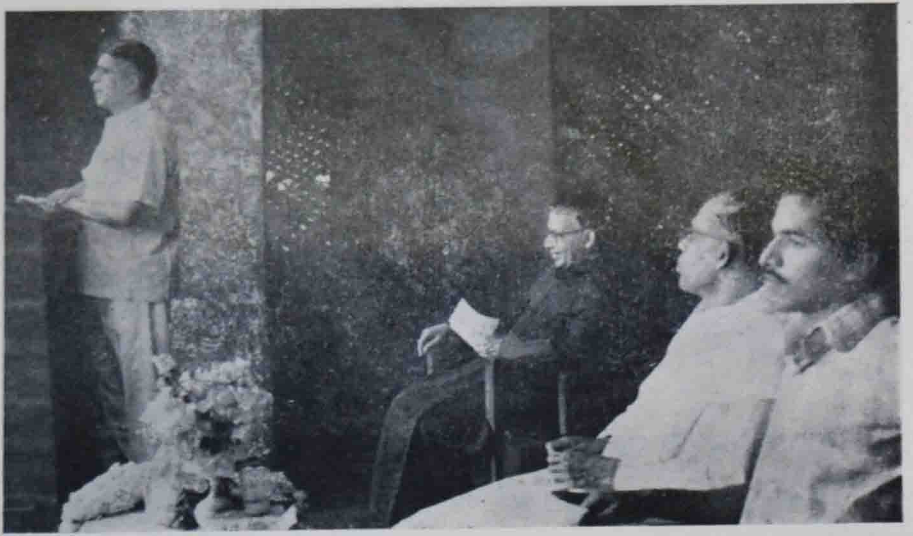

CHIEF GUEST'S ADDRESS

DANCE DRAMA
By
KALAMANDALAM TROUPE

SIVASANKARAN

Vote of thanks by
G. Secretary

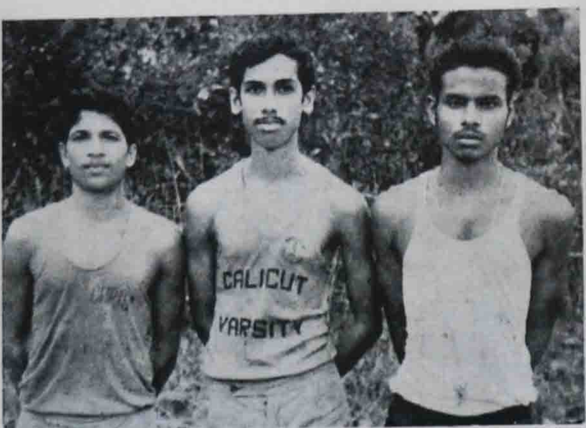

CHAMPIONS

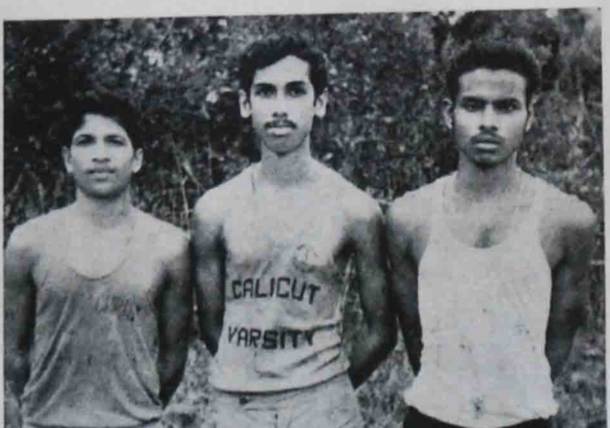

CHAMPIONS

HOSTEL DAY

CELEBRATIONS

M. K. JOFFY
Chairman Jr. Hostel

HOSTEL DAY

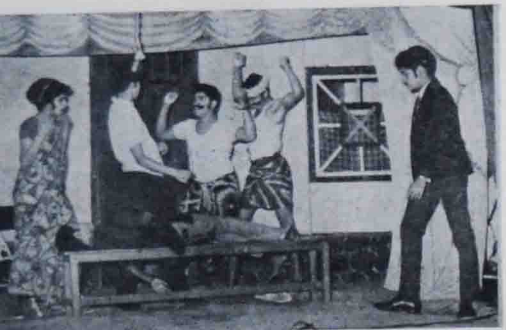

CELEBRATIONS

M. K. JOFFY
Chairman Jr. Hostel

Suddenly..... .My tired eyes struck a terrible shadow hanging from the branch of the mango tree........ .

The tongue protrudes from the open mouth, the eyes slightly open, the hair streams in the air and blood comes down in a red drizzle.

Oh! God, ...— Is it her? My dear wife!

Death fell down with a roar into the dusty lap of the mango tree.

•

Ask not what your country can do for you

but what you can do for your country.

— John F. Kennedy.

Suddenly.... .My tired eyes struck a terrible shadow hanging from the branch of the mango tree....... .

The tongue protrudes from the open mouth, the eyes slightly open, the hair streams in the air and blood comes down in a red drizzle.

Oh! God, ... Is it her? My dear wife!

Death fell down with a roar into the dusty lap of the mango tree.

●

Ask not what your country can do for you

but what you can do for your country.

— John F. Kennedy.

THEY CAN SERVE TOO

SOCIAL

ROAD MAKING – THOMAS M. VICE PRESIDENT DIRECTS

SERVICE

CLEANING HOSPITAL PREMISES – P. RAMANKUTTY M.A. GUIDES

LEAGUE

P. VENU, SECRETARY SHARES THE WORK

THEY CAN SERVE TOO

SOCIAL SERVICE LEAGUE

ROAD MAKING – THOMAS M. VICE PRESIDENT DIRECTS

CLEANING HOSPITAL PREMISES – P. RAMANKUTTY M.A. GUIDES

P. VENU, SECRETARY SHARES THE WORK

If we look around us we will find quite a few teasing self contradictions. Walking by a neat, well-painted wall you find a bill, the only one stuck in a corner. On close examination you read it, "Stick no bills". While getting into a bus you will see written on the side of the entrance "Don't stand on the foot board" and invariably you will find the bus conductor always on it; jumping out before the bus stops and leaping in after it is well on its way-all of which you are not allowed to do. Next you read in front of you the notice "Don't put your hands and head out" and you watch the driver constantly putting his hand out at times to shake off the ash from his cigarette and at other times as a signal to the vehicles behind. Of course there will be the intimation "Smoking absolutely forbidden," kept at the back of the bus. Besides haven't you been bored stiff by preachers talking for hours about the importance of silence and by people who started off saying that they didn't have anything to say?

Contradictions have become so common that we take them for granted now-a-days. When we enter the broadway of any city we are prepared for the worst for we know that it is actually the narrowest and most congested street. When we ask for giant size tooth paste, we know that we're asking for the smallest size available. The fine quality and best. quality certificates are found on the poorest variety of goods - so on and so forth in the field of business.

This contradictory nature is being reflected even in our culture. Two years back one of the songs that made a hit was entitled "Sounds of Silence." In poetry Shelley is at a loss to explain why "our sweetest songs are those that tell of saddest thought".

Leaving aside all these considerations, this spirit of contradiction is best reflected in our behaviour. Somehow human nature seems to be attraced by what is forbidden. Often we find pleasure in things that in themselves would by no means be enjoyable unless they were prohibitted. We smoked our first cigarettes not really because we liked it but because smoking was forbidden to us. The question "what is the attraction in doing what is unapproved is still a riddle to all psychologists. But it was noted long ago. Mark Twain in his characteristic humour declared "Adam was human, he did't want to eat the apple for the apple's sake, he wanted it because it was forbidden. The mistake was with God in not forbidding the serpent, for if he had, Adam would have eaten the serpent first!!

●

If we look around us we will find quite a few teasing self contradictions. Walking by a neat, well-painted wall you find a bill, the only one stuck in a corner. On close examination you read it, "Stick no bills". While getting into a bus you will see written on the side of the entrance "Don't stand on the foot board" and invariably you will find the bus conductor always on it; jumping out before the bus stops and leaping in after it is well on its way-all of which you are not allowed to do. Next you read in front of you the notice "Don't put your hands and head out" and you watch the driver constantly putting his hand out at times to shake off the ash from his cigarette and at other times as a signal to the vehicles behind. Of course there will be the intimation "Smoking absolutely forbidden," kept at the back of the bus. Besides haven't you been bored stiff by preachers talking for hours about the importance of silence and by people who started off saying that they didn't have anything to say ?

Contradictions have become so common that we take them for granted now-a-days. When we enter the broadway of any city we are prepared for the worst for we know that it is actually the narrowest and most congested street. When we ask for giant size tooth paste, we know that we're asking for the smallest size available. The fine quality and best. quality certificates are found on the poorest variety of goods - so on and so forth in the field of business.

This contradictory nature is being reflected even in our culture. Two years back one of the songs that made a hit was entitled "Sounds of Silence." In poetry Shelley is at a loss to explain why "our sweetest songs are those that tell of saddest thought".

Leaving aside all these considerations, this spirit of contradiction is best reflected in our behaviour. Somehow human nature seems to be attraced by what is forbidden. Often we find pleasure in things that in themselves would by no means be enjoyable unless they were prohibitted. We smoked our first cigarettes not really because we liked it but because smoking was forbidden to us. The question "what is the attraction in doing what is unapproved is still a riddle to all psychologists. But it was noted long ago. Mark Twain in his characteristic humour declared "Adam was human, he did't want to eat the apple for the apple's sake, he wanted it because it was forbidden. The mistake was with God in not forbidding the serpent, for if he had, Adam would have eaten the serpent first ! !

← SUO. C. K. VIJAYAKUMAR
Senior-most under-officer of
24 Kerala (BN) N.C.C.

→ SIMON MANAVALAN
Best Actor
(Female Role)

↓

I Prize Holders for
Entertainments on
Republic Day

SUO. K. RADHAKRISHNAN
Attended Republic Day
Parade in New Delhi

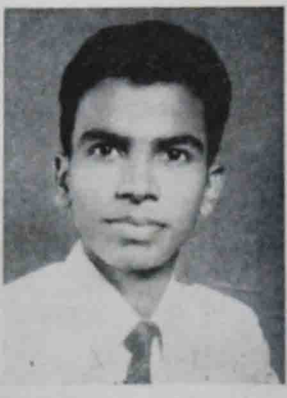

MOHANDAS
Commerce Secretary

SUO. C. K, VIJAYAKUMAR
Senior-most under-officer of
24 Kerala (BN) N.C.C.

SIMON MANAVALAN
Best Actor
(Female Role)

I Prize Holders for
Entertainments on
Republic Day

SUO. K. RADHAKRISHNAN
Attended Republic Day
Parade in New Delhi

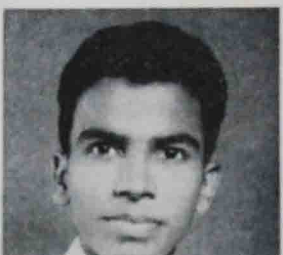

MOHANDAS
Commerce Secretary

hormones exert profound stimulating effects on oxidative metabolism in nearly all tissues of the body. Further they are necessary for normal physical and mental development.

There are well known clinical syndromes associated with hypothyroid and hyperthyroid states. Hypothyroidism occurs in two main forms, "cretinism" in infants and "myxoedema" in adults. Recognized early and treated vigorously with a potent thyroid extract or with Thyroxine itself, the diseases can be brought under control, though cretins do not grow up normally unless treated from a very early age. Cretinism can result from congenital absence or maldevelopment of the Thyroid gland. This condition is generally observed in the early months of life, particularly in the infant born of a goitrous mother. A cretin is a dwarfish, mis-shapen, usually deaf being, physically and mentally retarded since birth and is seen to gain weight rapidly. The intelligence fails to develop normally and the child becomes practically an impecile. The creation of a cretin can usually be prevented by making sure that the pregnant woman has a diet adequate in Iodine.

Myxoedema may be due to destruction by malignant or inflammatory changes or extirpation of the thyroid gland. Myxoedema is characterised by weight gain, mental and physical sluggishness, dryness and thickening of skin, sparse hair, enlargement of heart, ultra sensitiveness to cold and low consumption of oxygen.

Hyperthyroidism results in Thyrotoxicosis, exophthalmic goitre and grave's disease. There is excessive activity of the Thyroid gland which is moderately enlarged and the symptoms are opposite to those observed in myxoedema. The pulse is rapid (upto 120 times per minute at rest) and irregular. The patient is week, highly nervous, with protruded eyes (exopthalmis). There is considerable weight loss in spite of an increased appetite and the subject does not tolerate heat.

The treatment for grave's disease is beyond the scope of this article. However some antithyroid drugs (Thiocyanate, perchlorate, propyl - thiouracil, carbimazole etc.) or treatment with radio iodine (I^{131}) or subtotal thyroidectomy may be employed. Cancer of this gland is not common. Not only do the growth hormone secreting cells of the anterior pituitary need thyroid hormone but growth hormone can only exert its full effects only in the presence of thyroxine. Further, thyroxine has a metamorphosis - promoting action in amphibia (rapid maturation of tadpoles into dwarf frogs.)

Thyroxine promotes protein-synthesis for growth and an excess of thyroxine in the body causes excessive protein breakdown, increased Nitrogen loss in the urine and bodily wasting. Thyrozine is found to increase the severity of Diabetes Mellitus. Thyroxine reduces blood cholestrol by promoting destruction of cholestrol by the liver and by increasing the amount excreted in bile. Thus it is beneficial in patients with coronary heart disease.

Many compounds chemically related to Thyroid hormones have similar

biological actions. For Eg. Triiodothyroacetic acid (TRIAC) and Tetraiodothyroacetic acid (TETRAC).

Parathyroid : The parathyroids are four in number, each about the size of a pea and are located at four corners of the Thyroid. They secrete the hormones, "parathormone" whose most important function is the maintenance of calcium ion activity in plasma and extra cellular, fluid within narrow limits in the intake, excretion, and deposition of calcium in bone. The parathyroids are not controlled by the nervous system or by the anterior pituitory. The secretion is apparently regulated by the calcium ion activity of the blood which flows through the gland. When the activity fal's secretion is enhanced, and when plasma ion activity increases the secretion is reduced

Vitamin D has the ability to increase the absorption of calcium by affecting the delicate lining of the small bowel (mucosa). With a deficiency of parathormone, (Hypoparathyroidism) the level of blood calcium falls. As it does, nerves and muscles of the body become so irritable that they respond to the slightest stimulus causing muscle spasms, violent cramps and convulsions, a condition known as "Tetanny". This can be treated by administering calcium, vitamin D, or related substances, or by injecting parathormone.

The condition of hyper parathyroidism is usually caused by parathyroid tumours. As a result of this, calcium levels in blood and urine are increased. Stones tend to form in the kidneys and, as urine is withdrawn to maintain high calcium levels, bones softenand become brittle causing "spontaneous fractures" with no apparent cause Collapse of one or more of the vertebrae of the spine usually results and the person notices that he is losing height.

Recently it has been discovered that the parathyroids can secrete a hormone which lowers plasma calcium as well as one which raises it. This second hormone has been named "calcitonin", and its presence in parathyroid extracts has been reported. The activity of calcitonin is sl'ght but its secretion might provide a fine adjustment to prevent an excessive rise in plasma calcium level.

Pituitary (Hypophysis) : The Pituitary or the master - gland, no larger than a good - sized pea, hangs down from a short stalk at the base of the brain. In addition to controls exerted through connections with Hypothalamus and involuntary nervous system, the Pituitary makes its influences felt through outpourings into the blood stream amazingly powerful secretions without which survival is impossible. Most of them directs the activities of other endocrine glands of the body.

The gland is tri - lobed, the lobes being 1. anterior lobe 2. its hypothalamic stalk (intermediate lobe) and 3. posterior lobe. The posterior lobe secretes the antidiuretic hormone (ADH) or 'vasopressin' which controls the secretion of urine by the kidney and thus regulates the water and electrolyte balance of the body fluids. When the hormone is lacking, the condition of "Diabetes Insipidus" sets in, the subject drinks and passes out enormous quantities of fluid. in large doses, it raises blood pressure and capillary constriction in man.

Oxytocin exercises control over smooth muscles of internal organs i. e. the intestinal muscles and the special muscles of the Uterus. Administration of a potent posterior pituitary extract helps to stimulate weakned or even paralysed bowel muscles and during child birth intensifies uterine contractions.

The anterial-lobe controls growth, especially of the bones, muscles, and viscera. It regulates the metabolism of carbohydrate, protein and fat. It controls the growth, development, structural integrity and activity of adrenal - cortex, thyroid, testis. ovary and breast. Six hormones have been isolated from the anterior pituitary. They are :

1. *Somatotrophic hormone* (STH). It permits growth of the skeleton, muscles, viscera and the body as a whole. It causes retention of N, P, Ca, K^+ & Na^+. In its presence, protein is produced abundantly within the body; at the same time surplus fat is used up. Growth hormone rapidly lowers the concentration of amino acids in plasma, apparently by promoting their transfer from extracellular fluid into cells.

2. *Adrenocorticotrophic hormone* (ACTH) which controls growth and secretion of adrenal cortex.

3. *Thyrotrophic hormone* (TSH) which stimulates the Thyroid.

4. *Follicle - stimulating hormone* (FSH) which controls the development of ovarian follicles in female and spermatogenesis in male.

5. *Lutenizing hormone* (LH) concerned with ovulation in female and stimulates production of hormones by testis and ovaries.

6. *Prolactin or Lactogenic hormone* concerned with development of mammary glands.

Direct or reflex stimulation of the hypothalmus causes secretion of corticotrophic hormone, gonadotrophic hormones and perhaps also of thyrotrophic hormone. Yet, histologically very few nerve fibres can be traced into the anteriar lobe of the pituitary and these probably supply only blood vessels. The activity of the anterior pituitary is regulated by the level in the blood of hormones secreted by glands which are under pituitary control; especially the secretion of thyrotropin, gonadotropins and ACTH. When hyperpituitarism occurs the bones, especially of the thigh, become excessively long causing "Gigantism". Oversecretion, after maturity leads to "Acromegaly", a condition in which certain regions of the skeleton like the bones of the head, hands. jaws. feet etc grow abnormally. Hypopituitarism in children causes "dwarfism". There is delayed sexual maturity and absence of secondary sex characteristics.

Hypophysectomy (surgical removal of the pituitary) has been performed in the treatment of cancer of the breast and prostate glands and in diabetes mellitus. After hypophysectomy, a "calcium - barrier" or "closing membrane" appears which cuts off normal activity at Epiphyseal line, causing cessation of growth. On injecting growth hormone, the membrane

disappears; the cartilage cells at the epiphyseal line begin to proliferate & differentiate once more into bone and bone growth is resumed.

Nicotine interferes with the formation of urine by acting on the pituitary gland It causes this gland to release the so - called anti - diuretic hormone, which impedes the flow of urine. If a person drinks a large quantity of water and receives an injection of nicotine, he will retain much of the liquid for a time.

Adrenals or Supra Renals: These are a pair of small triangular glands lying above the kidneys. Each gland has two structurally and functionally different parts, namely the outer cortex and the inner medulla.

The cortex secrets several hormones which are collectively known as Adrenocorticoids of which the hormones corticosterone, Cortisol (Hydrocortisone) and Aldosterone are important. They are related to the action of sex Hormones.

Corticosterone raises or lowers the level of glucose in the blood streams and also has direct effects upon protein and fat metabolism of the body. Hydrocortisone also acts in a similar way and it is more potent. Insufficient adrenalcortex activity causes "Addisons disease". This may be due to destruction of the cortex by cancer, tuberculosis or hemorrhage. The symptoms of Addison's disease are insufficient blood sugar, fatigue, low blood pressure etc. It is treated with an extract of adrenal cortex called desoxycorticosterone acetate. An over dose of adrenocortical extract or an overfunctioning gland causes adrenal virilism, with masculinization of the female and feminization of male.

Aldosterone controls sodium retention in the kidneys, and the maintenance of the normal ratios of sodium and potassium in the body fluid. A tumour growth may also cause the condition *aldosteronism* in whih potassium salts are lost while sodium is retained with resultant weakness, muscle spasms (tetany), high blood pressure etc. Recovery may follow tumour removal.

The medulla secretes two important hormones, namely adrenalin (epinephrine) and noradrenalin (norepinephrine) and it is connected directly with the automatic nervous system. It is concerned with the maintenance of the rate and force of heart beat, elevation of glucose in the blood, stimulation of oxidative metabolism etc. All this prepare the body to meet emergency - to fight or flight. Noradre nalin is concerned with the general contraction of small arteries, elevation of blood pressure etc.

Adrenalin is used as an emergency drug and is often injected into patients suffering from shock or collapse, as in heart failure or asthma.

ACTH, cortisone and Hydrocortisone have provided relief for thousands of sufferers from "rheumatoid Arthrits". These hormones lessen or eliminate stiffness, aching and tenderness of joints and muscles. However, these effects are only temporary. Continuous and uninterrupted use of these hormones causes undesirable side effects like fluid retention, abnormal fatty deposits on the face, abnormal hair growth in women etc., which

disappear when the hormones are no longer administered.

These hormones are also very helpful in the treatment of rheumatic fever and if administered early enough prevents, the development of rheumatic carditis, a heart condition that is sometimes a sequel of rheumatic fever. An artificial substance that would carry on all the biological activities of the natural ACTH was synthesised in 1960. The latter hormone is a protein, made up of 39 amino acids The new artificial ATCH contained only the first 23 of these 39 amino acids; and yet displayed the full activity of the natural hormone. This achievement points the way to the synthesis of still larger proteins such as Insulin.

Islets of Langer Hans: These are groups of endocrine cells, seen scattered in the pancreas. The pancreatic insular tissues operate under control of anterior pituitary that puts forth both diabetogenic and antidiabetogenic principles. Two hormones are secreted namely, Insulin and Glucagon. Insulin is a powerful hormone that aids the body in storing nutriment, instead of allowing it to drain away in the urine. Insulin deficiency sets in probably, owing to the imbalance between diabetogenic and antidiabetogenic principles.

Due to a shortage of insulin, the carbonydrate metabolism is upset and the body finds itself unable to burn up its intake of sugars, starches and other carbohydrates. Under these circumstances blood sugar, accumulates in the blood stream. The kidneys, being very sensitive to too much sugar (glucose) in blood, filter it out along with enough fluid to dissolve it in the urine. This condition is known as "Diabetes mellitus". When the carbohydrate metabolism is upset, other matabolic changes also occur and the cells of the body do not receive their normal supply of nutriment. Not only is the pancreas involved, but other organs, including the adrenals, pituitary, thyroid and probably the liver. An injectien of Glucagon is found to raise the blood sugar.

Diabetics do not tolerate influctions well. 'Gangrene', especially of the toes and feet remains a prime risk. There is striking predisposition to the development of diabetes in children of known diabetics. However, heredity and obesity appear to be significant factors.

Gonads: In addition to producing sperm and ovum, the testis and ovary manufacture the male and female sex hormones. Certain cells of the testis (leydig) manufacture the hormone, testosterone under the influence of an anterior pituitary principle and is of great importance in the manifestation and development of male secondary sex characteristics as hair - distribution, musculature, body - shape, potency etc.

Ovary produces important hormones namely oestrogen, progesterone and relaxin. Oestrogens are responsible for the growth of the uterus, vagina, external genitalia, pelvis, breasts and public and axillary hair which occurs at puberty. In women whose ovary have been removed, the uterus atrophy. It can be counteracted by administering oestrogens. The hormone

disappear when the hormones are no longer administered.

These hormones are also very helpful in the treatment of rheumatic fever and if administered early enough prevents, the development of rheumatic carditis, a heart condition that is sometimes a sequel of rheumatic fever. An artificial substance that would carry on all the biological activities of the natural ACTH was synthesised in 1960. The latter hormone is a protein, made up of 39 amino acids The new artificial ATCH contained only the first 23 of these 39 amino acids; and yet displayed the full activity of the natural hormone. This achievement points the way to the synthesis of still larger proteins such as Insulin.

Islets of Langer Hans: These are groups of endocrine cells, seen scattered in the pancreas. The pancreatic insular tissues operate under control of anterior pituitary that puts forth both diabetogenic and antidiabetogenic principles. Two hormones are secreted namely, Insulin and Glucagon. Insulin is a powerful hormone that aids the body in storing nutriment, instead of allowing it to drain away in the urine. Insulin deficiency sets in probably, owing to the imbalance between diabetogenic and antidiabetogenic principles.

Due to a shortage of insulin, the carbonydrate metabolism is upset and the body finds itself unable to burn up its intake of sugars, starches and other carbohydrates. Under these circumstances blood sugar, accumulates in the blood stream. The kidneys, being very sensitive to tco much sugar (glucose) in blood, filter it out along with enough fluid to dissolve it in the urine. This condition is known as "Diabetes mellitus". When the carbohydrate metabolism is upset, other matabolic changes also occur and the cells of the body do not receive their normal supply of nutriment. Not only is the pancreas involved, but other organs, including the adrenals, pituitary, thyroid and probably the liver. An injectien of Glucagon is found to raise the blood sugar.

Diabetics do not tolerate influctions well. 'Gangrene', especially of the toes and feet remains a prime risk. There is striking predisposition to the development of diabetes in children of known diabetics. However, heredity and obesity appear to be significant factors.

Gonads: In addition to producing sperm and ovum, the testis and ovary manufacture the male and female sex hormones. Certain cells of the testis (leydig) manufacture the hormone, testosterone under the influence of an anterior pituitary principle and is of great importance in the manifestation and development of male secondary sex characteristics as hair - distribution, musculature, body - shape, potency etc.

Ovary produces important hormones namely oestrogen, progesterone and relaxin. Oestrogens are responsible for the growth of the uterus, vagina, external genitalia, pelvis, breasts and public and axillary hair which occurs at puberty. In women whose ovary have been removed, the uterus atrophy. It can be counteracted by administering oestrogens. The hormone

anterior pituitary hormones. Pituitrin (posterior pituitary hormone), though secreted by the hypothalamus, will be stored in the posterior lobe of the pituitary gland. The prominent ones are Oxytocin (or pitocin) and vasopressin (or pitressin).

Oxytocin is responsible for the ejection of milk by the breasts, contraction of uterine muscles etc. Vasopressin is resposible for the regulation of blood - pressure, water - conservation etc.

Local Hormones: The substances which have been termed local hormones occur in cells or body fluids in what appear to be physiologically inactive forms Scientists, at present do not know whether they become active in physiological conditions; they are perhaps more likely to become active in pathological states.

For example, Acetylcholine which is suspected to produce "atrial fibrillation in the heart. Histamin is supposed to have a role in some allergic states. Angiotensin is a substance formed from the blood which stimulates smooth muscles and raises blood stimulat s which addition to this,many other local hormones have been discovered.

Hormones are powerful chemical substances that rouse and activate every cell of the organism. When the organism is in perfect health, each endocrime gland produces just the right amount of hormones to maintain every system in perfect balance. Each endocrime gland keeps an eye on all others, increasing or decreasing its own production to meet the needs of the body as a whole.

⊙

WITH BEST COMPLIMENTS FROM

PHONE : Shop : 427 Resi. : 527

Gram: NARAYANCO
Post Box No. 10

N. V. NARAYANAN & CO.

GENERAL MERCHANTS & COMMISSION AGENTS
MARKET ROAD, IRINJALAKUDA, KERALA

anterior pituitary hormones. Pituitrin (posterior pituitary hormone), though secreted by the hypothalamus, will be stored in the posterior lobe of the pituitary gland. The prominent ones are Oxytocin (or pitocin) and vasopressin (or pitressin).

Oxytocin is responsible for the ejection of milk by the breasts, contraction of uterine muscles etc. Vasopressin is resposible for the regulation of blood - pressure, water - conservation etc.

Local Hormones: The substances which have been termed local hormones occur in cells or body fluids in what appear to be physiologically inactive forms Scientists. at present do not know whether they become active in physiological conditions; they are perhaps more likely to become active in pathological states. For example, Acetylcholine which is suspected to produce "atrial fibrillation in the heart. Histamin is supposed to have a role in some allergic states. Angiotensin is a substance formed from the blood which stimulates smooth muscles and raises blood stimulat s which addition to this,many other local hormones have been discovered.

Hormones are powerful chemical substances that rouse and activate every cell of the organism. When the organism is in perfect health, each endocrime gland produces just the right amount of hormones to maintain every system in perfect balance. Each endocrime gland keeps an eye on all others, increasing or decreasing its own production to meet the needs of the body as a whole.

⊙

WITH BEST COMPLIMENTS FROM

PHONE : Shop : 427; Resi. : 527

Gram: NARAYANCO
Post Box No. 10

N. V. NARAYANAN & CO.

GENERAL MERCHANTS & COMMISSION AGENTS

MARKET ROAD, IRINJALAKUDA, KERALA

Gervas John & Co.

ARTISTS
&
PROCESS
BLOCK
MAKERS

★

TRY - COLOUR
HALF - TONE
LINE
&
ETC.

ERNAKULAM—6

FOR UP-TO-DATE
PRINTING WORKS

PHONE : 603

THE UNION PRESS

MARIAPURAM
TRICHUR - 5

Gervas John & Co.

ARTISTS
&
PROCESS
BLOCK
MAKERS

★

TRY - COLOUR
HALF - TONE
LINE
&
ETC.

ERNAKULAM—6

FOR UP - TO - DATE
PRINTING WORKS

PHONE : 603

THE UNION PRESS

MARIAPURAM
TRICHUR - 5

and creative pursuits. In the lives of most of the modern men and women work tends to be divorced from the exercise of joyous creativity" Thus man is being reduced to a mere replaceable cog in a social wheal that ignores his individuality, initiative and self esteem. He has no confidence in the possibility of living a truly heroic life. In short, anxiety and fear, dread and despair, irresolution and loncliness are the true characteristics of modern man which are as well the reflections of man's adolescence. They spring as much from the uncertainties of our socio – political and industrial environment as from our loss of faith in the shared pursuit of spiritual values.

Our century has completely lost faiht in human reason. Man appears to stand committed to the view that he can never ascertain the true nature of the values that should see him through life. Man is congenitally incapable of rational choice of ends. So the question as to what constitutes the proper goal of his efforts is meaningless Freudians are of the opinion that human condu.t is wholly irrational. The contemporary crisis, which springs chiefly from the fact that man's sense of values fails him, constitutes a challenge primarily to his philosophical intellect. T. S. Eliot has remarked that the society in which he lives is inherently hostile to spiritual life. Modern humanity is seen by Eliot as a society of "hollow men, stuffed men, with head - piece filled with straw."

In spite of the radical metamorphosis brought about by science in social, economic, political and cultural life, modern thought remains immature in every respect. How has science become the hand – maid of death and destruction? It is devious that it harbours the spirit of brutality in the place of the scientific spirit if flaunts. Belligerent nations have abused science to satisfy their vested interests and brute impulses the scientists have readily yielded to the evil demands of war lords. All our noble traditions and healthy conventions are thrown over board by aggressive and audacious approach as is seen in the behaviour of adolescents.

The hall – mark of the human species is its pursuit of creative values. Man sets out to create an order of values realizable in his person. Man fulfil himself only by living in conformity with the demands of his creative nature. The pace of his progress is dictated by his ever–evolving moral consciousness that constantly adapts itself to the ever – changing environment.

The fulfilment of man's life des not consist merely and even mainly, in the satisfaction of his material needs Man fulfils himself on the contrary, by transcending the sphere of such needs Man is creative both on the utilitarian and the cultural plane. Keeping in these lofty aspirations of man elevate him, to existential dimensions inaccessible to adolescence

Man has boundless philosophical visions of life. A philosophy of life requires a factual basis the material world, however is not enough to serve the purpose; otherwise man can not be differentiated from animals, as then both would have the same factual basis. If scientific experience has its own autonomy, religious

experience too must have its own; and the facts of religions expesience have as great a place in the philosophy of life as have the facts of science. But our existence is not satisfied with ethics alone; in Greek, Indian and Chinese philosophical traditions, we find tendencies, to present a complete circle of evolution from spirit to matter and back again to spirit.

Let us forget man's irrationality, fear and moral bank ruptcy; and consider life in its purer aspects What is man? Man is not a muddle - headed riddle, as Eliot would have him Man is more than a machine. We should accept then that man is somewhere; perhaps he is to be sought outside the material universe; even out side our own capacities that hold the key to our survival. For does it not seem illogical that his own capacities can solve all the problems of man? We must start re-examining ourselves and our basic tendencies critically and dispassionately.

What socrate once said is true: the unexamined life is not worth living''. Only revaluation, and not the unquestioned acceptance of orthodox concepts and empty platitudes, can lead to a rediscovery of man's transcendental being and essence.

★

എല്ലാവിധ ഇംഗ്ലീഷ് മരുന്നുകൾക്കും
സന്ദർശിക്കുക !

ശ്രീനാരായണ
മെഡിക്കൽസ്

Prop. M. V. നാരായണൻ

പോലീസ് സ്റ്റേഷനു മുൻവശം
ഇരിങ്ങാലക്കുട

solvent extraction industry at irinjalakuda

India is one of the largest oil seeds producing countries of the world But the traditional methods adopted by the agriculturist for raising the crop and by the miller for extraction of oil render these activities uneconomic. It is true that India in recent years has achieved a break – through in agricultural production through what is popularly known as "green revolution" but then it relates primarily to food crops and we have yet to go a long way in respect of commercial crops.

When we speak of oil seeds, the chief items that come up in our estimation are cocoanut, groundnut, cotton seed, gingelly seed etc. Of these, cocoanut is a product bearing the highest oil contents and it deserves special attention in Kerala, the land of cocoanut trees.

A major part of green cocoanuts is used for domestic purposes; and the balance converted into copra for extraction of oil. Cocoanut Kernel is dried in the sun to obtain what is called copra.

Extraction of oil from copra was once an important industry in the principal cocoanut producing centres like Quilon, Alleppey, Irinjalakuda and Calicut. But the outflow of copra to other States gradually looked up with the result that most of the mills had either to close down or restrict their work to seasonal operation.

In olden days milling copra used to be crushed in wooden 'chuck' in villages either by manpower or bullock power. With the advent of machinery and electricity, copra is now being crushed in rotaries, a mechanical version of the old wooden chucks. Majority of the mills in Kerala are equipped with ghanies or rotary chucks; some enterprising millers among them have installed more efficient expellers. Copra is found to contain on an average 68 – 69% oil but the rotary crushing yields only about 62 · 5% oil and 35% cake while expeller does about 65% oil and 32 · 5% cake. In Maharashtra most of the oil mills are understood to have installed expellers and have even solvent extraction units attached to them. One of the disadvantages of the rotary mills is that a large quantity of oil is left in cake which until recently was

going to waste. With the advent of solvent extraction process this national waste has been considerably reduced. This advantage is being reaped in Maharashtra and other states, but Kerala lags far behind.

The expeller cake contains 6–8% oil while rotary cake holds 10 – 12 %. Though the picture presented by the expeller mills is an improvement from the national point of view, the ignorant and tradition - bound villagers consider the expeller cake as of poor quality for cattle feed, the common complaint heard being that it contains less oil. This is a very erroneous impression. This blind prejudice against low oil content seems to be another factor for the millers to continue with the uneconomic rotary crushing.

It is reported that there is a world shortage of vegetable oils and one of the methods to meet the scarcity is to reduce wastage. Oil left in cakes is, as already noted above, a definite waste and much progress has been made in recent decades to recover such occluded oil. All over India solvent extraction units have come up with the twin object of recovering the oil left in all types of oil cakes and producing a good primary material for animal feed. The extracted oil is mainly used for industrial purposes but can be rendered edible by purifying it. It is an irony that Kerala which produces nearly 60% of the total production of copra in India has yet to fall in line with the rest of the states in this respect.

The usual method employed in solvent extraction units is to soak the cake in a harmless, chemical solvent such as Hexane of food grade, which dissolves the oil in the cake. The solution is then evaporated under controlled conditions to separate the oil from the solvent. The solvent is cooled and collected for reuse. Thus the consumption of this chemical is restricted to the working loss, usually around one half percent of the input.

The de - oiled cake is richer in protein and hence is more suited for cattle feed. It is a well known fact that protein is an essential component of food for all living beings, human and animal. It is vital to build tissues and cells and protect the body from diseases. The main source of protein in human food is to be found in milk, eggs, meat etc. As these are all foods of animal origin, the importance of cattle and poultry as suppliers of protein food cannot be over emphasised. These animals and birds also require protein foods for body growth and resistence to diseases To improve the cattle and poultry wealth, it is imperative that the supply of protein foods is increased, apart from other scientific methods adopted for improving the bread etc. Oil cakes and certain cereals and pulses supply this need But the latter are ever increasingly required for human consumption and are comparatively costly. Further there is not enough to go round It needs hardly any mention that these should not be diverted for animal feed. Hence oil cakes remain the main stay in the dietary sheet of cattle and poultry.

Until recently there was only one solvent unit in Kerala in private sector with an installed capacity of about

18 000 tonnes cake per annum, the bulk of production of deoiled cake being exported. Hence cattle and poultry continued to be fed with rotary and expeller cake which deprived the nation of a large quantity of otherwise valuable oil. It is however heartening to find that in recent times a small band of enterprising mill owners in Trichur district made a determined attempt to cry a halt to this national waste and launched a project to solvent extract the oil from coconut cake and produce wholesome cattle feed. The result was the establisment of "Kerala Solvent Extractions Ltd.", Irinjalakuda, a few years back.

The solvent extraction method would be able to recover all the oil in cake except a small percentage usually around one half percent. The Kerala Solvent Unit at Irinjalakuda is capable of handling about 20,000 tonnes of coconut cake per annum. This means an additional quantity of about 1,000 tonnes of coconut oil will be available in the market, which at present rate would add more than half a crore of rupees to gross national product.

While there is no big problem for disposal of extracted oil, the picture in respect of deoiled cake is not very rosy. The age - old prejudice against cake with less oil contents is standing in the way of popular acceptance of deoiled cake for cattle feed. Much propaganda and sales promotion work have to be carried out to educate the people and convince them that deoiled cake is not only not harmful to cattle but is indeed superior to ordinary oil-bound cake in several ways.

The protein oontents of ordinary coconut cake will range between 16 and 20% depending upon the method of crushing employed in mills, quality of copra etc whereas that of the de oiled cake is around 23%. This latter cake richer in protein is more nouri shing to cattle than ordinary rotary or expeller cake It even stands favourable comparison with ready mixes. Deoiled cake enriches the yield of milk and it can be fed alone to cattle as a complete feed (apart from grass and hay) or used extensively in making composite feeds. The product being made under strict supervision and quality control, is free from direct and other extraneous matter. It can be stored for a long time without fear of any deterioration. Rancidity the common trouble faced in usual cake is cractically absent in deoiled cake. Among other advantages associated with deoiled cake, mention may be made of the fact that it dissolves more easily in water and is more tasteful A part from these, the prince factor is in its favour since you get better value for money than in the case of bazar cake. The brand name itself is an assurance of quality and dependability. For these reasons, if the people are properly enlightened on the scientific aspects in favour of deoiled coconut cake, it would be no wishful thinking that before long, oil - bound mill crushed cake as animal feed will be a story of the past and deoiled cake will be a house - hold world.

A. K. MENON
Special Officer
Solvent Extraction Industry
Irinjalakuda

allergy

g muraleedharan
I m sc

Today man is in an ageless age. He can create things as he wishes and can transplant parts of human body just as we do with plants. He landed on the moon and is now thinking about the conquest of other galaxies. In due course, man can purchase his own fellow beings from a laboratory or a factory. But, still, however omnipotent he may be, He, this duplicate God," has to face a lot of disorders during his "creation." Among such disorders the important one is ALLERGY. According to a rough estimate, about 75% of the worlds population suffer from some form of allergy. The percentage is even greater in India than in other countries. Let us shed some light on this topic, allergy.

One may ask what allergy is? The more accepted answer to this question is that allergy is an adverse response to a foreign substance or to a physical condition that produces no obvious ill effects in most organisms, including man. Physicians classify allergy in two classes: immediate and delayed. Immediate allergies are those that occur with out any time-laps after a person is exposed to an allergent Allergies which occur 6 or 24 hours after the exposure of the allergent, that is, with a duration of time, is classified as delayed allergies. These two clases differ in their mechanisms also. Hay fever, Bronchial asthma, food allergies, Drug allergies etc. are examples of immediate allergies and the skin reaction to poison ivy and related plants, cosmetics, metals, soaps, chemical etc. are of delayed allergies.

Among the different types of known allergies, *Analphylaxis* is an important immediate allergy caused by the allergent *Histamine*. It is too dangerous that it will cut the supply of oxigen through bronchial tubes and cause sudden drop in blood pressure *Hay fever* is more common in man than analphylaxis, and is caused by *Pollens* [yellow dust in flowers and plants]. It mostly affects eye, nose and ear. The same agency of hay fever can also bring about the bronchial asthma [shortness of breath]. It narrows the bronchial tubes and tightens the tube muscles thereby cutting the free supply of oxygen to the lungs. To an asthamatic patient, life will be a burden and he may become a house-bound invalid.

The two other important allergies are food allergies and drug allergies. Many people are allergic to certain foods. Some may not take milk or chicken roast because they are allergic to them This is mainly due to the deficiency of the enzymes. For exemple, the lack of enzyme, which converts galactose in milk to glucose, will surely bring about milk allergy. Similar is the case with meat allergies. Drug allergy is caused by various drugs an most important among them are Aspirin and Penicillin[$C_5H_{11}O_4NS$]. The Arsenical drugs [Arsphenamine used for Syphilis and Sulphonamide drugs use for bacterial diseases are also allergic. Out of 1900 bottles of penicillin drugs 2 bottles are found to be fatal Drugs used for diabetes (eg. insuline) is again an example for the above class.

Allergy is produced by an external agency and this external agency is termed as allergen. A person can be allergic by any one of the following:— pollen, milk, wool, chocolate, lobster, eggs, chicken (feather, house dust, mushrooms, ultraviolet light, Aspirin, penicillin, phenobarbital, poison, ivy etc. Allergy can also be produced by many other day today materials such as cosmetics, perfumes hair sprays, soaps, chemicals, fabrics, wool metals, insecticides, gasoline, plastics and solvents. These allergents cause inflammations, itching, swelling and blisterings on the body. An interesting example was noted that some husbands complained of theis wives being allergic to them. The doctors suspect these men are allergic to their wives' perfumes or hair spray. The main ingredient in cosmetics and perfumes is Hexachlorophene, used as a germicide and Indole derivatives, for pleasant smell. These are found to be protien-distroying and hence, to some extent allergic

The allergents are, in most cases complex substances usually protiens Some are polysaccharides or complex of protien and polysaccharides having molecular weight above 10,000. The allergent for bronchial asthma is *Histamine* produced by the breakdown of the aminoacid *Histidine*. The simple compound penicillin and aspirin are not actually allergent but they form allergent by combining with body protiens. *Kinins*, in allergic disorder is important and they are a group of polypeptides. This produce constriction in brochial tubes, dilating blood vessel and stimulate painfibres Important among Kinin is *Bradykinin*. *Serotonin* [5-hydroxy tryptamine or 5 HT] has been suggested as a factor for mental illness, high blood pressure and human allergy. This is present in the same granules as is histamine and Serotonin are released. *Acetylcholine* and *Heparin* are also found to be allergents. The idea of 'slow reacting substances' [SRS-A] and 'immunoglobulins' [I g E] led scientists to devise suitable drugs for different allergies. Allergents of molecular weight more than 100,000 have been isolated and are used in injection therapy for allergies.

Treatment of allergy can be divided into three broad classes: avoidance, desensitization injections and drugs. In these avoidance is easier and simple. That is, if you are allergic to wool or milk or cosmetics or perfumes

CHRIST COLLEGE LIBRARY
AC NO. 39550
CALL NO
REF

they must be avoided. But actually it is almost impossible and difficult in practice.

Desensitization injections, the other one, is found to be a better mode of curing allergy. Injecting extracted allergent once or twice a year to an allergic patient, is found to decrease histamine released in his boday. However, the injection therapy was replaced by emulsion treatment because the latter is more safe than the former. Injection of absorbed allergent by alum precipitates [aluminium salt] is also employed now.

Today's accepted treatment for allergy is drug treatment. During early days, people used amonium chloride [NH4 cl] and potassium iodide [kI] as expectorants for asthma complaints. But now, a number of expectorants are marketed by various companies like 'Benadryl expectorants' by Parke-Davis. The first drug prescribed for bronchial asthma and Hay fever is the compound containing Epinephirine [adrinaline, Ephedrine and Theophylline] Adrinaline which is an alkaloid expands the histamine-acted bronchial tubes thereby allowing smooth breathing to asthma patients Ephedrine is usually taken orally. Isoproterenol having trade name Isuprel is an effective drug for asthma complaint.

Corticosteroids are now used as the best drug for a number of allergies. Among the steroids, the hydrocortisone, predmisone, predmisolone, treamcinolone, dexamethasone and betamethasone are most commonly used Cortisone, is used for reducing imflammation and edema, eye disorders and bronchial asthma. Another drug antihistamine containing the ethylamine grouping [–CH2. CH2 N=] is used as a good medicine because histamine also contains the same groupings, CH2 CH2 N=. Various other drugs are also marketed.

Over and above, many of the scientists are convinced of the fact that heredity has a great role in the field of allergy. The role of heredity has been proved as a matter of fact In canclusion,I invite the athention of the readers to the following words by Dr Murray Dworltzky Professor of medicine at cornell Medical College, U S A. Some day, probably not with in the decade-scientists may find a way to alter human genes so that future generation will not suffer the agonies of allergies controlled by heredity."

(Chemical and Engineering news)

our n s s delhi camp

It is with a profound sense of satisfaction that we place on record a brief report of the ten-day camp held under the auspices of the Delhi University from 15th to 27th May 1972. We were among the ten students chosen to represent the Calicut University. A total of 450 students (boys & girls) drawn from as many as 35 universities from all over India attended the camp.

Accompanied by a member of the staff from the Engineering College Trichur, we reached the camp-site on 14th May. We had been provided with military-type tents to live in, each tent accommodating representatives of two universities. Our work consisted mainly in cleaning up a stretch of 250 acres of land for some regionally useful trees and some medicinal plants. The day's routine began at 5-30 A. M. with a prayer by all and we could go to bed at 11 P. M. The work in the burning sun was too much for most of us, but how gladly we bore it all! It was not, however, all dull work. We had quite an enjoyable and useful time, as the after noons were spent in seminars, study classes, entertainments and so on. Not a day passed without some eminent personalities in our midst and none of them left without a sincere appreciative remark on our work. The gaiety of the camp was, however, marred during the dying days of the camp, for a few of the tents went up in flames.

We were back in Kerala on 6th June 1972.

With thanks to you all

UNNIKRISHNAN

and

THOMAS KALACHERY

LUCKY GRADUATES..................................FREE TO SHOUT AND STARVE

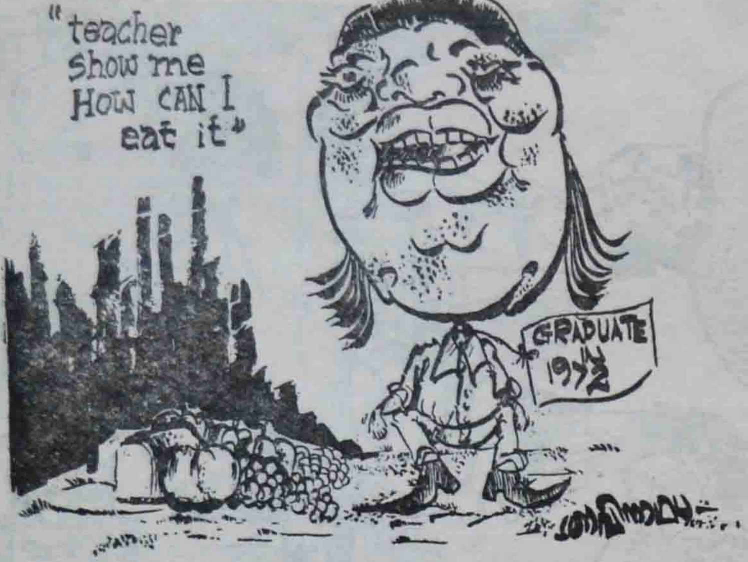

AN INTELLECTUAL GIANT ....

TORTOISE IMITATES
THE YOUTH LEAVING ITS SHELL

Quotable Quotes

—Contributed by Raju John Manjuran

If the blind lead the blind, both will fall into the ditch.

—Bible.

Love is not love which alters when its alteration finds.

—Shakespeare.

Reading is to the mind what excercise is to the body.

—Addison.

We cannot learn men from books

—Benjamin Desraele.

Reading maketh a full man; conference a ready man; and writing an exact man.

—Francis Bacon.

Ambition is the only power that combats love.

—Colley Cibber.

The different religions are like various languages in which God has spoken to man.

—Radhakrishnan.

Contentment is the harvest song of invard peace.

—Whittier.

Lack of money is the root of all evil.

—Bernard Shaw.

Reason is a poorthing in the midst of temptation.

—M K. Chandhiji.

It is a poor wit who lives by borrowing words, decisions, inventions and actions of others.

—Laveterer.

Love is the wisdom of the fool and the folly of the wise.

—Samuel Johnson.

Music is the medicine of mind.

—Logan.

With the best compliments

of

M/s. N.G. George & Associates

OFFICES AT

MADRAS, ERNAKULAM & VISHAKAPATTANAM

കേരളത്തിലാദ്യം!

ഉയർന്നതരം സ്പോർട്ട്സ് സാധനങ്ങളുടെ നിർമ്മാതാക്കളായ
ജലന്ധറിലെ സൗത്തിന്ത്യൻ ഇൻഡസ്ട്രീസ്
ഇതാ തൃശ്ശൂർ ഹൈറോഡിൽ
ഒരു ഹോൾസെയിൽ ആൻറ് റിടെയിൽ ഷോറൂം
തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

ഓർമ്മിക്കുക!

SOUTH INDIAN INDUSTRIES

(SPORTS EMPORIUM)

HIGH ROAD

TRICHUR

H. O. JULLUNDUR

a great name in sports industry 'ANIL'

annual reports 1972-'73

c s a

Great is my pleasure and privilege as the Secretary of Catholic Students

Association to give a brief summary of our activities during the year 1972-73.

It is worthy to note that all Catholic students of the college are 'ipso facto' its ordinary members and all catholic members of the college staff, its honorary members.

We, the twenty-two elected class representatives to the C. S. A., first met on 15th September, 1972 under the presidentship of Fr. ALEX, our Chaplain, only to elect Sri. JOSE PARRAKAL II B. Sc., as our Chairman and Sri VARGHESE OODEN II B. Com., as our Secretary. Our Principal, Fr. GABRIEL is the 'ex-officio' President of the association.

Our first executive meeting was held on 4th October, 1972, with Fr. GABRIEL in the chair. After the first meeting, we had 6 general meetings and 5 executive meetings.

Our annual retreat for students and the staff was conducted on 14th and 15th of October, 1972. We are deeply grateful to our retreat preacher, Fr. PAUL MANAVALAN of Bharatha Matha College, Trikkakara for his timely advice and counselling. He dealt with various aspects of christian life and enriched us with a new vigour and hope.

The celebrations of "Mission Sunday Week" was really a grand success of the C. S. A

Another important thing which we could do this year was the introduction of 'First Friday Noon Service.' Generally speaking, it was a monthly 'get-together' of all christian students and staff.

The real necessity for a permanent 'choir group' has been felt from the very start of the year and it was organised under the care of C. S A. So we have a permanent 'choir' of our own talents and tastes.

Catholic Students Association got one more feather on its cap.when we celebrated 'St Thomas Centenary' in pomp and lustre on 19th, 20th and 21st January, 1973.

Cultural Competitions were conducted on the first day. Second day, 'the

centenary day' dawned with the warm reception accorded to his Excellency Rt: Rev Dr. S. MANGUZHIKARY, Arch Bishop of Ernakulam who inaugurated the symposium and Dr. MAR EPHREM Chaldean Bishop of Trichur, who presided over the symposium. The following members of the staff and students spoke on the occasion on different aspects of Saint Thomas.

1 Prof P. I. Paul, M. Sc.
2. Sri. P. D. Paul, M. Sc.
3. Sri. Jose Konikara, II M. Sc.
4. Sri. Joseph Jose, I B. Com.
5. Sri. Jose Antony I B. Sc
6. Sri Euchim. I. Cheeran, II M. Sc.

Sri. K. P. John. M. A., LL. B. and Rev. Sr. Binaca, M. A., M. Ed. also delivered short speeches on Saint Thomas and his iife.

A purely Indianised holy mass was another important event of the day. Evening was allotted for Fine Arts Competitions held under the guidance of Sri. Thomas Kallassery and an Orchestra by 'Kalasadan' (Trichur). The third day we conducted pilgrimage to Malayattoor arranged under the leadership of Sri. Paul Joseph.

Before concluding, let us show our deep and heartiest gratitude to our Principal for his enthusiasm and interest in our activities. In this occasion, we do not overlook the co-operation and help of the AICUF'ers. We are greatly indebted to them. We are also thankful to our lecturers and members of non-teaching staff for their sincere effort and self-less services.

Finally, though we have our own limitations, whatever and whereever we have succeeded is due to the restless and selfless work of Fr. ALEX, our Chaplain. No doubt he is a perennial gift of inspiration and enthusiasm. We have a boque of roses to him

Above all, Christ-our leader and saviour-has been always protecting and guiding us to the light and way.

Thank you,
VARGHESE OODEN II B. Com.
Secretary.

chemistry

It is a pleasure to place before you the report of the various activities

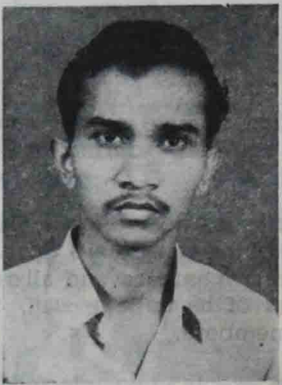

of Chemistry Association during the academic year 1972-'73.

As usual, this year also the activities comenced with the election of the office bearers. Our Principal Rev. Fr. GABRIEL C M. I & our Professor Dr. M M. CHANDY continued to be our Patron & ex-officio president

respectively Sri. PAUL S. GOMEZ II B. Sc. was elected secretary while Sri. SAJEENDRA BABU III B. Sc. was elected joint secretary. Messrs. P V. VELAYUDHAN NAMBIAR II M. Sc., C. M JOSEPH I M Sc., V. K. ITTAMAN III B. Sc., C I. VARGHESE II B Sc. & V. P. KURIAKOSE I B. Sc. were elected members of the executive.

The formal inauguration of the activities was done by Dr VENKITESWARAN M. Sc. Ph D. Retd. Director of collegiate education. This academic year being a short one, we really felt the shortage of time. However we could arrange a large number of seminars within this short span of time Some of the general seminars were

Subject	*Presented by*
Bio humini scienc	C V. Asokan II M. Sc
Fredel crafts Reaction	Muraleedharan I M Sc.
Synthetic Fibres	T. D. Madhavan III B. Sc.

All these seminars were interesting and well-attended.

We ware proud that we could conduct a tour to Bangalore and Mysore under the leadership of Sri. V. P. Jose M.Sc. We thankfully remember Rev. Br. Stephen C. M. I. who arranged our accomodation & Site-seeing there. I also express our thanks to Rev. Fr. Principal for the special loan given to us in addition to the usual concessions We are really proud of our achievements. I take this opportunity to express our sincere gratitude to Rev. Fr Principal & especially to our beloved professor for proper advice & guidance. I express my heart-felt thanks to my student friends for their love & affection shown to me. I owe much to them for their whole-hearted co-operation

PAUL S. GOMEZ
Secretary.

mathematics

It is with great pleasure that I place before you the report of the Mathematics Association for the year

1972-'73. This year we started the activities of the association earlier.

Sri A. N. KRISHNAN, III B. Sc. was elected secretary of the association. For the successful functioning of the association, an executive council was formed with Professor P. P JOSEPH as the president and Sri. T. T. THOMAS as the Vice President

The inaugural function was held on 27th November, 1972 Dr. VENKETARAMAN, M A., M.Sc, Ph D., Professor and head of the department of Maths.,

ചന്ദ്രിക
ആയുർവ്വേദിക്
ടോയ്‌ലററ്
സോപ്പ്
CHANDRIKA
AYURVEDIC SOAP
CHANDRIKA SOAP
AYURVEDIC TOILET
ചന്ദ്രിക
ചർമ്മരോഗങ്ങളെ
അകററി ചർമ്മത്തിന്
അഴകും
ആരോഗ്യവും
പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു.
S.V.PRODUCTS: H.O. IRINJALAKUDA, Br. BANGALORE

S. K. V. College, Trichur was the chief guest and he inaugurated the association. In his inaugural address, Dr. VENKETARAMAN gave an impressive and interesting lecture on 'Theory of Numbers' and 'Number System'.

I express my thanks particularly to Professor P. P JOSEPH for the encouragement and guidance he has given to us. Mr. T. T. THOMAS and Mr K. M. TOME were always forces of inspiration and I thank them too.

Before I conclude my report, I take this opportunity to thank all the staff and my student friends for their whole - hearted co - operation and friendship.

KRISHNAN A. N. III B Sc.
Secretary.

physics

It is with deep pleasure, I place before you the annual report of

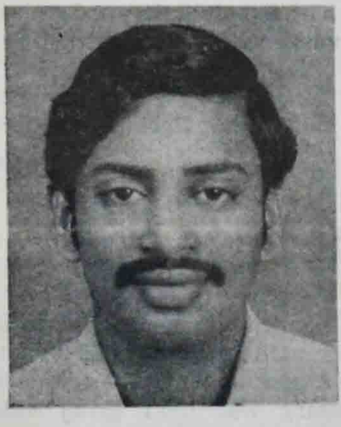

Physics association for the academic year 1972-'73. With the election of the office-bearers the functions of the association got a good momentum Prof. P.I. PAUL B.Sc (Hons) continued to be the president. Mr. JOSE MOHAN C. J. of final B Sc. took the charge as the secretary and Mr. Kasinathan (II B Sc) & Mr.JOSE P.VARGHESE (I B Sc) as assistant secretaries of the association.

On the pleasant Moday evening of 30th October Mr. RADHAKRISHA MENON M. Sc Prof of Physics Sree Krishna College, Guruvayoor inaugurated the activities of the association. His excellent speech on 'space travel' screwed up the interest of the students in space Technology.

As we all know, the so called 'Samarams' of this year had its effects on the smooth working of the association To be frank we could not finish the expected number of meetings. The main topics we discussed this year are "Ultrasonics" by C. J. JOSE MOHAN "Air Pollution" by JOSE P VARGHESE and RADAR and its modern applications' by GANGADARAN

Under the auspices of the association and leadership of Mr. M A JOSE M Sc. we conducted a tour to Bangalore & Mysore on the last week of January. We have a handful of thanks to Bro. Stephen and other Rev. Fathers who gave us warm welcome and generous help when we reached 'Dharmaram' College, Bangalore.

I cannat close my words with out special regards to our beloved president for his kind patronage and guidance I am grateful to all the members of staff for the sincere cooperation. in the activities of the association Without my student friends'

active participation, help and co-operation, I could not have fulfilled my duties as the secretary Extending my thanks to all I conclude this brief report.

C. J. JOSE MOHAN III B. Sc,
Secretary.

writers' club

The Christ College Writers' Club was a new venture of the academic year. It aims at the promotion of reading and writing habits among the

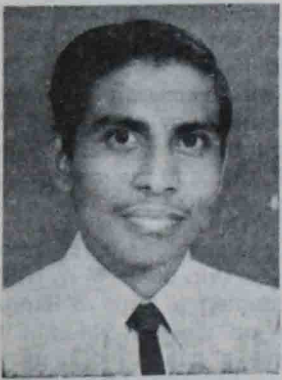

students through discussions, seminars, symposia and writers' camps The publication of a campus journal is another of its prospective projects. The Writers' Club is a purely informal body with all the advantages and disadvantages of being informal

The discovery of writing talents was effected through the conduct of two discussions The first on poetry and the second on short story. The members presented their own articles for discussion The discussion of short stories was held under the guidance of Sri Mampuzha Kumaran.

I am really happy to record that we held a one-day seminar on literature on 17-3-1973. Four eminent literary luminaries guided the seminar—Sri. Kovilan. Madambu Kunjikuttan. Kunjunni (Kuttettan) and K G. Shankara Pillai. The spirited discussions were mainly centred on the modern developments in the vernacular literature. The reputed writers raised many confliction points of view. The students too were keen on keeping them busy answering their relevant questions. The seminar could create in the participants a lively interest in the major issues of contemporary literature.

I may be Permitted to use this opportunity to thank the Principal who has been always kind and co operative. The club is indebted to its vice-president K Sachidanandan, M. A. for whatever success it has achieved. We earnestly look forward to a more active second year of theclub.

Thanking you all,

C. N. UNNIKRISHNAN
Secretary.

fine arts

It is with immense pleasure that I present the report of this years Fine Arts Association. The election of the secretary was held along with the general elections of the College. Verdict was in favour of

Sri M. J. VINCENT III B. Sc. Along with him a dedicated team of students were also selected from each classes to the executive committee. To guide and control the association Mr John Syriac M. A. was appointed as vice president.Besides him there were M/s George S. Paul M. Sc , V. Joseph M A. and M. K. Chandran M. Sc. for the efficient conduct of the activities of the association.

Sri. Vyloppilly Sreedhara Menon inaugurated the activities of the various associations Besides orchestra we staged '[illegible]' on the occasion. Of course in the history of the association 1972-'73 will be an unforgettable one. Our achievements in the university zonal competitions and interzonal competitions at Calicut clearly prove that not only in the field of sports and games but also in the field of arts we are in the forefront.

It was with utmost gladness that we received the news that our college was selected to be the centre for the competitions of the Trichur zone. The whole hearted cooperation of the entire staff and the dedicated work of our students made it a grand success. Our college scored the maximum points in the zonal competitions.

In the university Arts Festival held at Calicut on Feb. 8th, 9th, 10th and 11th, 1973 we presented the items in which we were qualified in the zonal competitions. I am glad to report that we stood first in light music (N. K Revindran), Group music (Davis & Party), Group Dance,(Peethambharan & Party) and Harmonica (V. S. Cherian). Our achievement in the field of group dance, eclipsing even the talented girl participants, was a remarkable success. We scored 30 points and won 3rd position in the university.

It gives me immense pleasure to report that we were awarded the championship in the Republic Day competitions held under the auspices of the Municipality, Irinjalakuda

Our College Day was indeed a day of fine arts. Different colourful items that we presented on the college day were praised by every one. Orchestra, Dance (single and group), Drama – all were of high standard Besides the performances of our students kalamandapam (professional Troupe) presented a dance drama.

The success of the fine arts came from the big help and initiation given by our Fr. Principal. I gratefully thank our beloved principal from the immost core of my heart

I should thankfully mention the interesting efforts of the following teachers. Our vice president Mr. John Syriac. in spite of many difficulties guided and helped no. The services of messers. George S. Paul, V. Joseph and M. K. Chandran cannot go unmentioned. Let me warmly thank them also.

Many are my student friends who helped me to carry out my duties Dear friends, my heartfelt thanks to you all.

VINCENT M. J.
Secretary.

social service league

It is with inestimable pleasure that I present the report of this years Social Service League. Our activities commenced soon after the election of Mr. Panampilly Venugopalan as secretary. Along with him we had a dedicated team of students in the executive committee. Fully realising the tempo of the time we always were conscious of the social malady and dire needs of our community. We undertook and executed programmes to meet the urgent community needs.

On the 2nd of October, 1972 the members of the league cleaned the local Government Hospital premises and also cleaned away the wild growth in the compound under the gentle and generous guidance of Mr. P. Raman Kutty M. A. of the English Department. On 30th January 1973 in commemoration of the world peace Day and Marty'rsDay the members of the league visited the Local Government Hospital and distributed fruits and sweets to patients there

We constructed a new road in the Harijan Colony - the undeveloped area of the Municipal premises Our members worked continuously for 2 weeks for the construction of the road of a 2 kilo meters length. For this we got the liberal support of the Municipal authorities. I thank Mr. A P. George the Municipal Chairman and the ward councillor for their help and co-operation.

Over and above this, we undertook several programmes in collaboration with National Service Scheme of college. We arraged two N. S. S. camps during the last summer vacation M/s P. Unnikrishan and Thomas Kalassery represented Calicut University in the Interversity N. S. S Camp held in New Delhi during the summer vacation.

I would be failing in my duty if I conclude this report without expressing my sincere gratitude to those who ably assisted in our activities Let me thank our Vice-President Mr. Thomas M. Kuzhiparambil M. A , for his able and admirable leadership. Next I extend my thanks to M/s P. Ramankutty M A , T. T. Joseph M A and Ittoop Menachery M. A. for their valuable co-operation and assistance. Once again thanking all the student members of the league and teachers collectively and individually on my behalf and on behalf of the social Service League, I conclude.

PANAMPILLY VENUGOPALAN
Secretary.

biology

With great pleasure and deep sense of gratitude, I place before you a brief record of the activities of the Biology Association for the Academic year 1972-'73.

The activities of the Association were initiated with the election of the office bearers. Rev. Fr. Gabriel, Principal and Prof. O. T. Peter continued to be the Patron and Ex-officio-president respectively. Sri. K. K. Narayanan Nair

M. Sc. was nominated as president of the Association. Sri. P. S Aravinda-

kshan II M.Sc. was elected as the vice-president, Messers Anty Jose Manavalan III B. Sc. and P Aravindakshan III B. Sc. were elected as the secretary and treasurer respectively.

The Association was formally inaugurated by Sri. V. Achuthan Nair, Assistant director of fisheries [Research] Malampuzha on 11th October 1972. Sri. Nair delivered an inspiring and informative speech on "Pisciculture". Rev. Fr. Gabriel, Principal presided over the function

On 30th October 1972 under the auspices of the Association, a symposium was conducted on "Pollution"—the man made calamity. Messers. P.S. Aravindakshan and Jose Parambi of M. Sc. final, elucidatively talked on the various aspects of pollution and stressed the urgency of immediate measures to be undertaken to fight against pollution so as to save life on earth. Dr. V.V. Sudhakaran presided.

On 16th November 1972 another symposium was conducted on the "Origin of Life." The speeches delivered by Messers N. V. Jacob I M. Sc. and M. J. Vincent III B. Sc. included references to many theories and expiriments pertaining to the origin of life. Sri. Peace Johnson M.Sc. was the president of the function.

On the 5th February 1973 Dr. R. Damodaran, Department of Marine Sciences, University of Cochin gave an extensive talk on "The ecology of mud Banks". The function was presided by Dr. C.K.G. Nair.

An extra ordinary meeting was held on 30th January 1973 to congragulate Dr. N. K. Panikkar, Director, National Institute of Oceanography who has been awarded "Padma Sree" in recognition of his meritorious services to Biology.

Biologically interesting documentary films such as "The sea". "DNA", "Gene action", "Mitosis", "Meiosis", "Amphibian embryology" were screened during this Acadamic year, which was another unique achievement of the Association. In this connection we wish our sincere gratitude to Dr. C. A. Ninan, Head of the Department of Botany, Kerala University who has been kind enough to spare these films for our use.

Another credit of the Association was the publication of the Magazine "BIOS"—Vol IV. We are extremely thankful to Dr A G. Govindankutty for his valuable guidance in editing the same.

The releasing ceremony of "BIOS" Vol IV and the veledictory function

of Biology Association was conducted on 3rd April 1973 with Rev. Fr Gabriel in the chair. Dr. G. K. Nayar, Research Director, Kerala Agriculture University delivered the veledictory address and released the Magazine. After his extensive speech on the practical application of Biological sciences, he expressed sincere appreciation of the magazine and wished every success for it.

Finally let me record my deep sense of gratitude to our beloved principal, Rev. Fr. Gabriel for his patronage and Prof O. T Peter for his constant encouragements. Our thanks are also to Sri. K K. Narayanan Nair M. Sc , President of the Association, for his timely advice and valuable guidance. Let met tnank all my beloved teachers and fiends for their sincere Co-operation towards the successful functioning of the Association.

ANTY JOSE MANAVALAN III B.Sc.
Secretary.

ഷാ വാലസ് കമ്പനിക്കാരുടെ
നക്ഷത്രമാക്ക് കൂട്ടവളം
മൊത്തമായും ചില്ലറയായും വിററുവരുന്നു
അംഗീകൃതവ്യാപാരികൾ:

M. C. PAUL
WHOLESALE DEALER
RICE, SUGAR, MANURE, TEA ETC.
IRINJALAKUDA
Phone No. Office : 360 Res. : 485

Phone No. 314
Residence 314 A
C.V.CHAKKO
Hardware & Paints Merchant
MARKET ROAD
IRINJALAKUDA

Phone.143
Sportsland
TRICHUR

മലയാളവിഭാഗം

എഴുതുന്നവർ :

മോഹനൻ, വില്യംസ്, നന്ദകുമാർ, വിൻസെൻറ്,
വർഗ്ഗീസ്, ഹരിഹരൻ, ഗോപിനാഥ്, രവീന്ദ്രൻ,
പുഷ്പാകരൻ, ജോസ്, പോൾ, ജോസ് എം., രാജു,
സേതുമാധവൻ, മോഹനൻ കെ., പിതാംബരൻ,
ആനന്ദ്, ജയപ്രകാശൻ, മദനമോഹനൻ,
അബ്ദുൾ ഖാദർ, നാരായണൻ, വിൻസെൻറ് ഒ.

അമ്മ വിളിപ്പൂ....

വി എ മോഹനൻ

അമ്മ വിളിപ്പൂ, ആയിരം തിരികൾ
ഹോമമൊരുക്കും രാവിൻ
മടിയിൽ ഞാനറിയുമ്പോൾ
തേൻചൊടികളിൽ നിന്റെയനാവൃത
മൂകത തേരൊരുക്കുമ്പോൾ
കേഴാൻ കേഴുമെന്നാത്മനിമേഷ–
പ്പുലരിയെയൊരുക്കിൽ പകച്ചുനില്ക്കേ
രോഗിണിയാമെന്നൂഷരഭൂമിതൻ
രംഗം തേടും നെടുവീർപ്പുകളിൽ
ഞാനലിയവേ, എന്നാനന്ദത്തി
ചിറകു കൊഴിച്ചെൻ തമസ്സിൽ ലയിക്കേ
അമ്മ വിളിപ്പൂ "മകനേ ഓമൽ–
കതിരേ അരുതിതു ജീവനരംഗം.
നിന്നപരാഹ്ന സ്വപ്നദിനത്തിൽ
നിന്നനുപമ കർമ്മപഥത്തിൽ
നിന്നുജ്ജ്വലജീവസ്സൌഴകം നാട്ടിൽ
നിന്നന്തരംഗവിപത്തിൻ മേട്ടിൽ
എൻ ദീപ്തികൾ വിതറാൻ നിന്നുടെ
പുലരിയിലുജ്ജ്വല പകലിനെ വരക്കാൻ
എൻ നിതാന്ത സാമ്രാജ്യത്തി–
ന്നതിരുകൾ കാക്കാൻ, വിസ്തൃതി കൂട്ടാൻ–
എൻ പാപത്തിൻ കടൽ കടഞ്ഞു നീയാം
മോഹനകലശം നേടിയൊരമ്മ
വിലക്കുന്നു........"
എന്റെ മുഖരിതമൊരുങ്ങുന്നു എൻ
തൃഷ്ണ പകച്ചുഴലുന്നു എൻ തമസ്സോ–
ളിക്കുന്ന ഞാനിന്നിരുപ്പുകൾ മാറുന്നു.
കവിയല്ലനുപമ ഗായകനല്ലിന്നെൻ
സമ്രാട്ടല്ലണുസ്രഷ്ടാവല്ല
കനെന്നമ്മ വിളിക്കും കാല–
മക്കടലിൻ കണിക, കാടിൻ മൂകത
ഇനിയിനിയെന്നുരുവിട്ട മരിക്കും
നിമിഷ ക്രൂരത, യന്ത്രശരശ്ശൂന്യത
ശൂന്യത മാത്രം..

FOR YOUR REQUIREMENTS OF:

HARDWARE
PAINTS AND
SANITARY
WARE MATERIALS

CONTACT:

PHONE: 191

CHANDY DEVASSY & SONS

DAVIES BUILDINGS

HIGH ROAD

TRICHUR-1

STOCKIST FOR:

CHARMINAR BRAND ASBESTOS CEMENT SHEETS, HINDUSTAN TWYFORDS & RAJA BRAND SANITARY WARE, SHALIMAR, ASIAN & I.C.I. PAINTS

Etc. Etc. Etc.

FOR BOOKS IN:

ENGLISH
HINDI
&
MALAYALAM

CONTACT:

CURRENT BOOKS

PHONE: 660

H. O. TRICHUR-1

BRANCHES:

TELLICHERRY
CALICUT
ERNAKULAM
KOTTAYAM
&
TRIVANDRUM

വിട

വില്യംസ് ജോർജ്ജ്
II p d c

തീവ്രദുഃഖമേ, മമ
ചിത്തത്തിൽ വിരിഞ്ഞാലും
നീയൊരു മുഗ്ദ്ധസൂനമായ്
രാഗമാലികയായ്
മരകതത്താവിൽ നൊമ്പര–
ക്കിളികൾ പാടുന്ന
ഹൃദയവീണാതന്ത്രികളി–
ലപസ്വരങ്ങളുതിർക്കുന്നു,
പ്രേമമേ, മുഗ്ദ്ധരാഗശലഭമേ,
നിൻ വർണ്ണച്ചിറകുക–
ളെൻ മനസ്സിൻ ഭിത്തിയിൽ
തെളിയുന്നു വീണ്ടും
കിനാവിന്നത്യഗാധമാ–
മാഴിയിൽ ഞാൻ
മുങ്ങിത്തപ്പി; കിട്ടിയില്ല
ഒരു ചിപ്പിപോലും
നിരാശനായ്, നിർവ്വികാരനായ്
മടങ്ങുന്നു ഞാൻ രംഗമേ,
വിട നൽകുക വെണ്ണിലാവേ
താരകളേ, കുളിർക്കാറ്റേ!

DO YOU RECEIVE YOUR WAGE/SALARY AROUND
THE 10TH OF EVERY MONTH?

If so, you can deposit your regular savings only after the 10th of every month. To help depositors like you to earn interest, even on such deposits, regularly, Canara Bank now pays interest on the minimum balances obtaining in Savings Bank Accounts between the 15th and last date of every month.

Start taking benefit of this liberal new rule and save regularly in your Savings Bank Accounts at the Canara Bank

The Bank has many other useful Savings Schemes

For details kindly contact the branch nearest to you

CANARA BANK

HEAD OFFICE: BANGALORE-2

With the best compliments from

Grams: THALIYATH

Phone: Mill 215
Residence 362

Thaliyath Rice & Oil Mills

IRINJALAKUDA

KERALA STATE

SILVER CLEAN
COCONUT OIL AND CAKE

‘പാതവക്കിലൊരു നിമിഷം’

ഇ നന്ദകുമാർ
II pdc

ആ താക്കോലിങ്ങുതരൂ പ്രിയേ
എൻ ബോധമനസ്സിൻ കവാടങ്ങളടയ്ക്കട്ടെ!

ഈ നിമിഷത്തിൻ മാസ്മരലഹരിയിൽ,
വീണു കിട്ടിയ

ഈ മാദകമുഹൂർത്തത്തിൽ,
പാതവക്കിൽ വന്നൊന്നു ഞാൻ നില്ലട്ടെ
എൻ മിഴികളാം നിശ്ശൂന്യതയിൽ
വീണടയട്ടെ!

മീപ്പിതൻ പൊന്നിൻനൂലുകം
എന്നെ പൊതിയുമ്പോഴും,

ആ പേപിടിച്ച കാററാടി മരം
തലയാട്ടി നില്ക്കുമ്പോഴും,
നീണ്ടു നീണ്ടു പോമീ
വഴിത്താരയിലൂടെ
ഭൂലോകം
ചുററിവരട്ടെ ഞാൻ.

ഇവിടെക്കൊഴിഞ്ഞു വീഴും
നിശ്ശബ്ദനിമിഷത്തിൽ
ഒരു ശലഭമായ് ലോകം കാണാൻ,
ഭൂമിയെ മുഴുവൻ ചുററാൻ,
നിൻ കൈയിലെ മാമ്പഴം വാങ്ങുവാൻ
ജനനീ ഞാൻ പോയ്‌വരട്ടെ.

ഈ പാതയിലൂടെ മണിയും കിലുക്കി
നീങ്ങുമന്ധനെ നോക്കൂ, പ്രിയേ
അവിടെ നീയില്ല, ഞാനില്ല,
ഒന്നുമില്ല, ചത്ത മൂകത മാത്രം.

മരണത്തിൻെറ മണിനാദം
തുടരെത്തുടരെ മുഴക്കിപ്പോകു-
മാ, അന്ധൻെറ മിഴികളിലെ
ശൂന്യത തേടി;

ആമണിനാദത്തിലൊളിച്ചിരിക്കു-
മെൻ ദേവനെത്തേടി;

ഞാനിപ്പോഴും പോകട്ടെ, പ്രിയേ
ഇനി വിട തരിക,
പോയ്‌വരട്ടെ.

ഓർമ്മതൻ ചിറ്റോളങ്ങൾ
    അലതല്ലീടുന്നെന്റെ—
മാനസസരസ്സിലെന്തിനെന്നറിയാതെ
    പാതിരാക്കിളിയതാ പാടുന്നു മധുരമായ്
നിന്നുടെ സ്നേഹഗാനം
    ഈ സായംസന്ധ്യകളിൽ
പൗർണ്ണമിചന്ദ്രികയിൽ
    മുങ്ങി നീ നീന്തീടുമ്പോഴും
എന്നന്തരാളം മെല്ലെ—
    വിലപിക്കും
കറുത്ത രാത്രികളിൽ
    കാർമേഘപടലത്തിൽ
നക്ഷത്രപ്പൂവാടിയിൽ
    അന്നു ഞാൻ പോയിരുന്നു
കൂട്ടാളങ്ങളുമായ്
    ഒഴുകും അരുവിയിൽ
ലയിക്കാൻ കൊതിച്ച ഞാൻ
    ഒരു കൊച്ചുമത്സ്യത്തെപോൽ.
ആ നല്ല സുദിനങ്ങൾ
    മരിച്ചുകിടക്കുന്നു—
എന്നുടെ കാൽച്ചുവട്ടിൽ
    ഇന്നാർക്കുമറിയാതെ
ഇന്നലെ സമ്മാനിച്ച
    പ്രേതഭൂമിയിൽനിന്നും
പ്രയാണം തുടങ്ങുന്നു
    കണ്ണീരും ഫലവുമായ്
ഇന്നിനെ പേടിക്കുന്നു
    പുതുമയെ പേടിക്കുന്നു.
ഇന്നെന്റെ ചെയ്തികളെല്ലാം—
    വെറും പാളിച്ചകൾ
മരുഭൂമിയിൽ കാണും
    മരീചികപോലെ മിന്നും—
മരിച്ചുകിടക്കുന്ന
    നാളെയെ പുണരാനായ്.
വിഡ്ഢിയാണു നീ എന്നു
    മന്ത്രിച്ചതെൻ മനതാർ
കേട്ടില്ല ഞാനതൊന്നും
    ഭ്രാന്തമായ് ചിരിച്ചല്ലോ?

പുലരി

വർഗ്ഗീസ് വി
കണ്ടംകുളത്തി
II dc

മദ്ധ്യാഹ്നത്തിൽ

വിൻസെൻറ് എം ജെ
III d c

ഞാനൊരു നാടൻ കനിയായ് ബിന്ദുസമാനനായ്
വീണു ഈ പ്രപഞ്ചത്തിൻ കോണിൽ,
ഒരുശുഭപ്രഭാതത്തിൽ
എൻെറ വേരുകൾ ആഴത്തിൽ ഇറങ്ങിയ വേരുകൾ
നിരാശരായ് കേണു, കരഞ്ഞു വളത്തിനായ്
അമ്മിഞ്ഞപ്പാലും കണ്ണുനീർപ്പാലും നുകർന്ന്
തൃപ്തരായവർ— ഈ മദ്ധ്യാഹ്നംവരെ
ഇന്ന്, ഈ മദ്ധ്യാഹ്നത്തിൽ വിരിയാൻ
തുടങ്ങുന്നൊരായിരം നക്ഷത്രക്കുന്നുകൾ
വരും കാലമതിൻ പ്രസവപ്പുരയിൽ
വെമ്പൽകൂട്ടുന്ന സത്യത്തെ പ്രസവിക്കാൻ
എന്നിലെ മോഹങ്ങൾ, പ്രതീക്ഷകൾ
സ്വപ്നങ്ങൾ, സങ്കല്പങ്ങൾ—
അവയുടെ സത്താണോ കണ്ണേ നീ?
അതോ നീ വെറും വിരൂപനോ?
അല്ലെങ്കിലെന്തിനീ മിഥ്യാബോധമെന്നിൽ
എനിക്കു വേണ്ട കാപട്യമാർന്ന
ആത്മകങ്ങളിനെ—ഞാനല്ല ഒരു മരീചികപ്പോലെ!!

വിട യരുളൂ

പി എസ്
ഹരിഹരൻ
II d c

ഇന്നലെയുടെ രത്ന,
കമ്പളം നിവർത്തുവാൻ
സ്വപ്നഭൂമിയിൽ നിന്നും
എത്തുന്ന മനോഹരി!
ഇന്നു ഞാൻ നടക്കാവിൽ
ദേവവിഗ്രഹം നോക്കി
അർച്ചന നടത്തുമ്പോൾ
കേട്ടുനിൻ മൃദുസ്വരം
ഒരു വെള്ളിത്താരപോ
ലുഷസ്സിൽ തൊഴാനായി
എത്ര നാളുകൾ വന്നു
നിന്നു നീ നടക്കാവിൽ
എന്തുകൊണ്ടെനിക്കിന്നു
നിന്നുടെ നൈവേദ്യങ്ങൾ
തരുവാൻ മടിക്കുന്നു
നിന്റെ ദേവനല്ലേ, ഞാൻ.
മൂവന്തി മയങ്ങുമ്പോൾ
ഹൃദയകവാടത്തിൽ
ഉണരാതിരിക്കുന്ന
ദേവതേ, എഴുന്നള്ളൂ.
താരകൾ കൊഴിയുമ്പോൾ
പൂവുകൾ വിടരുമ്പോൾ
ഹാ! മൃതി എന്നെ കാത്തു—
നിൽക്കുന്നു നടക്കാവിൽ
ജീവിതക്ലേശങ്ങളാൽ
ഹൃദയം തേങ്ങിടുമ്പോൾ
ഈ മലർക്കാവിൽ നിന്റെ
ശ്രീമുഖം സ്ഫുരിക്കുന്നു.
സുഷുപ്തി എനിക്കായി
സ്വാഗതം അരുളുന്നു
ഞാനതിൽ ലയിക്കട്ടെ,
മൃത്യുവിൻ മടിത്തട്ടിൽ

ബാധ

കൺമണികൾക്കു മുകളിൽ കയററിവെക്കപ്പെട്ട ഉപ്പിൻചാക്കുകൾക്കകത്തുകൂടി ശക്തിയായ നീരൊഴുക്ക്; ഭാരലഘുത്വം. മഞ്ഞയും നീലയുംകൂടി ഇഴുകിച്ചേർന്ന് തെളിഞ്ഞു മായുന്ന ആയിരം വർണ്ണവലയങ്ങൾ.

പെൺകുട്ടി ഒന്നു പിടഞ്ഞു, ഒന്നു ഞരങ്ങി. കടുകടാ വിയർപ്പു പൊടിയിച്ചുകൊണ്ട് കോട്ടുവായിട്ടു. വില്ലുപോലെ വളഞ്ഞുനിന്നു പല്ലിളിച്ചു.

അണുക്കളിൽനിന്ന് അണുക്കളിലേയ്ക്ക് അരിച്ചുകയറുന്ന വേദന.

''മാധവിക്കുട്ടീ''

പർവ്വതങ്ങളെ പൊട്ടിപ്പിളർപ്പിക്കുന്ന, ജ്യോതിർഗ്ഗോളങ്ങളെ തമ്മിലടിപ്പിച്ച് തീപ്പൊരി ചീററിപ്പിക്കുന്ന ആ ശബ്ദം അപ്പോഴും തലച്ചോറിനെ പ്രകമ്പനംകൊള്ളിച്ചുകൊണ്ടു മുഴങ്ങിനിന്നു.

—പ്രൊഫസറുടെ മൂന്നാമത്തെ വിളി!

കൈകാലുകൾ യാന്ത്രികമായി പിണച്ചുകെട്ടിപ്പോയ പെൺകുട്ടി മുറിയുടെ ഇരുട്ടുള്ള മൂലയിലേയ്ക്ക് ഒതുങ്ങിക്കൂടി ചുളിനിന്നു.

പിന്നീടെന്താണു സംഭവിച്ചത്?

കൺമണികളിലെ ഉപ്പിൻചാക്കുകളിൽ നീരൊഴുക്കു നിലയ്ക്കുന്നു. ഉപ്പിൻചാക്കുകളുടെ എണ്ണം കൂടുന്നു. മഞ്ഞയും നീലയും ഇഴുകിച്ചേർന്ന വർണ്ണവലയങ്ങൾ മുറിഞ്ഞു തകരുന്നു; തരികളായി ചിതറുന്നു.

കോററയകളിൽനിന്നു രക്തം ഇററിററു വീഴുന്ന ചെന്നായ. നിമിഷത്തിൽ ആയിരമുരു വികസിച്ചു സങ്കോചിക്കുന്ന നാസാദ്വാരങ്ങൾ. കിതപ്പിൽനിന്നു വമിക്കുന്ന ദുർഗന്ധം. തിളയ്ക്കുന്ന രക്തക്കടലുകളായി മാറിയ കണ്ണുകൾ.

ചെന്നായയ്ക്ക് പ്രൊഫസറുടെ മുഖമോ, പ്രൊഫസർക്ക് ചെന്നായയുടെ മുഖമോ?

ഓർത്തപ്പോൾ പെൺകുട്ടി മരത്തിന്റെ അത്യഗാധഗർത്തത്തിലേയ്ക്ക് ഉരുണ്ടുരുണ്ടു വീഴുകയായിരുന്നു.

സഹിക്കവയ്യാത്ത വേദനയോടെ അവൾ ഞെട്ടിവിറച്ചു തുറിച്ചു തള്ളിപ്പോയ കണ്ണുകൾക്കു മുൻപിൽ ആളിക്കത്തുന്ന തീപ്പന്തം. തീപ്പന്തത്തിലേയ്ക്ക് ആഞ്ഞുതറിയപ്പെടുന്ന തവിടിൻ തരികൾ. ആളിപ്പടർന്ന നാളത്തിലേയ്ക്കു പതുങ്ങിക്കൂടുന്ന അഗ്നിജ്വാലകൾ.

ഗോപിനാഥ് അഞ്ചത്ത്

ഉയർന്നുപൊങ്ങുന്ന ചൂരൽ.

ഉറഞ്ഞുനില്ക്കുന്ന കമ്പിയുടെ ചിലമ്പിൻ നാദം.

രണ്ടു തുടയിലും ഒപ്പം ആഞ്ഞുപതിക്കുന്ന പ്രഹരം.

''ഹെൻറമ്മേയ്''

പെൺകുട്ടിയുടെകണ്ണിൽനിന്നു പൊന്നീച്ചപറന്നു.

പൊട്ടിക്കരഞ്ഞുപോയി.

''പറയ്, പറയ്, ഒഴിഞ്ഞുപോകുന്നോ ഇല്ല്യോ?''

കിടിലംകൊള്ളിക്കുന്ന ശബ്ദം.

''ഒഴിഞ്ഞു പോവാമേയ്, പോവാമേയ്. അടിയ്ക്കല്ലേ.''

മൂർത്തി കീഴടങ്ങിയപ്പോഴും അടി നിന്നു, ജല്പനം നിന്നു, പന്തം കരിഞ്ഞുനാറി. കന്നി കലിയിറങ്ങി.

''ജോത്സ്യൻ പറഞ്ഞതെത്ര ശരി! തെരളാറായ പെണ്ണല്ല്യോ? എവടെക്കെടന്നോ പേടിച്ചതാ. സാറൊരു നല്ലാനായോണ്ട് ഡാക്കരെ വരുത്തി മരുന്നു ചെയ്തു. ബാധ മാറുന്നോണ്ടു മാറോ?''

അച്ഛൻ അമ്മയോടു പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ കേട്ടുകൊണ്ടു മയക്കത്തിലേയ്ക്കു വഴുതിവീണ പെൺകുട്ടി കോറായിൽനിന്നു രക്തത്തുള്ളികളിറ്റുവീഴുന്ന ചെന്നായയെ സ്വപ്നംകണ്ടു വീണ്ടും ഞെട്ടിത്തെറിച്ചു.

അകംതുടയിൽ രക്തം കക്കി നീലച്ചുപോയ പാടുകളിൽ ചെന്നായ നക്കിത്തുടച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോഴും പെൺകുട്ടി കുടുകുടാ വിയർത്തു. രണ്ടു കയ്യും ചേർത്തു നെഞ്ചു തിരുമ്മിക്കൊണ്ടു വില്ലുപോലെ വളഞ്ഞുനിന്നു പല്ലിളിച്ചു.

മൂലക്കുരു ?

ഡീൻസ് പൈൽസ് ക്യൂർ

മൂലക്കുരു സംഹാരി സേവിക്കുക. മൂലക്കുരു, മൂലം, തള്ളൽ, ചോരപോക്ക്, ഗ്യാസ്ട്രബിൾ, മലബന്ധം, മൂലവേദന എന്നീ രോഗങ്ങളെ ഓപ്പറേഷൻ കൂടാതെ സുഖപ്പെടുത്തുന്നു. വില 12 ക. വി. പി. ചാർജ് പുറമെ. ലഘുലേഖ സൌജന്യം.

സാക്ഷിപത്രങ്ങൾ നൽകിയവരിൽ ചിലർ: 1. ശ്രീമതി രത്നമ്മ, രത്നവിലാസ്, കരുവന്നൂർ 2. ശ്രീ. സൈദു ഫക്രുദ്ദീൻഷാ, റിട്ട. ഡി. കളക്ടർ കല്ലൂർ, തൃശ്ശൂർ ഡിസ്ട്രിക്ട്. 8 ശ്രീ K. T. ഫ്രാൻസിസ് B A., മുൻസിപ്പൽ കമ്മീഷണർ, മൂവാറ്റുപുഴ. 4. ശ്രീ. P.K. ചാത്തൻ M L A., മുൻമന്ത്രി, തൃശ്ശൂർ. 5 ശ്രീ. A.K. അപ്പു ഹെഡ്മാസ്റ്റർ, ഹൈസ്കൂൾ, കാക്കൂർ, കോഴിക്കോട്. 6. ശ്രീ. K. കുഞ്ഞുണ്ണി മാരാർ B A., റി. താസിൽദാർ, തൃശ്ശൂർ. 7. ശ്രീ P നാരായണമേനോൻ, ഹെഡ്മാസ്റ്റർ, S R V H S. എറണാകുളം. 8 ശ്രീ. R. ഗണേശൻ, J B മങ്കാരം കമ്പനി, മദ്രാസ്–1. ഡീൻസ് പൈൽസ് ക്യൂർ സ്ഥലത്തെ മരുന്നുഷാപ്പുകളിൽ ലഭിച്ചില്ലെങ്കിൽ നേരിട്ടെഴുതുക. ഫോൺ: 320

ഡീൻസ് മെഡിക്കൽ സ്റ്റോഴ്സ്

ഇരിങ്ങാലക്കുട

PAPER

FOR EVERY PURPOSE

Please Contact :

M/s. SRI RAM AGENCIES

Phone No. 31828
Resi. 33834

Grams: PAPERKING
ERNAKULAM

Post Box No. 1138

ERNAKULAM–COCHIN-682011

Distributors for :

**Ballapur Papers, Shree Gopal Papers,
Jk. Mg. & Speciality Papers,
Rothas & Lustra Cote Products,
Arvind Boards & Paper Products,
Wisdom Note Books**

'തേടിയ വള്ളി കാലിൽ ചുറ്റി'യാൽ സ്വാഭാവികമായും സംതൃപ്തിയാണുണ്ടാകേണ്ടത്. എന്നാലും അപ്രതീക്ഷിതമായി അതു സംഭവിച്ചതിനാലായിരിക്കണം, മനസ്സിൽ ഒരു വീർപ്പുമുട്ടൽ.

കോളേജുവാർഷികത്തിന്, വർണ്ണങ്ങൾ മിന്നിമറയുന്ന രംഗത്ത്, തിളങ്ങുന്ന പട്ടുവസ്ത്രങ്ങളണിഞ്ഞ്, മിടഞ്ഞിട്ട നീണ്ട മുടിയിൽ നിറയെ ജമന്തിപ്പൂക്കൾ ചൂടി നൃത്തം ചെയ്ത ആ രൂപം, ഒരു ദേവതയായി മനസ്സിൽ നിറഞ്ഞുനില്ക്കുകയാണ്!

''എടാ....നട്ടെല്ലില്ലാത്തവനേ,....'' സാംബശിവന്റെ വെല്ലുവിളിയാണത്: ''നിന്റെ സ്ഥാനത്തു ഞാനായിരുന്നെങ്കിൽ പണ്ടേ അവളോട് തുറന്നു പറയുമായിരുന്നു''—

—എന്നിട്ടും അവളെകണ്ടപ്പോഴെല്ലാം നാവു ചലനമറ്റു കിടന്നു! വിശ്വസിക്കാൻ കഴിയാത്ത ഒന്നാണു സംഭവിച്ചത്—അവൾ തന്നെ വീട്ടിലേയ്ക്കു ക്ഷണിച്ചിരിക്കുന്നു; രഹസ്യമായല്ല– പരസ്യമായിത്തന്നെ!

സാംബശിവനും, ശ്രീകുമാറും, ശ്രീനിയും അതു നേരിട്ടു കേൾക്കുകയും, പരസ്പരം കണ്ണെറിഞ്ഞ് അവർ അർത്ഥം വെച്ചു ചിരിക്കുകയും ചെയ്തു.

വനജയുടെ വീടടുക്കുംതോറും, മനസ്സിന്റെ കോണുകളിൽനിന്നു ദൗർബല്യത്തിന്റെ—ഉറങ്ങിക്കിടന്നിരുന്ന അകാരണമായ ഭീതിയുടെ—കൊച്ചു നീർക്കോലികൾ തല പൊക്കാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

എം ഡി രവീന്ദ്രൻ I b a

........എടാ നട്ടെല്ലില്ലാത്തവനേ........

ഛേ!–തന്റേടം പുരുഷന്റെ കൈമുതലാണ്. അടച്ചിട്ടിരുന്ന പച്ചച്ചായം തേച്ച ഗെയ്റ്റ് തള്ളിത്തുറന്നു തലയുയർത്തി നടന്നു.

ബന്ധനം

സാമാന്യം വലിയൊരു വീട്—ഒരു ശലഭം പോലെ വനജ പൂമുഖത്തേയ്ക്കു പറന്നുവന്നു. അവൾ കുലുങ്ങിച്ചിരിച്ചു:

''നേരം വൈകിയപ്പോൾ, ഞാൻ കരുതി വരില്ലായിരിക്കുമെന്ന്....!''

കാമിനിക്ക് ഉള്ളം തുറന്ന ആ പ്രഥമ പുഞ്ചിരി സമ്മാനിക്കാൻ ഒരു വിഫലശ്രമം നടത്തിനോക്കി.

—മനസ്സിൽ സ്വപ്നവർണ്ണങ്ങളുള്ള മാരിവില്ലു തെളിഞ്ഞു നിന്നു!

''വരൂ....അമ്മ അകത്താണ്....'' യാന്ത്രികമായി അവളെ അനുഗമിച്ചു. അഗ്രം പിടിച്ചുകെട്ടിയ ഈറനായ മുടി അവളുടെ പിൻപുറം നനച്ചിരിക്കുന്നതു കാണാൻ ചന്തമുണ്ട്.

കുഴമ്പിന്റേയും കഷായത്തിന്റേയും രൂക്ഷഗന്ധം തങ്ങിനില്ക്കുന്ന ഇടുങ്ങിയ മുറിയിലേയ്ക്കു കടന്നപ്പോൾ എന്തോ ഒരബദ്ധത്തിൽ വന്നു ചാടിയപോലെ തോന്നിപ്പോയി. മുറിയിൽ ജനാലയോടു ചേർത്തിട്ടിരിക്കുന്ന കയറുകട്ടിലിൽ വാതരോഗിയായ വനജയുടെ അമ്മ എഴുന്നേറ്റിരുന്നു. വിസ്മയവും, തുടർന്നു സ്നേഹവും സങ്കടവും മാറി മാറി നിഴലിക്കുന്ന കണ്ണുകൾ!

''വാ, മോനിവിടിരിക്ക്....''

കട്ടിലിൽ ഒരു വശത്ത് ഇരുന്നു. വനജ തിരക്കിട്ടു മുറി വിട്ടുപോയി. വിറയ്ക്കുന്ന കൈകൊണ്ടു തോളിൽ പിടിച്ചു വാതരോഗി അന്വേഷിച്ചു—

''എന്താ പേര്?''

''അരവിന്ദാക്ഷൻ....''

''ഞാൻ മുകുന്ദനെന്നേ വിളിക്കൂ.....'' അവർ കണ്ണീരു തൂകി. രണ്ടു വർഷം മുമ്പു മരിച്ചുപോയ അവരുടെ മുകുന്ദനെന്ന മകനെക്കുറിച്ചവർ പറഞ്ഞു. തന്റെ ഛായയും, പ്രായവുമായിരുന്ന മുകുന്ദനെന്ന പരേതനെക്കുറിച്ചോർത്തപ്പോൾ ദുഃഖം തോന്നി.

വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ്, വനജ കൊച്ചുകുട്ടിയായിരിക്കുമ്പോൾ കാറപകടത്തിൽ മരിച്ചുപോയ വക്കീലായിരുന്ന അച്ഛനെക്കുറിച്ചും അവർ പറയാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ അവർക്കു പറയാനുള്ളതു് മുഴുവൻ ദുഃഖത്തിന്റെ കഥകളാണെന്നു മനസ്സിലായി—ഇത്ര വലിയ വീടും പറമ്പുമൊക്കെ ഉണ്ടായിട്ടെന്താ കാര്യം!

എല്ലാം കേട്ട് അവരുടെ ദുഃഖത്തിൽ പങ്കുകൊണ്ടിട്ടെന്നോണം മൂകനായിരുന്നു. വീടിനെ കുറിച്ചവർ ചോദിച്ച ചോദ്യങ്ങൾക്കെല്ലാം ചുരുങ്ങിയ വാക്കുകളിൽ മറുപടി പറയാൻ ശ്രമിച്ചു. അവരപ്പോൾ മുകുന്ദനെ അനുസ്മരിച്ചു: ''മുകുന്ദന്റെ സ്വഭാവംതന്നെ—കുറച്ചേ സംസാരിക്കൂ....''

വെറുതെ ചിരിച്ചു!

''അതു ശരി....''അവർ പറഞ്ഞു ''അപ്പോ ആണായിട്ടും പെണ്ണായിട്ടും അമ്മയ്ക്കും അച്ഛനും ഒരേ ഒരു മോനേ ഉള്ളൂ അല്ലേ?''

''അതെ!''

വനജ കൊണ്ടുവന്ന കാപ്പി ഊതി ഊതി കുടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ അമ്മ പറഞ്ഞു:

''ഇവൾ കുറെ നാളായി മോനെപ്പറ്റി പറഞ്ഞു തുടങ്ങിയിട്ട്. ഞാനെന്നും പറയും അവളോടൊന്നു വിളിച്ചുകൊണ്ടുവരാൻ. മുകുന്ദനെ കാണുന്ന 'പഴർപ്പെ'ങ്കിലും ഒന്നു തീർക്കാമല്ലോന്നു കരുത്യാണ്.'' അവരുടെ തൊണ്ട വിറച്ചു ''ആ നെറ്റിയിലെ മുറിവുകൂടി ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിൽ മോന് ഏറെക്കുറെ എന്റെ മുകുന്ദന്റെ ഛായതന്നെയാണ്.''

—മനസ്സിൽ എവിടെയോ ഒരു വേദന!

അവർ പ്രത്യേകം ഓർമ്മിപ്പിച്ചു: ''ഇനി ഇടയ്ക്കൊക്കെ ഇങ്ങോട്ടൊക്കെ വരണം കേട്ടോ?'' സമ്മതഭാവത്തിൽ മൂളി.

വനജ കുലുങ്ങിച്ചിരിച്ചു. ''അരവി വെറുതെ മൂളുവാണോ?'' — അവൾക്കു സംശയം!

''ശ്....ശ്'' അമ്മ വിലക്കി. ''അരവിച്ചേട്ടനെന്നു വിളിക്കു്.''

—യാത്ര പറഞ്ഞു മുറി വിട്ടിറങ്ങുമ്പോൾ ബന്ധനത്തിലകപ്പെട്ട മനസ്സിൽ അതൃപ്തിയുടെ കാർമേഘങ്ങൾ തങ്ങിനിന്നു!

പൂമുഖത്തെ വാതില്ക്കു കടക്കുമ്പോൾ: ''അരവ്യേട്ടാ....''

പിന്നിൽനിന്നു വിളി. തിരിഞ്ഞുനോക്കി. വനജ!

മൂകത, വാചാലമാണ്! ഹൃദയത്തുടിപ്പുകൾമാത്രം വ്യക്തമായി കേൾക്കുന്നു. അനുജത്തി—എന്റെ—അനുജത്തി—

—കാർമുകിലുകൾ പെയ്തുതീർന്നിരിക്കുന്നു; ഇപ്പോൾ വാനം സ്വച്ഛമാണ്!

ചന്ദനത്തോപ്പിൽ സരള കഴിഞ്ഞ കൊല്ലം വരെ എട്ടും പൊട്ടുമറിയാത്ത ഒരു പെണ്ണായിരുന്നു. ഇന്നവൾ എല്ലാമറിയുന്ന ഒരു കന്യകയാണ്.

ആററത്തിന്റെ ഘടനയെക്കുറിച്ച് പ്രൊഫസ്സർ തകപ്പൻ ലക്ചർ ചെയ്യുമ്പോൾ സരളയുടെ ഘടനയെക്കുറിച്ച് അന്തംവിട്ട ചിന്തിക്കുകയായിരുന്നു ബാബു

മൊയലൻ വേണു ഒരു പെൺകുട്ടിയെ പ്രേമിക്കുന്നുണ്ട്. സഖാവു പ്രേമനു, പ്രേമത്തിന്റെ രസമറിഞ്ഞവനാണ്. താൻമാത്രം ഇക്കാര്യത്തിൽ എന്തിനു സായിബാബയാകണം. പ്രേമിക്കാനൊരു ശലഭമുണ്ടെങ്കിലേ ജീവിതം സ്വാമിലമാകൂ എന്ന് വയലാർ പാടിയിട്ടുള്ളതായി

ല്ലയിരുന്നെങ്കിൽ പിന്നെന്താണ്? ആഹ്ളാദത്തിരത്തള്ളലിൽ ഒരു താങ്ക്സ് പറയാൻ പോലുമുള്ള മഹാമനസ്കത തനിക്കില്ലാതെ പോയതിൽ ബാബുവിനു തന്നോടുതന്നെവെറുപ്പു തോന്നി.

വേണുവിനോളമോ പ്രേമനോളമോ സൗന്ദര്യം തനിക്കില്ലെന്നു ബാബുവിനറിയാം. പരിശുദ്ധപ്രേമത്തിനു മുന്നിൽ രൂപഭംഗിയ്ക്കു സ്ഥാനമില്ലെന്ന് ഏതോ കവിവര്യൻ പാടിയതു കള്ളിൻ പുറത്താണോ? ആകാൻ വഴിയില്ല

സംശയമില്ല. അവൾക്കെന്നോടു പ്രേമം തന്നെ കലശലായ പ്രേമം. തുടിക്കുന്ന ഹൃദയവുമായി അവൾ എനിക്കുവേണ്ടി കാത്തിരിക്കുന്നുണ്ടാകണം.

കാമുകനാവണം

ഓർത്തു ഒരു പ്രേമം സംഘടിപ്പിക്കണം. ഇനി വൈകിക്കൂടാ.

വേണുവിന്റെ കാമുകി സുന്ദരിയാണ്. എന്റെ പ്രേമത്തിനിരയാകുന്ന പെണ്ണും സുന്ദരിയായിരിക്കണം. സരള സുന്ദരിയല്ലേ? അതെ. കരിനീലക്കണ്ണുകളും തക്കാളിപ്പഴക്കവിളും സൗന്ദര്യത്തിന്റെ ലക്ഷണമാണെങ്കിൽ അവൾ സുന്ദരിയാണ്.

അവൾക്കെന്നോടു പ്രേമമില്ലേ? അവളുടെ പടിക്കലൂടെ കോളേജിൽ പോകുമ്പോൾ എന്നെ നോക്കി അവൾ ചിരിക്കാറുള്ളതു വെറും പരിചയത്തിന്റെ പേരിലാണോ? ചങ്ങമ്പുഴയുടെ രമണനെ കാണുമ്പോൾ ചന്ദ്രിക ചിരിക്കാറുള്ളത് അങ്ങനെയല്ലേ? ആയിരിക്കാം. അതെ.

നാട്ടിലെ ചെറുപ്പക്കാരോടൊന്നും അവൾ സംസാരിക്കുന്നതു ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല. അങ്ങനെയിരിക്കെ ചുരുക്കമായെങ്കിലും എന്നോടവൾ സംസാരിക്കാറുള്ളത് ഒരു സ്പെഷ്യൽ കേസായി എടുത്തുകൂടെ. എടുത്തുകളയാം.

പ്രീഡിഗ്രിക്കു ഫസ്റ്റ്ക്ലാസ്സിൽ പാസായപ്പോൾ അവൾ അഭിനന്ദനങ്ങൾ പാസാക്കിയ സംഭവം അവൻ ഓർത്തു. അതു പ്രേമിക്കാനുള്ള ലൈസൻസ

എനിക്കു പ്രേമിക്കണം. പ്രേമിച്ചു പ്രേമിച്ച് എനിക്കു മരിക്കണം.. പ്രേമത്തിന്റെ രക്തസാക്ഷിയാകുന്ന എന്നെക്കുറിച്ച് പത്രങ്ങൾ മുഖപ്രസംഗമെഴുതും. ബാബുവിന്റെ കട്ടംകൈ എന്ന പേരിൽ മന്നൽകവികൾ കവിതകൾ രചിച്ച് പോക്കററു വീപ്പിക്കും. പെണ്ണുങ്ങൾ കണ്ണീർ വാർക്കും. ശാശ്വതസൗന്ദര്യവും തേടി എന്റെ ആത്മാവ് അങ്ങുമിങ്ങും അലഞ്ഞുതിരിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കും.

ബാബുവിലെ വിജയിയായ കാമുകൻ അറിയാതെ ഒന്നു ചിരിച്ചുപോയി, ഏതോ തമിഴ് നടനെപ്പോലെ.

''ആർ യൂ ഡ്രീമിങ്? ദേർ യൂ ആർ സംവേർ ഔട്ട് സൈഡ് ദി ക്ലാസ്സ്.''

പ്രൊഫസറുടെ ഫലിതം കേട്ട ശിഷ്യഗണം പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു. പൊട്ടിച്ചിരിയിൽ വിലയം പ്രാപിച്ച് ബാബുവിന്റെ മുഖം വിളറിവെളുത്തു.

'സിററ് ഡൌൺ ദേർ.' അതൊരാശ്വാസമായിരുന്നു. ശേഷം ചിന്തകൾ അടുത്ത പീരിയഡിലേയ്ക്കു മാററിവച്ച് ബാബു ഒന്നു നിവർന്നിരുന്നു.

പുഷ്പാകരൻ കെ വി III b sc

ഒരു യാത്രയുടെ തുടക്കം

അധികം കഴിഞ്ഞില്ല തന്റെ മുറിയുടെ വാതില്ക്കൽനിന്നും അമ്മയുടെ ഒച്ച പൊങ്ങി.

''ഓ തമ്പുരാനിനീം ഒണരാറായിട്ടില്ല. നേരമുച്ച്യായാലും എഴുനേൽക്കില്ല. പിന്നെങ്ങനെ നേര്യാവാനാ ...''

കേൾക്കാത്തപോലെ പായയിൽ തിരിഞ്ഞു കിടന്നു. അമ്മ പോയപ്പോൾ പതുക്കെ എഴുന്നേറ്റു പുറത്തേയ്ക്കു പോയി. കിണറ്റുകരയിൽ കീറിയ ബ്ലൗസും പഴയ മുണ്ടുമുടുത്തു നിന്നു പാത്രം തേയ്ക്കുന്ന ലക്ഷ്മിക്കുട്ടി! ഉറയത്തു തൂക്കിയിട്ടിരുന്ന പാട്ടയിൽനിന്നും ഉമിക്കരിയെടുത്തു പല്ലു തേയ്ക്കാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ അറിയാതെ അച്ഛനെക്കുറിച്ചോർത്തുപോയി. ഇന്നച്ഛനുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ താനിത്രയേറെ ദുഃഖിക്കേണ്ടിവരുമായിരുന്നില്ല.

പല്ലുതേപ്പു കഴിഞ്ഞു പത്രം വായിക്കാനായി ചായക്കടയിലേയ്ക്കു പുറപ്പെട്ടു. വേലിക്കലെത്തുന്നതിനുമുൻപ് അമ്മ വിളിച്ചു ചോദിക്കുന്നതു കേട്ടു.

''നേരം വെളുക്കണേനു മുൻപ് എവിടേയ്ക്കാണാവോ പൊറപ്പാട്. വല്ല ചാത്തന്റേം കോരന്റേം ചായക്കടേ കേറി നെരങ്ങാനാവും.''

ഓ ഇതെന്തൊരു ശല്യമാണ്. കിടന്നുറങ്ങിയാൽ കുറ്റം, വീട്ടിൽ ഇരുന്നാൽ കുറ്റം. അറിയാതെതന്നെ പറഞ്ഞുപോയി.

''എന്നാ എനി പൊറത്തൊന്നും പോണില്ല. ദിവസ്സോം ഓരോ പത്രം വരുത്ത്. ഇവിടെ തന്നെ ഇരുന്നു വായിച്ചോളാം.''

''ഓ തുടങ്ങി അവന്റെ പ്രസംഗം. പത്രം വരുത്താനായിട്ട് ചാക്കുകണക്കിനല്ലെ മോൻ സമ്പാദിച്ചുവെച്ചിരിക്കണത്.''

അതു കേട്ടില്ലെന്നു നടിച്ചുകൊണ്ടു നടന്നു.

''എടീ ലക്ഷ്മിക്കുട്ട്യേ.... നീ എന്തു കണ്ടിട്ടാ ഈ കെടന്നൊറങ്ങണത്.... നേരം വെളുത്താ അടുക്കളേല പണിയൊന്നും ഒല്ലേരിയ്ക്കും. ആയിരകണക്കിനാളല്ലെ നിൻേറട്ടൻ പണിയ്ക്കു നിർത്തീരിയ്ക്കുന്നത്....''

ഓ, അമ്മയുടെ ശകാരമാണ്. പാവം ലക്ഷ്മിക്കുട്ടി. താൻ കാരണം അവളും അമ്മയുടെ ശകാരം സഹിക്കേണ്ടിവരുന്നു. സ്വന്തം മോഹങ്ങളും അഭിലാഷങ്ങളും ഉള്ളിലൊതുക്കി ഈ പഴയ വീട്ടിൽ ഒതുങ്ങിക്കൂടുന്ന എന്റെ കൊച്ചുപെങ്ങൾ.

ഈശ്വരാ! ഇതെന്തൊരു ജീവിതം .... എന്തു ജോലി വേണമെങ്കിലും ചെയ്യാമെന്നുണ്ട്. കൂലിപ്പണി എടുക്കാൻപോലും താൻ ഇന്നു തയ്യാറാണ്. പക്ഷെ ഇലഞ്ഞിയ്ക്കൽ തറവാട്ടിലെ ഏകപുത്രൻ പട്ടിണികിടന്നാലും കൂലിപ്പണിക്കു പോകാൻ പാടില്ലല്ലൊ? അമ്മയെ എങ്ങിനെയെങ്കിലും പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കാം എന്നു വെച്ചിട്ട്

ജോസ് കെ എൽ II b com

ഒരു രക്ഷയുമില്ല. അമ്മ അറിയാതെ പണിക്കു പോയാൽത്തന്നെ അതമ്മയുടെ ചെവിയിലെത്തിക്കാൻ ആളു കാണും. തറവാടു ഭാഗിച്ചപ്പോൾ കിട്ടിയ പറമ്പിൽനിന്നും കിട്ടുന്ന ചുരുങ്ങിയ ആദായംകൊണ്ടുമാത്രമാണിന്നു കുടുംബം

കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നതു്. ഓരോന്നു ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടു നടന്നു് ചായക്കടയിലെത്തിയതറിഞ്ഞില്ല.

പത്രത്തിൽ അഭ്യസ്തവിദ്യരുടെ തൊഴിൽസാദ്ധ്യതകൾ എന്നു പറഞ്ഞു് ഒരു വലിയ ലേഖനം തന്നെ എഴുതിക്കൂട്ടിയിട്ടുണ്ടു്. ഒന്നും നടപ്പാകുന്ന മട്ടില്ല എല്ലാം കടലാസ്സിൽ മാത്രം. അല്ലെങ്കിൽ മൂന്നു കൊല്ലം മുൻപു് B. A. പാസായ തനിക്കു് എന്നേ ജോലി കിട്ടേണ്ടതായിരുന്നു.

പത്രംവായന കഴിഞ്ഞു വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങുമ്പോൾ വഴിയിൽവെച്ചു കണ്ട മാധവപ്പണിക്കരും, ചാത്തൻപുലയനും എല്ലാം ഒന്നേ അറിയേണ്ടു....തന്റെ ജോലിക്കാര്യം എവിടത്തോളമെത്തിയെന്നു്. തനിക്കു ജോലി കിട്ടാത്തതിൽ തന്നേക്കാൾ വിഷമം അവർക്കാണെന്നു തോന്നും, ചോദ്യം കേട്ടാൽ.

പടി കയറുമ്പോൾ അകത്തുനിന്നും ലക്ഷ്മിക്കുട്ടിയുടെ ശബ്ദം കേട്ടു.

''അമ്മ എന്തിനാ ഏട്ടനെ എപ്പഴും ഇങ്ങനെ വഴക്കു പറേണതു്. ഏട്ടൻ വേണോന്നു കരുതീട്ടല്ലല്ലൊ, ജോലി കിട്ടാഞ്ഞിട്ടല്ലെ?''

''ഓ! നീപ്പൊ എന്നെ പഠിപ്പിക്കാൻ വരണ്ട. ആ കെഴക്കേലെ മാധവ്യമ്മേടെ മോൻ ഇവന്റൊപ്പം പഠിച്ചേർന്നതല്ലെ? ഇപ്പൊ മാസം നൂറാമ്പതു റുപ്യവീതാ അയയ്ക്കുണെ. അന്നട്ടിവന്മാത്രം ജോലില്ല്യ....എന്റെ പരദേവതമാരേ വളൻ ഇങ്ങനെ ഒന്നിനും കൊള്ളാത്തോനായീലോ....''

അധികം കേട്ടുനില്ക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല, നിന്ന നിലയിൽ താൻ ഇല്ലാതാകുന്നതുപോലെ തോന്നി. അമ്മയ്ക്കുപോലും താൻ കൊള്ളരുതാത്തവനാണു്. ലക്ഷ്മിക്കുട്ടീ.... നീ എന്തിനീ ഏട്ടന്റെ ഭാഗത്തു നില്ക്കുന്നു. നീയും പറ ഏട്ടൻ കൊള്ളരുതാത്തവനാണെന്നു്. നിന്റെ കൂട്ടുകാരികളെല്ലാം വിവാഹിതരായി. നിന്നെ വിവാഹം കഴിപ്പിച്ചയയ്ക്കാൻപോലും ഈ ഏട്ടനു കഴിവില്ല.''

അമ്മ വടക്കേപ്പുറത്തേക്കു പോയപ്പോൾ അടുക്കളയിലേക്കു കയറിച്ചെന്നു.

ലക്ഷ്മിക്കുട്ടി കഞ്ഞിക്കു ചമ്മന്തി അരയ്ക്കുകയാണു്. പാവം....കിഴക്കു വെള്ള കീറുമ്പോൾ തുടങ്ങി സന്ധ്യയാവുന്നതുവരെ പണിതന്നെയാണു്....തുള്ളിച്ചാടി നടന്നിരുന്ന ലക്ഷ്മിക്കുട്ടിയല്ല ഇന്നവൾ....മുഖത്തെ പ്രസാദമെല്ലാം മങ്ങിത്തുടങ്ങി.

കഞ്ഞികുടി കഴിഞ്ഞു മുറിയിൽ വന്നു ലൈബ്രറിയിൽനിന്നും കിട്ടിയ പുസ്തകം വായിച്ചുതുടങ്ങിയപ്പോൾ അടുക്കളയിൽനിന്നും അമ്മ അന്വേഷിക്കുന്നതു കേട്ടു.

''രാഘവൻ വന്നില്ലെ മോളെ....''

''ഉവ്വമ്മേ''

''അവനു കഞ്ഞി കൊടുത്തോ....പാവം കാലത്തന്നെ ഞാൻ കൊറെ വഴക്കു പറഞ്ഞു. വെഷമംകൊണ്ടു് എന്തൊക്ക്യോ പറഞ്ഞു....''

പറഞ്ഞു വന്നപ്പോൾ അമ്മയുടെ ശബ്ദം ഇടറുന്നുണ്ടെന്നു തോന്നി. കുറച്ചു മുൻപു തന്നെ വഴക്കു പറഞ്ഞ ആ അമ്മ തന്നെയോ ഇതു്?

''നീ കഞ്ഞി കുടിച്ചോടീ....''

''ഇല്ല....അമ്മ കുടിച്ചോ....ഞാൻ ഉച്ചയ്ക്കു കഞ്ഞി വെവുമ്പൊ കുടിച്ചോളാം.''

''വേണ്ടടീ നീ കുടിച്ചോ....എനിക്കിത്തിരി കഞ്ഞിവെള്ളം കിട്ട്യാലും മതി. ചാവണവരെ എങ്ങിനേങ്കിലും അങ്ങു കഴിയണം. ഉള്ളതോണ്ടു നീയും രാഘവനും സുഖായി കഴ്യേണതു കണ്ടാ മതി.''

ഇതു കേട്ടുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ അമ്മയുടെ സ്നേഹം ലോകത്തിൽ വേറൊരു ശക്തിയിൽനിന്നും കിട്ടില്ലെന്നു തോന്നി. സ്നേഹത്തിന്റെ മൂർത്തീകരണമായ അമ്മ .. കൊച്ചുകുട്ടിയെപ്പോലെ നിഷ്കളങ്കയായ അമ്മ....ഈ അമ്മ താൻ കാരണം ഇന്നത്ര ദുഃഖിക്കുന്നു. വയറു നിറച്ചു ഭക്ഷണംപോലും കിട്ടുന്നില്ല . ഇല്ല... ഈ നില ഇനിയും തുടർന്നുകൂടാ .. താൻ എവിടെയെങ്കിലും പോയി കൂലിവേല ചെയ്തെങ്കിലും അമ്മയെ പോറ്റും.

അങ്ങനെ ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടു കിടന്നപ്പോൾ തോന്നി നാട്ടിൽനിന്നെവിടെയെങ്കിലും പോകണമെന്നു്....നാട്ടിൽ നിന്നും പുറത്തുപോയി എന്തു ജോലി ചെയ്താലും ആരും അറിയാൻ പോകുന്നില്ല. താൻ പട്ടിണി കിടന്നാലും അമ്മ

യേയും ലക്ഷ്മിക്കുട്ടിയേയും പട്ടിണി കിടത്തിക്കൂടാ....

ഉടനെ ഒരു കടലാസ്സെടുത്തെഴുതി:

"അമ്മേ ഞാൻ പോവുന്നു....എവിടെയെങ്കിലും പോയി എന്തെങ്കിലും ജോലിയായതിനു ശേഷമേ ഇനി ഞാൻ തിരിച്ചു വരൂ. അമ്മ വിഷമിക്കണ്ട. ഇനി തിരിച്ചു വരുന്നതു" ഈ പോകുന്ന രാഘവനായിരിക്കില്ല. എന്റെ പെങ്ങളുടെ കല്യാണം നടത്തുന്നതിനു വേണ്ട പണവുമായിട്ടേ ഞാൻ തിരിച്ചു വരൂ നിങ്ങളെ ഞാൻ ഇനി പട്ടിണി കിടത്തില്ല....എന്നോടു ക്ഷമിക്കൂ...."

എഴുത്തു മടക്കി ലക്ഷ്മിക്കുട്ടിയുടെ പെട്ടിക്കു മീതെ വെച്ചു. താൻ ഒരു പുതിയ ഷർട്ടു വാങ്ങാനായി കുടുക്കയിൽ സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന കാശെടുത്തെണ്ണിനോക്കി പത്തേകാൽ രൂപയുണ്ട്. അതും കൊണ്ടു വേഗം പുറത്തു കടന്നു. കൂടെ കൊണ്ടു പോകാൻ തന്റെ സർട്ടിഫിക്കറ്റൊഴിച്ചു വേറെ ഒന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. തന്റെ യാത്ര തുടങ്ങുകയാണ്. കൂടുതൽ ശക്തിയോടെ തിരിച്ചുവരാനുള്ള യാത്ര. അമ്മേ....ലക്ഷ്മിക്കുട്ടി ഞാൻ പോകുന്നു ... ഞാൻ തിരിച്ചുവരും. നിങ്ങളും വിഷമിക്കാതിരിക്കൂ ....

WITH BEST COMPLIMENTS FROM

M/s. EDUCATIONAL & SCIENTIFIC APPLIANCES

PUNKUNNAM P. O.
TRICHUR-2

MANUFACTURERS AND DEALERS IN SCIENTIFIC APPARATUS

BADUSHA TAILORS

LADIES & GENTS TAILORS

TANA
IRINJALAKUDA

FOR QUICK SERVICE
UP TO DATE WORK
PERFECT STITCHING

........ഭാവനയുടെ നിറക്കൂട്ടുള്ള ചായക്കൂട്ടിൽ യുവസാഹിത്യകാരൻ തന്റെ പുതിയ കഥയ്ക്കു രൂപം കൊടുത്തു. സാഹിത്യകാരന്റെ മെലിഞ്ഞ കൈയ്യിലെ ചുവന്ന തൂലിക കറുത്ത മഷിയിൽ മുങ്ങി. പരുപരുത്ത കടലാസ്സിൽ ഭാവനയും ജീവിതവും അലിഞ്ഞുചേർന്നു.

സാഹിത്യകാരൻ ആത്മവിസ്മൃതിയിലാണ്.

* * *

നഗരത്തിൽനിന്നു് ഒഴിഞ്ഞുമാറി ഒഴുകുന്ന വീതി കുറഞ്ഞ പുഴ. അതിന്റെ മടിത്തട്ടിൽ ഉയർന്നു നില്ക്കുന്ന ബംഗ്ലാവിലെ മനോഹരമായി അലങ്കരിച്ച ഒരു മുറിയിൽ ടേബിൾ ലൈറ്റിന്റെ പ്രകാശത്തിൽ കലാകാരൻ പ്രകൃതിയുടെ മനോഹാരിത മുഴുവനും കടലാസ്സിലേയ്ക്കു പകർത്തുവാൻ ശ്രമിക്കുകയാണ്.

കലാകാരന്റെ വീതി കുറഞ്ഞ ബ്രഷ് ചുവന്ന ചായത്തിൽ മുങ്ങി. വെളുപ്പു കലർന്ന ചുവപ്പിൽ കലാകാരൻ തന്റെ ചിത്രത്തിനു പശ്ചാത്തലമൊരുക്കി.

ഭാവനയ്ക്കു ചിറകു മുളച്ചു.

മഞ്ഞിൻപടലത്തിന്റെ നേർത്ത നൈറ്റ് ഗൗൺ ധരിച്ച മലനിരകൾക്കു കലാകാരൻ ജീവൻ നല്കി. കരിമ്പാറക്കൂട്ടങ്ങളും അവയുടെ ഇടയിലൂടെ കുതിച്ചൊഴുകുന്ന വെള്ളച്ചാട്ടങ്ങളും കലാകാരന്റെ നിശ്വാസമേറ്റു കോരിത്തരിച്ചു. വെളുപ്പും മഞ്ഞയും കലർന്ന പുഷ്പങ്ങളിൽ കലാകാരന്റെ വിരുതുറ്റ കൈ മൃദുലവികാരങ്ങളുണർത്തി.

പ്രകൃതിയുടെ മടിത്തട്ടിലൂടെ കലാകാരന്റെ ബ്രഷു ചലിച്ചു. മലകളുടെ ഇടയിലൂടെ എത്തിനോക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന ചുവന്ന മേലങ്കി ധരിച്ച സൂര്യനെ കടലാസ്സിന്റെ പരിധിയിൽ കലാകാരൻ ഒതുക്കിനിർത്തി.

........ചുവന്ന വെളിച്ചത്തിന്റെ പ്രകാശത്തിൽ കലാകാരൻ അനുരാഗം കണ്ടു. അനുരാഗം വിപ്ലവമാണ്.

പോൾ തുളുവത്ത് ജെ II p d c

കലാകാരൻ വിപ്ലവകാരിയാണ്.

താൻ വരച്ച മുഴുവനാകാത്ത ചിത്രത്തിലേയ്ക്കു കലാകാരൻ കണ്ണോടിച്ചു. കുതിച്ചൊഴുകുന്ന പുഴ. അതിന്റെ അരികുപറ്റി വളർന്നു നില്ക്കുന്ന കല്പവൃക്ഷങ്ങൾ.

വിജനമായ പുഴയുടെ തീരത്തു കലാകാരന്റെ ഭാവന മൺകുടിലിനു ജീവൻ നല്കി.

കരയുന്ന മൺകുടിൽ .... മൺകുടിലിലെ ചാണകം മെഴുകിയ തറയിൽ കീറിത്തുടങ്ങിയ പായകൊണ്ടു മൂടിപ്പുതച്ചുറങ്ങുന്ന മനുഷ്യരെ കലാകാരൻ കണ്ടു.

സൃഷ്ടിയുടെ സൗന്ദര്യം മുഴുവൻ കടലാസ്സിലേയ്ക്കു പകർത്താൻ ശ്രമിച്ച കലാകാരനു കുടിൽ ഒരു വിരോധാഭാസമാണെന്നു തോന്നി. ചായക്കൂട്ടിലൂടെ അത്ഭുതങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുവാൻ കഴിവുള്ള കലാകാരൻ കുടിലിനു സൗന്ദര്യം നല്കുവാനുള്ള ശ്രമത്തിൽനിന്നു തോറ്റു പിൻവാങ്ങി.

''താൻ പരാജയമടയുകയോ?'' കലാകാരൻ ഉണർന്നു. മെലിഞ്ഞ കൈ വേഗത്തിൽചലിച്ചു.

കുടിലിന്റെ കണ്ണിൽ വെള്ളം നിറഞ്ഞു. കറുത്ത മേഘങ്ങളുടെ ശക്തിയായ കാറ്റേറ്റു കലാകാരൻ തളർന്നു.

പടർന്നു നില്ക്കുന്ന ബോഗൻവില്ലയിൽ തട്ടി വരുന്ന കാറ്റിന്റെ ദുഃഖനിർഭരമായ സംഗീതം

തൂവലും ബ്രഷും

കലാകാരൻ കേട്ടു. വിടർന്ന റോസപ്പൂക്കളുടെ ഇതളുകൾക്കിടയിൽ കണ്ണുനീർ കണ്ടു. സ്ഫടിക പാത്രത്തിൽ കിടന്നു നീറുന്ന സ്വർണ്ണമത്സ്യത്തിന്റെ കരിനീലമിഴികളിൽ കലാകാരൻ ശോകത്തിന്റെ നിഴലാട്ടം കണ്ടു.

—കുടിലിൽ സൃഷ്ടിസൗന്ദര്യമുണ്ടോ? അതിൽ കൃത്രിമത്വമില്ലേ? തന്റെ അറിവില്ലായ്മയിൽ കലാകാരനു ലജ്ജ തോന്നി.

കലാകാരൻ സന്തോഷത്തിന്റെ പൊയ്മുഖമണിഞ്ഞ ജീവിതം കണ്ടു. വിവിധവികാരങ്ങളുടെ സ്പന്ദനം കലാകാരൻ തന്റെ ഹൃദയത്തിൽ കേട്ടു.

ജീവന്റെ അസ്തമയത്തിൽ കലാകാരൻ ചുവന്ന വെളിച്ചം കണ്ടു. മദ്യപിക്കുന്ന കൊലമരങ്ങൾ!............

ചുവന്ന രക്തം കുടിച്ചു് മുതലാളിത്തം വളർന്നു. രക്തരക്ഷസ്സിന്റെ കഴുത്തിൽ അണിഞ്ഞ ചെത്തിമാല കിടന്നു പിടഞ്ഞു.

ദാരിദ്ര്യം കരഞ്ഞു. അല്ല ഗർജ്ജിച്ചു. ഗർജ്ജനം തീയായി. കലാകാരൻ ഞെട്ടി.

പാരതന്ത്ര്യത്തിന്റെ ചുമരുകൾക്കുള്ളിൽവച്ചു ധനം ദാരിദ്ര്യത്തെ ബലാൽസംഗം ചെയ്തു.

''സൃഷ്ടിസൗന്ദര്യം നിത്യമാണോ?''

വിടർന്നു നിന്നിരുന്ന പുഷ്പങ്ങൾ വാർദ്ധക്യത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു. മരങ്ങൾ മരിച്ചു വീണു. കൊടുങ്കാറ്റിന്റെ ചുഴിയിൽ കലാകാരൻ മുങ്ങിത്തുടിച്ചു.

—''ഇന്നലെയുടെ ശവപ്പെട്ടി നാളെക്കുവേണ്ടി സൂക്ഷിച്ചുവെയ്ക്കുന്ന മനുഷ്യാ നിനക്കുതെറ്റു പറ്റി''.

പഴയ മാമൂലുകൾ തകർത്തു തരിപ്പണമാക്കുവാൻ കലാകാരനു് ആവേശം തോന്നി.

കലാകാരന്റെ മുഖം രൗദ്രരൂപം പൂണ്ടു. നീണ്ട ബ്രഷ് കറുത്ത ചായത്തിൽ മുങ്ങി. താൻ വരച്ച പടത്തിലേക്കു കലാകാരൻ നിർന്നിമേഷനായി നോക്കി.

കറുത്ത ചായം കടലാസ്സിൽ ഓടി നടന്നു. ടേബിൾലൈറ്റു കണ്ണടച്ചു. ബോഗൻവില്ലയുടെ കൊമ്പുകൾ ആടിയുലഞ്ഞു. മഞ്ഞിന്റെ നൈറ്റ് ഗൗണിലൂടെ കറുത്ത രക്തമൊഴുകി. സൂര്യൻ നെടുകെ പിളർന്നു. കട്ടപിടിച്ച രക്തം അതിന്റെ മാറിലൂടെ ഒലിച്ചിറങ്ങി. കൊടുങ്കാറ്റലറി.

മേഘങ്ങൾ കൂട്ടിമുട്ടിത്തകർന്നു വെള്ളമായി. പുഴയിലെ വെള്ളം അട്ടഹസിച്ചു. പുഴയുടെ തീരത്തു് ഒതുങ്ങിക്കിടന്നിരുന്ന മണൽത്തരികൾ ഉയർന്നുപൊങ്ങി.

കലാകാരനു സംതൃപ്തി തോന്നി.

കലാകാരൻ പൈശാചികമായി പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു. എതിർപ്പുകൂടാതെ വാതിൽ പരാജയം സമ്മതിച്ചു. കലാകാരൻ കറുത്ത ഇരുട്ടിലേക്കു തുറിച്ചുനോക്കി.

ഇരുട്ടിന്റെ കല്പടവുകൾ തപ്പിത്തടഞ്ഞു് വിജനമായ റോഡിലൂടെ കലാകാരൻ ഓടി.

ഉറക്കഗുളിക കഴിച്ചു് നഗരം മയങ്ങുകയാണു്.

റോഡിന്റെ ഇരുവശങ്ങളിലും ഉയർന്നു നില്ക്കുന്ന കെട്ടിടങ്ങൾ കലാകാരനെ നോക്കി പല്ലിളിച്ചു.

ദരിദ്രർ തിങ്ങിപ്പാർക്കുന്ന വീതി കുറഞ്ഞ വഴിയിൽ കലാകാരൻ നിന്നു. ഇരുട്ടിന്റെ ഭീകരതയിൽ ഉറങ്ങുന്ന ചെറ്റക്കുടിലുകളിലേക്കു കലാകാരൻ നിർന്നിമേഷനായി നോക്കി. വിഷാദത്തിന്റെ കരിനിഴലിൽ കലാകാരൻ കുടിലിന്റെ സൗന്ദര്യം കണ്ടു.

ഭ്രാന്തനെപ്പോലെ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചുകൊണ്ടു കലാകാരൻ തിരിഞ്ഞോടി.

''ഭ്രാന്തൻ ....ഭ്രാന്തൻ.... .. ....''

കലാകാരൻ തിരിഞ്ഞുനോക്കി. ശബ്ദത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥനായ ലജ്ജയില്ലാത്ത മനുഷ്യനെ കണ്ടു. അയാളുടെ അരികപറ്റി നഗ്നരായിക്കിടന്നുറങ്ങുന്ന മനുഷ്യക്കുട്ടികളെ കണ്ടു. കലാകാരൻ ഉച്ചത്തിൽ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു.

''ഹാ....ഹാ....ഹാ....എനിക്കല്ലടോ ഭ്രാന്തു്. നിങ്ങൾക്കാണു്.'' കലാകാരൻ ഗൗരവം പൂണ്ടു.

നീണ്ട ജൂബ്ബയുടെ പോക്കറ്റിൽനിന്നു പത്തിന്റെ ഒരു നോട്ട് ആ മനുഷ്യന്റെ അരികിലേക്കു വലിച്ചെറിഞ്ഞു.

'ഉം.... ഇതു കൊണ്ടുപോയി കുറച്ചു വിഷം വാങ്ങി ഇവററങ്ങൾക്കു കൊടുക്ക്"....''

ഭംഗിയുള്ള കെട്ടിടങ്ങളുടെ നിഴലിൽ ഉറങ്ങാതെ കിടക്കുന്ന മാംസവും രക്തവുമില്ലാത്ത മനുഷ്യപേക്കോലങ്ങളെ നോക്കാതെ കലാകാരൻ ഓടി.

നിശ്ശബ്ദതയുടെ ഭീകരനിമിഷങ്ങൾ ഇഴഞ്ഞിഴഞ്ഞു നീങ്ങി. ''മരണത്തിനു സൗന്ദര്യമുണ്ടോ?''

ഇരുട്ടിൽ ലയിച്ചുകിടക്കുന്ന ബംഗ്ലാവിന്റെ വാതിൽ കലാകാരൻ ചവുട്ടിത്തുറന്നു.

ഭ്രാന്തനെന്നുള്ള വിളി കേൾക്കുന്നുണ്ടോ? കലാകാരൻ ശ്രദ്ധിച്ചു. ഇല്ല.

''താൻ ഭ്രാന്തനാണോ?'' കലാകാരൻ മന്ത്രിച്ചു.

അനുകൂലമായ മറുപടി വായുവിൽനിന്നു"വന്നു" വായുവിൽ അലിഞ്ഞുചേർന്നു.

''അതെ! ഞാൻ മുഴുഭ്രാന്തനാണു". ഞാൻ മാത്രമല്ല മറെറല്ലാവരും'' കലാകാരൻ ജീവിതത്തിന്റെ സത്യം കണ്ടുപിടിച്ചു.

കലാകാരൻ ജയിച്ചു.

* * *

താൻ എഴുതിത്തീർത്ത കഥ സാഹിത്യകാരൻ വായിച്ചുനോക്കി. സാഹിത്യകാരനു സംതൃപ്തിയായി.

ഫോൺ: 266

പോളി ബ്രദേഴ്സ്

ഇംഗ്ലീഷ് മരുന്നു വ്യാപാരം

ഇരിങ്ങാലക്കുട

Phone No. 590
Resi. No. 290
Tel. JOSBEE

JOS BROS.

LEATHER & SHOE MART

TANA

IRINJALAKUDA

സമസ്യ

അകലെ പള്ളിയുടെ സ്രാമ്പി ഉയർന്നുനിൽക്കുന്നു. സ്രാമ്പിയുടെ കൊത്തുപണികളുള്ള മുകപ്പിന്നടുത്തു് വലിയ ഉച്ചഭാഷിണി. വെള്ളത്തുണികൊണ്ടു് തലയിൽക്കെട്ടുന്ന നരച്ച മുസല്യാരുടെ വാങ്കുവിളി ഈ ഉച്ചഭാഷിണിയിലൂടെയാണു ഞാൻ കേൾക്കാറുണ്ടായിരുന്നതു്.

കുററിക്കാടുകൾക്കുള്ളിൽ കോണുതിരിഞ്ഞുനിൽക്കുന്ന പള്ളിയെ നോക്കിനടക്കുമ്പോഴാണു് എതിരെ പോസ്റ്റുമാൻ വന്നതു്. പോസ്റ്റുമാൻ എന്നും എന്നിൽ ജിജ്ഞാസയുണർത്തിയിട്ടുണ്ടു്. അയാളുടെ കക്ഷത്തിലിറുക്കിയ കാർഡുബോർഡുഫയലിൽ എന്റെ മേൽവിലാസമെഴുതിയ ഒന്നുണ്ടാകുമോയെന്ന ആശങ്ക മനസ്സിലുയർന്നുവരും.

'എനിക്കെഴുത്തുണ്ടോ ശിപായീ?'

'എന്താണു പേരു്? പേരും വിലാസോം പറ നോക്കട്ടെ.'

എന്നെ എന്നും കാണുന്ന രാമൻകുട്ടി എന്ന പോസ്റ്റുമാൻ ഇങ്ങനെയാണു് എന്റെ പേരു ചോദിക്കുന്നതു്? അയാൾക്കു് എന്റെ പേരറിയില്ലേ?

ജോസ് എം എം

'കെ. പി. രാമനാഥൻ'

'ഓ. നോക്കട്ടെ.' ശിപായി എഴുത്തുകെട്ടിനുള്ളിൽ രാമനാഥനെ തിരഞ്ഞു. 'രാമനാഥനോ? വിലാസോംകൂടി പറ.'

'കാണാശ്ശേരിയിൽ പ്രഭാകരൻ മകൻ.'

ഞാൻ കാണാശ്ശേരിയിൽ പ്രഭാകരന്റെ മകനായിരുന്നു. ബഹുമാന്യനായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആദ്യസന്താനമായി ഞാൻ പിറന്നതു് ഇരുപതോ ഇരുപത്തഞ്ചോ വർഷം മുമ്പാണു്. കൃത്യമായി എനിക്കറിയില്ല.

പിന്നീടു രാമൻകുട്ടി പറഞ്ഞു: 'ഉണ്ടു്. രാമനാഥനു് എഴുത്തുണ്ടു്.'

ഒരു വെളുത്ത കാർഡു കിട്ടി. വെളുത്ത പ്രതലത്തിൽ കറുത്ത മഷിയിൽ ടൈപ്പുചെയ്തിരിക്കുന്നു. എനിക്കു് ഇൻറർവ്യൂ ആയിരുന്നു. 73-ാം ആണ്ടു് മാർച്ച് 14-ാം തീയതി. സമയം പത്തു മണി.

73 മാർച്ച് 14-ാം തീയതി പത്തു മണിക്കു് എന്റെ ഇൻറർവ്യൂ. അന്നു ഞാൻ, എന്നെ ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിച്ചു വിഷമിപ്പിക്കുന്നവരുടെ മുമ്പിൽ നില്ക്കും. നിസ്സഹായനായി. അവർ എനിക്കെതിരെ ചോദ്യങ്ങളുടെ ശരങ്ങളെയ്തു് എന്നെ കൊല്ലും.

എന്നാണു് ഗോട്ടിമാല സ്വതന്ത്രമായതു്?

ക്വാണ്ടം സിദ്ധാന്തമെന്നാലെന്താണു്?

എന്തുകൊണ്ടു ഗവമെന്റുജോലി തേടിനടക്കാതെ സ്വന്തമായി ബിസ്സിനസ്സാരംഭിച്ചില്ല?

അക്കൗണ്ടൻസിയിൽ മുൻകാലപരിചയമുണ്ടോ?

അവർക്കെതിരെ അയയ്ക്കുവാൻ എന്റെ ആവനാഴിയിൽ ശരങ്ങളോ കയ്യിൽ ആയുധങ്ങളോ ഇല്ല.

എന്റെ ഇൻറർവ്യൂ പത്തു മണിക്കാണു്. എന്റെ മുററത്തെ പത്തുമണിപ്പൂക്കൾ വിടരുമ്പോൾ എനിക്കെതിരെ ആദ്യത്തെ ശരം തൊടുത്തു കഴി

ഞ്ഞിരിക്കും. ഞാൻ പഠിച്ച സ്കൂളിലെ കരുണാകരൻനായർ എന്ന വൃദ്ധനായ ശിപായി കൂട്ടമണിയടിച്ചുകഴിയുമ്പോൾ എന്റെ ദേഹത്തുനിന്നും ചോരത്തുള്ളികൾ പൊടിഞ്ഞുകഴിഞ്ഞിരിക്കും.

ചെമന്ന മണ്ണുള്ള വഴിയിൽ ഞാൻ തിരിഞ്ഞുനോക്കിയപ്പോൾ താമരവില്ലൻകാലൻകുട തോളിൽ തൂക്കി ശിപായി എന്ന രാമൻകുട്ടി അകലെ നടന്നുപോകുന്നതു കണ്ടു.

ഉച്ചമേഷിണി ശബ്ദിക്കുന്നു. പള്ളിയിലെമുസല്യാരുടെ വാങ്കുവിളി.

പൊന്തക്കാടുകൾക്കുള്ളിൽ ഉയർന്നുനിൽക്കുന്ന പള്ളി. പള്ളിക്കു ചുറ്റും ഇഞ്ചിപ്പുൽക്കാടുകൾക്കിടയിലുറങ്ങുന്ന മരിച്ച ഇസ്ലാമികൾ എന്നെ വിളിക്കുന്നു.

പള്ളിക്കുളത്തിനരികെ മദ്രസയിലിരിക്കുമ്പോൾ പായൽ നിറഞ്ഞ കുളത്തിൽ തലയിൽ ഉറുമാൽ കെട്ടിയ മുസ്ലിങ്ങൾ കാലും മുഖവും കഴുകുന്നു.

പള്ളിയുടെ സ്രാമ്പിയിൽ മുക്രയും മുസല്യാരന്മാരും അറബിയിൽ ഈശ്വരനെ വിളിച്ചു. പള്ളിക്കു ചുറ്റും ഇഞ്ചിപ്പുല്ലും കടലാവണക്കും കെട്ടുപിണഞ്ഞു വളരുന്നു. അവയുടെ ഇടയിൽ വെള്ളിവരയനും മൂർഖനും ചേരകളും. രാത്രികളിൽ മൂർഖനും ചേരയും ഇണചേരും. അവരുടെ സന്തതിയാണു് എമ്പ്രാന്തിരിയെ കടിച്ചതു്. അയാൾ നല്ല മനുഷ്യനായിരുന്നു. പക്ഷെ നല്ലവർ വേഗം മരിക്കുന്നു.

ഞാനോ, ചീത്തയും കൊള്ളരുതാത്തവനും ആകയാൽ ഇന്നും ജീവിക്കുകയും മരണംവരെ ജീവിക്കുവാൻ വിധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഇന്നു വെളുപ്പിനു മഞ്ഞു പെയ്യുകയുണ്ടായി. ഇന്നലെ രാത്രി സിനിമ കഴിഞ്ഞു ബസ്സിൽ പോരുമ്പോൾ എന്റെ മുഖത്തു ശീതക്കാററടിച്ചതു ഞാനോർക്കുന്നു.

മാർച്ചുമാസം 14–ാംതീയതി മഞ്ഞു പെയ്യുമോ? ഇനിയെത്ര നാൾ പതിനാലാം തീയതിക്കു ഞാൻ കാത്തിരിക്കണം?

ഇന്നു് തീയ്യതിയെത്രയാണു്?

എനിക്കറിയില്ല.

ഇന്നു് എന്താഴ്ചയാണു്? അതും എനിക്കറിയില്ല. ബാങ്കുവിളിമാത്രം എന്നിൽ സമയത്തിന്റെ വ്യക്തത വരുത്തുന്നു.

നിസ്കാരം കഴിഞ്ഞുപോകുന്ന കച്ചവടക്കാരൻ സെയ്തു മാപ്പിള. അയാൾക്കു് ഇന്നു തീയ്യതിയെത്രയെന്നു് അറിയുവാൻ കഴിയും.

'ഇന്നു തീയ്യതിയെത്രയാ സെയ്തു മാപ്പിളേ?'

'ഇന്നു പതിനാലാംതീയതിയോ പതിനഞ്ചാംതീയതിയോ ആണു്. കഴിഞ്ഞ വെള്ളിയാഴ്ചയായിരുന്നു, ജമാലുവിന്റെ കല്യാണം. അതു് ഒമ്പതാം തീയതിയാണു്, അപ്പ, ഇന്നു്....വെള്ളിയോട്ടുവെള്ളി പതിനാറു്....'

അയാൾ കൂട്ടിനോക്കുവാനാരംഭിച്ചു.

'നന്ദി. ഞാൻ കണ്ടുപിടിച്ചോളാം.'

ജമാലുവിന്റെ കല്യാണം വെള്ളിയാഴ്ചയായിരുന്നു. ഇന്നു് എന്താഴ്ചയാണു്. ഞാൻ മനസ്സിന്റെ കോണുകളിൽ തിരഞ്ഞുനോക്കി. ഇന്നു് എന്താഴ്ചയാണു്?

റോഡിലൂടെ നടക്കുമ്പോൾ കറിപ്പൊടികളുടെ ബോർഡു്. അതിൽ സ്ഥലത്തിന്റെ പേരു് കറുത്ത മഷിയിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. പക്ഷെ അതിൽ ആഴ്ചയും തീയതിയും സമയവും എഴുതിയിരുന്നില്ല.

പിന്നീടു മുടിവെട്ടുകാരൻ കൃഷ്ണൻകുഞ്ഞിയോടു ഞാൻ ചോദിച്ചു: 'ഇന്നെത്രാന്ത്യ?

അയാൾ ഇറയത്തെ ബെഞ്ചിലിരുന്നു നിരത്തിലെ മീൻവില്പന നോക്കിയിരിക്കുകയായിരുന്നു. കൃഷ്ണൻകുഞ്ഞി അകത്തു കയറി. ചുമരിൽ വലിയഷീററു കലണ്ടർ. അതിൽ കറുപ്പും ചുവപ്പും നിറത്തിൽ തീയതികൾ, ആഴ്ചകൾ. കൃഷ്ണൻകുഞ്ഞി മേശവലിപ്പു തുറന്നു കണ്ണടയെടുത്തുവെച്ചു് കലണ്ടർ പൊക്കിപ്പിടിച്ചു നോട്ടമാരംഭിച്ചു. അയാൾ പല തീയതികളിലും വഴിമുട്ടിനിന്നു. അവസാനം കണ്ണടച്ചില്ലുകളിലൂടെ എന്നെ നോക്കി.

'ഇന്നെന്താഴ്ചാ?'

എനിക്കറിയില്ലായിരുന്നു.

കടന്നുപോകുന്ന ദിവസങ്ങളെ എനിക്കു മനസ്സിൽ തളച്ചിടുവാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. കറുത്ത ഇരുട്ടിൽ നോക്കി ഉറങ്ങാൻ കിടക്കുമ്പോൾ എന്നെ കബളിപ്പിച്ചു രക്ഷപ്പെടുന്ന ദിവസത്തെയോർത്തു കുണ്ഠിതപ്പെടാനേ എനിക്കു കഴിഞ്ഞുള്ളൂ.

മാർച്ച് 14-ാം തീയതി എന്റെ മനസ്സിലൊരു വ്രണമുണ്ടാക്കി. എന്നാണ് ആ ദിവസം. ന്യായവിധിയുടെ ദിവസമെന്നാണ്? അന്ന് ആകാശത്തിൽനിന്നും മാലാഖമാർ വന്ന് എന്നെ ദൈവത്തിന്റെ മുമ്പിലെത്തിയ്ക്കും. കാരുണ്യവാനായ ദൈവം എന്റെ വിധി പ്രസ്താവിക്കും. എന്റെ ദൈവമേ എനിക്കുള്ളതെന്താണ്? നരകമോ സ്വർഗ്ഗമോ?

എനിക്കുവേണ്ടി നരകത്തിന്റെ വാതിൽ തുറക്കുകയില്ലേ?

പതിനാലാം തീയതി എന്റെ ജീവിതത്തിലെ മറക്കാനാവാത്ത ദിവസങ്ങളിലൊന്നായിരിക്കും. അത് എന്റെ ദിവസങ്ങളുടെ അന്ത്യമായിരിക്കും.

അന്ന് എന്നെ കൂടിക്കാഴ്ചയ്ക്ക് ക്ഷണിച്ചിരിക്കുന്നു

വേലായുധൻ വൈദ്യനോട് ചോദിച്ചു – 'ഇന്നെത്രാന്ത്യം വൈദ്യരേ?'

വൈദ്യർ ചിരിച്ചു അകത്തു കള്ളറകളുള്ള പെട്ടി തുറന്നു പഞ്ചാംഗമെടുത്തു തിരക്കിലാരംഭിച്ചു 'കന്നി. വൃശ്ചികം തുലാം' അയാളും പിറുപിറുത്തു.

'ഇപ്പഴത്തെ പഞ്ചാംഗങ്ങളിൽ നെറച്ചു തെററാ. എത്രേണാവോ. ഗണിച്ചുപറയാൻ പ്രയാസം.'

വൈദ്യർ എന്നെ കയ്യൊഴിയുകയാണോ 'എന്നാൽ മാർച്ച് 14ാംനു എന്നാണെന്നു പറഞ്ഞാലും മതി.'

അതു കൊള്ളാം. ഞാനെന്താണ് വല്ല മഹർഷിയാണോ? വരാൻ പോകുന്ന ദിവസം കണക്കുകൂട്ടിപ്പറയുവാൻ.'

വൈദ്യർ മഹർഷിയായിരുന്നില്ല

ഞാൻ മടങ്ങിപ്പോന്നു. എന്റെ ദിവസമെന്നാണ്? ഞാനറിയാതെ എന്റെ കണ്ണുകളിൽ പൊടിയിട്ട് ആ ദിവസം കടന്നു പോകുമോ?

ദാമോദരൻ മാസ്റ്ററിൽനിന്നും എനിക്കു ചെറിയൊരു തുമ്പു കിട്ടി 'കഴിഞ്ഞ ഇരുപതാം തിയ്യതി ഒഴിവുദിവസമായിരുന്നു. അന്നാണ് ഞാൻ സുശീലയെ കാണാൻ പോയത്. ഇന്നെത്രേണാവോ'

മാസ്റ്ററുടെ മര്യ സുശീല പ്രസവത്തിനു വീട്ടിൽ പോയിരിക്കുകയായിരുന്നു. അവരുടെ അടുത്തു മാസ്റ്റർ പോയിരുന്നതു് ഇരുപതാം തിയ്യതിയാണ്. ഒരു പക്ഷേ അവർക്കറിയാൻ കഴിയും ഇന്നത്തെ തിയ്യതി. ദാമോദരൻ മാസ്റ്ററുടെ ഭാര്യവീട് ഞാനറിയും. പുഴ കടന്നു തെങ്ങിൻ തോപ്പുകൾ താണ്ടി ഞാൻ നടന്നു.

മുള്ളുവേലികളതിരിടുന്ന കുമ്മായം പൂശാത്ത വീട്. കുമ്മായം പൂശാത്ത ചെമന്ന വീടുകൾ എന്നും എന്നിൽ അസ്വസ്ഥത വളർത്തിയിട്ടേയുള്ളൂ.

'പൂയ്, ഇവിടാളില്ലേ?'

തൂങ്ങിയാടുന്ന മുലകളുമായി ഒരു വൃദ്ധ വന്നു.

'ന്താ? കേറിരിക്ക്'

ആചാരങ്ങൾ; ഉപചാരങ്ങൾ.

ഞാൻ മുളയുടെ തൂണിൽ പിടിച്ചു നിന്നു. ദാമോദരൻ മാസ്റ്ററുടെ ഭാര്യക്കും തിയ്യതി അറിയില്ലാന്നുവരുമോ?

കാലുകൾ ശരീരം താങ്ങി നിറുത്തുവാൻ വിഷമിക്കുന്നു—

'മനസ്സിലായില്ലല്ലോ.' വൃദ്ധ വെററില മുറുക്കിയിട്ടുണ്ട്.

നിങ്ങളെന്നെ അറിയില്ല. ഞാനാകട്ടെ നിങ്ങളുടെ മകളുടെ വിവാഹത്തിന്റെ സാക്ഷിയായിരുന്നു.

'എനിക്കു സുശീലേടത്തിനെ ഒന്നു കാണണം.'

അവർ സുശീലയെ വിളിച്ചു.

വീർത്ത വയറുമായി സുശീല വന്നു. അവരുടെ കണ്ണുകളിൽ വിട്ടുമാറാത്ത ഉറക്കത്തിന്റെ അവസാനത്തുടിപ്പുകൾ.

സുശീലേടത്തി വിളറി വെളുത്തിരിക്കുന്നല്ലോ ചെമന്ന ചുമരിൽ തൂങ്ങുന്ന അവരുടെ വിവാഹഫോട്ടോയിൽനിന്നും യുഗത്തിന്റെ വ്യത്യാസം.

'ന്താ?'

'അല്ല, ഇന്നു തിയ്യതി എത്രയാണെന്നറിയ്യോ?'

സുശീലേടത്തിയുടെ കണ്ണുകളിൽ ഒരു നടുക്കത്തിന്റെ തുടക്കം. അവരുടെ കണ്ണുകൾ ദുഃഖത്തിന്റെ നിഴലിൽ വീണു. പൊടിയുന്ന ജലം.

'എനിക്കറിയില്ല '

ങേ! എന്നാൽ മാർച്ച് 14-ാം നു എന്നാണെന്നെങ്കിലും പറയൂ.'

എന്റേതു് ഒരു ദീനമായ അപേക്ഷയായിരുന്നു. അവർ അത്ഭുതത്തോടെ അവിശ്വസനീയതയോടെ എന്റെ നേരെ നോക്കി.

'മാർച്ച് 14—ാം നു- എന്നാണെന്നറിയ്യോ?'

വീണ്ടും എന്റെ ആവർത്തനം.

വാർണീഷടിച്ച ജനൽപാളികളിൽ അവർ അമർത്തിപ്പിടിച്ചു. അവരുടെ കാൽക്കീഴിലെ ഭൂമി ഇളകി മറിയുന്നുണ്ടോ?

പിന്നീട് ഞാനവരുടെ ചുണ്ടുകളുടെ ചലനം പ്രതീക്ഷിച്ചു നിന്നു

'എനിക്കറിയില്ല എന്നാണെന്ന് മാർച്ച് 14—ാം നു- ക്ക് ആവുന്ന ആ ഡോക്ടറു പറഞ്ഞതു്. എത്ര നാളുകളായ് ഞാനീ ഭാരവും പേറി മാർച്ച് 14—ാം തിയ്യതി തേടി നടക്കുന്നു എന്നാണെന്ന് എനിക്കറിയില്ല ആർക്കുമറിയില്ല....'

'എന്റെ മനസ്സിന്റെ അഗാധതകളിൽ ഭീതിയുടെ പറ്റങ്ങൾ ഇടിഞ്ഞുവീണുകൊണ്ടിരുന്നു. എന്നിട്ടും'

'എന്താവുമെന്നാണു പറഞ്ഞതു്! എനിക്കു മനസ്സിലായില്ലല്ലോ.' മഷിയെഴുതിയ നിറഞ്ഞ മിഴികൾ താഴോട്ടു പതിച്ചു. അവരുടെ ക്രമാധികം വളർന്ന വലുതായ വയർ. പൊക്കിളിനു താഴെവെച്ച് അവർ കള്ളിരുണ്ടേത്തിരിക്കുന്നു.

എനിക്കു മനസ്സിലായി—

സുശീലേടത്തിയുടെ പ്രസവം. അവർ പ്രസവം തേടി നടക്കുന്നു. ഏതോ ജീവിതത്തിന്റെ ആരംഭം

എന്റെ........

എനിക്കറിയില്ല.

N. Moideensha
SILK PALACE

FOR ALL YOUR REQUIREMENTS IN PIECE GOODS
especially gwalior crepe shirting & suiting
P. O. ROAD
TRICHUR-1

രൂപാന്തരം

രാജു എ ആർ

അതു ചൈത്രത്തിന്റെ അവസാനമായിരുന്നു. വൈകുന്നേരങ്ങളിൽ പുഴയിൽ കുളിച്ചു വന്ന ഭർത്താക്കന്മാർ പുരസ്സു പുറത്തു കാററിന്റെ ഒയ കാത്തു കിടന്നിരുന്ന കാലം. ഉണങ്ങി വരണ്ട വയലുകളിൽനിന്നു വസൂരി ഉണർന്നു് ഗൃഹങ്ങളിലേയ്ക്കു പടർന്നു കയറിയിരുന്നു

പക്ഷെ അയാളുടെ വീട്ടിൽ വസൂരി ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. വസൂരിയുടെ ദേവതയ്ക്കു് അയാളുടെ വീട്ടിലേയ്ക്കു കാററിൽ വിത്തുകൾ പരത്താൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഒരു പ്രഭാതത്തിന്റെ വിടരലിൽ അയാൾ വീട്ടിൽനിന്നു നടന്നു പോവുകയുണ്ടായി – അകലെ ഭർത്താവൊന്നിച്ചു താമസിക്കുന്ന മകളെ കാണാൻ. ചൈത്രത്തിലെ സൂര്യന്റെ ചൂടിൽ അയാൾ, ചെറുനഗരത്തിന്റെ വിജനമായ ഒരു പാതയിലൂടെ നടന്നു.

ഈ പാതയാകട്ടെ സുപരിചിതമായിരുന്നു. ഈ പാതയിലൂടെ നടന്നുപോരുന്നതു തന്നിൽ നിന്നൊരുനാൾ വേർപെട്ടുപോയ ജീവകണത്തെ തേടിയായിരുന്നു.

മകളുടെ ശരീരത്തിൽ എവിടെയായിരിക്കും വസൂരികലകളുണ്ടായിരിക്കുകയെന്നു് അയാൾ ഓർത്തു. അവളുടെ മുഖം വസൂരി വിരൂപമാക്കിയിട്ടുണ്ടാവില്ലെന്നു് അയാൾ വിശ്വസിച്ചു.

അവളുടെ മുഖം സുന്ദരമായിരുന്നു –

വസൂരിയുള്ള വീടുകളിൽനിന്നും വിളിപ്പാടകലെ മാറി നടന്നു.

നഗരസഭയിലെ, ജലവിതരണ ഓഫീസിന്റെ മുൻവശത്തുകൂടെ അയാൾ നടക്കുകയായിരുന്നു. വരുന്ന മേടത്തിൽ തനിക്കു് 62 വയസ്സു തികയുമെന്ന ദുഃഖചിന്തയായിരുന്നു അയാളുടെ സ്സിൽ.

അപ്പോഴാണു് അതു സംഭവിച്ചതു്.

അയാളുടെ കാലിൽ ഒരു മുള്ളു തറച്ചു. മുള്ളു വലിച്ചുകളയാതെ നടക്കുക പ്രയാസമായിരുന്നു. അയാൾ വേദന നിറഞ്ഞ കാൽ പൊക്കി.

എന്നാൽ അതൊരു വലിയ മുള്ളായിരുന്നു. അതെങ്ങനെ ഈ ചെറിയ കാലിൽ കയറിയെന്നു് അയാൾ അത്ഭുതപ്പെട്ടു. അത്ഭുതം വേദനയായി മാറിയപ്പോൾ മുള്ളു വലിച്ചെടുക്കാൻ ശ്രമിച്ചു.

അയാളിലെ മാംസപേശികൾ മുള്ളെടുക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചു—വായിലെ പല്ലുകൾ മുള്ളെടുക്കാൻ ശ്രമിച്ചു.

കറുകകൾ വളർന്ന റോഡുവക്കിലിരുന്നു് മുള്ളെടുക്കാൻ ശ്രമിച്ചു പക്ഷെ ആ മുള്ളുമാത്രം അയാളുടെ കാലിലെ എല്ലുകളിൽ കുടുങ്ങി, ചോരയും നീരും വലിച്ചു കുടിച്ചു കിടന്നു. പരിചിതമായ വേദന മരവിപ്പായി.

പക്ഷെ, മുള്ളെടുക്കാനുള്ള പരിശ്രമം അയാളെ അലട്ടി. കാലിലെ വേദന മനസ്സിലെ അസ്വാസ്ഥ്യമായി, മുഖത്തു പററിയ എട്ടുകാലിവല പോലെ.

ഇപ്പോൾ ജലവിതരണ ആഫീസിന്റെ മുമ്പിലെ റോഡുവക്കിൽ ഇരുട്ടു തുടങ്ങിയിട്ടു സമയം വളരെയായി എന്നയാളോർത്തു എന്നാലയാൾക്കാകട്ടെ ഒരു ലക്ഷ്യമുണ്ടായിരുന്നു —

വസൂരി മാറി കുളിച്ച മകളെ കാണുവാനായിരുന്നു അയാൾ ഒരു പ്രഭാതത്തിൽ പുറപ്പെട്ടതു്. മകളുടെ മുഖത്തു വസൂരികലകൾ വൈരൂപ്യം സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ടോയെന്ന ആശങ്കയോടെയായിരുന്നു, അയാൾ ആ മേടമാസത്തിന്റെ പ്രഭാതത്തിൽ പുറപ്പെട്ടതു്.

പക്ഷെ പുല്ലു പിടിച്ച റോഡുവക്കിൽ അയാൾ ഇരുപ്പായിട്ടു മണിക്കൂറുകൾ കഴിഞ്ഞിരുന്നു. അയാളുടെ കൈകാലുകൾക്കും വായിലെ തേഞ്ഞ പല്ലുകൾക്കും ശക്തി നഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നു. എന്നാൽ വഴിയിലൂടെ കടന്നുപോയ കറുത്ത മനുഷ്യനെ നോക്കി അയാൾ പറഞ്ഞു

''ദയവായി എന്റെ കാലിലെ മുള്ളൊന്നു് എടുത്തു തരൂ.''

കറുത്ത മനുഷ്യൻ ഹരിജനാണെന്ന് അയാൾക്കു തോന്നി. അല്ലാത്തവർക്ക് ഇത്ര കറുത്ത തൊലിയും മണ്ണിന്റേയും ചെളിയുടേയും മണവുമുണ്ടാവില്ലല്ലോ.

എന്നാൽ കറുത്ത മനുഷ്യനും അയാളുടെ മുള്ളെടുക്കുവാൻ അസാദ്ധ്യമായിരുന്നു. പല നിറത്തിലുള്ള മനുഷ്യർ വന്നു. പക്ഷെ ഈ മുള്ളെടുക്കുവാൻ അവർക്കു വയ്യ —

ഇരുട്ട് അയാളുടെ മനസ്സിൽ ഭയത്തിന്റെ വിത്തുകൾ വിതച്ചു. രാത്രിയിൽ പാടങ്ങൾക്കകലെ ചെറിയ വീടുകളിൽ വിളക്കുകൾ തെളിഞ്ഞു

വീട് എത്ര അകലെയാണ്! അവിടെ ഇപ്പോൾ ഭാര്യ തന്നെ കാത്തിരിക്കുന്നുണ്ടാവും. മക്കൾ തന്നെ നോക്കിയിരിക്കുന്നുണ്ടാകും.

എന്നാൽ അയാളാകട്ടെ മക്കളുടെ വീട്ടിലോ സ്വന്തം വീട്ടിലോ എത്തുകയുണ്ടായില്ല. പിറേറന്നു പച്ച നിറത്തിലുള്ള പാവാടയും വെളുത്ത ജാക്കററുമണിഞ്ഞു കൂട്ടംകൂട്ടമായി നടന്നുപോയ പെൺകുട്ടികൾ അയാളെ നോക്കി വിസ്മയപ്പെട്ടു.

അയാളെന്താണു റോഡിലിരിക്കണ് —

അവർ പരസ്പരം പറയുന്നു.

അയാളുടെ കാലിൽ മുള്ള് തറച്ചു. എടുക്കാൻ പററില്യ —

അവരുടെ മുഖങ്ങളിൽ ഭയവും അനുഭാവവുമുണ്ട് — മക്കളെ നിങ്ങൾ എന്റെ മുള്ളെടുത്തു തരു.

ഞങ്ങൾ കൊച്ചുകുട്ടികളല്ലേ, ഞങ്ങളിലും വലിയവർ, ഞങ്ങളെക്കാൾ ആരോഗ്യമുള്ളവർ പിന്നാലെ വരുന്നുണ്ട് അവരോടു പറയൂ.

പച്ചനിറം വിദൂരതയിലലിഞ്ഞു —

ടാറിട്ട റോഡിലൂടെ സൈക്കിളിലും ആളുകൾ സഞ്ചരിച്ചു —

ആരോഗ്യമുള്ളവരെ, നിങ്ങൾ എവിടെയാണ്. മനുഷ്യർ നടന്നു വരുന്നതയാൾ കണ്ടു.

എന്റെ മുള്ളെടുത്തു തരുന്നവൻ ഈ സംഘത്തിലുണ്ടോ?

മനുഷ്യർ അയാളെ കണ്ടില്ല.

ചൈത്രത്തിലെ സൂര്യൻ അയാളിലേക്ക് അഗ്നിയുടെ അമ്പുകളയച്ചു. അയാളുടെ വായിൽ വിശപ്പു പടർന്നു കയറി. ഇന്നലെ ഭാര്യ വിളമ്പിത്തന്ന കഞ്ഞി കുടിച്ചിറങ്ങിയതാണ് — പിന്നീടൊന്നും —

ഒന്നും വേണ്ട. ഇവിടെനിന്നനങ്ങുവാൻ കഴിഞ്ഞെങ്കിൽ. പക്ഷെ മുള്ളിൽ തൊടുമ്പോൾ ശരീരത്തിൽ ഞരമ്പുകൾ ഞരങ്ങുന്നു.

ഇത്തിക്കണ്ണികൾ നിറഞ്ഞ ഒട്ടുമാവിന്റെ തണലിൽ ഇപ്പോൾ വീട് ഉണർന്നിരിക്കുകയാവും. വെളുത്ത ട്രിമർ പടർന്നുകയറിയ വീടിനുള്ളിൽ ഭാര്യയും മക്കളും പരക്കംപായുന്നുണ്ടാകും, തന്നെ കാണാഞ്ഞ്.

പക്ഷെ ഇതു റോഡിന്റെ ഇടുങ്ങിയ അരികാണ്.

വീടും ഭാര്യയുമെല്ലാം സ്വപ്നമായിരിക്കുന്നു.

''ഇയ്യാള് ഇന്നലെ മൊതലിരിക്കണതാണെല്ലാം.''

അപരിചിതനായ മനുഷ്യന്റെ സ്വരം.

'ഏതാ പുള്ളി' കൂട്ടുകാരന്റെ ജിജ്ഞാസ. അപരിചിതനായ മനുഷ്യൻ മറഞ്ഞു.

ആരാണ് എന്നെ മോചിപ്പിക്കുക? എന്റെ ബന്ധനത്തിന്റെ ചങ്ങല പൊട്ടിക്കുന്നവൻ ഇപ്പോൾ എവിടെയാണ്?

രണ്ടാമത്തെ രാത്രിയും വന്നു. മാടത്തിന്നരികിലെ മാടത്തിൽ ഭാര്യയും ഭർത്താവും തമാശകൾ പറയുന്നു, പൊട്ടിച്ചിരിക്കുന്നു. സ്ത്രീയുടെ ചിരി ഭംഗിയുള്ളതാണ്. അവളും ഭംഗിയുള്ളവളാണ്. പകൽവെളിച്ചത്തിൽ അവൾ പണിയെടുക്കുന്നതു കണ്ടു.

വസൂരിപിടിച്ച മകൾ ഇപ്പോൾ വിരൂപിണിയായിട്ടുണ്ടാവുമോ? എന്നാണെന്നറിഞ്ഞുകൂടാ.

ഭവാനിയൊന്നിച്ചു താമസിക്കുന്ന കാലം. അതെ, ഞാൻ ഭർത്താവും അവൾ ഭാര്യയുമായി. അവൾ എനിക്കു ഭക്ഷണം പാകംചെയ്തുതന്നു. ഞാൻ അവളെ എന്റെ അടിമയാക്കി. അവൾക്കറിയാം അവൾ ഒരു മനുഷ്യന്റെ പിടിയിൽ ഒതുങ്ങുവാൻ വിധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്ന്.

മാടത്തിലെ സംസാരം കാററിലൊഴുകിവന്നു.
''നിങ്ങളെയല്ലാതെ ആരെയും....''

ഭാര്യയുടെ മധുരമായ ശബ്ദം.

ഭവാനിയുടെ ശബ്ദം മധുരമുള്ളതായിരുന്നു, അവൾ യുവതിയായിരുന്നപ്പോൾ.

ഇന്നാകട്ടെ അവളുടേത്‌ കനത്ത പാറയിൽ വീണു തെറിക്കുന്ന ചുററികപോലെ ചിലമ്പിച്ചതാണ്‌.

‘‘എനിക്കറിയാമെടീ’’

അവർ പ്രേമിക്കുകയാവും. പ്രേമം എന്താണെന്ന്‌ അയാൾക്കറിയില്ലായിരുന്നു. അയാൾ ഭവാനിയെ ഓമനിക്കുകയും അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതല്ലാതെ.

ജലവിതരണ ഓഫീസിന്റെ മുകളിലൂടെ കാണാവുന്ന കുന്നിൻപുറത്തെ കോളേജിൽ വെളിച്ചം. കുട്ടികൾ പഠിക്കുകയുമാവും.

റോഡിൽ കാൽപ്പെരുമാററം.

നീലസാരിയുടുത്ത കറുത്ത സ്ത്രീയും രണ്ടു പുരുഷന്മാരും. ഈ സ്ത്രീയെ എനിക്കറിയാം. ഇവൾ വേശ്യയെന്നു കുപ്രസിദ്ധി നേടിയവളാണ്‌. ഇവരോ ഇണചേരുവാൻ പോകുകയാണ്‌. ഇരുട്ടിൽ ഇണകൾ മറഞ്ഞു. കടലിൽ പൊട്ടിച്ചിരി. അയാൾ അസ്വസ്ഥനായി. പക്ഷെ വീട്‌ അകലെയായിരുന്നു. ഭവാനി വൃദ്ധയാണ്‌.

പച്ചപ്പാവാടയണിഞ്ഞ പെൺകുട്ടികളും അവരുടെ പുറകെ വില കൂടിയ വസ്ത്രങ്ങളിട്ട യുവാക്കളും നടന്നു. പെൺകുട്ടികളുടെ കണ്ണുകൾ കാലിൽ മുള്ളു തറച്ച മനുഷ്യനെ കണ്ടില്ല. അവർ ഇടംകണ്ണിട്ടു തിരിഞ്ഞുനോക്കിയതു്‌ അവരെ പിൻതുടരുന്ന ചെറുപ്പക്കാരെയായിരുന്നു.

സ്ത്രീകളുടെ ലോഡ്ജിൽനിന്നു ബാഗും കൊട്ടയും പിടിച്ച്‌ പെണ്ണുങ്ങൾ ഓഫീസിലേയ്ക്കു നടന്നു.

വെളുത്ത മുണ്ടും ചട്ടയും ഇട്ട തോട്ടിവേലക്കാരി വണ്ടിയുന്തി നടന്നുപോയി.

അലൂമിനിയം ഫാക്ടറിയിലെ കാവൽക്കാരൻ ഗൂർഖ കയ്യിൽ ചോററുപാത്രവുമായി നടന്നു. ചുവന്ന പട്ടി അയാളെ മണപ്പിച്ച്‌ ചുമരിൽ കാലുപൊക്കിവെച്ച്‌ മൂത്രമൊഴിച്ചു. ഇന്നലെ കണ്ട കറുത്ത വേശ്യ കയ്യിൽ മണിപ്പേഴ്‌സുമായി കമ്പിട്ടു നടക്കുന്നു. നീ എന്താണു തിരയുന്നതു്? ഇന്നലെ നഷ്ടപ്പെടുത്തിയ സുഖത്തിന്റെ കണികകളാണോ?

ജലവിതരണ ഓഫീസിന്റെ മുമ്പിൽ നീലയും കറുപ്പും ചായമടിച്ച ജീപ്പു വന്നുനിൽക്കുകയും പാൻസിട്ട ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ഇറങ്ങിപ്പോകുകയും ചെയ്തു. കാക്കിയിട്ട ഡ്രൈവർ ജീപ്പിൽ ചാരിനിന്ന്‌ അകലേയ്ക്കു നോക്കി. അകലെ കുന്നിൻ മുകളിൽ മഞ്ഞനിറമുള്ള കോളേജ്‌. ഡ്രൈവർ വലിച്ചു കഴിയാറായ സിഗരററുകുററി വലിച്ചെറിഞ്ഞു. അതു കാലിൽ മുള്ളുതറച്ച മനുഷ്യന്റെ ദേഹത്തിലിരുന്നു പുകഞ്ഞു

അയാളെ കബളിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു ദിവസങ്ങൾ ഓടിയൊളിച്ചു! അയാൾ ഫുട്‌ബോൾ കോർട്ടിലെ ഗോളിയായിരുന്നു. തനിക്കു നേരെവന്ന ദിവസങ്ങളുടെ പന്തുകൾ അയാൾക്കു പിടിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

നീണ്ട നാവിലെ പശയിൽ പ്രാണികൾ പററിപ്പിടിച്ചു.

അയാൾ വിശപ്പടക്കി.

കടലിൽ വീണ്ടും സുഖത്തിന്റെ അലകൾ. ആരായിരിക്കും അവിടെ അവളെ പൊട്ടിച്ചിരിപ്പിക്കുന്നതു്? അവളുടെ ഭർത്താവ്‌ ശിരസ്സിൽ പാപത്തിന്റെ കെട്ടുമായി മല ചവിട്ടാൻ പോയിരിക്കുകയായിരുന്നു മലമുകളിലിരിക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ കാൽക്കൽ പാപത്തിന്റെ കെട്ടിറക്കിവെയ്ക്കുവാൻ.

‘‘അയാളെ പുലിപിടിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ നമുക്കൊന്നിച്ച്‌....’’

ആ ശബ്ദം അവളുടേതായിരുന്നു.

അയാൾക്കു മനസ്സിലായി, ഭാര്യ കാമുകനൊത്തു രമിക്കുന്നു.

ഒരു മണ്ഡലകാലത്ത്‌ ശിരസ്സിൽ പള്ളിക്കെട്ടേന്തി, കർപ്പൂരവും നെയ്യുമായി അയാളും ദൈവത്തെ കാണുവാൻ പോയിരുന്നു. അന്ന്‌ ഭവാനി മറെറാരു പുരുഷന്റെ കരവലയത്തിലൊതുങ്ങിയിട്ടുണ്ടാകുമോ? പുലി തന്നെ പിടിച്ചു തിന്നുവാൻ ആശിച്ചിട്ടുണ്ടാവുമോ? പക്ഷെ ആ മലയിലെ പുലികൾ അയാളെ വേട്ടയാടിയില്ല. അതുകൊണ്ട്‌ ഇന്നും ജീവിക്കേണ്ടിവന്നു.

കറുത്ത സ്ത്രീയുടെകൂടെ ഇന്ന്‌ ചെറുപ്പക്കാരാണ്‌. അവരാകട്ടെ കുന്നിൻമുകളിലെ കോളേജ്‌ വിദ്യാർത്ഥികളാണ്‌.

അവർ സങ്കേതങ്ങളിലേയ്ക്കു വേഗം നടക്കുന്നു.

അയാൾ സാക്ഷിയായിരുന്നു. വ്യഭിചാരത്തിന്റെ, വഞ്ചനയുടെ, ദുഃഖത്തിന്റെ. ഇലക്ട്രിസിററി ആഫീസിൽ ജോലിചെയ്യുന്ന മകൻ പണ്ടു പഠിച്ചിരുന്നപ്പോൾ ഒരുപക്ഷെ ഈ കറുത്ത പെണ്ണുമായി....

എങ്ങിനെ മറിച്ചു വിശ്വസിക്കും?

അയാൾ എല്ലാററിന്റെയും സാക്ഷിയായിരുന്നു. ചത്ത നഖങ്ങളിൽകിടന്നു് ഇഴജന്തുക്കൾ പിടഞ്ഞു. എണ്ണമില്ലാത്ത മുടിച്ചുരുളുകൾ കമ്യൂണിസ്റ്റുപച്ച പടർന്ന കാററിക്കാട്ടിൽ ലയിച്ചു. അയാൾക്കുചുററും ചിതലുകൾ പുററുകൾ ഉണ്ടാക്കി, രാത്രിയിൽ പെരുച്ചാഴികൾ മാളങ്ങൾ അന്വേഷിച്ചു പതുങ്ങിവന്നു. പല്ലുകൾ കൂർത്തു് അരിവാളുപോലെ വളഞ്ഞു. നഖങ്ങൾ നീണ്ടുവളർന്നു് ശരീരത്തിൽ ചിതമ്പലുകൾ ഉയർന്നു. ഒരു വലിയ തവളപോലെ രാത്രികളും. രാത്രിയിൽ വരുന്ന ഇരകളും മോഹിച്ചു് അയാൾ ഇരുന്നു. അപ്പോളാകട്ടെ ഒട്ടുമാവിന്റെ തണലിലെ വീടു് അയാൾക്കു് അപരിചിതമായിരുന്നു, അതിനുള്ളിലെ മനുഷ്യർ അയാളെയും.

എല്ലാത്തരം വസ്ത്രങ്ങൾക്കും
സമീപിക്കുക
ചക്കച്ചാംപറമ്പിൽ
വറാപ്പൻ ലോനപ്പൻ
തുന്നിച്ചരക്കു് കച്ചവടം
ഇരിങ്ങാലക്കുട
കൂടാതെ ബിന്നി, മേട്ടൂർ
ഫോൺ: 531 തുണിത്തരങ്ങൾക്കും

Phone: 306
A. M. D. G.
St. George's Press
Colour Printers & Binders
Ruling a Speciality
IRINJALAKUDA
Kerala State (India)
Prop. THOMAS VARGHESE
PALLIPAT

FOR
SPORTS GOODS
OKTOPALS
SHORANUR ROAD
TRICHUR-1

VISIT:
FANCY
FABRICS
Wholesale Piece Goods Dealers &
Commission Agents
Jai Hind Market Buildings
TRICHUR & CHERPU
Prop. E. P. PORINCHUNNY & SONS

''അവൾ എന്താണിത്ര വൈകുന്നതു്?'' കറുത്ത ഡയലുള്ള വാച്ചിലെ വെളുത്ത നിറമുള്ള സൂചിയുടെ സ്ഥാനം വീണ്ടും നോക്കി. സമയം അറിയാമായിരുന്നിട്ടും വീണ്ടും വീണ്ടും നോക്കി.

ഈ കടൽപ്പുറത്തു വന്നിട്ടു് ഒരു മണിക്കൂറാകാൻ പോകുന്നു എന്ന യാഥാർത്ഥ്യം അയാളെ ഓർത്തു അതിനു യുഗങ്ങളുടെ ദൈർഘ്യം തോന്നിയതും ഒപ്പം ഓർമ്മ വന്നു.

കണ്ണു മടുത്ത അനന്തമായ കടൽപ്പരപ്പു നോക്കി അയാൾ കണ്ണു മിഴിച്ചു നിന്നു. കണ്ണുകൾ തളർന്നപ്പോൾ കണ്ണു് അടച്ചു നിന്നു. കാലുകൾ തളർന്നപ്പോൾ ആ മണലിൽ മലർന്നു കിടന്നു. ആകാശം നോക്കി, നിറം മാറുന്ന ആകാശം നോക്കി....

ഇവിടെ എപ്പോഴും ഈ കടൽക്കരെ തിക്കവാറും വിജനമായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ആളുകളെക്കൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇനിയും നിലച്ചിട്ടില്ല ജനപ്രവാഹം—ഗർഭസ്ഥ ശിശുക്കൾ മുതൽ....... പിച്ചവെച്ചു നടക്കുന്ന, വൃദ്ധന്മാർ അല്ലെങ്കിൽ വൃദ്ധകൾ വരെ.

ശബ്ദം കേട്ടു തല ഉയർത്തി നോക്കി. ഒരു കൂട്ടം തരുണീമണികൾ. ഒരേ വേഷം. ഒരേ പാദചലനം. ഒരേ........ അവളുണ്ടാകുമോ അതിൽ? അയാൾ നോട്ടം പിൻവലിച്ചു അവൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ ഇങ്ങോട്ടു വരട്ടെ. അയാൾ കണ്ണടച്ചുകിടന്നു. കടലിന്റെ താളാത്മകമായ ഗർജ്ജനം കേട്ടുകിടന്നു.

''ഇവിടെ ഈ ശബ്ദത്തിനു് അർത്ഥമില്ലാതാകുന്നു.'' അയാൾ ഓർത്തു. പൊരിക്കടല വിൽ

സേതുമാധവൻ തെയ്യൂറ്റ്

ക്കുന്ന പയ്യന്റെ ശബ്ദം കേട്ടു. ഒരു കൊച്ചന്റെ കരച്ചിൽ കേട്ടു. അവ്യക്തമായി മററു പല ശബ്ദങ്ങളും കേട്ടു.

''അവളെന്തേ ഇതുവരെയും എത്താതിരുന്നതു്?'' അയാൾ കൈകൾ മണലിൽ കുത്തി ചാഞ്ഞിരുന്നു. സൂര്യൻ കടലിൽ മുങ്ങി മരിക്കാൻ തുട

ങ്ങുന്നു. ആകാശത്തിനു രക്തവർണ്ണം. അവിടെ കടലിനു രക്തവർണ്ണം. ഇവിടെ ആളുകൾക്കു രക്തവർണ്ണം.

തന്റെ നിഴലിന്റെ നീളം കൂടിയിരിക്കുന്നതു് അയാൾ ശ്രദ്ധിച്ചു. ഇനി അതു് അലിഞ്ഞലിഞ്ഞു് ഇല്ലാതാകുന്നതു് അയാൾ മനസ്സിൽ ദർശിച്ചു, തെല്ലൊരസ്വാസ്ഥ്യത്തോടെ.

ഈ സൂര്യാസ്തമനം കാണാനാണോ ഇത്രയധികം ആളുകൾ വന്നിരിക്കുന്നതു്. അല്ലെങ്കിൽ, കുട്ടികളി മാറാത്ത ഈ കടലിന്റെ ചലനങ്ങൾ ആസ്വദിക്കാനോ? അയാൾക്കത്ഭുതം തോന്നി.

കുറെ പെൺകുട്ടികൾ കടൽത്തിരകളിൽ കളിക്കുന്നു. മണലിൽ കാലുകൾ ഉറയ്ക്കാതെ മറിഞ്ഞു വീഴാൻ ഭാവിക്കുമ്പോൾ അവർ ചിരിക്കുന്നതെ

കാത്തിരിപ്പ്

ന്തിനു്? അതു് ഇന്നലെയും മിനിഞ്ഞാന്നും ഇവർ കണ്ടതല്ലേ? പക്ഷേ, കണ്ടതു മുഴുവൻ ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടണമെന്നില്ലല്ലോ? അയാൾ ചിന്തകൾക്കു് കീഴടങ്ങി.

തനിക്കിപ്പോൾ ചിരിക്കാനാവില്ല. ചിന്തിക്കാനും. അവൾ വരണം. അവൾ.

''അവൾ ഇന്നു വരാമെന്നു പറഞ്ഞിരുന്നതാണല്ലോ?'' അവൾ വരാതിരിക്കില്ല—അവൾ വരാതെ എവിടെപ്പോകാൻ? എവിടെ ...?എവിടെ..? വാച്ചിലെ സൂചികൾ കറങ്ങിക്കൂടി സഞ്ചരിച്ചിരിക്കുന്നു; ഏതോ ലക്ഷ്യസ്ഥാനത്തെത്താനുള്ള ബദ്ധപ്പാടുപോലെ.

അയാൾ മററു വല്ലതും ആലോചിക്കാമെന്നു കരുതി എഴുന്നേററു മെല്ലെ നടന്നു. അപ്പോൾ നീളമുള്ള അവ്യക്തമായ നിഴൽ പിൻതുടരുന്നതു കണ്ടു.

കടലിന്റെ അപാരതയെപ്പററി, അപ്രാപ്യതയെപ്പററി അയാൾ ചിന്തിച്ചു. ആലോചിക്കുന്തോറും മനസ്സിൽ ഭീതി കൂടിവന്നു, അസ്വാസ്ഥ്യവും. നിലയ്ക്കാത്ത തിരമാലകളുടെ ഗർജ്ജനത്തെപ്പററി ചിന്തിച്ചു. കരയെ കീഴടക്കാനുള്ള കടലിന്റെ ആവേശം. അതു് തുടങ്ങിയിട്ടെത്ര നാളായി. ഒരിക്കൽ അവ വിജയിക്കും. ഒരിക്കൽ അന്നു്... ഈ കര, ഈ തിരമാലകളുടെ കൈകളിൽ ഞെരിഞ്ഞമർന്നുപോകും, പോകാതെ വയ്യ.

അനന്തമായ ഈ മണൽപ്പരപ്പ്—അതും പൂർത്തിയാകാത്ത ഏതോ അഭിലഷിതത്തിന്റെ ഭാഗമാകും— ജീർണ്ണിച്ചു കിടക്കുന്ന, ഈ മണൽപ്പരപ്പിലെ ജീവന്റെ അവശിഷ്ടങ്ങളോ? ഇവിടെ പതിഞ്ഞുകിടക്കുന്ന കാലടിപ്പാടുകളോ? തെണ്ടികളുടേയും പ്രഭുക്കളുടെയും, ജീവിക്കാൻ മറന്നവരുടേയും ജീവിക്കാൻവേണ്ടി ജീവിക്കുന്നവരുടേയും കാലടിപ്പാടുകളുണ്ടാകാം ഇതിൽ. പക്ഷെ ഇവിടെ അതു് ഒന്നു മാത്രമായി കാണപ്പെടുന്നു—കാലടിപ്പാടുകൾ മാത്രമായി—അതുമാത്രം. ആ കാലടിപ്പാടുകൾക്കുടമയായ മനുഷ്യൻ എന്ന രണ്ടു കാലുകളുള്ള ജീവിക്കു് ഈ മണൽപ്പരപ്പിൽ വ്യക്തിത്വമില്ല. അതിലെ അംശങ്ങളായ താൻ—അവൾ—പിന്നെ, അവൾ ഇല്ലെങ്കിൽ താനെന്ന ജീവിയുമില്ല.

''അവളെന്തേ വന്നില്ല?''

അയാൾ അവിടെ നിന്നാലോചിച്ചു. അപ്പോൾ ദേഷ്യം വന്നു. ദേഷ്യം അപകർഷതകളുടെ ലക്ഷണമാണെന്ന 'നിയമം' ഓർമ്മവന്നു. അപ്പോൾ സങ്കടം തോന്നി. പിന്നെ സമാധാനിച്ചു.

അവൾ വരില്ലേ? ഉവ്വ്—അവൾ വരും. അവൾ വരാതിരുന്നാൽ—എങ്കിൽ.......

എങ്കിൽ താൻ താനാകില്ല.

പിന്നെ.... പിന്നെ....ആരും ആരുമാകില്ല.

ഈ ഭൂമി പൂർണ്ണമാകില്ല.

പക്ഷെ, പൂർണ്ണമായെന്തുണ്ടു്? എന്തുണ്ടു്? ഒന്നുമില്ലേ?

യുവത്വത്തിന്റെ ചാപല്യത്തിന്റെ ശബ്ദം കേട്ടു് അയാൾ തിരിഞ്ഞു നോക്കി. കടൽവെള്ളത്തിൽ കൂത്താടുന്ന പെൺകൊടികളെ കണ്ടു—മറയ്ക്കപ്പെട്ട പ്രധാനഭാഗങ്ങൾ ജൃംഭിച്ചുനില്ക്കുന്നു. കണ്ണുകൾ നിമിഷങ്ങളോളം പാറി നിന്നു. ഇവിടെ മനോഹാരിതയുണ്ടു്.

അവളുണ്ടോ അതിൽ? അതു് അവളായിരുന്നെങ്കിൽ! അതു് അവളാണോ? അതു്—അവൾ ഇങ്ങനെതന്നെയല്ലേ?.... പക്ഷെ അവളെങ്ങിനെ ഇവളാകാൻ.... അവൾ, സുന്ദരിയാണു്, സുശീലയാണു് ഇത്തരം ബാലചാപല്യങ്ങൾക്കതീതയാണു്.

അയാൾക്കു തന്നോടുതന്നെ വെറുപ്പു തോന്നി. സഹതാപം തോന്നി.

അവൾ ആണയിട്ടു പറഞ്ഞതാണല്ലോ ഇന്നു വരാമെന്നു്! ഇന്നലെ വരാൻ തരപ്പെട്ടില്ലെങ്കിലും ഇന്നു തീർച്ചയായും വരാമെന്നു്—അവൾ വരാതിരിക്കില്ല. തന്റെ ക്ഷമകേടിൽ അയാൾക്കു ലജ്ജ തോന്നി. അവൾ വരാറാകുന്നതേയുള്ളൂ. അകലെ ആകാശത്തു വർണ്ണങ്ങൾ മാത്രം ശേഷിച്ചിരിക്കുന്നു. സന്ധ്യ എന്ന വർണ്ണസങ്കരം. ആ വർണ്ണങ്ങളിൽ, അലൗകികമായൊരു ആനന്ദം ആർക്കും ദർശിക്കാനാവും. സന്ധ്യയുടെ മനോഹാരിത — ഇവിടെ അതു മാത്രമേയുള്ളൂ.

സന്ധ്യ എന്നും മുടങ്ങാതെ വരുന്നു. അവളെ കാണുമാറു ചിലരും. പക്ഷെ അവൾ മോഹിനീരൂപം പൂണ്ട ഭയങ്കരിയാണു്. നിമിഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ അവൾ ഇരുണ്ട കരാളരൂപം ആവഹിക്കുന്നു.

അവിടവിടെ ആളുകൾ കൂടിയിരുന്നു സംസാരിക്കുന്നു. അടുത്തൊരിടത്തു് ഒരു യുവാവും യുവതിയും—അവൾ അയാളുടെ കാമുകിയായിരിക്കാം. അവർ പൊട്ടിച്ചിരിക്കുന്ന യുവതിയുടെ മുഖം, ചിരിച്ചു ചിരിച്ചു മണലിൽ മുട്ടുന്നു എന്താണിത്ര ചിരിക്കാൻ? അയാൾക്കു് അപരിചിതത്വം തോന്നി. ഭയം തോന്നി. ആ ചിരിയിൽ വരാനിരിക്കുന്ന ഏതോ ദുഃഖത്തിന്റെ ഛായ കണ്ടു

കൈ കോർത്തുപിടിച്ചുകൊണ്ടു് അലസരായി എന്തോ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടു് ഒരു ജോഡി നടന്നു വരുന്നു. ഇംഗ്ലീഷ് കലർന്ന ഹിന്ദിയിലാണെന്നു തോന്നുന്നു സംസാരം. കത്രിക കാണാത്ത ചെമ്പൻ മുടികൾ അലസമായി ഒതുക്കിവച്ചിരിക്കുന്നു ലൂസായ പൈജാമയും ബെൽബോട്ടം അയഞ്ഞ ഷർട്ടും. മുഖത്തു് ആലസ്യം. വസ്ത്രങ്ങളിൽ ആലസ്യം. സംഭാഷണത്തിലും നടപ്പിലും ആലസ്യം. എങ്കിലും ആ കണ്ണുകളിൽ തിളക്കമുണ്ടു്. പ്രതീക്ഷയുടെ തിളക്കം. നാളെയുടെ പ്രതീക്ഷ. കണ്ണുകളിൽ മോഹവും നടപ്പിൽ മോഹഭംഗവും. ഇവിടെ വൈരുദ്ധ്യ

ണ്ട്. ഇവർ വൈരുദ്ധ്യത്തിന്റെ പ്രതീകങ്ങളാണ്. എങ്കിലും അവർ ആനന്ദിച്ചു ജീവിക്കുന്നു. മാരിജ്വാനയിലൂടെ, ചരസ്സിലൂടെ, എൽ എസ്. ഡിയിലൂടെ........സർവ്വസ്വാതന്ത്ര്യത്തിലൂടെ ഇവിടെ സ്ഥലമേയില്ല. സമയമേയില്ല. ധനമേയില്ല. ലിംഗഭേദമില്ല....ചതിയില്ല; അത്യാർത്തിയില്ല–

അയാൾക്ക് സാമ്യം തോന്നി. പിന്നെ അത്ഭുതപ്പെട്ടു; ഒരു വലിയ സത്യം കണ്ടെത്തിയപോലെ. ആ രൂപങ്ങളെ നോക്കുംതോറും, അസ്വസ്ഥത തോന്നി. അസഹ്യത തോന്നി. ആ നിഷേധത്തിന്റെ പ്രതീകങ്ങളെ കാണാതിരിക്കാൻ കണ്ണുകൾ തിരിച്ചു: ഒരു കുറ്റബോധത്തോടെ.

അവൾ വരാമെന്നു പറഞ്ഞിരുന്നില്ലേ? ഉവ്വ്. അവൾ വരാതിരിക്കുമോ? വൈകിയെങ്കിലും വരാതിരിക്കുമോ? ഒരു പക്ഷേ, ഇന്നല്ലെങ്കിൽ, നാളെയെങ്കിലും....നാളെയെങ്കിലും.... നാളെ....നാളെ?

അയാൾക്ക് തന്നോടുതന്നെ കലശലായ ദേഷ്യം തോന്നി, മടുപ്പു തോന്നി. തമാശയായിട്ട് ആർത്തു ചിരിക്കാൻ തോന്നി. ചിരിയെ ഭയപ്പെട്ടതുകൊണ്ടു ചിരിച്ചില്ല; കരയാൻ ഇഷ്ടപ്പെടാഞ്ഞതുകൊണ്ടു കരഞ്ഞില്ല...... അവൾ നാളെ വരുമായിരിക്കും. അല്ലെങ്കിൽ, ചിലപ്പോൾ ഇപ്പോൾത്തന്നെ വന്നേക്കാനും മതി—ഇപ്പോൾ അവൾ വരുമോ?....... എന്തുകൊണ്ട് ആയിക്കൂടാ....?

പടിഞ്ഞാട്ടു നീണ്ടുകിടക്കുന്ന അവ്യക്തമായ സ്വന്തം നിഴൽ കണ്ടു. കിഴക്കെ ആകാശത്തിന്റെ ചെരിവിൽ ചന്ദ്രന്റെ ഉദയം കണ്ടു— ആളുകൾ തങ്ങളുടെ മാളങ്ങളിലേയ്ക്കു തിരിച്ചു പോകുന്നതു കണ്ടു.

അവളെയും കാത്ത്—

സമയം കാവലില്ലെന്നു മനസ്സിലാക്കാതെ—

തന്റെ നിഴലിനു കട്ടി കൂടുന്നതും കണ്ട്, അയാൾ ഇരുന്നു.

Lion Matches

Sole Distributors:
THE KERALA MATCH SYNDICATE
P.B. No. 11
OTTAPALAM
Kerala
Always Insist on
LION MATCHES

Phone: 329

C.T. Brothers

Merchants
TANA
IRINJALAKUDA
Dealers in:
Stationery, Electrical, College
Text Books, School Books,
Best Veriety Note Books

ഒരിക്കൽ ഞാൻ എന്റെ രാജാവിനെ കണ്ടു. കാററിന്റെ വേഗതയുള്ള അശ്വങ്ങളുടെ കുളമ്പടി ശബ്ദങ്ങൾക്കു മുന്നിൽ, ദിഗന്തങ്ങളിൽ മാറെറാലിക്കൊണ്ട കാഹളനാദത്തിനു മുന്നിൽ. മണ്ണും മരവും നിഴലുകളും ഏററുപാടിയ ജയാരവങ്ങൾക്കു മുന്നിൽ, ശത്രുവിന്റെ രക്തം ചീമ്പിക്കടിച്ച മണ്ണിലൂടെ, സ്വായത്തമാക്കിയ പ്രദേശങ്ങളിലൂടെ, ധീരനും അചഞ്ചലനുമായ എന്റെ രാജാവു മുന്നോട്ടുള്ള പ്രയാണം തുടരുന്നതു് ഞാൻ ആവേശത്തോടെ കണ്ടു.

പഴയ കുരുക്ഷേത്രയുദ്ധത്തിലെ കഥ എനിക്കോർമ്മ വന്നു

പെട്ടെന്നു് എനിക്കു മദം പൊട്ടി.

ഞാൻ ഞാനല്ലാതായി.

എന്റെ മനസ്സിൽ ഭദ്രകാളി തുള്ളി.

എന്റെ ആത്മാവു പുകച്ചുരുളുകളായി അന്തരീക്ഷത്തിൽ ഉഴറിനടന്നു.

പഴയ നിമിഷങ്ങളുടെ മരണം ഞാൻ കണ്ടു.

എന്റെ മരണവും കാത്തു തപസ്സിരുന്നവർ വ്യഥയോടെ മടങ്ങി.

എനിക്കു മരണമില്ലായിരുന്നു.

മരണത്തിന്റെ മണമുള്ള ശുഷ്കമരങ്ങൾക്കരികിലൂടെ, സ്വപ്നങ്ങൾ പതിയിരിക്കുന്ന നിരത്തിലൂടെ ഞാൻ നടന്നു.

കെ കെ മോഹനൻ II dc

ജേതാവ്

വായുവിൽനിന്നു്, പരുപരുത്ത കറുത്ത ശിലാലിഖിതങ്ങളിൽനിന്നു ഞാൻ ശക്തി ആവാഹിച്ചെടുത്തു

എന്നിൽ ജീവനുണ്ടായി.

എന്റെ രക്തത്തിലെ അണുക്കൾ പിടഞ്ഞു.

എന്റെ സിരകളിൽ വീര്യമുണർന്നു.

എന്റെ പാദങ്ങൾക്കു ചലനമുണ്ടായി.

ഒരു ചോദ്യചിഹ്നമായി പെരുമ്പാമ്പായി എന്റെ ആത്മാവു് എന്നിലേക്കു് അഭയം തേടി.

പിന്നീട്,

ആയിരം ഉദയങ്ങളും അസ്തമയങ്ങളും ഞാൻ കണ്ടു. തണുത്ത രാത്രിയിൽ, നനുത്ത പൂഴിമണ്ണിൽ നിലാവുണങ്ങിക്കിടന്നിരുന്നതും കണ്ടു്. അവസാനം.

ഞാൻ വിപ്ലവകാരിയായി.

* * *

പഴയ സംഭവങ്ങൾ മനസ്സിൽ ഇന്നും പച്ചയായി പററിച്ചേർന്നുകിടക്കുന്നു. അതിലൂടെയെല്ലാം സ്വന്തം ചിത്രം സങ്കല്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. അന്നു ചെയ്തതു് തെററാണെന്നു് ഒരിക്കലും തോന്നിയിട്ടില്ല.

എല്ലാം ആദർശത്തിനു വേണ്ടിയായിരുന്നു.

എല്ലാം ജനങ്ങൾക്കു വേണ്ടിയായിരുന്നു.

അവർക്കുവേണ്ടി ജന്മം തുലച്ചുവെന്നു് ഒരിക്കലും ചിന്തിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല.

അങ്ങനെയായിരുന്നെങ്കിൽ അബ്ദു മരിച്ചതെന്തിനാണു്? നല്ല ഒരു ഭാവിയുണ്ടായിരുന്ന അപ്പു മരിച്ചതെന്തിനാണു്? കുട്ടപ്പനെയും, രാഘവനുണ്ണിയെയും വധിച്ചതെന്തിനാണു്? ഒളിവിലുള്ള ജോണി ആർക്കുവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുന്നു?

എല്ലാവരും ആദർശത്തിനുവേണ്ടിയാണു് മരിച്ചതു്. മെഡിസിനു പോകാനും, ഒരു ധനവാന്റെ പുത്രിയെ വിവാഹം ചെയ്യാനും, തീരുമാനിച്ച രാഘു വെടിയേററു വീണപ്പോഴും അവന്റെ ചുണ്ടുകളിൽ മുദ്രാവാക്യമുണ്ടായിരുന്നു. അവന്റെ കണ്ണുകളിൽ തീരാപ്പകയുണ്ടായിരുന്നു.

അതെല്ലാമോർക്കുമ്പോൾ താനെത്ര നിസ്സാരനാണ്, തന്റെ ത്യാഗം എത്രയോ വില കുറഞ്ഞതാണ്.

പ്രിയപ്പെട്ടവരേ, നിങ്ങളുടെ മുദ്രാവാക്യം, നിങ്ങളുടെ പക, നിങ്ങളുടെ ആവേശം, ഞങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. അതിലൂടെ ഞങ്ങൾക്ക് മൂല്യമുണ്ടാകുന്നു.

* * *

ഇരുമ്പിന്റെ മണമുള്ള ഇരുമ്പഴികളിൽപ്പിടിച്ച് പുറത്തേയ്ക്കു നോക്കിനിന്നു. തണുത്ത കാറ്റിൽ രാവുറങ്ങുന്നു. ജയിൽവളപ്പിലെ വെളിച്ചം കുറഞ്ഞ ലൈറ്റുകൾ ഇടയ്ക്കിടെ കണ്ണു ചിമ്മുന്നു. നേരിയ വെളിച്ചത്തിൽ അഴികൾ ബന്ധിച്ചിരിക്കുന്ന കനത്ത വലിയ താഴ് കണ്ടു. ബലം കുറഞ്ഞ കൈകൾ അഴികളിലമർത്തി ഒന്നു കുലുക്കി. ഒരു പിടച്ചിലോടെ അതു് പരുപരുത്ത ശബ്ദമുണ്ടാക്കി.

പെട്ടെന്ന് മുന്നിലെ കാവൽക്കാർ പിടഞ്ഞെഴുന്നേൽക്കുന്നതും ആയുധം ധരിച്ചുകൊണ്ട് ഉലാത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന മറ്റു ചിലർ ഭീതിയോടെ നോക്കുന്നതും കണ്ടു. തടവറയുടെ നാലു ഭാഗവും സൂക്ഷ്മതയോടെ നിരീക്ഷിക്കുന്നതും കണ്ടു.

മനസ്സിൽ അവരെക്കുറിച്ചോർത്തു ചിരിച്ചു. ഒരു കണക്കിനു നോക്കുമ്പോൾ താനെത്രയോ വിലയുള്ളവനാണ്. തന്റെ ഓരോ ചലനത്തിന്റെയും കാതോർത്ത് അവർ കാവലിരിക്കുന്നു. എപ്പോഴും ആയുധധാരികളായി അഴിക്കു പുറത്ത് ഉലാത്തുന്നു, ചുവരിന്റെ ഓരോ വശവും എപ്പോഴും പരിശോധിക്കുന്നു. തനിക്കുവേണ്ടി മാത്രം ആറു പേർ.

താനെത്ര ധീരനാണോ? സ്കൂളിൽ പഠിക്കുന്ന കാലത്തു തടിച്ച മീശയുള്ള മേനോൻ സാറിനെ കണ്ടാൽ ഓടിയൊളിക്കുമായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നീണ്ട ചൂരൽവടിയിൽ ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ ക്രൂരത ദർശിച്ചിരുന്നു.

തന്നെ ഇപ്പോൾ അവർ ഭയപ്പെടുന്നതിന്റെ കാരണമോർത്തു. കഴിഞ്ഞ കൊല്ലം, ഒരു അർദ്ധരാത്രിയിൽ, വളരെ നാളത്തെ ഒരു ശ്രമം പൂർത്തീകരിച്ച്, ചുവരിന്റെ ഇടയിലെ ഒരു ചെറിയ വിടവിലൂടെ പുറത്തു ചാടിയപ്പോൾ, അവർ കബളിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. പുറത്ത് ഉറക്കംതൂങ്ങിയിരുന്ന കാവൽക്കാർ കണ്ണുതുറന്നു നോക്കിയപ്പോൾ മുറി ശൂന്യമായിരുന്നു.

* * *

അനേകം വിപ്ലവകാരികളുടെ ആവേശത്തെ തളച്ച മുറിയിലൂടെ വെറുതെ ഉലാത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. പഴകി ദ്രവിച്ച, മൂത്രത്തിന്റെ ഗന്ധമുള്ള വായു ശ്വസിച്ച് മനസ്സു മടുത്തു.

ഓ! നാളെ വിധിയാണ്.

കുറ്റം ചെയ്തവനെന്നു മുദ്രയടിക്കപ്പെട്ടവരെ ഒരു പക്ഷേ തൂക്കിലിടാൻ വിധിയ്ക്കും. അല്ലെങ്കിൽ അനേക വർഷം ഈ മുറിയിൽ ഏകാന്തവാസത്തിനു വിടും.

തന്റെ കുറ്റത്തിന്റെ കാര്യമാലോചിച്ചാൽ തൂക്കിലിടാനാണു സാധ്യത. നീണ്ട നൂറുകണക്കിനു പേജുള്ള കുറ്റപത്രമാണ് മുമ്പിൽ അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്.

ചിലപ്പോൾ, തൂക്കുമരം ഒരിക്കൽക്കൂടി മരണത്തിന്റെ മണമറിയും. തൂക്കുമരം ഒരിക്കൽക്കൂടി പിടച്ചിൽ കാണും. അതോടെ താനെന്ന വിപ്ലവകാരി ശൂന്യതയിൽ ലയിക്കും. ഹാ! ആദർശത്തിനുവേണ്ടി മരിക്കുക, അതു് എത്ര സുന്ദരമാണ്.

പിന്നീട് ഈ മുറിയിൽ മറ്റാരെങ്കിലും വിധിയും കാത്ത് ഊഴമിരിക്കും. അതങ്ങിനെ തുടർന്നു പോകും. ഒരിക്കൽ, അവസാനം.

ഞങ്ങൾ വിജയിക്കും. തൂക്കുമരങ്ങൾ ഒരിക്കൽക്കൂടി കരയും. ഞങ്ങളുടെ രാജാവു സിംഹാസനത്തിലേറും.

ചിന്തകൾ എന്തിനേയോ കേന്ദ്രീകരിച്ച് അസ്വസ്ഥമായി.

പെട്ടെന്ന് വീട്ടിലുള്ളവരെക്കുറിച്ചോർത്തു. മകനെ ഉദ്യോഗസ്ഥനാക്കാൻ പാടുപെട്ട അമ്മയെക്കുറിച്ചോർത്തു. തന്റെ കാര്യമാലോചിച്ച് ആധിപിടിച്ച്, താൻ ഒളിവിലായിരുന്നപ്പോൾ മരിച്ച അച്ഛനെക്കുറിച്ചോർത്തു. സഹോദരീസഹോദരന്മാരെക്കുറിച്ചോർത്തു.

മനസ്സിൽക്കിടന്നു ചിന്തകൾ പതറി. ഹൃദയത്തിലേതോ വേദന കിടന്നു പിടഞ്ഞു.

താൻ കാരണമാണു തന്റെ അച്ഛൻ മരിച്ചതു്. തന്റെ സഹോദരീസഹോദരന്മാർ അനാഥരായതു് താൻ മൂലമാണ്. ഏതാണ്ടു മരിച്ചു കഴിഞ്ഞ അമ്മ രോഗബാധിതയായതും താൻ മൂലമാണ്. കഴിഞ്ഞ കൊല്ലം സഹോദരിയുടെ വിവാഹം കഴിഞ്ഞു. ഒന്നിനും പങ്കുകൊള്ളാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അച്ഛൻ മരിച്ചതറിഞ്ഞപ്പോൾ അവിടംവരെ

ഒന്നു പോകാനുംകൂടി കഴിഞ്ഞില്ല. കറുത്ത താടിയുള്ള ദൈവവിശ്വാസിയായ അച്ഛന്റെ രൂപം സങ്കല്പത്തിൽ നിറഞ്ഞുനിന്നു.

പെട്ടെന്നു വിധിയെക്കുറിച്ചോർത്തു തൂക്കുമരത്തെ കുറിച്ചോർത്തു രോഗബാധിതയായ അമ്മയുടെ, അനാഥരായ സഹോദരങ്ങളുടെ രൂപങ്ങൾ മനസ്സിൽക്കിടന്ന് ഇളകിയാടി. കണ്ണുകൾ അറിയാതെ നിറഞ്ഞൊഴുകി. ഞാൻ വികാര പരവശനായി.

''എനിക്കെന്റെ വീട്ടുകാരെ കാണണം........ നാളെ രാവിലെ........''— മുന്നിലിരിക്കുന്ന കാവൽക്കാരോട് ഞാൻ കെഞ്ചി.

''സാധ്യമല്ല''— ഉറച്ച ഘനഗംഭീരമായ ശബ്ദം. അതു ചുവരുകളിൽ പ്രതിധ്വനിച്ചു.

വെറുതെ ശൂന്യതയെ നോക്കിയിരുന്നപ്പോൾ ഞാൻ ശാന്തനായി. എന്നിലെ വിപ്ലവകാരി ഉണർന്നു, ഛെ. ഒരു വിപ്ലവകാരി ഇത്രയും സെന്റിമെന്റലാകാൻ പാടില്ലായിരുന്നു. അബുവിന് അമ്മയുണ്ടായിരുന്നില്ലേ? രഘുവിന് അമ്മയുണ്ടായിരുന്നില്ലേ?

ഞാൻ ചെയ്ത തെറ്റിനെക്കുറിച്ച് ഞാൻ ബോധവാനായി.

ചുവരു ചാരിയിരുന്ന് പഴയ കഥകൾ ഞാനാലോചിച്ചു. എന്റെ മനസ്സ് ഭൂതകാലത്തിൽ വിലയം കണ്ടെത്തി. ഞാൻ പരിസരം മറന്നു.

വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പാണത്. ഒരു തൊഴിലാളി കുടുംബത്തിൽ ജനിച്ചപ്പോൾ ഇത്രയും പരീക്ഷണങ്ങളെ നേരിടേണ്ടിവരുമെന്ന് ഒരിക്കലും കരുതിയില്ല. കഷ്ടപ്പാടിലൂടെ വളർന്നു. പിന്നീട് കുടുംബത്തിനുവേണ്ടി സഹോദരങ്ങൾക്കുവേണ്ടി, അധ്വാനിച്ചു. ദേഹത്തിൽനിന്നു വിയർപ്പു മാറി രക്തമൊഴുകിയിട്ടും ജീവിതം പരുങ്ങലിലായി.

ഫാക്ടറിയിൽ കൂലികൂടുതലിനു വേണ്ടി സമരം ചെയ്തു. ഒരു ഘട്ടത്തിൽ യൂണിയൻ നേതാക്കൾ ക്രൂരമായി വധിക്കപ്പെട്ടു. അവരുടെ നെഞ്ചിലും, കഴുത്തിലും ആഴത്തിലുള്ള മുറിവുകളുണ്ടായിരുന്നു. എന്നിട്ടും ഫാക്ടറിയുടമയും, ജന്മിയുമായ പത്മനാഭൻ മുതലാളി റോഡിലൂടെ മാന്യമായി നടന്നു. നിയമത്തിന്റെ എല്ലാ ഊരാക്കുടുക്കുകളിൽനിന്നും അയാൾ നിഷ്പ്രയാസം പുറത്തു ചാടി.

അയാളുടെ അടുത്ത ഉന്നം തന്നെയായിരുന്നു എന്നു വ്യക്തമായിരുന്നു.

ഒരിക്കൽ ഒരു സായാഹ്നത്തിൽ ഫാക്ടറിയിലെ യൂണിയൻ സെക്രട്ടറിയും, പത്മനാഭൻ മുതലാളിയും ഒന്നിച്ചു ചിരിച്ചുല്ലസിച്ചു വരുമ്പോഴാണ് ആ നഗ്നസത്യം വെളിവായത്. അയാൾ എന്നെയും, ഞാൻ അയാളെയും, സൂക്ഷിച്ചു നോക്കി. സെക്രട്ടറിയുടെ കയ്യിൽ ഒരു ചുവന്ന ഡയറിയുണ്ടായിരുന്നു. അയാളുടെ മുഖത്ത് ജാള്യത തീരെയുണ്ടായിരുന്നില്ല.

വഞ്ചിക്കപ്പെട്ടുവെന്ന പൂർണ്ണമായ ബോധ്യം വന്നത് അപ്പോഴാണ്. രാഷ്ട്രീയം ബിസിനസ്സാക്കിയ ചുവന്ന ഡയറിക്കാരനെ പിന്നീട് പലപ്പോഴും കണ്ടു. വിപ്ലവം ലഘുലേഖകളിൽക്കുറിച്ചു. അതെല്ലാം ഒന്നിച്ചു ചേർത്ത ഒരു തടിച്ച പുസ്തകം എപ്പോഴും അയാളുടെ കൈവശമുണ്ടായിരുന്നു.

വെറുപ്പ് അയാളിൽനിന്ന് ആരംഭിച്ചതാണ്. വധിക്കപ്പെട്ട തോമസിന്റെയും, ബാലന്റെയും അനാഥരായ കുടുംബങ്ങളെക്കുറിച്ചോർത്തപ്പോൾ മനസ്സിലെവിടെയോ പ്രതികാരം പടർന്നുകത്തി. പാടില്ല. ഒരിക്കലും അടങ്ങിയിരിക്കാൻ പാടില്ല. ഈ വ്യവസ്ഥിതിയെ നിലനിർത്തുവാൻ വേണ്ടി വിടുപണി ചെയ്യരുത്

ചുവന്ന രക്തം നാഡികളിൽ ഇരച്ചു കയറി.

ഫാക്ടറിയിലെ ജോലിയുപേക്ഷിച്ച് തൊഴിലാളികളെ സംഘടിപ്പിച്ചു. ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളിൽ അവരുടെ ശക്തിയായ നിര വളർന്നു. അവർക്കു വേണ്ടി ക്ലാസ്സുകൾ സംഘടിപ്പിച്ചു. രാഘവനുണ്ണിയും, രഘുവും, അപ്പുവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടു

പുതിയ പ്രസ്ഥാനവുമായി തൊഴിലാളികൾ എളുപ്പത്തിലിണങ്ങി.

ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ രാജാവിൽ വിശ്വസിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രത്യയശാസ്ത്രം ഞങ്ങൾ ഉരുവിട്ടു പഠിച്ചു ആ പടയണിയിൽ സായുധരായി ഞങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു.

എന്റെ മനസ്സിൽ നിറയെ പത്മനാഭൻ മുതലാളിയായിരുന്നു

പുതിയ പ്രസ്ഥാനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതോടെ പത്മനാഭൻ മുതലാളി എന്നെ ഭയപ്പെട്ടിരുന്നു. ദൃഷ്ടിയിൽപ്പെടാതെ അയാൾ കരുതലോടെ ഒഴി

ഞ്ഞു മാറി നടന്നു. പക്ഷെ രക്ഷപ്പെടുക അയാൾക്ക് അസാദ്ധ്യമായിരുന്നു.

ഞാനെപ്പോഴും അയാളുടെ നീക്കങ്ങളെ വീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അയാളുടെ കാലടിപ്പാടുകൾ മണത്തു് ഞാനയാളെ പിന്തുടർന്നു.

ഒരിക്കൽ ഒരു സന്ധ്യാസമയത്താണ് അതു സംഭവിച്ചതു്. കൂടെ രാഘവനുണ്ണിയും, അപ്പുവുമുണ്ടായിരുന്നു. പത്മനാഭൻ മുതലാളി എതിരെ നടന്നു വരുന്നതും, ഞങ്ങളെ കണ്ടതോടെ, ഒരബദ്ധം പറ്റിയ മാതിരി പിന്തിരിഞ്ഞു നടക്കുന്നതും കണ്ടു. ഇടവഴിയിലെ കൂർത്ത കല്ലുകളിൽ അമർത്തിച്ചവിട്ടി, പത്മനാഭൻ മുതലാളിയുടെ അടുക്കലേയ്ക്കു പാഞ്ഞു ചെന്നു. അയാളുടെ കണ്ണുകളിൽ ഭയം നിറഞ്ഞിരുന്നു.

അരയിലെ മൂർച്ചയുള്ള കത്തി കൊണ്ടു ഞാൻ അയാളുടെ മാറു് നെടുകെ പിളർന്നു. മാറിലൂടെ പുറത്തേയ്ക്കൊഴുകിയ രക്തത്തിൽ ബാലന്റെയും, തോമസിന്റെയും രക്തം കണ്ടു. ഭീമാകാരനായ മുതലാളി ഒരു കടങ്കഥയായി അവശേഷിക്കുന്നതും നോക്കി സംതൃപ്തിയോടെ നിന്നു.

പിന്നീട് ഒളിവിൽപ്പോയി. രാഘവനുണ്ണിയെയും, അപ്പുവിനെയും ഇടയ്ക്കിടെ കണ്ടുകൊണ്ടിരുന്നു.

ചുവന്ന ഡയറിക്കാരൻ ഞങ്ങളെ എപ്പോഴും പിന്തുടർന്നിരുന്നു. പലപ്പോഴും പലയിടത്തും വച്ച് അയാളുടെ മുന്നിൽനിന്നു നാടകീയമായി രക്ഷപ്പെട്ടു.

ഒരിക്കൽ ഒരു മീററിംഗിനു പങ്കെടുത്തു വരികയായിരുന്നു. ടൗണിലെ ഇരുട്ടുമൂടിയ വശത്തിലൂടെ ധൃതിയിൽ നടക്കുകയായിരുന്നു. അപരിചിതസ്ഥലം. ആ ദിവസം മുഴുപ്പട്ടിണിയിലായിരുന്നു. അടുത്തുള്ള ഒരു ചായക്കടയിൽക്കയറി ചായ കുടിക്കാൻ. കയറിയപ്പോൾ ഒന്നുമോർത്തില്ല.

എന്നെ അറിയുന്ന ആരോ ഒരാൾ എന്നെ തന്ത്രപൂർവ്വം കെണിയിൽ പെടുത്തി എന്നു വൈകിയാണു ഞാനറിഞ്ഞതു്. രക്ഷപ്പെടാൻ ശ്രമിച്ചെങ്കിലും, വമ്പിച്ച ഒരു ജനക്കൂട്ടം എന്നെ വളഞ്ഞിരുന്നു. ജനക്കൂട്ടത്തിൽ സാധാരണക്കാരും, തൊഴിലാളികളുമുണ്ടായിരുന്നു.

ഞാൻ ഞങ്ങളുടെ രാജാവിന്റെ വചനങ്ങളെക്കുറിച്ചോർത്തു:

''ജനങ്ങളെ ഒരിക്കലും കുററം പറയരുതു്. അവർ ക്രൂരമായി തെററിദ്ധരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവർ നിങ്ങളെ തിരിച്ചറിയുന്നവരല്ല. അവർ നിങ്ങളെ തൊഴിക്കും. ഒരു പക്ഷെ കൊന്നുവെന്നും വരാം. ആ ശക്തിയെ നമ്മോടടുപ്പിക്കാൻ പഠിയ്ക്ക മാത്രം അവരെ ആത്മാർത്ഥമായി സ്നേഹിക്കയാണ്. അവർക്കുവേണ്ടി ത്യാഗം ചെയ്യാൻ തയ്യാറാവുകയാണ്. ജനങ്ങളില്ലാതെ ഒരു പ്രസ്ഥാനത്തിനും മുന്നോട്ടു പോകാനാകില്ല''.

ജനങ്ങൾ എന്നെ പോലീസിലേല്പിച്ചപ്പോഴും, പോലീസുകാർ നിഷ്ഠുരം മർദ്ദിച്ചപ്പോഴും ഞാൻ കരഞ്ഞില്ല. കുട്ടപ്പനും, രാഘവനുണ്ണിയും വധിക്കപ്പെട്ടുവെന്നു പിന്നീടാണറിഞ്ഞതു്.

എന്നിട്ടും ഞാൻ പിടിച്ചുനിന്നു.

ഒരു വർഷത്തിനുശേഷം, ഒരു രാത്രിയിൽ ഞാൻ സുഖകരമായി രക്ഷപ്പെട്ടപ്പോൾ, എന്നിൽനിന്നും ഒരു തുമ്പും കിട്ടാതിരുന്ന കാവൽക്കാർ ഭയന്നു. അവർ എനിക്കുവേണ്ടി കെണികളുണ്ടാക്കി. എന്നെ തിരക്കാൻ ചാരസംഘങ്ങളുണ്ടാക്കി.

പക്ഷെ എല്ലാ കെണിയിൽനിന്നും ഞാൻ അത്ഭുതപൂർവ്വം രക്ഷപ്പെട്ടു.

ഒരുച്ചസമയത്താണ് അതറിഞ്ഞതു്. അച്ഛൻ മരിച്ചിരിക്കുന്നു ജോണിയാണെന്നെ അറിയിച്ചതു്. ആ രാത്രി കഴിയും മുമ്പേ എങ്ങനെയെങ്കിലും വീട്ടിൽപ്പോയി മടങ്ങണമെന്ന ആഗ്രഹം മനസ്സിൽ ശക്തിപ്പെട്ടു.

വീട്ടുകാരെക്കുറിച്ചോർത്തപ്പോൾ എല്ലാം മറന്നു. ജോണിയുടെയും, രഘുവിന്റെയും ഉപദേശം മനസ്സിലൊരു ചലനവും സൃഷ്ടിച്ചില്ല.

ആൾത്തിരക്കൊഴിഞ്ഞ വഴിയിലൂടെ വേഗം നടന്നകന്നപ്പോൾ മനസ്സു നിറയെ അച്ഛനായിരുന്നു. മകനുവേണ്ടി പാടുപെട്ട അച്ഛൻ.

അല്പനേരത്തേയ്ക്കു കുററബോധം മനസ്സിനെ ഉലച്ചിരുന്നു.

ഇടവഴിയിലേയ്ക്കുള്ള വളവു തിരിഞ്ഞു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ആശ്വാസം തോന്നിയിരുന്നു. ആൾപ്പാർപ്പു കുറഞ്ഞ വഴിയിലൂടെ ഒന്നും കൂസാതെ നടന്നു.

സ്ട്രീറ്റു് ലൈററു തെളിഞ്ഞു കത്തിയിരുന്ന വിളക്കുകാലിന്റെ അരികെ ആരൊക്കെയോ നിന്നിരുന്നു.

പിന്നീട് ഓരോ അടി വച്ചതും സൂക്ഷ്മതയോടെയായിരുന്നു.

വിളക്കുകാലിന്റെ അടുത്തെത്തിയപ്പോൾ പെട്ടെന്ന് അയാളെ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. അയാളുടെ അനുചരന്മാരെയും കണ്ടു.

അയാളുടെ കയ്യിൽ ചുവന്ന ഡയറിയുണ്ടായിരുന്നു. വിപ്ലവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ആ തടിച്ച പുസ്തകം അപ്പോഴും അയാളുടെ കൈവശമുണ്ടായിരുന്നു.

ഞാനയാളെ വ്യക്തമായി കണ്ടു. അയാൾ എന്നെയും കണ്ടിരിക്കണം.

പിന്തിരിഞ്ഞ്, ഇരുളിലേയ്ക്കു മറയാൻ ഞാൻ തുനിഞ്ഞതും, ''പിടിയെടാ'' എന്ന അയാളുടെ ഉച്ചത്തിലുള്ള അലച്ച് ഇരുളിൽ മുഴങ്ങിയതും ഒപ്പമായിരുന്നു.

ഞാനോടി. ഉച്ചത്തിലലറി. അയാളും അനുചരന്മാരും പിന്നാലെ പാഞ്ഞുവരുന്നതും, ഞാനൊരു വേരിൽത്തട്ടി വീണതും, അയാൾ എന്നെ കീഴടക്കിയതും, പ്രഹരിച്ചതും എനിക്കോർമ്മയുണ്ട്.

ബോധം വീണപ്പോൾ ഞാൻ ലോക്കപ്പിലായിരുന്നു. എന്റെ കാലുകളിലെ മുറിവിന്റെ വേദന ഞാനറിഞ്ഞതും അപ്പോൾ മാത്രമായിരുന്നു.

ലോക്കപ്പിനു പുറത്തു കാവൽക്കാർ പകയോടെ എന്നെ നോക്കുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു. അവരിൽ ചിലർക്ക് നേരിയ ഒരു മന്ദഹാസമുണ്ടായിരുന്നു.

ഓരോ പകലുകളിലും, യാമങ്ങളിലും അവർ എന്നോടുള്ള പക തീർത്തു.

പരിസരബോധം കൈവന്നപ്പോൾ നേരം വളരെ വൈകിയിരുന്നു. മുന്നിലെ കനത്ത ഇരുട്ടിൽ എന്തൊക്കെയോ പ്രതിരൂപങ്ങൾ കണ്ടു. ഏതൊക്കെയോ ഭീകരസ്വരൂപങ്ങൾ താണ്ഡവമാടി. അനേകം ഹുങ്കാരങ്ങളലഞ്ഞു.

എല്ലാമോർത്തുകൊണ്ട്, എല്ലാം കണ്ടുകൊണ്ട് കണ്ണുകളടച്ചു.

പിറ്റേ ദിവസം, വളരെ ദിവസങ്ങൾക്കുശേഷം ഒരിക്കൽക്കൂടി ഞാൻ പകൽ കണ്ടു. കാവൽക്കാർ എന്നോടു സ്നേഹത്തോടെ പെരുമാറി. കാലത്ത് എനിക്കു നേരത്തെ ഭക്ഷണം കിട്ടി. അതിനുവരെ പ്രേരിപ്പിച്ച ചേതോവികാരം എനിക്കു പെട്ടെന്നു പിടികിട്ടി.

എന്നെ തൂക്കിലിടുമെന്ന് അവർക്ക് പൂർണ്ണമായും വിശ്വാസമുണ്ടായിരുന്നു.

വിലങ്ങുധാരിയായി കോടതിയിലേയ്ക്കു നടന്നപ്പോൾ മനസ്സിൽ നിറയെ വീട്ടുകാരെക്കുറിച്ചുള്ള ചിന്തകളായിരുന്നു. അവരിലാരെങ്കിലും ഇന്നു വിധി കേൾക്കാൻ വരുമോ?

വേണ്ട വരാതിരിക്കുകയാണു ഭേദം.

കോടതിവളപ്പു കവിഞ്ഞൊഴുകിയ ജനക്കൂട്ടത്തെ കണ്ടു. ഓരോരുത്തരിലും വിവിധ ഭാവങ്ങളായിരുന്നു.

ഞാൻ അവരിലൂടെ കടന്നു പോയപ്പോൾ അവർ എന്റെ ചുററിലും കൂടി ആരൊക്കെയോ, എന്തൊക്കെയോ പറയുന്നതു കേട്ടു. എനിക്കെല്ലാം അവ്യക്തമായിരുന്നു. ഞാനെന്തുകൊണ്ടോ അവരെ ഭയപ്പെട്ടു

പ്രതിക്കൂട്ടിൽ നിർവികാരനായി നിന്നപ്പോഴും ജനക്കൂട്ടം എന്നെ സൂക്ഷ്മതയോടെ നോക്കുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു. ജനക്കൂട്ടത്തിന്റെ ഇടയിൽ അക്ഷമനായി നിൽക്കുന്ന ചുവന്ന ഡയറിക്കാരനെ ഞാൻ പെട്ടന്നെ തിരിച്ചറിഞ്ഞു.

ജനക്കൂട്ടത്തെ നിതന്ത്രിക്കാൻ പാടുപെടുന്നതു കണ്ടു. ജനങ്ങളുടെ കയ്യിൽ കല്ലുകളുണ്ടോ എന്നു നോക്കുകയായിരുന്നു ഞാൻ.

കറുത്ത കണ്ണടയുള്ള ജഡ്ജി വിധിപ്രസ്താവം പരത്തി വായിക്കുമ്പോഴും ഞാനെന്തുകൊണ്ടോ നിർവികാരനായിരുന്നു. ഒരല്പം കിതപ്പോടെ, മുന്നോട്ടാഞ്ഞ് എന്റെ കുററപത്രത്തിന്റെ പേജുകൾ ഗൗരവത്തോടെ വായിച്ചുതള്ളുന്ന ജഡ്ജിയെ ഞാൻ കൗതുകപൂർവ്വം നോക്കിയിരുന്നു.

ജനക്കൂട്ടം പെട്ടെന്ന് ശാന്തരായപ്പോൾ ഞാൻ ജഡ്ജിയെ നോക്കി. വിധി പ്രസ്താവനയുടെ അവസാനപേജിലേയ്ക്കു ജഡ്ജി കടന്നിരുന്നു.

വലിയ കറുത്ത അക്ഷരങ്ങൾ എന്റെ മനസ്സിൽ കിടന്നു പിടച്ചു. ''........എന്ന് തെളിയിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്തതിനാലും പ്രതിയെ വെറുതെ വിടുന്നു'' — ജഡ്ജിയുടെ സ്വരത്തിനു തളർച്ചയുണ്ടായിരുന്നു.

ഞാനതു കേട്ടു. ആ ഔദാര്യം ഞാനൊരിക്കലും പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നില്ല. ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ വീണ്ടും പ്രവർത്തിക്കാനുള്ള അവസരം എനിക്കു ലഭിച്ചുവെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ ഒരു തരത്തിലുള്ള ഉന്മാദം എന്നെ കീഴടക്കി, ഞാൻ ജനങ്ങളെ നോക്കി. അവരിലെ ചലനം ഞാൻ ശ്രദ്ധിച്ചു. എനിക്കെന്തോ ഒരു പന്തികേടുള്ളതായി തോന്നി.

തിരികെ ജയിലിലേയ്ക്കു നടന്നപ്പോഴും, കാവൽക്കാർ എന്നെ സ്വതന്ത്രനാക്കിയപ്പോഴും ഞാൻ ജയിൽവളപ്പിൽ കുറച്ചുനേരം കാത്തുനിന്നു.

കുറച്ചുകഴിഞ്ഞ് ഞാൻ പുറത്തു കടന്നു. ഒരരികുപറ്റി നടന്നകലാൻ ഞാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോഴും ജനക്കൂട്ടം

എന്നെ വളയുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു.

ഞാൻ പരിഭ്രാന്തനായി.

അവരെന്നെ എടുത്തു പൊക്കിയതും, എല്ലാവരും എനിക്ക് അഭിവാദ്യങ്ങൾ നൽകിയതും പെട്ടെന്നായിരുന്നു.

തികഞ്ഞ അവിശ്വസനീയതയോടെ ഞാനതു കണ്ടു.

അവർ ജയാരവം മുഴക്കിയപ്പോൾ ഞാൻ രാജാവിന്റെ വചനമോർത്തു.

മുഷ്ടിചുരുട്ടി ഉച്ചത്തിൽ ഞാൻ മുദ്രാവാക്യം വിളിച്ചു.

അവരതു് ഏറ്റുപാടി.

അവർക്കു മുന്നിലൂടെ ജേതാവായി ഞാൻ നടന്നു.

T. I. JOSEPH & SONS
Prakasam Press & Book Depot
IRINJALAKUDA

Printers & Dealers in:
All Varieties of Paper & Boards,
Printing Ink, Glass, Pictures,
Mirrors Etc.
SCHOOL, COLLEGE BOOKS
ALSO AVAILABLE

FOR REFRESHMENTS &
DELICIOUS FOOD
VISIT:
Touristotel
TANA, IRINJALAKUDA
we also undertake
tea parties and dinners
Phone: 397

ഒരു ആന പിടുത്തത്തിന്റെ കഥ

വളം ഒന്നുകൂടി സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിച്ചു. എന്തോ ആലോചിച്ചിട്ട് പപ്പൻ കൂരയുടെ അകത്തേക്കു പോയി. പിന്നെ കയ്യിൽ ഒരു പൊതിയുമായി പുറത്തു വന്നു. കൈ മടക്കി, എന്തെല്ലാം എടുത്തിട്ടുണ്ടെന്നു കണക്കു കൂട്ടി. എല്ലാം ഉണ്ടെന്ന് ഉറപ്പായപ്പോൾ സമാധാനത്തോടെ ഒരു ദീർഘശ്വാസം വിട്ടു.

ചാണകം മെഴുകിയ തറയിൽ ബീഡിപ്പുകയുടെ വലയങ്ങൾ മുകളിലേക്കു പറന്നുയരുന്നതും നോക്കി മലർന്നു കിടന്നപ്പോൾ ഒരു ചെറിയ കല്ല് നെഞ്ചത്ത് വന്നു വീണു. തലയുയർത്തി നോക്കി. ആരേയും കണ്ടില്ല. വീണ്ടും പുകയൂതി വിട്ടപ്പോൾ കല്ലു വീണു. ആവർത്തിച്ചപ്പോൾ പപ്പൻ എഴുന്നേററിരുന്നു. പുരയുടെ മുളന്തൂണും ചാരിയിരുന്ന് അവൻ ബീഡിയുടെ ലഹരിയിൽ മുഴുകി.

നാളെയാണ് ജീവിതത്തിലെ ഏററവും വില പിടിച്ച ദിവസം.

മനസ്സിന്നടിയിൽ വേരൂന്നി നില്ക്കുന്ന ഒരു സങ്കല്പം യാഥാർത്ഥ്യമാകുമെന്നുറപ്പിക്കാവുന്ന ദിവസം.

മനസ്സിനെ ഇക്കിളികൊള്ളിക്കുന്ന ചിന്തകൾ മധുരാനുഭൂതികളാകാൻ തുടക്കം കുറിക്കുന്ന ദിവസം.

കൺമുമ്പിലിരിക്കുന്ന നിധി കൈകൊണ്ടെടുക്കാൻ അനുവാദം ലഭിക്കുന്ന ദിവസം.

നാളെ ! നാളെ !!

പപ്പൻ അസ്വസ്ഥതയോടെ എഴുന്നേററു. ആക്കാര്യം ചിന്തിക്കുമ്പോൾ നേരിയൊരു ഭയം.

അവൻ അതു മറക്കാൻ ശ്രമിച്ചു.

അവന്റെ മാളുവിനെക്കുറിച്ചോർക്കാൻ ശ്രമിച്ചു.

പക്ഷേ ......

അവൻ ഓർത്തു് മറെറാന്നാണ്.

അവനു ഭയം തോന്നി. ഇക്കോരനെ അവനു പേടിയാണ്. അവനെപ്പോലെതന്നെ ഇക്കോരനും മാളുവിന്റെ ആലോചനക്കാരനാണ്. പക്ഷെ മാളു അവന്റേതാണ്.

പക്ഷെ അതുകൊണ്ടു മാത്രമായില്ല. അവളുടെ അച്ഛൻ കരിമൂർഖനാണ്. അയാളുടെ അനുവാദം കിട്ടാതെ ഒന്നും നടക്കില്ല. കരിമൂർഖന് പപ്പനെ ഇഷ്ടമാണ്. പക്ഷെ ഇക്കോരനെ പിണക്കിക്കൂടാ.

തടിച്ച ചുണ്ടും, വീർത്ത കവിളുകളും, ഉറക്കം തൂങ്ങുന്ന കൺപോളകളുമുള്ള മാളു അവരുടെ അപ്സരസ്സാണ്. അവളെ ഇക്കോരൻ കൊണ്ടുപോയാൽ ....?

പപ്പന്റെ ഹൃദയം ശക്തിയായി മിടിച്ചു.

ഇക്കോരൻ അവളെ സ്വന്തമാക്കാൻ വേണ്ടിയല്ല ആലോചിച്ചത്.

ഓ ! അതോർക്കുമ്പോൾ ....

കഴിഞ്ഞ ആണ്ടിലെ മേണിക്കാലത്താണ് ഇക്കോരൻ ആദ്യമായി ഇവിടെ വന്നത്. മേണിക്ക പോവുകയായിരുന്നു. വഴിക്കുവെച്ചു കൂട്ടം തെററി. ഇക്കോരൻ ഇവിടെ എത്തി. ഇവിടം അയാളെ വല്ലാതെ ആകർഷിച്ചു. അതുകൊണ്ടു തങ്ങി.

പപ്പനും മാളുവുംകൂടി കൈതക്കാട്ടിനു മറവിലുള്ള കുളക്കരയിലെ പാറപ്പുറത്തിരുന്നു കൊച്ചുവർത്തമാനങ്ങൾ പറഞ്ഞു ചിരിക്കുമ്പോഴാണ് ഇക്കോരൻ ആദ്യമായി മാളുവിനെ കാണുന്നത്. ആദ്യം കണ്ടപ്പോൾത്തന്നെ ഇക്കോരന്റെ തലയിൽ ഒരു ആശയം തോന്നി. പപ്പനെ പിടിക്കുക. അതു ന

പീതാംബരൻ ടി I b com

കോഴ കൊടുക്കാമെന്നേറ്റു. കാര്യം പറഞ്ഞപ്പോൾ പപ്പൻ ആണനായി. ആണത്തത്തോടെ അവൻ തന്റെ തഴമ്പു പിടിച്ച, പരുപരുത്ത, കറുത്ത കൈ ഇക്കോരന്റെ വെളുപ്പും കറുപ്പുമല്ലാത്ത, മീശയുള്ള മുഖത്തിൽ ഊക്കോടെ ചേർത്തു.

ഇക്കോരൻ നിശ്ശബ്ദനായി മടങ്ങി.

അവന്റെ മനസ്സു പ്രതികാരത്തിനുവേണ്ടി ദാഹിക്കയായിരുന്നു. ഒരിക്കലും അവൻ പപ്പനിൽ നിന്നിത്രയും പ്രതീക്ഷിച്ചില്ല. അവനെതിർക്കുമെന്നു കരുതിയില്ല.

ഓ! അവനൊരു സത്യസന്ധൻ! പോയി തൊലയ് ഇക്കോരൻ ആത്മഗതം ചെയ്തു.

പപ്പൻ ഇക്കോരൻ പറഞ്ഞതിനെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചു. അവന്റെ രക്തം ചൂടു പിടിച്ചു. ചൂടു സഹിക്കവയ്യാതായപ്പോൾ അവനെണീറ്റു് ഉലാത്തി. കൈതക്കാട്ടിനു മറവിലുള്ള കുളക്കരയിലെ പാറപ്പുറത്തു്, ശൂന്യമായ ആകാശത്തിലേയ്ക്കും നോക്കി ഇരുന്നു. പിന്നെ പാറപ്പുറത്തു് കമിഴ്ന്നുകിടന്നു മയങ്ങി.

മയക്കത്തിൽ അവൻ കണ്ടു, മാളു പിനെ ഇക്കോരൻ കൊണ്ടുപോകുന്നതും, പട്ടണത്തിലുള്ള മുതലാളിയെ ഏല്പിക്കുന്നതും, മുതലാളി............

അവൻ ഞെട്ടിയെഴുന്നേറ്റു. ഉറക്കം വന്നില്ല. മാളുവിന്റെ തുടിച്ച ചുണ്ടു് മലച്ചിരിക്കുന്നതായി അവനു തോന്നി. ഉറക്കം തൂങ്ങുന്ന കൺപോളകൾ വിദേശദ്രാവകങ്ങളുടെ ശക്തികൊണ്ടു് ഒന്നുകൂടെ കനംവെച്ചതായി തോന്നി. പട്ടണത്തിലെ പണം കാഞ്ഞ മനുഷ്യർ അവളെ ചുറ്റിയെടുത്തു് കഴുത്തിലും കവിളിലും മാറത്തും അരക്കെട്ടിലും മറ്റും മറ്റും മാറിമാറി ചുംബിക്കുന്നതായും അവനു തോന്നി. എല്ലാം കഴിഞ്ഞു് മനുഷ്യർ കൊടുത്ത നോട്ടുകെട്ടുകൾ കയ്യിൽ നിറച്ചു് അവളിരിക്കുന്നു. അവൾ ചിരിക്കുന്നോ? കരയുന്നോ?

പപ്പൻ ചാടി. കുളക്കടവിലെ കല്ലിൽത്തട്ടി വീണു. അപ്പോഴവനു ബോധം വീണു. മെല്ലെ എഴുന്നേറ്റു നടന്നു.

പിറ്റേ ദിവസം രാവിലെ കരിമൂർഖനെ കണ്ടു. വിവരം അറിയിച്ചു.

ആ വിവരം ഇക്കോരൻ അറിഞ്ഞു. അവനും കാര്യം ഉണർത്തിച്ചു. പോരാൻ നേരത്തു് കരിമൂർഖനെ കൊണ്ടുപോയി നിറയെ നാടൻകള്ളു വാങ്ങിച്ചുകൊടുത്തു. കൂടെ മടിക്കുത്തഴിച്ചു മുഷിഞ്ഞ ഒരഞ്ചിന്റെ നോട്ടും.

കരിമൂർഖൻ സന്തോഷിച്ചു. പത്തി താഴ്ത്തി ആനന്ദസൂചകമായി ചീറ്റി. പിന്നെ ചുറ്റിച്ചുറ്റി, വളഞ്ഞുപുളഞ്ഞു്, ആടിക്കുഴഞ്ഞു് മാളത്തിലേക്കിഴഞ്ഞു.

ഇക്കോരന്റെ ചുണ്ടിൽ ചിരി വിടർന്നു.

മൂപ്പിൽ നായർക്കു് ഒരു മോഹം. ഒരു ആനയെ കൂടി വേണം. കിഴക്കൻ മലകളിൽ ആനകൾ ധാരാളമുണ്ടു്.

കരിമൂർഖൻ മൂപ്പിൽനായരെ കണ്ടു മടങ്ങിവന്നപ്പോൾ മുഖം മങ്ങിയിരുന്നു. ഈ വയസ്സുകാലത്തും താൻതന്നെ വേണം ആന പിടിക്കാൻ. കരിമൂർഖൻ വിഷണ്ണനായി ഇരിക്കുമ്പോൾ മകൾ വരുന്നതു കണ്ടു. മനസ്സിലൊരു ബുദ്ധി തോന്നി. അയാൾ സന്തുഷ്ടനായി. ഉടനെ കള്ളഷാപ്പിലേയ്ക്കു തിരിച്ചു.

പപ്പനെ കണ്ടു.

ഇക്കോരനെ കണ്ടു.

രണ്ടു പേരോടും മൂപ്പിൽ നായർ പറഞ്ഞ കാര്യം പറഞ്ഞു. രണ്ടു പേരും ശ്രമിക്കുക. വിജയിയായി ആദ്യം വരുന്നവനു മകളെ കൊടുക്കും. രണ്ടു പേരും കാടുകളിലേയ്ക്കോടി.

ഇക്കോരൻ മയന്നു. വീട്ടിൽ മുരടിച്ചിരുന്നപ്പോൾ ഒരു വഴി കണ്ടു. അയാൾ ചിരിച്ചു, ക്രൂരമായി.

പപ്പൻ ഒരുക്കങ്ങൾ തുടങ്ങി. എല്ലാം പൂർത്തിയായി. എന്നിട്ടും ഇക്കോരൻ ഇതുവരെ അനങ്ങിയില്ല. ഇക്കോരൻ സ്വയം പിന്മാറിയല്ലോ എന്നോർത്തു മാളു സന്തോഷിച്ചു.

ഒരു കല്ലു നെറ്റിയിൽ കൊണ്ടു. പപ്പൻ പിടഞ്ഞെണീറ്റു. ദേഷ്യത്തോടെ പുരയുടെ പുറത്തു ചെന്നു.

മാളു!

അവളോടി. പപ്പൻ അതു നോക്കിനിന്നു. കുണുങ്ങി ഓടുന്ന അവളുടെ തുടിച്ച സമൃദ്ധമായ നിതംബം ചലിക്കുന്ന ഭംഗി ആസ്വദിച്ചു നിന്നപ്പോൾ അവനു് ഒരു ഉണർവ്വു തോന്നി. പ്രത്യേകമായ ഒരാവേശം തോന്നി.

അവൻ മൂന്നു കൂട്ടുകാരുമൊത്തു വനത്തിലേയ്ക്കു നീങ്ങി. സൗകര്യമായ ഒരു സ്ഥലം കണ്ടുപി

ടിച്ചു കഴിച്ചു നാളെയ്ക്കു മുമ്പ് എല്ലാം കഴിയണം. കുഴി വെട്ടുന്ന ശബ്ദം ആനകൾ കേട്ടുകൂടാ.

എല്ലാം തയ്യാറായി. ആനകളെ വശീകരിക്കാനുതകുന്ന തയ്യാറെടുപ്പുകളെല്ലാം കഴിഞ്ഞു് അവർ കാത്തിരുന്നു.

പിറേറന്നു രണ്ടു കുഴികളിൽ ആനകൾ കുടുങ്ങിയിട്ടുണ്ട്.

പപ്പൻ സന്തോഷംകൊണ്ടു തുള്ളിച്ചാടി.

അവൻ ആനയെ കയററാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ തുടങ്ങി. അതിനു മുമ്പായി വടം മുറുക്കി കെട്ടണം. ഏററവും സാഹസപ്രധാനമായ കാര്യം. അവൻ കുഴിയിലേക്കു കമിഴ്ന്നു കിടന്നു. കൂട്ടുകാർ, അവന്റെ അരക്കെട്ടിലെ ബെൽററിൽനിന്നു കെട്ടിയിട്ടുള്ള കയറിൽ പിടിച്ചു് ഊക്കോടെ മറുവശത്തേയ്ക്കു വലിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. പപ്പൻ ആനയുടെ വടത്തിൽ പിടിച്ചു.

ഇക്കോരൻ പൈശാചികമായ മുഖത്തോടെ അതു കാണാൻ വന്നു. അവന്റെ ആശയം പ്രാവർത്തികമായി.

പപ്പന്റെ മൂന്നു കൂട്ടുകാരേയും അവൻ പിന്നിൽനിന്നാക്രമിച്ചു. മൂന്നു പേരുടേയും കൈകൾ താഴ്ന്നു. കയറിലുള്ള പിടി വിട്ടു. എല്ലാം വിചാരിച്ചതുപോലെ നടന്നു.

ഇക്കോരൻ പൊട്ടിപ്പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു.

അട്ടഹസിച്ചു.

കാടു കലുങ്ങി. മരങ്ങൾ കിടുങ്ങി.

മാള[illegible]കളിരുന്നു ഞെട്ടി.

●

വില കുറച്ചിരിക്കുന്നു !

ബ്രാണ്ടി, വിസ്കി, ജിൻ, റം, ബീയർ മുതലായവ

Elite Wine Shop

NEAR ഹോട്ടൽ അപ്പോളൊ

ഇരിങ്ങാലക്കുട

എന്തൊരു നശിച്ച മഴ! മൂന്നു ദിവസമായി കോരിച്ചൊരിയാൻ തുടങ്ങിയിട്ട്. പെട്ടെന്നൊന്നും നിലയ്ക്കുന്ന ലക്ഷണമില്ല. ഒന്നിനു മേലൊന്നായി കാർമേഘക്കീറുകളടിഞ്ഞു കൂടുകയാണ്. പുരമേൽനിന്നായത്തെ പറത്തിയെറിയാൻ കിണഞ്ഞു ശ്രമിക്കുന്ന മൂർച്ചയേറിയ ശീതക്കാറ്റ്. 'ആവൂ!' എന്തൊരു തണുപ്പ്''.

''വെള്ളം........''

പന്ത്രണ്ടു വയസ്സായ മൂത്ത മകൾ ഒരു കലം തണുത്ത വെള്ളം അടുപ്പത്തു വച്ചു. പാവം! തന്റെ മകൾക്കു നിവർന്നുനിൽക്കാൻപോലും വയ്യ. അവളുടെ കരുവാളിച്ച മുഖത്തു ദൃഷ്ടികൾ പതിച്ചപ്പോൾ, ആത്മാവിൽ നീറലനുഭവപ്പെട്ടു. അവൾ വെള്ളം അനത്തി.

ജീവിതത്തിന്റെ മുഖങ്ങൾ

ചോർന്നൊലിച്ച വെള്ളം, തളം കെട്ടിനിൽക്കുന്ന കളിമൺവരാന്തയിൽ, കീറിപ്പഴകിയ ഒരു തഴപ്പായയിൽ കുന്തിച്ചിരുന്നുകൊണ്ടു കൃഷ്ണൻകുട്ടി നെടുവീർപ്പിട്ടു.

ഇന്നും പണിയില്ല. എങ്ങനെ പണിയുണ്ടാകാനാണ്. വയലിൽ നാഭിക്കൊപ്പമാണു വെള്ളം. ഈ നശിച്ച മഴയൊന്നു തോർന്നിരുന്നെങ്കിൽ!

വയറ്റിൽ തീ പടർന്നിരിക്കുകയാണ്. മൂന്നു ദിവസമായി അടുപ്പത്തു കലം കയറിയിട്ട്. ലേശം കഞ്ഞിവെള്ളം കിട്ടിയിരുന്നെങ്കിൽ ....ഒരുഷാറു കിട്ടുമായിരുന്നു.

''ആവൂ........ഹെന്റമ്മേ........''

തണുത്തുറഞ്ഞ അന്തരീക്ഷത്തിൽക്കൂടി ഇഴഞ്ഞു വരുന്ന ദുർബ്ബലശബ്ദം. പുരയ്ക്കകത്തുനിന്നാണ്. അമ്മിണി കിടന്നു കിടുകിടാ വിറയ്ക്കുകയാണ്. മൂന്നു ദിവസമായി പനി തുടങ്ങിയിട്ട്. തീക്കനൽപോലെയാണു ദേഹം പൊള്ളുന്നത്. ഇന്നലെ രാത്രി രണ്ടു മൂന്നു തവണ വെളിക്കു പോയി. രണ്ടു പ്രാവശ്യം ഛർദ്ദിച്ചു. വയറു കാഞ്ഞിട്ടാകണം........

''ആവൂ ......ഹെന്റമ്മേ........''

പണിപ്പെട്ടെഴുന്നേറ്റ് അകത്തേക്കു നടന്നു. പുതച്ചിരിക്കുന്ന പായ നീക്കി അവളെ തൊട്ടു വിളിച്ചു:

''എന്തു വേണം അമ്മൂ ... ..?''

അമ്മിണി ഒരു ചട്ടി വെള്ളം കുടുകുടാ വലിച്ചു കുടിച്ചു.

''അയ്യോ.... ....''

''എന്തുവേണം അമ്മൂ.......?''

''വെളിക്കിരിക്കണം.''

പറഞ്ഞു തീരും മുമ്പ് അവൾ ഛർദ്ദിച്ചു. തന്റെ മാറിലേക്ക്. അവളുടെ മുഖം വിളറി ബീഭത്സമായി വരുന്നു. നിർജ്ജീവങ്ങളായ നേത്രങ്ങൾ കുണ്ടിൽ ചാടിയിരിക്കുന്നു.

വീണ്ടും ഓക്കാനിക്കുകയാണ് അവളുടെ പുറം തടവിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ വേദനയോടെ ചിന്തിച്ചു:

പടിയൂർ ആനന്ദ്

എന്തെങ്കിലും മരുന്നു കൊടുക്കാതെ പറ്റില്ല. അവൾ തളരുകയാണ്.

എന്തു ചെയ്യും? കടം വാങ്ങാവുന്നിടത്തുനിന്നെല്ലാം വാങ്ങിക്കഴിഞ്ഞു. ഇനി ചോദിച്ചാൽ ആട്ടായിരിക്കും കിട്ടുക. മുതലാളിയുടെ കയ്യിൽ

നിന്നു പത്തു ദിവസത്തെ പണിക്കൂലി മുൻകൂർ വാങ്ങിപ്പോയി.

പക്ഷെ — എന്തെങ്കിലും ചെയ്തേ പറ്റൂ. അല്ലെങ്കിൽ തനിക്കു ഭാര്യയെ നഷ്ടപ്പെടും ......

തല പുകയാൻ തുടങ്ങി.

അടുക്കളയിൽ തന്റെ മകൾ, ചൂടാക്കിയ വെള്ളം മോന്തിക്കുടിക്കുകയാണ്. മുറിയുടെ ഇരുണ്ട മൂലയിൽ തന്റെ നാലു പിഞ്ചു മക്കൾ തളർന്നുറങ്ങുകയാണ്. മൂന്നു ദിവസമായി അവർ അരിയിട്ട വെള്ളം കുടിച്ചിട്ട്. ഇളയ കുഞ്ഞ് ഇന്നലെ രാത്രി രണ്ടു മൂന്നു പ്രാവശ്യം ഛർദ്ദിച്ചതാണ്.

പുതച്ചിരുന്ന പായ പൊക്കി കുഞ്ഞിനെ തൊട്ടുനോക്കി. മഞ്ഞുകട്ടിപോലെ തണുത്തുറഞ്ഞ ദേഹം. ജീവന്റെ നേരിയൊരു സ്പന്ദനം മാത്രം ബാക്കിയുണ്ട്.

മസ്തിഷ്കം പുകഞ്ഞു. പുറത്ത് ഇരമ്പിപ്പെയ്യുന്ന മഴയെ പകയോടെ നോക്കി. വൃക്ഷങ്ങളെ ആട്ടിയുലയ്ക്കുന്ന കാറ്റിനെ ശപിച്ചു.

മുതലാളിയോടു തന്നെ ചോദിച്ചുനോക്കാം. ഓരോ നിമിഷം വൈകുന്തോറും അമ്മുവിന്റെ ജീവൻ അപായഗർത്തത്തിലേക്കു താണുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

ഓട്ട കീറിയ കുടയെടുത്തു നിവർത്താൻ ഭാവിച്ചപ്പോൾ ഒരു സമൂഹരോദനം.

''അച്ഛാ....... വെശക്കണ്....... അച്ഛാ വെശക്കണ്........''

കുഞ്ഞുങ്ങൾ ഉണർന്നുകഴിഞ്ഞു. മൂത്ത മകൾ ഒരു കുടുംബിനിയുടെ പക്വതയോടെ അവരെ സാന്ത്വനപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിച്ചു. പക്ഷെ അവർ അടങ്ങുന്നില്ല. ഒട്ടിയ കുടവയറ്റിൽ കൈയിട്ടടിച്ചുകൊണ്ട് അവർ കേഴുകയാണ്.

''ചേച്ചീ....കഞ്ഞി താ....വെശക്കണ്, ഒരു കഞ്ഞി........''

ഒന്നും ശബ്ദിക്കാൻ സാധിച്ചില്ല. മനസ്സിൽ ഒരു കല്ലു കയറ്റിവച്ച പ്രതീതി. വാക്കുകൾ തൊണ്ടയിൽക്കിടന്നു വീർപ്പുമുട്ടി.

''മോളേ, അച്ഛനിപ്പം വരാം.........''

മുണ്ടു കയറ്റിക്കുത്തിയിട്ട് വയൽവരമ്പത്തേക്കിറങ്ങി. കാർക്കളിൽക്കൂടി മഴത്തുള്ളികൾ ഊക്കോടെ ശിരസ്സിൽ പതിച്ചു. നഗ്നമായ മാറിൽക്കൂടി ഛർദ്ദിലിന്റെ അവശിഷ്ടം ഒലിച്ചിറങ്ങി.

പുഴ മദിച്ചൊഴുകുകയാണ്. മഴ ഈ നിലയിൽ രണ്ടു ദിവസംകൂടി തുടർന്നാൽ പുഴ, തന്റെ കുടിലിനെ വിഴുങ്ങിക്കളയും. വിഴുങ്ങട്ടെ. എല്ലാം നശിക്കട്ടെ. വേദനിക്കാൻവേണ്ടിമാത്രം എന്തിനു ജീവിക്കണം!

തണുപ്പിനെ വകവെക്കാതെ വലിഞ്ഞു നടന്നു.

മനസ്സ് അമ്മുവിന്റെ ചുറ്റും വട്ടമിട്ടു പറക്കുകയാണ്. അവൾക്കെന്തെങ്കിലും സംഭവിച്ചാൽ...

അചിന്ത്യമാണതിന്റെ പ്രത്യാഘാതം.

മുതലാളിയുടെ കൂറ്റൻ വീടിന്റെ വാതിലുകളും ജനലുകളും അടഞ്ഞു കിടക്കുകയാണ്. റേഡിയോവിൽനിന്നും ശോകസാന്ദ്രമായ ഒരു ഗാനം ഒഴുകുന്നുണ്ട്.

ആരും പുറത്തില്ല. അകത്തുനിന്നു പൊട്ടിച്ചിരികളും സംഭാഷണങ്ങളും മുഴങ്ങിക്കേൾക്കുന്നുണ്ട്.

നിമിഷങ്ങൾ പറന്നു പോകുന്നു. തന്റെ അമ്മു .... അവൾ തളർന്നു കിടക്കുകയാണ്. മലിനമായ തഴപ്പായയിൽ.

കോളിംഗ്ബെല്ലിൽ കൈ അമർന്നു വാതിൽ തുറക്കപ്പെട്ടു. കനത്ത കമ്പിളികൊണ്ടു മൂടിപ്പുതച്ചു കഞ്ചാവു വലിച്ചു പുകയൂതിവിട്ടുകൊണ്ടു മുതലാളി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു.

''നീയാണോടാ ബെൽ അമർത്തീത്'? അത്ര ധൃതിയായോ? എന്താ, നിന്റെ തള്ള ചാവാൻ കിടക്കുന്നോ?........''

തന്റെ തള്ള മരിച്ച വിവരം മുതലാളി മറന്നുപോയോ? രക്തം തിളച്ചുപൊങ്ങി. പക്ഷെ എന്തു ചെയ്യാം. പണത്തിന്റെ മീതെ പരുന്തിനു പറക്കാനൊക്കുമോ........

''മുതലാളീ....''

ദയനീയസ്വരത്തിൽ വിളിച്ചു.

''അമ്മിണിക്കു സൂക്കേടു കൂടുതലാ....''

''അതിനു ഞാനെന്തുവേണം....?''

''അവൾക്ക്......ലും ഛർദ്ദിയുമാ. ഒരു പത്തുരൂപ....''

''പ്ഫ''! നിനക്കൊക്കെ നാണമുണ്ടോടാ. രൂപാ അമ്പതു വാങ്ങി തിന്നുകഴിഞ്ഞില്ലേ— അതു തന്നിട്ടാവാം ഇനി........''

മുതലാളി കാർക്കിച്ചു തുപ്പി. തുപ്പലിന്റെ അംശം തെറിച്ചു തന്റെ മുഖത്തു വീണു.

''അഹോ....വാതിലടയ്ക്കൂ. ശീതക്കാറ്റ് അടിച്ചുകയറുന്നു........''

ഈസിചെയറിൽ മലർന്നു കിടന്നു്, റേഡിയോ ഗാനമാസ്വദിക്കുന്ന മുതലാളിയുടെ മുടി വെട്ടിക്കാത്ത മകൻ.

''അടിയൻ....പണിയെടുത്തു വീട്ടിക്കോളാം മൊതലാളീ. ഇനി ഒരിക്കലും ഒന്നും ചോദിക്കില്ല മുതലാളീ ... അടിയന്റെ അമ്മു.........''

കരച്ചിൽ പൊട്ടിപ്പോയി. പക്ഷെ, വാതിൽപ്പാളികൾ നിർദ്ദയം അടഞ്ഞു.

''മൊതലാളീ........''

ആ പ്രാർത്ഥന റേഡിയോഗാനത്തിന്റെ പ്രവാഹത്തിൽ മുങ്ങിപ്പോയി. അടഞ്ഞ വാതിലിനു് നേരെ തുറിച്ചുനോക്കിക്കൊണ്ടു് ഒരു നിമിഷം നിന്നു. അമ്മുവിന്റെ തളർന്ന മുഖം കൺമുമ്പിൽ തെളിയുകയാണു് കാതുകളിൽ പ്രതിധ്വനിക്കുന്നു.

''അഹോ....വെശ്ക്കണു്....ങ്ങ്, ങ്ങ്. കഞ്ഞി താ........''

ഇരുട്ടിന്റെ കറുത്ത പുതപ്പ് അന്തരീക്ഷത്തെ ആവരണം ചെയ്തുകഴിഞ്ഞു. തിരിച്ചു നടക്കാൻ കാലുകൾ ചലിക്കുന്നില്ല. ഇരുട്ടിന്റെ ക്രൂരദൃഷ്ടികൾ തുറിച്ചു നോക്കുന്നു.

എന്തിനു വീട്ടിൽ പോകണം!

വിശന്നു പൊരിയുന്ന തന്റെ മക്കൾക്കു കഞ്ഞിവെച്ചുകൊടുക്കാൻ നാഴി അരിയില്ലാതെ എന്തിനു തിരിച്ചു ചെല്ലണം?

ആത്മാവു് പുകയുകയാണു്.

തഴപ്പായയിൽ, താമരത്തണ്ടുപോലെ വാടിക്കിടക്കുന്ന അമ്മു; വിശന്നു പൊരിയുന്ന അഞ്ചു മക്കൾ..

മുമ്പിൽ ഭഗവതീക്ഷേത്രമാണു്. അറിയാതെ കാലുകളുടെ ചലനം നിലച്ചുപോയി.

ഭഗവതിയുടെ ഭണ്ഡാരത്തിൽ കാശുണ്ടു്. ഭഗവതിക്കു പണംകൊണ്ടെന്തു കാര്യം! എല്ലാ ഒന്നാം തിയ്യതിയും കുളിച്ചു തൊഴുതു്, പായസം കഴിപ്പിക്കുന്ന അമ്മുവിന്റെ ജീവൻ രക്ഷിക്കാൻ ഭഗവതി സഹായിക്കില്ലെ....... ?

പക്ഷെ ഭണ്ഡാരം എങ്ങനെ തുറക്കും?

പെട്ടെന്നു്........

ഭൂമി കുലുങ്ങുമാറു് ഒരു ഇടി വെട്ടി. ഇടിമിന്നലിന്റെ പ്രകാശത്തിൽ ഒരു കൂറ്റൻ കരിങ്കല്ല് ദൃഷ്ടിയിൽപ്പെട്ടു.

മഴതള്ളിത്തൊഴിച്ചു പെയ്യുകയാണു്. പടിഞ്ഞാറുനിന്നു് ഒരു കാറ്റിന്റെ ഇരമ്പൽ കേൾപ്പാനുണ്ടു്. മേഘങ്ങൾ അട്ടഹസിക്കുമ്പോൾ ഉള്ള കിടുങ്ങിപ്പോകുന്നു. എല്ലാവരും അവരവരുടെ മാളങ്ങളിൽ അഭയം തേടിയിരിക്കുകയാണു്. പണക്കാരൻ ടെറസ്സിലെ മെത്തയിലും, പാവപ്പെട്ടവൻ കുടിലിലെ തഴപ്പായയിലും.

ഭണ്ഡാരപ്പെട്ടി തകർന്നു, നോട്ടും ചില്ലറയും വാരിയെടുക്കുമ്പോൾ കൈകൾ വിറയ്ക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

''ഭഗവതിയമ്മേ....മാപ്പു തരൂ........''

ആയുർവ്വേദ മരുന്നുഷാപ്പിനെ ലക്ഷ്യമാക്കി ധൃതിയിൽ നടന്നു. വൈദ്യർ കടയടയ്ക്കാൻ തുടങ്ങുകയാണു്.

വൈദ്യർ നിർദ്ദേശിച്ച അരിഷ്ടവും ഗുളികയും വാങ്ങി. കുറച്ചരിയും രണ്ടു പടല പഴവും കുറേ ബിസ്ക്കറ്റും. വിശപ്പു മാറി പുഞ്ചിരിക്കുന്ന കൊച്ചു മുഖങ്ങൾ ഭാവനയിൽ തെളിഞ്ഞു.

പിന്നീടു നടക്കുകയായിരുന്നില്ല. പറക്കുകയായിരുന്നു.

തന്റെ കുടിൽ മഴയേറ്റു വിറച്ചു നിൽക്കുകയാണു്. മഴയുടെ ശബ്ദത്തെ അതിലംഘിച്ചുകൊണ്ടു പട്ടികൾ ഓളിയിടുന്നുണ്ടു്. ചീവീടുകൾ മൂളുന്നുണ്ടു്. തവളകൾ കേഴുന്നുണ്ടു്.

ഇരുട്ടിൽ രക്തക്കച്ച ചുറ്റിയലറുന്ന ഭഗവതി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നോ............

''മോളേ....വിളക്കില്ലേ?''

മറുപടിയില്ല. അവൾ തളർന്നുറങ്ങിക്കാണും. ചെറ്റത്തെരുപ്പിൽനിന്നും തീപ്പെട്ടിയെടുത്തു വിളക്കു കത്തിച്ചു. വിളക്കിനെ ഊതിക്കെടുത്താൻ കാറ്റു ശ്രമിക്കുകയാണു്. കൈപ്പത്തികൊണ്ടു കാറ്റിനെ തടുക്കാൻ ശ്രമിച്ചു.

കുഞ്ഞുങ്ങൾ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു കിടന്നുറങ്ങുകയാണു്.

''അമ്മൂ ....''

അവളെ തൊട്ടു വിളിച്ചു.

എന്തു് ....

ദേഹം വെറുങ്ങലിച്ചിരിക്കുന്നു. ചലനമില്ല. ഹൃദയസ്പന്ദനമില്ല. ശ്വാസമില്ല.

''അമ്മൂ ....''

കുട്ടികൾ ഞെട്ടിയുണർന്നു

''അമ്മൂ ....''ഹൃദയത്തിന്റെ ആഴത്തിൽനിന്നുയർന്ന ആ സ്വരം തണുത്തുറഞ്ഞ ശൂന്യതയിൽ ലയിച്ചു ചേർന്നു.

യാത്രയുടെ അവസാനം

തെങ്ങിൻകടകളവശേഷിക്കുന്ന, കടലെടുത്ത കടലോരത്തിന്റെ കിഴക്ക്, ചണ്ടി നിറഞ്ഞ തോടുകളും മടലഴുകുന്ന കുഴികളും അതിരിടുന്ന, മുത്തങ്ങയും കീഴാർനെല്ലിയും വളരുന്ന മണ്ണിൽ നിന്നും ഞാൻ യാത്രയാരംഭിച്ചു. മഴക്കാലത്തിട്ട ഉണങ്ങിയ തെങ്ങിൻ പാലത്തിലൂടെ, മുസ്ലീം ജന്മിയുടെ തെങ്ങിൻ തോട്ടങ്ങളിലൂടെ മടൽ തല്ലുന്ന പെണ്ണുങ്ങളുടെയും ചാടിൽ കയർ പിരിക്കുന്ന മെലിഞ്ഞ നാരായണന്റെയും വീടിന്റെയരികിലൂടെ ഞാൻ യാത്ര തുടർന്നു. അടിക്കുമ്പോൾ മേഘംപോലെ പൊടിപടലമുയരുന്ന മുറ്റമുള്ള വീടിന്റെ തെക്കേ മുറിയിൽനിന്നു ഞാൻ യാത്രയാരംഭിച്ചു—

വർഷങ്ങളായി ഞാൻ ശ്വസിച്ച വായു കെട്ടി നിന്ന മുറി.

എന്റെ ഗന്ധം നിറഞ്ഞു നില്ക്കുന്ന മുറി. ഞാൻ ഉറങ്ങിയ, സ്വപ്നം കണ്ട, ഉണർന്ന മുറി. എന്റെ നാളും ഈ മുറിയിൽ ഞാൻ സ്വയം ഭോഗിച്ചു തൃപ്തിയടഞ്ഞിരുന്നു.

വീടിനേക്കാൾ പഴക്കമുള്ള, കൊത്തുപണികളുള്ള മേശപ്പുറത്തു ഞാൻ പ്രേമലേഖനങ്ങളെഴുതിയിരുന്നു ഞാനിരുന്നു തേഞ്ഞ എന്റെ കസേര.

ബ്രാണ്ടിക്കമ്പനികളുടെ, വസ്ത്രമില്ലാത്ത പെണ്ണിന്റെ പടമുള്ള കലണ്ടറിട്ട മുറിയിൽനിന്നു പെട്ടിയും തൂക്കി ഞാനിറങ്ങി.

എന്റെ പെട്ടിയിൽ എന്റെ വസ്ത്രങ്ങൾ ഞാനടുക്കിവച്ചു. വസ്ത്രത്തിന്നടിയിൽ എന്റെ ഫോട്ടോയും 200 രൂപയും ഞാൻ ഒളിച്ചുവെച്ചു. യാത്രയായപ്പോൾ, പരിചിതമായ മുറി വിട്ടുപോരുമ്പോൾ കൊല്ലങ്ങളായി കണ്ടുപോരുന്ന ആകാശത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചു പോരുമ്പോൾ ഞാൻ കരഞ്ഞില്ല.

ജയപ്രകാശൻ കെ പി

അടുത്ത മുറിയിൽനിന്ന് അച്ഛനും അമ്മയും ഇറങ്ങിവന്നു. അവരുടെ പിന്നിലായി സഹോദരിയും. 'നീ പോകേണ്ടല്ലേ'

അവരുടെ ചോദ്യത്തിനു ഞാൻ മറുപടി പറഞ്ഞില്ല.

'എല്ലാം നിന്റെ ഇഷ്ടം. ഞങ്ങൾ എന്തിനു പറഞ്ഞാൽ നീ കേൾക്കില്ലല്ലോ.'

അമ്മയുടെയും സഹോദരിയുടെയും പ്രതിനിധിയെപ്പോലെ അച്ഛൻ പറഞ്ഞു.

അമ്മയുടെ കണ്ണിൽ വെള്ളം പൊടിയുന്നതു കണ്ടു. കണ്ണീർത്തുള്ളികൾ കവിളിലൂടെ ഒലിച്ചു മുഖത്തു പടർന്നില്ലാതായി.

വേലക്കാരി വരഞ്ഞ മുറ്റത്തു പൂക്കുലകൾ അടർന്നു വീണു കിടന്നു. പിന്നീട്, ആറ്റുവള്ളികൾ പടർന്ന വേലിയും ഉണങ്ങിയ പാരിജാത മരവും താണ്ടി ഞാൻ നടന്നു പോന്നു. പിന്നിൽ എനിക്കുവേണ്ടി കണ്ണീരൊഴുക്കുന്നവരെ തിരിഞ്ഞു നോക്കാതെ.

വേലന്റെ വീട്. മുള്ളുതാറ്റു ചുറ്റും ഒടിച്ചു കുത്തി കാടുപിടിച്ചു വളരുന്നു. വേലത്തി വിളിച്ചു ചോദിച്ചു. ''എവിടേയ്ക്കാണ്''? വയസ്സായ വേലത്തിയുടെ ചോദ്യം കേട്ടതായി നടിച്ചില്ല. ധൃതിയിൽ നടന്നു.

പഞ്ചായത്തു വിളക്കുകാലിന്റെയടുത്ത്, കറുത്ത കൃഷ്ണൻ മൂപ്പൻ വെളുത്ത പല്ലുകൾ കാട്ടി ചിരിച്ചു. 'എവിടെയ്ക്കാണ് പെട്ടിയായിട്ട്?''

വലിയ ചെങ്കൽക്കഷ്ണങ്ങൾ കാലിൽ തട്ടിത്തകർന്നു. ചെമ്മാറ്റായ കൈത വരിവരിയായി നില്ക്കുന്ന റോഡിൽ പരിചിതമുഖങ്ങളുടെ കുശലാന്വേഷണങ്ങൾ.

മെയിൻ റോഡിലേയ്ക്കു കേറുന്നിടത്ത്, വിള്ളലുകൾ പൊട്ടിപിടരുന്ന ചുമരുള്ള ചായക്കടക്കാരന്റെ

പരിഹാസത്തോടെ അന്വേഷിക്കുന്നു. 'എങ്ങോട്ടാണാവോ?''

മുഖം തിരിച്ച് നെൽപ്പാടങ്ങളിലെ പശുക്കളെ നോക്കി നടന്നു. റോഡിനു കിഴക്ക ചെറിയ കുന്നുകളും മുസ്ലീം പള്ളിയും പഞ്ചായത്തു ശവക്കോട്ടയും. കശുമാവിൻതോപ്പുകൾ നിറഞ്ഞ വരണ്ട പ്രദേശത്തു മീൻ കച്ചവടക്കാരായ മുസ്ലീംങ്ങൾ. കക്ക നീറുന്ന അസുഖകരമായ മണം. റോഡു നിറഞ്ഞ വെളുത്ത പുകയിലൂടെ നടന്നപ്പോൾ നശിച്ചുപോയ ശബ്ദങ്ങൾ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുകയും രൂപത്തെ തേടി നടക്കുകയും ചെയ്തു. ശബ്ദത്തിന്റെ ആത്മാവ് ശരീരം തേടി നടക്കുന്നു. 'എങ്ങോട്ടാണാവോ.?' ചൂളയിലെ പുകയ്ക്ക് ഇരുണ്ട നിറം. പറയ നെയ്യുന്ന വേലത്തി വിളിച്ചുചോദിക്കുന്നു 'എവിടേയ്ക്കാണ്?' കറുത്ത പെട്ടിയിൽ മുറുകെപ്പിടിച്ച് സ്വയം ചോദിച്ചു.

എവിടേയ്ക്കാണ് ഈ യാത്ര?

എനിക്കറിയില്ല, എന്റെ യാത്ര എങ്ങോട്ടെന്ന്. എനിക്ക് ഒന്നു മാത്രമറിയാം; ഈ യാത്ര ഒരാവശ്യമാണ്. ഇത് കാലത്തിന്റെ അനിവാര്യതയാണ്.

തെങ്ങിനു നനയ്ക്കുന്ന, മുട്ടവരെ മറച്ച പെണ്ണുങ്ങൾ. നനനോക്കി നില്ക്കുന്ന പറമ്പുടമസ്ഥനും കൊച്ചുമക്കളും.

പഞ്ചായത്തു മെമ്പറിന്റെ വീട്.

പേരറിയാത്ത മനുഷ്യരുടെ കൂരകൾ. ഉണങ്ങിയ തോടിനു മുകളിൽ ഇരുമ്പു പാലം.

പരിചയമില്ലാത്ത ജീവിതങ്ങൾക്കിടയിലൂടെ നടന്നു. ഏഴുപത്തു പൈസയുടെ ദൂരത്തിൽ അപരിചിതരോടൊത്ത് ബസ്സിൽ കയറിയിറങ്ങി. തൽപ്രദേശത്തൂടെ നടന്ന്, അവസാനം തീവണ്ടിയാഫീസിൽ.

തീവണ്ടി കാത്തുനില്ക്കുന്ന നിരവധി മനുഷ്യർ നീണ്ടുപോകുന്ന റെയിൽപ്പാളങ്ങളിലൂടെ അടുത്ത നിമിഷങ്ങളിൽ ഉരുണ്ടുവരുന്ന തീവണ്ടി കാത്ത് ആളുകൾ നിന്നു.

കറുത്ത നിറമുള്ള ശരീരത്തിൽ മഞ്ഞസാരിയും ജമന്തി പൂക്കളുമണിഞ്ഞ പെണ്ണ് കറുത്ത കുഞ്ഞുമായി അലഞ്ഞു തിരിയുന്നു.

അപരിചിതരായ മനുഷ്യർ തീവണ്ടി സ്വപ്നം കണ്ടുനിന്നു. ഉരുളുന്ന ചക്രങ്ങളിൽ തീവണ്ടി വന്നപ്പോൾ ചാറൽമഴയുണ്ടായി, ചാറൽമഴയിൽ, കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ തലയിൽ കൈവച്ച് അമ്മമാർ ഓടിനടന്നു.

ഞാൻ എന്റെ കമ്പാർട്ടുമെന്റ് അന്വേഷിച്ചു നടന്നു. ആളുകൾ കമ്പാർട്ടുമെന്റുകളന്വേഷിച്ചു നടക്കുന്നു.

ബീഡിയുടെ നാറ്റമുള്ള മനുഷ്യന്റെയടുത്ത് ഞാൻ എന്റെ സീറ്റ് കണ്ടുപിടിച്ചു. ജമാഅത്തുതാടിയും ഇടംകൂടിയ പരുത്തിഷർട്ടുമിട്ടയാൾ എന്റെയെതിരെയിരിക്കുന്നു.

വീണ്ടും ചക്രങ്ങളുരുളുന്നു. ഇതെവിടേക്കാണ്? അകലെ ഇഷ്ടിക നിരത്തിവെച്ച സ്ഥലത്തു പെണ്ണുങ്ങൾ കൽപ്പൊടി ചുമക്കുന്നു. കന്നുകാലികൾ മേയുന്ന വയലുകളിൽ മണ്ണ് ഉണങ്ങി വരണ്ടിരിക്കുന്നു.

വില കൂടിയ വസ്ത്രം ധരിച്ച മനുഷ്യന്റെ നീല നിറമുള്ള കണ്ണുകൾ എന്റെ മുഖത്തായിരുന്നോ?

കണ്ണുകൾ കാണാത്ത ദൃശ്യങ്ങളെ തേടി നടന്നു.

തീവണ്ടി ആടിയുലഞ്ഞു. ഇത് എന്തിന്റെ സൂചനയാണ്?

നീലക്കണ്ണുകൾ മുഖത്തു പതിക്കുമ്പോൾ ചൂട് തോന്നുന്നു. ഈ മനുഷ്യന്റെ കണ്ണുകളിൽനിന്നും തീ പുറപ്പെടുന്നുണ്ടോ? പുറത്ത്, പുഴയിൽ ബോഡിയും തോർത്തുമുണ്ടുമുടുത്ത് പെണ്ണുങ്ങൾ കുളിക്കുന്നു.

ജമാഅത്തുകാരൻ പ്രബോധനം തലയ്ക്കുവെച്ച് ഉറക്കമാരംഭിച്ചുകഴിഞ്ഞു. നീലക്കണ്ണുകാരനു ഉറക്കമില്ലേ? പാന്റുകളണിഞ്ഞ യുവാക്കൾ തമാശ പറഞ്ഞു ഉറക്കെയുറക്കെ ചിരിക്കുന്നു.

പുറത്ത്, കറുപ്പും ചുവപ്പും നിറത്തിൽ കുരിശിന്റെ അടയാളം തുന്നിപ്പിടിപ്പിച്ച വസ്ത്രങ്ങളണിഞ്ഞ ക്രിസ്ത്യാനികൾ വരിവരിയായി നടന്നു പോകുന്നു. ശവപ്പെട്ടിയിൽ ആരുടെ ശവമാണ് അവർ ഒളിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്നത്.

പുറത്തെ വയലുകളിൽനിന്നും പുക പൊങ്ങുന്ന ടൈൽ ഫാക്ടറികളിൽനിന്നും ഇടയ്ക്കിടെ കണ്ണുകൾ തിരിച്ചുവന്ന് കറുത്ത പെട്ടിയന്വേഷിച്ചു. പെട്ടി ഭദ്രമായിരിക്കുന്നുവെന്ന് ഉറപ്പുവരുത്തി.

എനിക്കെതിരെ, ജമാഅത്തുകാരന്റെ ഇടത്തുവശം മൂന്നാളുകൾ. അവരിൽ നടുക്കിരിക്കുന്നയാളുടെ ചുണ്ടിൽ സിഗററ്റിരുന്നു പുകയുന്നു.

ആ മനുഷ്യൻ എന്നിൽ ഭീതിയുളവാക്കി. അയാളുടെ മുഖത്ത് നിശ്ചലത കളിയാടുന്നു. എന്റെ ഭീതി നിറഞ്ഞ നോട്ടങ്ങൾ മറ്റു രണ്ടു പേർ കണ്ടു. 'പേടിക്കേണ്ട' മരിച്ചു കൊണ്ടുവരേണ്ട്. ബോമ്പേന്നാ. ആമ്പുലൻസെടുക്കണമെങ്കിൽ പണമെത്ര വേണം.' മീശക്കാരന്റെ വിശദീകരണം.

ട്രെയിനിക്കേറി, സിഗററ്റു കത്തിച്ച് ചുണ്ടിലുവെച്ചു. ഇതുവരെ ആരുമറിഞ്ഞില്ല. എറങ്ങാനുള്ള സ്റ്റേഷൻ അടുക്കാറായി. ദൈവഭാഗ്യം.'

വാച്ചും മോതിരവുമണിഞ്ഞ ശവത്തെ നോക്കിയിരിക്കുമ്പോൾ, മനസ്സിലെവിടെയോ ഭീതിയുടെ പ്രകമ്പനങ്ങൾ.

സഹയാത്രികർ ഭീതിയോടെ നോക്കുന്നു.

വരുന്ന നിമിഷങ്ങളിലെവിടെയോവെച്ച് ശവങ്ങളാകേണ്ടവർ. ഞാൻ കറുത്ത പെട്ടി മുറുകെ പിടിച്ചിരുന്നു

ഇവിടെ ആളുകളിറങ്ങുന്നു. ഈ സ്റ്റേഷൻ എവിടെയാണ്?

ജമാഅത്ത്കാരനും ബീഡിതെറുപ്പുകാരനും ഇറങ്ങി.

ശവമിറക്കുവാൻ രണ്ടുപേരുടെ പരിശ്രമം

എനിക്കു വേഗമിറങ്ങണം.

ഇപ്പോൾ ഞാനാകെ തകരുന്നു. മുൻപ് എന്റെ മുഖത്ത് കണ്ണുനട്ടിരുന്ന നീലക്കണ്ണുകാരൻ എന്റെ കറുത്ത പെട്ടി ബലമായെടുത്ത് ഇറങ്ങിപ്പോയി.

എന്റെ 200രൂപ, എന്റെ വസ്ത്രങ്ങൾ, എന്റെ ഫോട്ടോ.

എനിക്ക് എന്റെ പെട്ടി തിരിച്ചു വാങ്ങണം. ഞാനയാളുടെ പിറകെ നടന്നു.

അകന്നകന്നുപോകുന്ന നീണ്ടുമെലിഞ്ഞ മനുഷ്യനും എന്റെ പെട്ടിയും.

ആ പെട്ടി എന്റേതാണ്. എന്റെ ജീവിതസമ്പാദ്യമാണ്. എന്റെ ജീവിതംതന്നെയാണ്. അയാൾ തീവണ്ടിയിൽ വെച്ചേ എന്റെ പെട്ടിയിൽ കണ്ണുനട്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. അയാൾ റോഡിലൂടെ റോഡു മുറിച്ചു വയലിന്നിടയിലൂടെ നടക്കുന്നു.

ഞാൻ പിന്നാലെ ഓടി. കിതപ്പു ഞാൻ വകവെച്ചില്ല. നീണ്ടു മെലിഞ്ഞ മനുഷ്യന്റെ കാലുകൾക്ക് നീളക്കൂടുതലുണ്ട്. ഞരമ്പുകൾ പടർന്ന കാലുകൾ വലിച്ചുവെച്ച് ഒട്ടകത്തെപ്പോലെ അയാൾ നടക്കുന്നു. ഈ ഗ്രാമവും ഈ ഗ്രാമത്തിലെ ജനങ്ങളും എനിക്കപരിചിതരാണ്.

അയാൾ മാവുകളും പ്ലാവുകളും വളർന്ന സ്ഥലത്തിലൂടെ നടന്നു. ഞാൻ മാവുകളും പ്ലാവുകളും താണ്ടി. ഞാൻ ഓടി. എന്റെ സർവ്വശക്തിയും സംഭരിച്ച് ഓടി. പിന്നിലൊരാളുണ്ടെന്നയാൾ ഭാവിക്കുന്നില്ല. ഒന്നു വിളിച്ചാലോ. പക്ഷേ അയാളുടെ പേരെനിക്കറിയില്ല. എങ്കിലും ഞാൻ വിളിച്ചു ശബ്ദം പതറാതിരിക്കുവാൻ പരിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തു. 'ഏയ് ഒന്നു നില്ക്കൂ.' അയാൾ തിരിഞ്ഞുനിന്നു. എന്നെ നോക്കി പരിഹാസം കലർന്ന ചിരി ചിരിച്ച് വീണ്ടും നടന്നു. പൂത്ത എരുക്കുകൾ കാടുപിടിച്ച റബ്ബർത്തോട്ടത്തിന്റെ ചെരിവിലൂടെ നടന്ന് പാടത്തിലെത്തി. പാടങ്ങളിൽ പുലയർ പണിയെടുക്കുന്നു. കസേരയിലിരുന്നു പണി നോക്കിയിരിക്കുന്ന തടിയനായ മനുഷ്യൻ എനിക്കു വൈക്കോൽത്തുരുമ്പു കിട്ടുന്നു. ഇനിപ്പോൾ വിളിച്ചു കൂവണം. ഞാൻ ആയിരം തൊണ്ടകളിൽ വിളിച്ചു കൂവി. 'പുലയന്മാരേ, ഓടിവരൂ. കള്ളൻ. കള്ളൻ. തൂമ്പ വയലിലിട്ട് പുലയരും, കസേരയിൽനിന്നെഴുന്നേറ്റ് തടിച്ച മനുഷ്യനും വന്നു. 'എന്താണ് കാര്യം! കള്ളനെവിടെ?' എന്റെ കിതപ്പു മാറിയിരുന്നില്ല. ഭീതിയും ഭയവും നിഴലിച്ച വാക്കുകളിൽ ഞാൻ പറഞ്ഞു. ''ദേ പോകുന്നു പെട്ടിയുമായി.'' വയലുകളുടെ വരമ്പുകളിലൂടെ അയാൾ പെട്ടിയുമായി നടന്നകലുന്നു. പക്ഷേ പുലയർ കള്ളനെ പിടിച്ചു 'ഈ പെട്ടി നിങ്ങളുടേതാണോ?' തടിച്ച മനുഷ്യൻ അയാളോടു ചോദിച്ചു. 'അതെ എന്റേയാണ്.'

'അല്ല. ഇതെന്റേയാണ്. ഇതിൽ എന്റെ വസ്ത്രങ്ങളുണ്ട്. അതിനുള്ളിൽ എന്റെ ഫോട്ടോ പോലുമുണ്ട്'' 'എന്റേയും വസ്ത്രങ്ങളുണ്ട് ഫോട്ടോയുമുണ്ട്'' നീണ്ടു മെലിഞ്ഞ നീലക്കണ്ണുകാരന്റെ ശബ്ദം. തടിച്ച മനുഷ്യൻ പെട്ടി തുറന്നു. എന്റെ പാന്റുകളും ഷർട്ടുകളും വാരിവലിച്ചിട്ടു. എന്റെ ഫോട്ടോ കവറിന്നകത്തുനിന്നും വലിച്ചെടുത്തു. പക്ഷേ നീലക്കണ്ണുകളും തടിച്ച മീശയുമുള്ള മനുഷ്യന്റെ ഫോട്ടോ ആയിരുന്നു അത്. നീലക്കണ്ണുകളിൽ വിജയാഹ്ലാദം. കറുത്ത കുട്ടികൾ കൂകി വിളിക്കുന്നു. പുലയരുടെ പരിഹാസം കലർന്ന ചിരി.

തൊണ്ടയിൽ വെള്ളം വററി. കാലുകളിൽ തരിപ്പ്. കണ്ണുകളിൽ ഇരുട്ടിന്റെ നേർത്ത പടലം. വയലിന്റെ ഞരമ്പുകൾപോലെ വരമ്പുകൾ. ഞാനവയിലൂടെ ഓടി മറഞ്ഞു. ●●

“എൻെറ ബന്ധു മേജർ മോളിനെ”ക്കൊരാമുഖം

പി മദനമോഹനൻ III b a

ബ്രിൽ (A. A. Brill) 1910-ൽ ഫ്രോയ്ഡിൻെറ "ലൈംഗികസിദ്ധാന്തങ്ങൾക്ക് മൂന്നു സംഭാവനകളും" (Three contributions to the Theory of Sex) 1912-ൽ 'സ്വപ്നവ്യാഖ്യാനവും' (The Interpretation of Dreams.) വിവർത്തനം ചെയ്തതോടെയാണ് ഇംഗ്ലീഷുസാഹിത്യത്തിൽ ഫ്രോയ്ഡിയൻ സിദ്ധാന്തങ്ങളുടെ കേളികൊട്ടു കേട്ടു തുടങ്ങിയതെന്നു തോന്നുന്നു. ഹാംലെററിനെ (Hamlet) ഫ്രോയ്ഡിയൻ കാഴ്ചപ്പാടിലൂടെ നോക്കിക്കാണാനുള്ള പരിശ്രമം ഡോ. ഏണസ്റ്റ് ജോൺസ്' (Dr. Ernest Jones) 'ഈഡിപ്പസ്സ് കോംപ്ലക്സ്: ഹാംലെററിൻെറ ദുർജ്ഞേയതയ്ക്കുള്ളൊരു വിശദീകരണം' (The Oedipus Complex as an Explanation of Hamlet's Mystery) എന്ന ലഘുലേഖനത്തിലൂടെ വ്യാഖ്യാനിച്ചപ്പോൾ അതിൻെറ തിരനോട്ടവും നിർവ്വഹിച്ചതായി കണക്കാക്കാം. ഹോഫ്മേൻ (F. J. Hoffman) 'Freudianism and the Literary mind' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഫ്രോയ്ഡിൻേറയും അനുയായികളുടേയും സിദ്ധാന്തങ്ങളുടെ സാഹിത്യത്തിലെ പ്രസരണ വ്യാപ്തി അളന്നിരിക്കുന്നത് ഇതിനൊരു ചൂണ്ടുപലകയാണ്. ഈ സ്വാധീനവലയം ലോറൻസ്, മേൻ, ഷെർവുഡ് ആൻഡേർസൻ, മേസിൻ ക്ലയർ, ജെയിംസ് ജോയ്സ്, ഗ്രഹാം ഗ്രീൻ, ഡയലൻ തോമസ്സ് തുടങ്ങിയവരിലെല്ലാം പ്രകടമായിക്കാണാമെന്നാണ് അദ്ദേഹത്തിൻെറ അഭിപ്രായം. മലയാള സാഹിത്യത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം എല്ലാം ശാഖകളിലും മനോവിജ്ഞാനീയത്തിൻെറ അറിയപ്പെടാത്ത മേഖലകൾ ചെന്നെത്തിയിട്ടുണ്ടെന്ന് സമകാലീനസാഹിത്യംതന്നെ ഉദാഹരണം.

മനഃശാസ്ത്ര വിചിന്തനത്തിലൂടെ സൃഷ്ടിപ്രക്രിയ നടത്തിയ എഴുത്തുകാരുടെ കൃതികളുടെ ആന്തരരഹസ്യങ്ങളിലേയ്ക്ക് മാതൃകയായിട്ടുപോലും ഊളിയിട്ടിറങ്ങാൻ ഞാനിവിടെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. കാരണം, ഉപരിപ്ലവബുദ്ധ്യാ ഗ്രഹിക്കേണ്ടവയല്ല, മറിച്ച് ഗഹനമായ മനഃശാസ്ത്രസത്യങ്ങൾ വരികൾക്കിടയിലെ വെള്ളപ്പിടവുകളിൽ നിന്ന് തപ്പിയെടുക്കാൻ കെൽപ്പുള്ളവർക്കേ അതു സാധ്യമാകൂ എന്നാണെൻെറ വിശ്വാസം. ഫ്രോയ്ഡിൻെറയും മുൻഗാമികളുടെയും സിദ്ധാന്തങ്ങൾക്ക വളരെ മുമ്പ് കൃത്യമായി പറഞ്ഞാൽ 1832-ൽ നഥേനിയൽ ഹാഥോൺ എഴുതിയ 'എൻെറ ബന്ധുമേജർ മോളിനെ' (My Kinsman Major Molineux) എന്ന കഥ ഫ്രോയ്ഡിയൻ കാഴ്ചപ്പാടിലൂടെ നോക്കിക്കാണാൻ മാത്രമാണെൻെറ ശ്രമം. യൗവ്വനത്തിലേയ്ക്കു കാലൂന്നുന്ന പതിനെട്ടുകാരൻ പയ്യൻ, സ്വന്തം ബന്ധുവായ മേജർ മോളിനെ തേടി പട്ടണത്തിലെത്തുന്നു. അന്നത്തെ കോളനിയായ 'ന്യൂഇംഗ്ലണ്ടി'ലെ മുന്തിയൻ ഉദ്യോഗസ്ഥനാണ് മേജർ. യുവാവിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ബന്ധുവിനെ കാണേണ്ടത് അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്. വൈദികപുത്രനായ കഥാനായകൻെറ ജ്യേഷ്ഠനാണ് പിതാവിൻെറ പിൻതുടർച്ച്. കഥാരംഭത്തിനു രണ്ടു വർഷം മുൻപ് വൈദികബന്ധുവെ സന്ദർശിച്ച ധനികനും സന്താനരഹിതനുമായ മേജർ വൈദികപുത്രരിൽ ഒരുവനെ ദത്തെടുക്കണമെന്ന് ആഗ്രഹിച്ചതായി നാം അറിയുന്നു. ഈ ദൗത്യത്തിന് തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട റോബിൻ പിതാവിൻെറ ശമ്പളബാക്കി നൽകപ്പെട്ടു യാത്രയാക്കപ്പെടുന്നു.

പട്ടണപ്രാന്തത്തിലെത്തുന്നതിനു മുൻപുള്ള പുഴയിലെ കടത്തുകാരനോട് വഴികാട്ടിയാകാൻ

ആവശ്യപ്പെടാമായിരുന്നെന്ന് പിന്നീടവന് തോന്നുന്നു. എങ്കിലും ആദ്യം കണ്ടുമുട്ടുന്ന പാന്ഥനോട് ഇതാവർത്തിക്കാമെന്നുറയ്ക്കുന്ന റോബിനെ ഭർത്സനവും തുടരെത്തുടരെയുള്ള വഴി കൊട്ടിയടക്കലുമാണ് സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നത്. വഴിപോക്കരുടെ പരിഹാസച്ചിരികൾക്കിടയ്ക്ക് ആദ്യവ്യക്തിയായ വൃദ്ധ മാന്യൻ മേജറെപ്പറ്റിയുള്ള തന്റെ അജ്ഞതയും ശകാരവും യുവാവിന് കാഴ്ചവെയ്ക്കുന്നു.

ജനരഹിതമായ രാജപാതകളിലൂടെ റോബിൻ അലയുന്ന രംഗമാണ് നാം പിന്നീട് കാണുന്നത്. അപ്പോഴും തുറന്നു കിടപ്പുള്ള സത്രത്തിൽ തന്റെ ലക്ഷ്യസ്ഥാനം ആരായാമെന്നവൻ സമാധാനിക്കുന്നു. ആദ്യരംഗത്തിൽ സത്രത്തിലെ സ്വാഗതത്തിൽ ഊഷ്മളത അനുഭവപ്പെടുന്നുണ്ടെങ്കിലും യുവാവിന്റെ ചോദ്യത്തിനു ശേഷം തികച്ചും വ്യത്യസ്തമായ മരവിപ്പ് അന്തരീക്ഷത്തിൽ അലിഞ്ഞു ചേരുന്നു. സത്രം വിചാരിപ്പുകാരൻ പലായനം ചെയ്യപ്പെട്ട ഒരു പരിചാരകന്റെ വിവരണം വായിച്ചുകൊണ്ടു കുറ്റവാളിയുടെ സാദൃശ്യം നവാഗതനിൽ കാണുംവിധം തുറിച്ചു നോക്കാൻ തുടങ്ങുന്നു. രാത്രിയിൽ വീണ്ടുമൊരിക്കൽക്കൂടി നിന്ദാഗർഭപരിഹാസങ്ങൾ ചെവിയിൽ മുഴങ്ങിക്കൊണ്ട് റോബിൻ പടികളിറങ്ങുന്നു.

വിശാലമായ തെരുവീഥികളിലൂടെ, ആൾക്കൂട്ടത്തിലെ അപരിചിതരെ ഉറ്റുനോക്കിക്കൊണ്ട്, ബന്ധുവെ അവർക്കിടയിൽ കാണുമെന്ന വൃഥാ പ്രതീക്ഷയോടെ, അലക്ഷ്യമായിട്ടയാൾ അലയുന്നു. ക്ഷീണിതനും പശിയാലാർത്തനുമായ റോബിനിൽ, ഏതെങ്കിലും വഴിപോക്കനെ തന്റെ ഊന്നുവടിയുപയോഗിച്ച് ഉദ്ദേശസിദ്ധിക്കു നിർബ്ബന്ധിക്കാമെന്ന ആലോചനയോടുകൂടി മിന്നിമറയുന്നു. പെട്ടെന്നവൻ ശൂന്യവും വൃത്തികെട്ടതുമായ ഒരു പാതയിലേയ്ക്കു തിരിയുന്നതാണ് നാം പിന്നീട് കാണുന്നത്. ഇളകിയാടുന്ന നിലാവെളിച്ചത്തിൽ അവൻ ഏകനായിരുന്നു. കാഴ്ചകൾ പിന്നിട്ടു പോകെ മൂന്നാമത്തെ ഭവനത്തിന്റെ പാതി തുറന്നിട്ട കവാടവിടവിലൂടെ ചുവന്ന അടിപാവാട ധരിച്ചൊരു യുവതിയുടെ ദ്രുതചലനം അവന്റെ കാഴ്ചയിൽപ്പെടുന്നു. തന്റെ അന്വേഷണം അവളിൽനിന്നാരായാൻ റോബിൻ ഒരുമ്പെടുന്നു. അവന്റെ ആകർഷകരൂപവും പരുപരുത്തശബ്ദവും ഇഷ്ടപ്പെട്ടതുകൊണ്ട് അവനോടു സംസാരിക്കാൻ അവൾ പുറത്തു വരുന്നു. ആതിഥേയത്വം പ്രകടിപ്പിക്കാൻ വന്ന അവൾ മദാലസയായിരുന്നു. അവൾ മേജറുടെ പരിചാരികയാണെന്നു നടിച്ച് അവനെ വിശ്വസിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം നിദ്രാധീനനാണെന്നും ഭവനാന്തർഭാഗത്തേക്കു യുവാവായ അതിഥിയെ സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നുവെന്നും അവൾ അപേക്ഷാഭാവത്തിൽ ധ്വനിപ്പിക്കുന്നു. അവളുടെ പെരുമാറ്റത്തിൽ സംശയാലുവെങ്കിലും യുവാവ് അവളെ അനുഗമിക്കാൻ ഒരുമ്പെടുന്നുണ്ട്. അടുത്തെവിടെയോ കതകടയ്ക്കുന്ന ഏകാന്തശബ്ദം അവളെ ഞെട്ടിപ്പിക്കുന്നു. ഏകയായവൾ അകത്തേക്കു ധൃതിപ്പെട്ടോടുന്നു.

അടുത്ത രംഗം നിദ്രാലസ്യംബാധിച്ച് വേച്ചുവേച്ചു നടന്നടുക്കുന്ന ഒരു കാവല്ക്കാരന്റേതാണ്. അയാളുടെ ദൃശ്യം അന്വേഷണത്തിൽനിന്ന് അവനെ വിമുഖനാക്കുന്നു, തെല്ലിട അടുത്ത മൂലയിലേയ്ക്ക് മറഞ്ഞയാൾ അദൃശ്യനാകുന്നതിനു മുൻപ് തന്റെ ചോദ്യം റോബിൻ ആവർത്തിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും ബധിരത്വമാണവന് കിട്ടുന്ന മറുപടി. അവജ്ഞാനിർഭരമായ പൊട്ടിച്ചിരികൾ വീണ്ടും അവിടെ മുഴങ്ങുന്നതായിട്ടവനു തോന്നുന്നു. വശ്യശക്തിയുള്ള മന്ദഹാസത്തിന്റെ അകമ്പടിയോടെ ഒരു പെണ്ണിന്റെ സുന്ദരമായ ഹസ്തം അവനെ മാടിവിളിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു, മട്ടുപ്പാവിലെ ജാലകവാതിൽക്കൽ. വൈദികന്റെ ക്രൈസ്തവവിശ്വാസിയായ മകനായതുകൊണ്ട് അവൻ ആ മാസ്മരവലയത്തിൽനിന്നൊളിച്ചോടുന്നു

പട്ടണത്തിലെ കറുത്ത ഞരമ്പുകളിലൂടെ, തന്റെ മേൽ മാന്ത്രികസ്പർശമേറ്റിട്ടുണ്ടെന്ന ബോധത്തോടെ, അവൻ അലഞ്ഞു തിരിയുന്നു.

പള്ളിഗോപുരത്തിന്റെ തണൽ വിരിച്ച അങ്കണത്തിൽ ഒരേകാന്തപഥികനെ കാണുന്നതോടെ തന്റെ ലക്ഷ്യസ്ഥാനമാർഗ്ഗോപാധി അയാളോ കനേ നിർബന്ധിക്കുന്നുണ്ട് റോബിൻ. യാത്രക്കാരൻ മുഖാവരണം അഴിക്കുന്നു. മുഖത്തിന്റെ ചെഞ്ചായം പുരട്ടിയ അർദ്ധഭാഗവും കരിവാരിപ്പൂശിയ മറുഭാഗവും റോബിന് പ്രത്യക്ഷമാകുന്നു. അയാളെ സത്രത്തിൽവെച്ച് കണ്ടിരുന്നു. അത്യുത്സുകനായ യുവാവിനു മേജറുടെ ആഗമനം താമസിയാതെ ആ വഴിയിലൂടെ ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്ന പ്രവചനം അയാളിൽനിന്നു ലഭിക്കുന്നു. പള്ളിവരാന്തയിൽ വിശ്രമിക്കെ ഉറക്കം തലോടുന്ന റോബിന്റെ മനസ്സിൽ ചക്രവാളത്തിലൂടെ സ്വപ്നദർശനങ്ങളുടെ ദീപമാല നീങ്ങുന്നു. മയക്ക

ത്തിൻെറ മേഖലയിലൂടെ ഒഴുകിയെത്തവേ പള്ളിത്തിരുമുററത്തുടെ നടന്നടുക്കുന്ന അപരിചിതൻെറ പാദപതനശബ്ദം അവനെ ഞെട്ടിയുണർത്തുന്നു. അർദ്ധനിദ്രാവസ്ഥയിൽ, തൻെറ കാത്തിരിപ്പിൻെറ പരിധിയെത്രയാണെന്ന് റോബിൻ ചോദിക്കുന്നു. സഹകാരികളില്ലാത്ത, ഭവനഭ്രഷ്ടനായ ഗ്രാമീണയുവാവിൽ അനുകമ്പ തോന്നി അപരിചിതൻ അവനോടടുക്കുന്നു, ജീവിതകഥ കേട്ട് അയാളും കൂട്ടിനിരിക്കുന്നു.

അല്പസമയത്തിനുശേഷം അനന്തമായ ജനപ്രവാഹം കാഴ്ചയിൽപ്പെടുന്നു. റോബിന്, ഹർഷാരവങ്ങൾ മുഴക്കുന്ന കാഴ്ചക്കാരെയും ഘോഷയാത്രാനുയായികളെയും വേർതിരിച്ചറിയാൻ കഴിയുന്നു. മുഖത്ത് ചായം തേച്ച, ഖഡ്ഗധാരിയായ ഒരശ്വാരൂഢനാണതു നയിക്കുന്നത്. യാമങ്ങൾക്കു മുമ്പ് അവൻ കണ്ടുമുട്ടിയ അതേവ്യക്തി. വിവിധ വേഷധാരികളായ, ദീപവാഹകരായ അകമ്പടിക്കാർ അയാളെ അനുഗമിക്കുന്നു.

തന്നോട് ബന്ധപ്പെട്ടതാണ് ഈ ജനക്കൂട്ടമെന്ന് അവനു വെളിപാടുണ്ടാകുന്നു. പ്രകാശകിരണങ്ങൾ റോബിൻെറ മുഖത്ത് കത്തിപ്പടരുമ്പോൾ, നേതാവിൻെറ അട്ടഹാസാജ്ഞയോടെ ശബ്ദഘോഷങ്ങൾ പൊടുന്നനെ നിലയ്ക്കുന്നു. ''റോബിൻെറ കൺവെട്ടത്ത് അനാച്ഛാദിതമായൊരു വണ്ടി. ദീപങ്ങളുടെ നൂറായിരം ജ്വാലാപ്രവാഹത്തിൽ, പകലിൻ വെട്ടംപോലെ ശീതാംശുകിരണങ്ങൾ പതിക്കുന്നിടത്ത്, അത്യുന്നത മഹിമാവിൽ, അവൻെറ ബന്ധു മേജർ മോളിനെ ഇരുന്നിരുന്നു.''

മേജർ അതികായനും രാജകീയപ്രൗഢിയും ഒത്തിച്ച ദേഹമായിരുന്നു. പ്രേതതുല്യമായ മുഖം, നെററിത്തടം തുടികൊട്ടുന്ന വേദന, പേടിച്ചരണ്ട കണ്ണുകൾ, ചുണ്ടുകൾക്കററത്ത് ഒലിച്ചിറങ്ങുന്ന നുരയും പതയും. ഇതിനെയെല്ലാം മറച്ചുകൊണ്ട് ചെറിയൊരു കമ്പനം — ഇതായിരുന്നു, ബന്ധുവിൻെറ ഇപ്പോഴത്തെ അവസ്ഥ. റോബിനുമായുള്ള കൂടിക്കാഴ്ച അദ്ദേഹത്തെ ആകെ ഉലച്ചിരിക്കണം. മേജർ നൊടിയിടയിൽ റോബിനെ തിരിച്ചറിയുന്നു.

നൈരാശ്യം നിറഞ്ഞ നിശാസംഭവങ്ങൾ, ക്ഷീണം, ജനക്കൂട്ടത്തിൽനിന്നുളവായ സംഭ്രമം, ജനങ്ങളാലാക്ഷേപിതനായ ബന്ധുവിൻെറ ദൃശ്യം— അവനെ മാനസികമത്തനാക്കുന്നു.

ഘോഷയാത്രയിൽ ഒരംഗമായി അവൻെറ സംക്രമമാസ്വദിച്ചുകൊണ്ടതാ ആ കാവല്ക്കാരൻ. ചുവപ്പു പാവാട ധരിച്ചൊരു തരുണി അവൻെറ കൈകഴ തിരിക്കുന്നു. അതിലുമുപരി, ദേവാലയത്തിന്നെതിർവശത്തെ ഭവനാന്തർഭാഗത്തുനിന്ന് മറെറല്ലാ ശബ്ദനിർഘോഷങ്ങളെയും നിഷ്പ്രഭമാക്കിക്കൊണ്ട് ഉച്ചത്തിലുള്ളൊരു പൊട്ടിച്ചിരി അവിടമെങ്ങും മാറെറാലിക്കൊള്ളുന്നു. പാതവക്കിൽ കണ്ടുമുട്ടിയ പടുവൃദ്ധനാണതിൻെറ കേന്ദ്രം. അവനെ കതിരകളിപ്പിച്ചവരുടെയെല്ലാം ശബ്ദപ്രതിദ്ധ്വനികളവിടെ മുഴങ്ങുന്നു. പെട്ടെന്ന് ജനത്തിൻെറ അത്യുച്ചശബ്ദത്തിലുള്ള ചിരികൾക്കിടയ്ക്കതാ ഉയർന്നുയർന്നു പൊങ്ങുന്ന അട്ടഹാസോപമിതമായ പൊട്ടിച്ചിരി.—അതു് റോബിൻെറയായിരുന്നു.

നൈമിഷികമായതു നിലച്ചപ്പോൾ ആൾക്കൂട്ടത്തിൻെറ ചലനം വീണ്ടുമാരംഭിക്കുന്നു. അവൻെറ സഹചാരിയോടവൻ കടത്തുകടവിലേയ്ക്കു മാർഗ്ഗമാരായുന്നു. ബന്ധു അവൻെറ മുഖം ഒരിക്കൽക്കൂടി കാണാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല എന്നതു വ്യക്തമായിരുന്നു. സൗഹാർദ്ദരീതിയിൽ ആക്ഷേപിതനാകാതയാൾ അപേക്ഷ നിരസിക്കുന്നു. ദിവസങ്ങൾ മറയുമ്പോൾ നിർബ്ബന്ധബുദ്ധി അന്നും നിലനിൽക്കുന്നുവെങ്കിൽ അവൻെറ യാത്രാസഹായിയാകാമെന്നയാൾ വാഗ്ദാനംചെയ്യുന്നു. എങ്കിലും മറെറാരു കുറുക്കുവഴി നിർദ്ദേശിക്കുന്നുണ്ടയാൾ. ''ഇവിടത്തെ ജീവിതം നീയഭിലഷിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, പ്രായോഗികമതിയായ നിന്നെപ്പോലുള്ള യുവാവിന്, നിൻെറ ബന്ധു മേജർ മോളിനെയുടെ സഹായം കൂടാതെതന്നെ ഉന്നതശൃംഗത്തിലെത്താമെന്നു തോന്നുന്നു''

പുൽക്കൊടിയിലെ പ്രഭാതകിരണങ്ങളേററു തിളങ്ങുന്ന മഞ്ഞുതുള്ളിപോലെ സൗന്ദര്യാത്മകമായൊരു ഹാഥോൺ കഥ. മഞ്ഞുതുള്ളി വടിച്ചെടുത്താൽ വസ്തുസത്യം നഷ്ടപ്പെട്ടില്ലെങ്കിലും കാവ്യസൗന്ദര്യം നീരാവിയാകുമല്ലോ. വെറുമൊരു വസ്തുസ്ഥിതികഥനംകൊണ്ട് ഇതിൻെറ മാററുരച്ചുനോക്കാമെന്നാർക്കുറപ്പില്ല. പരീക്ഷയിൽ അനുവാചകാനുഭൂതികൾ മരവിച്ചുനില്ക്കുന്നൊരവസ്ഥ മനസ്സിൽ കണ്ടുകൊണ്ടാണിതെഴുതുന്നത്.

ഈ കഥ ആസ്വാദകനിലുളവാക്കുന്ന മാന്ത്രികശക്തി വ്യാഖ്യാനക്ഷമമല്ല. കഥയുടെ പരമകാഷ്ഠയാകട്ടെ വർണ്ണനാതീതജടിലവും. ഇതു നിരൂപണദൃഷ്ടിക്കു വിധേയമാക്കിയവരിൽ ചിലരും

ഴിച്ചാൽ മറ്റാരും ഇതിന്റെ സങ്കീർണ്ണതയിൽ മനമൂന്നിയിട്ടില്ല എന്നാണെനിക്കു തോന്നിയിട്ടുള്ളത്. പലരും കഥയുടെ ഉപരിതലസ്പർശിയായ കാനൽജലത്തിൽ വിഭ്രമിച്ച് കാവ്യസത്യം കൈമോശം വന്നവരാണെന്നാണെന്റെ വിവക്ഷ.

സംസ്കാരത്തിന്റെ അടയിരിക്കാത്ത ഒരു ഗ്രാമീണയുവാവിന്റെ സന്ദർഭോചിതമല്ലാത്ത അലഞ്ഞുതിരിയലും, കോളനിക്കാരുടെ ഒരുക്കങ്ങൾക്കിടസ്ഥലസിപ്പോകുന്ന ലക്ഷ്യസ്ഥാനത്തിലാശങ്കയും, പിന്നീട് ബന്ധുവിനു നേരെ അവർ നടത്തുന്ന ആക്ഷേപതേജോവധങ്ങളുടെ നിശ്ശബ്ദ ദൃക്സാക്ഷിയാകേണ്ടിവന്നതിലുള്ള വീർപ്പുമുട്ടലുമായിട്ടാണ് ഇവർ ഈ കഥയെ ഇഴവിടർത്തിയിട്ടുള്ളത്. പക്ഷെ ഇത്തരം വ്യാഖ്യാനം കഥയുടെ അന്തഃസത്തയെ ചോർത്തി ഉദ്ദേശത്തെത്തന്നെ സംഹാരാത്മകമായിത്തീരുമെന്നാണ് എനിക്കു തോന്നിയിട്ടുള്ളത്. മാക്കോം കൗലിയും (Malcolm Couley) ലെവിസും (D Leavis) ഒരു പരിധിവരെ ആന്തരാനുഭൂതികൾ നുകരാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ആകപ്പാടെ അതൊരു കണ്ണിമുള്ളലായിപ്പോയി. The Portable Hawthorne' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിനു മുഖവുരയായി കൗലി എഴുതിച്ചേർത്ത കുറിപ്പിൽ ഒരാത്മീയപിതാവിനെ അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടു തന്റെ പുരുഷത്വം കണ്ടെത്താൻ ശ്രമിക്കുന്ന ഒരു യുവാവിനു തന്റെ ലക്ഷ്യവസ്തു ഒരു മൃഗതൃഷ്ണയാണെന്നു മനസ്സിലാകുന്നതാണു പ്രമേയമെന്ന് അരക്കിട്ടുറപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. ആത്മീയപിതാവിനെ അന്വേഷിക്കുന്നു എന്ന അടിവര ഒരു മിഥ്യയാണ്; മേജറൊരു കാപട്യക്കാരനാണെന്ന ധാരണ അബദ്ധജടിലവും. കഥാരംഭത്തിൽത്തന്നെ വ്യംഗ്യരൂപത്തിലൊരു സൂചന നാമ്പു നീട്ടുന്നുണ്ട്.

കോളനിയിലേക്കു ബ്രിട്ടീഷ് മേൽക്കോയ്മ അയക്കുന്ന ഏതുതരം ഉദ്യോഗസ്ഥനും അയാളെത്ര ഉദാരമതിയായാലും ദേശീയ വാദികളാൽ വെറുക്കപ്പെട്ടു എന്നതു് ഒരു ചരിത്രസത്യമാണ്. 1951ൽ മിസ്സിസ്സ് ലെവിസ് എഴുതിയ 'Hawthorne as Poet' എന്ന ലഘുലേഖനത്തിൽ ഇംഗ്ലണ്ടിനെ തിരസിക്കുന്ന യാഥാർത്ഥ്യമായിത്തീർന്നൊരു പ്രവചനമായിട്ടാകഥാബീജത്തെ രാസക്രിയയ്ക്കു വിധേയമാക്കുന്ന ഇതും ഒരു വ്യർത്ഥശ്രമമായിത്തീർന്നു എന്നാണെനിക്കനുഭവപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. മഞ്ഞണിഞ്ഞ വളപ്പൊട്ടുകൾപോലെ കഥയിലെമ്പാടും ചിതറിക്കിടക്കുന്ന റോബിന്റെ വിപ്ലവസ്വഭാവശകലങ്ങൾ മുങ്ങിത്തപ്പാനുള്ളൊരു മജ്ജനകവചമായുപയുക്തമായേക്കാം ഈ കൃതി ഒരുപക്ഷേ.

ആർലിൻ ടർനർ മറ്റൊരു കോണിലൂടെയാണ് 'എന്റെ ബന്ധു, മേജർ മോളിനോ' കാണുന്നത്'' മിഥ്യയും സത്യവും ഇടകലർത്തിക്കൊണ്ടുള്ള ഹാതോണിന്റെ സൃഷ്ടിപ്രക്രിയയുടെ ഉദാത്തമായ മാതൃകയായിട്ടാണീകഥയെ അദ്ദേഹം എടുത്തുകാണിക്കുന്നത്'.

''തന്റെ സാഹിത്യരചനകളിൽ, സങ്കല്പങ്ങളുടെ സമ്പാദകനായിട്ടാണു – ഹാതോൺ സ്വയം ചിത്രീകരിക്കാറുള്ളത്''' [1]

ഓളപ്പരപ്പുകളിൽ ചാഞ്ചാടുന്ന ധൂളികളെമാത്രം അവലംബിച്ച്, തികച്ചും ബോധതലക്കുറിപ്പുകൾ വരയ്ക്കാൻ ശ്രമിച്ച നിരൂപകരെ തള്ളിക്കളയുക. ചിലപ്പോൾ തെറ്റായ അടയാളവാക്യങ്ങളുമായേക്കാവുന്ന ഇത്തരം വൃഥാപ്രയത്നങ്ങൾ വിസ്മരിക്കുക. ദോസ്തോവ്സ്കിയുടെയും കാഫ്കയുടെയും സൃഷ്ടികൾപോലെ ഈ പ്രമേയവും ഇരട്ടമുഖനാണ്. ബോധാബോധതലങ്ങളിൽ വ്യത്യസ്ത പ്രതികരണങ്ങളുണ്ടാക്കുന്നു, ഈ കഥ. റോബിന്റെ പെരുമാറ്റരീതികൾ പിൻതുടരാൻ കഥയിൽ നിഴൽ വിരിച്ച രൂപകങ്ങൾ തിരയേണ്ടിവരും. ക്ലേശകരമായ തിരച്ചിൽ മാത്രമല്ല, ക്ലേശാർജ്ജിതമായ മനോവിജ്ഞാനീയം കൂടി ഇണയായ് വേണം, ഇതു വ്യാഖ്യാനക്ഷമമാക്കാൻ എന്നാണാസ്വാദകാഭിപ്രായം.

സൈമൻലെസ്സറെന്ന (Simon O. Lesser) നിരൂപകൻ ഒരു പരിധിവരെ ചുഴികളിലേയ്ക്കുളിയിട്ടിറങ്ങിയിട്ടുണ്ട് എന്ന മേന്മക്കാര്യമാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വീക്ഷണത്തിൽ ഒരു തിരച്ചിലിന്റെ കഥ' എന്ന നാമകരണം പ്രമേയത്തിന്റെ പാർശ്വവീക്ഷണം മാത്രമേ ആകുകയുള്ളു എന്നാണ്. കഥാനായകൻ സ്വയം വിശ്വസിക്കുന്നതുപോലെ വിഖ്യാതബന്ധുവെ കണ്ടെത്തണമെന്ന അത്യാസക്തി ആന്തരാകമ്മിയാണ്. ആ സമീപനത്തിലേക്കു നയിക്കുന്ന ഊടുവഴികൾ

---

1 'Nathaniel Hawthorne–An Introduction and Interpretanion' Pp. 115. Arlin Turner.

കഥയിലെമ്പാടും ചിതറിക്കിടപ്പുണ്ട്. പട്ടണമാർഗ്ഗമദ്ധ്യേ കടത്തുകാരനോടു തൻെറ ലക്ഷ്യസ്ഥാനമാരായേണ്ടിയിരുന്നുവെന്ന ഒരാലോചന റോബിനിൽ തളിർക്കുന്നുണ്ട്. ഇത്തരം ഒററപ്പിശകുകൾക്ക് ഇന്നു ശാസ്ത്രീയമായ നിറം കൊടുക്കുന്നതിലപാകതയില്ല. റോബിൻെറ ചലനം കഥാകാരൻ വർണ്ണിക്കുന്നു. ദിനയാത്ര മുപ്പതു നാഴികയായിട്ടില്ല എന്ന ബോധത്തോടെ മന്ദഗമനം ചെയ്തുകൊണ്ട്, ചെറിയ ന്യൂ ഇംഗ്ലണ്ട് കോളനിയിലേയ്ക്കല്ല, മറിച്ച്, ലണ്ടൻ നഗരത്തിലേയ്ക്കാണു പ്രവേശിക്കുന്നതെന്നു തോന്നിപ്പിക്കുന്ന ആകാംക്ഷയോടെയാണ് റോബിൻെറ പുരോഗമനം. ഇവിടെ സ്വയം യാത്രോദ്ദേശ്യംതന്നെ വിസ്മരിക്കപ്പെടുന്ന വിചിത്രമായൊരവസ്ഥയിലാണു കഥാപാത്രത്തിൻെറ നിലപാട്. കഥയുടെ സമാരംഭത്തിൽതന്നെ പട്ടണത്തിലേയ്ക്കുള്ള യുവാവിൻെറ ആകർഷണം മററു ചില ഉദ്ദേശങ്ങളാലാണെന്നു സൂചനകൾകൊണ്ടു ദ്യോതിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ ഔത്സുക്യഭംഗം നമ്മെ ഒട്ടുംതന്നെ ആശ്ചര്യപ്പെടുത്തുന്നില്ല. പതിനെട്ടുകാരൻ യുവാവ്, ആദ്യസന്ദർശകനാണെന്ന കടത്തുകാരൻെറ ഊഹം. ഇതെല്ലാം എന്തുകൊണ്ട് കഥാപാത്രം ആകാംക്ഷാഭരിതനായിരുന്നു എന്നതിലേയ്ക്കുള്ള ലക്ഷണവാക്യങ്ങളാണ്. അവൻെറ ആദ്യഘട്ടത്തിലെ അന്വേഷണം തികച്ചും യാദൃച്ഛികമല്ല. സത്രത്തിൽവെച്ചുള്ള രണ്ടാമത്തെ അഭിമുഖത്തിന്നിടയിൽ വളരെ സമയം തള്ളി മാററപ്പെടുന്ന മേജറെ കാണണമെന്ന ഉൽക്കണ്ഠയല്ല, മറിച്ച്, വിഭവങ്ങളുടെ മണമേന്തുന്ന വായു വിശപ്പിനെ ആളിക്കത്തിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ് അവൻ അങ്ങോട്ടേയ്ക്കു കടക്കുന്നതു്. സത്രത്തിലെ തിരിച്ചടിക്കുശേഷം പാതവക്കിലെ ജനപ്രവാഹത്തിൽ മേജറെ തിരയുക എന്ന റോബിൻെറ പ്രവൃത്തിയിൽ യാതൊരു സാംഗത്യവുമില്ല. ഒരു പക്ഷെ പമ്പരവിഡ്ഢിത്തത്തിൻെറ അരികത്തെത്തുന്ന തിരച്ചിൽ രീതിയാണിതെന്നു നമ്മുടെ വിമർശനബുദ്ധിക്കു തോന്നുന്നതിൽ തെററില്ല.

അപ്രായോഗികമായ ഈ മാർഗ്ഗം ഉത്തേജനത്തോടെ അയാൾ പിൻതുടരുന്നുമില്ല. തരുണന്മാരേയും വൃദ്ധന്മാരേയും ഒരേ ഭാവത്തിലവൻ വീക്ഷിക്കുന്നു. വേഗതയാകട്ടെ വർദ്ധിക്കുന്നുമില്ല. സൈൻബോർഡിൻെറ വർണ്ണശബളമായ പശ്ചാത്തലത്തിൽ വില്പനശാലയിലെ വെട്ടിത്തിളങ്ങുന്ന സാമഗ്രികൾ കൺകുളിർക്കെ കാണാൻതന്നെ അവൻ സമയത്തിനെ കൈമുതലാക്കുന്നു. ലക്ഷ്യത്തിലെത്താനുള്ള കാലതാമസം അവനെ നൈരാശ്യത്തിലേയ്ക്കു നയിക്കുന്നില്ല എന്ന സവിശേഷതയും ശ്രദ്ധിക്കുക. മുൻകണ്ട വൃദ്ധമാന്യനെ വീണ്ടും കാണുമ്പോഴെ അവൻ ഊടുപാതകളിലേയ്ക്കിറങ്ങുന്നുള്ളു. ശാരീരികമായ വിശപ്പും ക്ഷീണവുമാണ് ഇനിയങ്ങോട്ടുള്ള വഴിപോക്കരിൽനിന്നു മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശം കിട്ടാൻ അവനുത്സാഹം നേടിക്കൊടുക്കുന്നതു്. പക്ഷെ ഈ മനസ്ഥിതിയിലേയ്ക്ക് അവൻ നയിക്കപ്പെടുന്നതിനു മുമ്പ് യഥാർത്ഥത്തിൽ അവൻെറ പാദചലനം വൃത്തികെട്ട, ഇരുവശത്തും കുമ്മായമടർന്നു വീഴുന്ന പഴഞ്ചൻ കെട്ടിടങ്ങളുടെ ഒരുപതെരുവിലേയ്ക്കാണ് തിരിയുന്നതു്. കൺവെട്ടത്താരുമില്ലെങ്കിലും യാത്രോദ്ദേശ്യം ആവർത്തിക്കാൻ ഇവിടെ മിനക്കെടുന്നുവെന്നതു് അത്ഭുതകരമാണ്. റോബിൻ മുഖം മൂടിയില്ലാത്ത അന്വേഷണ തല്പരനാണോ എന്ന സംശയം ഊറിക്കൂടും, ചിലരിലെങ്കിലും.

ഒരു യുവതിയുമായുള്ള അവൻെറ പെരുമാററം തെരുവിൻെറ ആകർഷണരഹസ്യം വ്യക്തമാക്കിത്തരുന്നുണ്ട്, ഒരു മിന്നലൊളിയിൽ. ലൈംഗിക ദാഹതർപ്പണത്തിനുള്ള അബോധതല പ്രേരണയാണ് അവൻെറ മാർഗ്ഗദർശകനെന്നു ഉരുത്തിരിഞ്ഞെത്തുന്നു, ആസ്വാദകഹൃദയത്തിൽ. ഫ്രോയ്ഡിയൻ തത്വശാസ്ത്രം ഇവിടെ തികച്ചും പ്രായോഗികമാണ്. ഈഡിപ്പസ് കോംപ്ലക്സിനെ അദ്ദേഹം ഒററ വാക്കിൽ ഒതുക്കുന്നു. ''മാതാവുമായിട്ടുള്ള അഗമ്യഗമനവും പിതൃഹത്യയുമാണ് ഈഡിപ്പസ്സിൻെറ കുററങ്ങൾ'' 2 അർത്ഥശൂന്യമായ ഒരു മനുഷ്യചിന്തയും മനുഷ്യകർമ്മവും എന്നു ഫ്രോയ്ഡ് സ്ഥാപിച്ചതു് ശാശ്വതമാണ്. ആന്തരവാസനകൾകൊണ്ടും ബാഹ്യപരിധികൾകൊണ്ടും നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ടതാണ് അവൻെറ ജീവിതപ്രപഞ്ചമെന്ന ഫ്രോയ്ഡിൻെറ മതം റോബിൻെറ വിചിത്രമായ പെരുമാററത്തിൽ ആരോപിക്കുന്നതിൽ അപാകതയില്ല. ആനുഷംഗികമായി പറയട്ടെ, ഈ സിദ്ധാന്തം നരവംശശാസ്ത്രവുമായിട്ടുകൂടി ഫ്രോയ്ഡ് സംയോജിപ്പി

---

2 "Incest with the mother is one of the crimes of oedipus and parricide the other"–A General Introduction of Psycho analysis–Sigmund Freud–Pp 344

കളന്നുണ്ട്", സംശയാതീതമായി. വ്യക്തിയുടെ ബാല്യദശതന്നെയാണ് സമുദായത്തിന്റെ ആദിമദശയും. ഈ ബാല്യപ്രശ്നം മാതൃരതിയും പിതൃഹത്യയും ചേർന്ന മുൻകാണിച്ച ഈഡിപ്പസ് പ്രശ്നമാണ് എന്നതു് ഫ്രോയ്ഡിയൻ ചിന്തയുടെ ബാലപാഠമാണ്.3 നതാംഗിയായ ആ യുവതിയുടെ കെട്ടുകഥ സ്വയം വിശ്വസിക്കാൻ അവൻ ശ്രമിക്കുന്നു എന്ന വസ്തുത പ്രത്യക്ഷരം ശ്രദ്ധേയമാണ്. ബന്ധുവെ തേടിയുള്ള ഈ അന്വേഷണതൃഷ്ണയുടെ നിഴലിന്റെ പ്രഭവസ്ഥാനം ഒരു പക്ഷെ കോളനിയിലെ ഒരുന്നതോദ്യോഗസ്ഥഭവനത്തിൽ ലൈംഗികസ്വാതന്ത്ര്യം തനിക്ക് ലഭ്യമാകില്ല എന്ന ചിന്താഗതിയായിരിക്കണം. "അവളുടെ സ്വരം ആ നിശാവേളയിൽ ശ്രവിച്ചതിൽ വച്ചേററവും മധുരമായിരുന്നു സംഗീതാത്മകമായിരുന്നു; എങ്കിലും അതിലെ സത്യാംശത്തെക്കുറിച്ചവൻ സംശയാലുവായിരുന്നു. അമലിനവീഥിയുടനീളം അവൻ കണ്ണോടിച്ചു തന്റെ മുന്നിലെ ഭവനംകൂടിയും...."

"അങ്ങനെ മന്ത്രിച്ചുകൊണ്ടു ഹാരം പിടിപ്പിക്കുന്ന, ആതിഥേയത്വം വേണ്ടപോലുള്ള പരിചാരിക അവന്റെ ഹസ്തം ഗ്രഹിച്ച് അകത്തേക്കാനയിച്ചു. ആ സ്വപ്നം മാർദ്ദവമേറിയതായിരുന്നു, പ്രത്യേകമായൊരു ശക്തി, ആ കണ്ണുകളിൽ, വാക്കുകളിൽ വെളിപ്പെടുത്താത്ത രഹസ്യങ്ങൾ അവൻ ശ്രദ്ധിച്ചെങ്കിലും, ചുവന്ന അടിപ്പാവാട ധരിച്ച, ഇടുങ്ങിയ അരക്കെട്ടുള്ള അവൾ ഗ്രാമീണ യുവതിയും കരുത്തുള്ളവളയിരുന്നു. പരിപൂർണ്ണ ഇംഗിതമില്ലാത്ത അവനെ നിർബ്ബന്ധപൂർവ്വം അകത്തേക്കാനയിക്കെ, തെരുവിലെ വാതിലടയുന്ന ഏകാന്തനാദം മേജറുടെ ബന്ധുവെ ഏകനാക്കി."

റോബിന്റെ തെരുവിലേക്കുള്ള പ്രവേശനം വിശകലനം ചെയ്യുന്ന വീണ്ടും ഫ്രോയ്ഡിയൻ ചിന്തയിലേക്കു തിരിയട്ടെ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വീക്ഷണത്തിൽ, "യൗവനാരംഭം മുതൽ വ്യക്തി മാതൃപിതൃബന്ധങ്ങളിൽനിന്ന് സ്വതന്ത്രമാകൽ എന്ന മഹത്തായ യത്നത്തിലേർപ്പെടണം. കൗമാരദശയുടെ അന്ത്യവും സമൂഹത്തിലെ അംഗത്വവും ഈ വേർപെട്ടു പോകലിനു ശേഷം മാത്രമേ സാദ്ധ്യമാകൂ "4

റോബിന്റെ സ്വഭാവത്തിനൊരു ചൂണ്ടുപലകയായിട്ട് കാവല്ക്കാരനുമായുള്ള രംഗംതന്നെ ഉദാഹരണമായെടുക്കാവുന്നതാണ്. നിമിഷാർദ്ധത്തിനുള്ളിലാ രംഗം മറയുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഇതിലുമനുയോജ്യനായൊരു വ്യക്തിയെ വഴികാട്ടിയായിട്ടവനു് ആ പരിസ്ഥിതിയിൽ സങ്കല്പിക്കാനേ വയ്യ. പക്ഷെ അയാളിൽനിന്നൊഴിഞ്ഞുമാറാനുള്ള അവന്റെ വ്യഗ്രത ആന്തരം അവൻ ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന പാപബോധത്തിൽനിന്നൊളിക്കളിയതാകാനേ വഴിയുള്ളൂ. സംശയാതീതമാണീ അനുമാനം, കാരണം കൗമാരദശ വിട്ട് യുവത്വത്തിലേക്കു കാലൂന്നിയ റോബിന്റെ മാനസികവ്യാപാരം വിശകലനാർഹമാണ്. ഫ്രോയ്ഡിന്റെ വാക്കുകളതേപടി ഉദ്ധരിക്കട്ടെ, "ഒരു പുത്രന്റെ പ്രധാന യത്നം മാതൃരതിജന്യമായ വികാരങ്ങളെ ബാഹ്യമായ പ്രേമതാല്പര്യങ്ങളിലേക്കു് തിരിച്ചുവിടുന്നതിലും, പിതാവിനോടുള്ള ശത്രുത തേച്ചുമാച്ചു കളയുന്നതിലും പിതാവിന്റെ കാൽക്കീഴിൽനിന്നു മുക്തിപ്രാപിക്കുന്നതിലുമാണ്"5 അല്പസമയത്തിനുള്ളിൽ മറ്റൊരു വഴിപോക്കനിൽനിന്ന് മേജറുടെ അതുവഴിയുള്ള ആഗമനത്തെപ്പററി വിവരം കിട്ടുന്നുണ്ട്. മാന്യനോടൊത്തു് ദേവാലയ പ്രാന്തത്തിൽ കാത്തുനി

---

3 Tottem and Taboo–Freud.

4 "From the time of puberty onward the human individual must devote himself to the great task of *freeing himself from the parents*; and only after this detachment is accomplished can he ceased to be a child and so become a member of social community"
A General Introduction to psycho analysis–Freud–345–46.

5 "For e son, the task consists in releasing his Ibidinal desires from his mother, in order to employ them in the Quest of an external love–object in reality, and in re-conciling himself with his father if he has remained antagonistic to him, or in freeing himself from his domination if, in the reaction to the infantile revolt, he has lapsed in to subservience to him"–
A General Introduction to psychoanalysi's–Freud–Pp 346.

ല്ലുന്ന റോബിൻ തന്റെ നയതന്ത്രജ്ഞതയേയും തന്നിലെ താൻ പോരിമയേയും ആത്മപ്രദർശനം ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നുള്ളത് ശ്രദ്ധിക്കുക. സ്വപ്രയത്നംകൊണ്ടും അതിൽനിന്നുദയംചെയ്യുന്ന ചെറുകിടനേട്ടങ്ങളാലും പ്രായോഗികജീവിതത്തിൽ വിജയിയാകണമെന്ന സ്വഭാവത്തിന്റെ 'ക്രോസ് സെക്ഷൻ' വ്യക്തമാകുന്നു, ഭംഗ്യന്തരേണ. അവനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം സ്വഭവനത്തിൽനിന്നുള്ള വിടവാങ്ങൽ ലൈംഗിക, സാമ്പത്തികാടിമത്വത്തിന്റെ ഭരതവാക്യമായിരുന്നു. ഫ്രോയ്ഡിന്റെ കാഴ്ചപ്പാടിലൂടെ ഇതു് മനസികതലത്തിലെ സ്വാഭാവിക പ്രതികരണങ്ങളാണ്. ഇതിനപവാദങ്ങളായവർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചിന്താസരണിപ്രകാരം സിരാരോഗികളാണ്. ''സിരാരോഗികൾ മാതാപിതാക്കളിൽനിന്നുള്ള ഈ മുക്തി പ്രാപിക്കുന്നില്ല. പുത്രനാകട്ടെ സ്വന്തം ലൈംഗികാസക്തി മാററി പ്രതിഷ്ഠിക്കാനും അച്ഛന്റെ കാൽക്കീഴിൽനിന്നു വിട്ടുപോരാൻ കഴിയാതെയുമാകുന്നു''6 പട്ടണത്തിൽ ബന്ധുവിമുക്തനായി റോബിൻ സ്വയത്നംകൊണ്ടുയരണമെന്ന മാന്യന്റെ ഉപദേശം സമതലത്തിലൂടെ നോക്കിയാൽ വാഗ്രൂപം നൽകപ്പെടാത്ത യുവാവിന്റെ അഭിലാഷങ്ങളുടെ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പായിരുന്നു

മാന്യനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം മേജറെ കാണുന്നതിലുള്ള റോബിന്റെ വൈമുഖ്യം വ്യക്തമായിരുന്നു. ഘോഷയാത്രയുടെ ശബ്ദനിർഘോഷങ്ങൾ രൂക്ഷമാകുമ്പോൾ റോബിന് സഹചാരിയോടൊത്തു് ജനപ്രവാഹത്തിലൂടെ ഒഴുകിനീങ്ങണമെന്ന ആശ രൂക്ഷമാകുന്നു, അതേ മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ നാഴികമണിയുടെ താളം ചവിട്ടലിനിടയ്ക്കു് കടന്നു പോകുന്ന ബന്ധുവെ കാണലാണു യാത്രോദ്ദേശ്യമെന്നു് സന്ദേശകാരനെ ഔത്യമോർമ്മിപ്പിക്കേണ്ട ഘട്ടത്തിലെത്തുന്നു മാന്യൻ. ആദ്യോന്ത്യഘട്ടംവരെ ഈ ഹാഥോൺകഥയിൽ അഗോചരമായൊരു വല വിരിച്ചിരിക്കുന്നു. സൂക്ഷ്മദൃഷ്ടിക്കുപോലും അപ്രാപ്യമായി.

മേജർ മോളിനെ കാണാതിരിക്കാനുള്ള വാഞ്ഛക്ക പിന്നിൽ താനോടിപ്പോന്ന അധികാരത്തിന്റെ ചട്ടക്കൂട്ടിലേയ്ക്കു് നയിക്കപ്പെടുമെന്ന അവബോധശങ്കയാണെന്നു് എന്നു പറയുന്നതിൽ തെററില്ല. അടിത്തട്ടിൽ, അവന്റെ നന്മ കാംക്ഷിക്കുന്ന പിതൃസമാനനായൊരു വ്യക്തിയുടെ പ്രതീകമായിട്ടാണു് മേജറെ കണക്കാക്കുന്നതു്. പിതാവിന്റെ ബന്ധു എന്ന നിലയിലും അധികാരമത്തനായൊരുദ്യോഗസ്ഥനെന്ന നിലയിലും പിതാവുമായിട്ടു് മേജർക്കു് താദാത്മ്യം കണ്ടെത്താവുന്നതാണ്. ഏതു രീതിയിലായാലും ഇതേവരെ പിതാവിനു നേരെ തിരിച്ചുവിട്ടുകൊണ്ടിരുന്ന ശത്രുതാവിപ്ലവസ്വഭാവങ്ങളുടെ ആകെത്തുക മേജറായിത്തീർന്നു എന്നു പറഞ്ഞാൽ അതു കലാസത്യത്തിനു ചുവടൊപ്പിച്ചതന്നെയായിരിക്കും.

ഈ നിഴൽ വീഴുന്ന വസ്തുതകളെല്ലാം ഉപബോധധാരകളാണ്. പള്ളിവരാന്തയിൽനിന്നുകൊണ്ടു് ദേവാലയാന്തർഭാഗത്തു നിവർത്തിവെച്ച ബൈബിളിൽ, ഏകാന്തതയുടെ നിലാവെളിച്ചത്തിന്റെ ഒരു തുള്ളി പടർന്നു കയറുന്നതു കാണുമ്പോൾ, ഉള്ളിലുണരുന്ന ഏകതാബോധം മേജറെപ്പററിയുള്ള അശുഭപ്രതീക്ഷകൾ അവനിൽ ഉണർന്നെഴുന്നേല്പിക്കുന്നു. ''ദേവാലയ പ്രാന്തത്തിൽ തല ഉയർത്തി നില്ക്കുന്ന മൃതസ്മാരകങ്ങൾ റോബിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ അസ്വാസ്ഥചിന്തയുടെ ഇരുൾപടർത്തുന്നു. എപ്പോഴും ബഹിഷ്കൃതനായി നിലകൊള്ളുന്ന തന്റെ ദൗത്യലക്ഷ്യം എന്തുകൊണ്ടു് ഈ പ്രേതഭൂമിയിലുണ്ടായില്ല? അകലെ കാണുന്ന ഗോപുരവാതിലൂടെ മേജർ തന്റെ അരികിലെത്തി ആംഗ്യഭാഷയിൽ സ്വാഗതമോതില്ലെന്നു് എങ്ങനെ ഉറപ്പിക്കാം?'' പിന്നീടുള്ള ശൃംഖല പിതൃഗൃഹസ്മൃതികളുടെ കണ്ണിയിലാണു് വിളക്കിച്ചേർത്തിട്ടുള്ളതും വ്യാഖ്യാനക്ഷമമാണ്. ''പിതാവിനോടുള്ള വൈരം ജീവിതത്തിൽ പിന്നീടുരുംപൊട്ടുന്ന ബന്ധങ്ങളിൽനിന്നും മററനേകം ലക്ഷ്യങ്ങളിൽനിന്നുമായിരിക്കണം കൂടുതൽ ശക്തിയാർജ്ജിച്ചതെന്നുകൂടി നാം കണ്ടെത്തുന്നു. ശിശുവിനിതേവരെ അജ്ഞാതമായിരുന്ന മാതാവിനോടുള്ള രതിയും രൂപം പ്രാപിച്ചതും

6 ''In neurotics, however, this detachment from parents is not accompli shed at all, the son remains all his life in subjection to his father, and incapable of transferring his lbido to a new sexual object''
A General Introduction to Psycho Analysis-Pp 346.

ഇതേ ഗതിയിലായിരിക്കണം.''[7] അപരാഹ്നങ്ങളിൽ ഭവനാന്തരീക്ഷത്തിൽ തനിക്കുളവായിരുന്ന മനംമടുപ്പ് അവൻ ഓർമ്മിക്കുന്നു.

''ചിന്താസരണിയെ അസ്വസ്ഥമാക്കുന്ന ആ മാർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന് തിരിച്ച്, വനാന്തരങ്ങൾക്കും പർവ്വതങ്ങൾക്കും നദികൾക്കുമപ്പുറത്ത്, ഇരുണ്ട, മടുപ്പിക്കുന്ന പിതൃഗൃഹത്തിലെ സായാഹ്നങ്ങളെപ്പറ്റി അവൻ ഭാവനയിൽ കാണാൻ ശ്രമിച്ചു. അർദ്ധനിദ്രാവസ്ഥയിലെ വിചിത്രകല്പനകളിൽ സ്ഥലകാലവിഭ്രാന്തിതന്നെ സംഭവിക്കുന്നുണ്ട്. മേജറും പിതാവും കെട്ടുപിണഞ്ഞു കാണപ്പെടുമ്പോൾ സ്വപ്നദൃശ്യം വ്യത്യസ്തസ്ഥലങ്ങളിലേയ്ക്കുവനെ നയിക്കുന്നതിൽ അസ്വാഭാവികതയില്ല. അപഗ്രഥിക്കാനാകാത്ത ഓർമ്മകളുടെ ബോധനിമിഷങ്ങളിലൂടെയുള്ള ഈ നുഴഞ്ഞുകയറ്റം ഫ്രഞ്ചുതത്വചിന്തകനായ ഹെൻറിക് ബർഗ്‌സന്റെ ആശയങ്ങളെയാണ് എന്നെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നത്. ഈ സ്വപ്നപ്രപഞ്ചത്തിലെ അന്തരീക്ഷത്തെ ഫ്രോയ്ഡിയൻ സ്വപ്നലക്ഷണങ്ങളെക്കൊണ്ട് വിശകലനം ചെയ്താൽത്തന്നെ റോബിന്റെ മാനസിക ലൈംഗികവ്യാപാരങ്ങളുടെ ചില പൊട്ടുപൊടികൾ ചിതറിക്കാണാമെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. കാരണം, അതേവരെ നിലനിന്നിരുന്ന മതബോധത്തെ മറികടന്നുകൊണ്ട്, പുതിയൊരു മൂല്യലോകം സൃഷ്ടിച്ചുകൊണ്ട്, റോബിന്റെ അബോധമനസ്സിന്റെ വ്യാപാരത്തിൽ ഈഗോ സ്വാധീനം ചെലുത്തുന്നു. ''സാന്മാർഗ്ഗിക നിയമത്തിനു കടപിതബോധവും നമ്മുടെ മൂല്യപരിശീലനത്തിലെ ബാലികേറാമലയും, അങ്ങനെ ധാർമ്മിക മൂല്യങ്ങളെ ധിക്കരിക്കുന്നതുമായ ഈഗോ ലൈംഗിക പ്രചോദനങ്ങളുമായി ഇണചേരുന്നതു കാണാം.''[8] ആ സ്വപ്നദർശനങ്ങളുടെ അന്ത്യരംഗത്തിൽ ബാല്യസ്മൃതികളുമായവന്റെ ബോധതലം തിരിച്ചറിയാൻ വിഷമിക്കുന്നു. ''ഞാൻ അവിടെത്തന്നെയോ? അതോ ഇവിടെയോ?'' റോബിൻ സ്വയം ചോദിക്കുന്നു.

അജ്ഞാതമായ മാനസികഭാവങ്ങളുടെ ഈ തകിടംമറിയലിൽ, ബോധതലത്തിന്നപ്രാപ്യമായ കഥാഘടകങ്ങളും ഇഴവിടർത്തുന്നുണ്ട്. ഹാതോണിന്റെ പാത്രസ്വഭാവചിത്രീകരണംതന്നെ മൂടൽമഞ്ഞു പടർന്ന വിധത്തിലാണ്. ഇതുകൊണ്ടായിരിക്കണം ഹാതോണിന്റെ വ്യാഖ്യാതാവായ ആർലിൻടർനർ ഈ കഥയെ ഹാതോണിന്റെ സങ്കല്പവും യാഥാർത്ഥ്യവും ഇടകലർന്ന സൃഷ്ടിപ്രക്രിയയുടെ നിസ്തുലമാതൃകയായി എടുത്തുകാണിച്ചിട്ടുള്ളത്. ''സങ്കല്പത്തെക്കുറിച്ച് പര്യാലോചിച്ചപ്പോൾ കലാകാരന്റെ നിയമാനുസൃതവും അതേസമയത്ത് അനുപേക്ഷണീയവുമായ ഭാവനാസൃഷ്ടമായ രചനയ്ക്ക് (യാഥാർത്ഥ്യ പ്രതിപാദനത്തിനു പകരം) ഒരുവശത്തും മനുഷ്യമനസ്സിന്റെ അപകടകരമായ വിഭ്രാന്തിമേഖലകളെ അനാവരണം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള ഊടുവഴിയും ഈ മാതൃകയിലുള്ള സാഹിത്യരചന കൊണ്ട് കൈവരുത്താമെന്ന് ഹാതോൺ മനസ്സിലാക്കി.[9] പാത്രത്തിനു തന്നെ അപ്രാപ്യമായ ആ വശങ്ങൾ

---

7 ''We soon discover, too, that the hatred against the father has been strengthened by a number of motives arising in later periods and other relationships in life, and that the sexual desires towards the mother have, been moulded in to form which would have been as yet foreign to the child'' A Ceneral Introduction to 'Psycho analysis,-Freud-Pp 345.

8 ''The ego which has discarded all ethical bonds feels itself at one with all the demands of the sexual impulse, those which have long been condemned by our aesthetic training and those which ones contrary to all the restraints imposed by morality'' Ibid-chapt-'The Dream Censorship' Pp. 149.

9 ''In turning over in his mind the concept of illusion, Hawthorne saw in it a spectrum of possibilities, extending from the artist's legitimate and essential use of the imagined as against the real on the one, hand to the false and destructive, illusion of the human mind on the other'' Nathaniel Hawthorn-An Introduction and Interpretation-Turner-Py-115

സ്വരവ്യഞ്ജനങ്ങളിൽ കഥാകാരൻ തളച്ചിട്ടാൽ അതു് അനുവാചകനു് അരോചകമായനുഭവപ്പെട്ടേക്കാനും മതി.

വിചിത്ര സന്ദർഭങ്ങളിലല്ലാതെ അത്തരമനുഭൂതികൾ ഒരുപാടു കണ്ടെത്താനാവില്ല. കഥാഘടകങ്ങളെല്ലാംതന്നെ പ്രധാന പാത്രത്തിനടിച്ചമർത്താൻ കഴിയാത്ത വശങ്ങളെ പുറന്തള്ളാൻ പിന്നീടു് ഉത്തേജിപ്പിക്കുന്നുണ്ടു്. ഇരുളിന്റെ ആവരണമണിഞ്ഞ സാമ്രാജ്യത്വത്തിന്റെ സ്വാഗതാർഹനല്ലാത്ത വ്യക്തിയായിട്ടാണു് യുവാവിനോടൊപ്പം മറ്റെല്ലാവരുടെയും മനസ്സിൽ മേജർ വിരാജിക്കുന്നതു്. മേജറോടു് ഒരേ മാനദണ്ഡം തന്നെയാണു് വൃദ്ധമാന്യനും, കാവല്ക്കാരനും, റോബിന്റെ സഹകാരിയും വെച്ചുപുലർത്തുന്നതു്. പൊതുജനത്തിന്റെ അവഹേളനം ഇവരെതിർത്തിരുന്നുവെങ്കിൽ യുവാവിലതു പോറലേല്പിക്കുമായിരുന്നു. പ്രതിപക്ഷശബ്ദമില്ലാത്ത ജനത്തിന്റെ പെരുമാറ്റം അബോധതലത്തിലേയ്ക്കാണിയടിച്ചിറക്കിയ യുവാവിന്റെ ആന്തരാഭിലാഷങ്ങളുടെ പ്രതിദ്ധ്വനിയാണു്. ഘോഷയാത്രയിലെ അംശങ്ങൾ അവരുടെ ശക്തിപ്രകടനതാല്പര്യം ഉയർത്തുമ്പോൾ, ചുവന്ന അടിവസ്ത്രം ധരിച്ച സ്ത്രീ വീണ്ടും പ്രത്യക്ഷപ്പെടുമ്പോൾ, റോബിനും അതിലൊരംഗമാകാനുള്ള ആസക്തി തളിരെടുക്കുന്നു. സൈമൺ ലെസ്സറിന്റെ അഭിപ്രായം പ്രത്യക്ഷരം ശരിയാണു്. ''ബോധപൂർവ്വം ശ്രദ്ധിക്കാതിരിക്കാൻ ആലങ്കാരികഭാഷ ഹാഥോൺ ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും, റോബിൻതന്നെ പങ്കെടുക്കുന്ന ജനക്കൂട്ടത്തിന്റെ സന്തോഷപ്രകടനത്തിൽ അന്തർഭവിച്ച വധോദ്യതമായ വെറുപ്പിനെപ്പററി നാമറിയാൻ അദ്ദേഹം പണിപ്പെടുന്നുണ്ടു്.''[10]

ഇതുകൊണ്ടാണു് റോബിൻ ആൾക്കൂട്ടവുമായി സന്ധിയിലേർപ്പെടുന്നതു്. അവൻ മററുള്ളവരെക്കാൾ ആയിരം മടങ്ങുച്ചത്തിൽ പൊട്ടിച്ചിരിക്കുന്നു. സ്വകർമ്മം അജ്ഞാതമായിരിക്കുമ്പോൾ ആൾക്കൂട്ടത്തെ ഭയക്കാനും, ആ മറ ഉയർന്നാൽ പൊട്ടിച്ചിരിക്കാനുമുള്ള പ്രവണത ഇതുകൊണ്ടാണു്. അവന്റെ ആത്മപ്രകടനങ്ങളുടെ ബാഹ്യതരകാരണങ്ങൾ മേജറെന്ന വ്യക്തിയോടുള്ള രോഷശമനവും അന്വേഷണതൃപ്തിയുടെ ആളിയൊതുങ്ങലുമാണു്. ഈ ആളിക്കത്തലിനുണ്ടായ ഊർജ്ജം അതുവരെ അനുഭവപ്പെട്ട ആന്തരിക സംഘട്ടനങ്ങളിൽനിന്നു് വിമുക്തമായ ബോധത്തിൽ നിന്നായിരിക്കണം ലഭിച്ചതു്. ഒററ നോട്ടത്തിലപ്രാപ്യമായ വ്യംഗ്യരീതി അർത്ഥദ്യോതനത്തിനു കഥാകാരൻ ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും, റോബിൻതന്നെ ഭാഗമാകുന്ന ആൾക്കൂട്ടത്തിന്റെ മേജറോടുള്ള അസഹ്യമായ രോഷം പ്രകടിപ്പിക്കാൻ കഥാകാരൻ ക്ലേശിക്കുന്നുണ്ടു്. നൊടിയിടകളിൽ ആത്മപ്രകടനം നിലയ്ക്കുന്നു, ഘോഷയാത്ര വീണ്ടും മുന്നോട്ടു കുതിക്കുന്നു.

തിരശ്ശീലയ്ക്കു മുമ്പു് പ്രതീകപ്രാധാന്യത്തെക്കുറിച്ചൊരനുബന്ധം. കഥയിലങ്ങോളമിങ്ങോളം ഓളം വെട്ടുന്ന സിംബൽകഥാഗാത്രത്തിനു് അനിർവ്വചനീയമായ കൗതുകമരുളിയിട്ടുണ്ടെന്നു പറയാതെ തരമില്ല. ഡിക്കൻസിന്റെ 'ബ്ലീക്ക് ഹൗസിലെ' മഞ്ഞു് അതിശക്തമായൊരു പ്രതീകമാണു. പക്ഷേ ഡിക്കൻസ് തന്റെ പ്രതീകത്തെക്കുറിച്ചു് വാചാലനാകുന്നു, അതിനൊരു പരിനിഷ്ഠിതാർത്ഥവും കല്പിക്കുന്നു. സിംബലിന്റെ ഈ വ്യർത്ഥപ്രയോഗമല്ലാ എനിക്കീകഥയിൽ കാണാൻ കഴിയുന്നതു്. കോൺറാഡിന്റെ 'നോസ്ട്രോമ'യിലെ വെള്ളിയെന്ന സിംബലോടോ, ജോയ്സിന്റെ 'കലാകാരന്റെ പ്രതിഛായ' (Portrait of the Artist as a Young man) യിലെ ജലമെന്ന അത്യുദാത്ത പ്രതീകത്തോടോ ഈ രചനയിലെ നിലാവിനെ താരതമ്യപ്പെടുത്താം. ഈ പ്രതീകം കഥയുടെ ജീവനാണു്, കഥാപാത്രത്തിന്റെ നിഗൂഢഭാവങ്ങളുടെ ദർപ്പണമാണു് എന്നൊററവാക്കിലൊതുക്കാം. വാസ്തവത്തിലീ അതിശക്തമായ സിംബൽ അന്നുരുത്തിരിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത മനോവിജ്ഞാനീയത്തിന്റെ മറെറാരു മുഖമായി വർത്തിക്കുന്നതിൽ തരക്കേടൊന്നുമില്ല. നിയതപ്പെടുത്തിയ ഒരു പരിതലവും അതിനടിയിൽ അനിയതമായ അർത്ഥവ്യാപ്തിയുടെ വൈവിദ്ധ്യവും ഈ സിംബലിനുണ്ടു്.

ബാഹ്യകാരണങ്ങൾകൊണ്ടു പാളിപ്പോയ ഒരു യുവാവിന്റെ അന്വേഷണതൃപ്തിയാണു് ജാഗ്രതാവസ്ഥയിലെ പ്രമേയം. സ്വപ്നതലചിന്തകൾ

10 Simono Lesser—'The, Image of the Father'—Five Approaches to. Literary Criticism' edited—W. S. Scott. Pp-109.

ഹാംലെററിനോട് സാദൃശ്യമുള്ളതാണ് കഥാമർമ്മവും. ഭാഗികമായി പ്രധാന പാത്രത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തിലൊളി വീശുന്ന ഘടകങ്ങളും ഉദ്വേഗജനകമാണെങ്കിലും, റോബിനിൽ രൂഢമൂലമായിരിക്കുന്ന വൈചാരിക വൈകാരികഭാവങ്ങളുടെ സ്ഥായീരൂപം എല്ലാ വ്യക്തികളിലും അന്തർലീനമാണ്. സ്വയമജ്ഞാതനായി, സ്വന്തമസ്തിത്വം കണ്ടെത്താനുള്ള വ്യഗ്രതയിൽ അധികാരത്തെ മറികടക്കാനുള്ള നീക്കങ്ങളും യുവമനസ്സിന്റെ അവിഭാജ്യഘടകമാണ്.

അബോധമനസ്സിന്റെ ചാപല്യങ്ങളെ പരഭാഗശോഭയോടെ ചിത്രീകരിക്കുന്ന, അവബോധത്തിന്റെ ഇരുണ്ട മണ്ഡലങ്ങളിലേക്കൂളിയിട്ടിറങ്ങുന്ന സൃഷ്ടികളിലെ ഒരു 'മിനിയേച്ചർ' മാതൃകയായിട്ടാണ് 'എന്റെ ബന്ധു മേജർ മോളിനോ'യെ കണക്കാക്കേണ്ടതു്.

•

Naked came out of my mother's womb and naked shall I return thither

— Old testament–Job.

FOR ALL KINDS OF

PIECE-GOODS & READY-MADE DRESSES

VISIT

PHONE: 311

ടോണി ഫേബ്രിക്സ്

TANA, IRINJALAKUDA

"ആധുനികചെറുകഥയുടെ പുതിയ മുഖം"

മലയാളസാഹിത്യത്തിന്റെ ഏററവും വളർച്ച പ്രാപിച്ച ശാഖയേതെന്നാരെങ്കിലും ചോദിച്ചാൽ, ഞാനൊരിക്കലും സംശയിക്കയില്ല, അതു ചെറുകഥയാണെന്നു പറയാൻ, മലയാള ചെറുകഥ അതിശീഘ്രം പുരോഗമിക്കുന്ന ഇരുപതാം നൂററാണ്ടിന്റെ സിംബലാണെന്നാരോ പറഞ്ഞതായോർക്കുന്നു. മലയാള ചെറുകഥാസാഹിത്യം ജന്മമെടുത്തിട്ടധികമായില്ല എങ്കിലും പുരോഗതിയുടെ പര്യായമായി സമസ്തലോകവുമംഗീകരിക്കുന്ന വിവിധഭാഷകളിലെ ചെറുകഥയോടൊപ്പം നില്ക്കാൻ, വിശ്വസാഹിത്യത്തിലർഹമായ ഒരു സ്ഥാനം പിടിച്ചു പററാൻ അതു വളർന്നുവെന്നു പറയാൻ എനിക്കഭിമാനമുണ്ട്.

ഉത്തമകലയുടെ നാരായവേരു് വ്യക്തിയാകുന്നു. വ്യക്തിയുടെ ശോകമോദങ്ങളും, മാനസികമായ മററെല്ലാ ഉയർച്ചതാഴ്ചകളുമാണ് അത്യുൽകൃഷ്ടങ്ങളായ കലാശില്പങ്ങളുടെ—പ്രത്യേകിച്ചു ചെറുകഥകളുടെ—ചോരയും നീരും. ഈ വഴിയിലൂടെ ചിന്തിക്കുമ്പോൾ നാം അത്യാധുനികരിലെത്തുന്നു.

കെ എം അബ്ദുൾ ഖാദർ
II b com

അന്തർമുഖത്വമാണ് ആധുനികകഥയുടെ സവിശേഷത. ''അന്തർഘനിമിഷ''ത്തിലെ ഭാവനയുടെ സൂക്ഷ്മാംശങ്ങൾ നീറിനീറി പ്രതിഫലിക്കുന്ന പ്രതീതി ഈ കഥ നമ്മിലുളവാക്കുന്നു. അനുഭൂതിയുടെ അകൈതവമായ തീക്ഷ്ണത ഈ കഥയ്ക്കുണ്ട്. അതേ സമയത്തു പരമ്പരാഗതമായ മൂല്യങ്ങളുടെ ഏറെക്കുറെ സമ്പൂർണ്ണനിഷേധവും ഇതിലുണ്ട്. അനുഭൂതിയുടെ സാങ്കല്പികമായ അസ്തിവാരത്തെത്തന്നെ ഇവിടെ ചോദ്യം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. പുരാണാവശിഷ്ടങ്ങളുടെ നടുവിൽ കടലുണ്ടി തീരത്തുനിന്നുകൊണ്ടു കഥാകാരൻ കാണുന്നതെന്താണെന്നോർമ്മിക്കുന്നു. സുന്ദരിയായ ഒരു സ്ത്രീയുടെ അസ്ഥിപഞ്ജരം പ്രപഞ്ചം നിറഞ്ഞൊഴുകുന്ന പൂനിലാവിൽ അലിഞ്ഞലിഞ്ഞില്ലാതാകുന്ന കാഴ്ച.

ഈ കഥ തികച്ചും ആധുനികമാണ്. മലയാളത്തിലിത്തരമൊരു പ്രസ്ഥാനത്തെ വളർത്തണമെന്നു ബഷീറിനു തോന്നിയില്ലായിരിക്കാം. അതുമല്ലെങ്കിൽ പുരോഗമന സാഹിത്യക്കൂടാരത്തിന്റെ തൂണുകളൊക്കെത്തകർക്കപ്പെട്ട് സർഗ്ഗശക്തിനശിച്ച സ്വയം ഒതുങ്ങിക്കൂടിയതുമാകാം. രണ്ടായാലും ബഷീർ പിന്നീടീസങ്കേതം ഉപയോഗിച്ചതായി കാണുന്നില്ല.

എം.ടിയും പ്രകടമായ മിത്തിക്കൽ ചട്ടക്കൂട് വർജ്ജിച്ച തനതായ ഒരു സരണിയിലൂടെയാണു രംഗപ്രവേശം ചെയ്തതു്. 'ഇരുട്ടിന്റെ ആത്മാവ്' പുതിയ ഒരു മിത്തോളജി സൃഷ്ടിച്ചു. ''എനിക്കു ഭ്രാന്താണ്. എന്നെ ചങ്ങലക്കിടൂ.'' ഈ നിരാശാബോധം ഓരോ എഴുത്തുകാരനെയും ബാധിച്ചിരിക്കുന്നു. യാഥാസ്ഥിതികതയുടെ നല്ലപിള്ള ചമയാനുള്ള ബോധപൂർവ്വമോ അല്ലാതെയോ

നാനിബിഡങ്ങളായ ചില രചനകളിൽ ബഷീറാണ് ഈ പുതിയ സങ്കേതം മലയാളത്തിലവതരിപ്പിച്ചത്. ''പൂനിലാവിൽ'' തികച്ചും ആധുനികമായ ഒരു കഥയാണ്. ചരിത്രബോധത്തിന്റെ ചിന്നിച്ചിതറിയ അഭ്രപാളികളിൽ സൈക്കോളജിയിലധിഷ്ഠിതമായ മിത്തിക്കൽ

ഉള്ള ഒരു ശ്രമം എം. ടിയുടെ ഇതരകഥകളിൽ കാണാനുണ്ട്. ശുദ്ധമായ ആധുനികതയെ പുണരുവാനെന്തോ ഒരയിത്തമനസ്ഥിതിയുണ്ടദ്ദേഹത്തിന്. ഇന്നത്തെ ചെറുകഥയിൽ കാണുന്ന പുത്തൻ പ്രവണതയായ പല്ലും നഖവുംകൊണ്ടെതിർക്കുന്ന മരിച്ചു മരവിച്ച മൃതകാലത്തെ പിഴുതെറിയാൻ കഴിയാത്ത, മൃതകാലത്തിൻെറ സ്മരണകളിലൂറ്റം കൊള്ളുന്ന സടകൊഴിഞ്ഞ സിംഹങ്ങളൊന്നു മനസ്സിലാക്കണം: ഇന്നലെയുടെ മരിച്ചു മരവിച്ച സംസ്കാരത്തിൻെറ കാവൽനായായിരുന്ന സാഹിത്യകാരനും ഇന്നിൻെറ സാഹിത്യകാരനും രണ്ടു ധ്രുവങ്ങളോളം അകലെയാണു നില.

ദുഃഖമാണു പ്രതിപാദ്യമെങ്കിൽ ഇന്നലെയുടെ സാഹിത്യകാരനു ദുഃഖമുണ്ടായിരുന്നു. ദാരിദ്ര്യം. ദാരിദ്ര്യം ദുഃഖമാണോ? എങ്കിൽ ദുഃഖത്തിൻെറ തീവ്രത കൂടുതൽ അനുഭവിക്കുന്നതു് ഏകാന്തതയുടെ തടവുകാരനായ ഇന്നിൻെറ സാഹിത്യകാരനാണ്. തിരക്കിനിടയിലെ ഏകാന്തത, തികഞ്ഞ വ്യർത്ഥതാബോധത്തിൻെറ, നിരാശാബോധത്തിൻെറ, നിസ്സംഗതയുടെ ദുഃഖമാണ് ആധുനികസാഹിത്യകാരൻേറതു്.

''കളിച്ചീറനായി വരുന്ന പെൺകുട്ടിയുടെ നനഞ്ഞൊലിച്ച നിതംബത്തിലും അഴിച്ചിട്ടിരിക്കുന്ന നീണ്ട ചികുരഭാരത്തിലും ഇന്നലെയും സാഹിത്യകാരൻ സൗന്ദര്യം കണ്ടെത്തി.'' ചാന്ദ്നി ചൗക്കിലും ചുവന്ന തെരുവിലും മാംസക്കച്ചവടം നടത്തുന്ന വേശ്യയുടെ ഗുഹ്യരോഗത്തിലും ''വസൂരി''യുടെ ബീഭത്സതയിലും ആധുനികസാഹിത്യകാരൻ സൗന്ദര്യം കണ്ടെത്തുന്നു. നിങ്ങൾക്കു വസൂരിവന്നിട്ടുണ്ടോ? ഇല്ലെങ്കിൽ കാക്കനാടൻെറ വസൂരി വായിക്കു. വസൂരി വരാതെ വസൂരിയുടെ ബീഭത്സത നിങ്ങൾക്കു മനസ്സിലാകും. ഇവിടെ കലാപരമായ ആത്മാർത്ഥതയുണ്ട്. മിത്തിക്കൽ ഭാവനയുടെ സൂചിത സന്നിവേശത്തിലും ശക്ത്യുപാസകനാണു കാക്കനാടൻ. (''നിഷാദസങ്കീർത്തനം'', ''ശ്രീചക്രം'') ഏഴായിരത്തിലധികം നൂറാണ്ടുകൾക്കു മുമ്പുള്ള നിഷാദനും ടെർലിൻ ഷർട്ടിൻെറ മറവിലുള്ള നിഷാദനും ഒരു നിഷാദ സങ്കീർത്തനത്തിലുണ്ട്. കൃത്രിമത്വത്തിൻെറയും പൊയ്മുഖത്തിൻെറയും മുഖത്തു നോക്കി ''ഫ്ഫൂ....'' എന്നാഞ്ഞു തുപ്പിയ നാരായണൻകുട്ടി (സാക്ഷി) ആധുനികതയുടെ പ്രതീകമാണ്. സ്വാർത്ഥതയുടെ വേലിയേററത്തിൽ വിപ്ലവം മറന്ന, വെറും റിബലുകളായി മാത്രം ജീവിക്കുന്ന ഇന്ത്യൻ വിപ്ലവകാരിയുടെ പ്രതിനിധിയാണ് ശിവൻകുട്ടി (ഉഷ്ണമേഖല). വിജയൻെറ സ്യൂക്ലീഡിയൻലാളിത്യം, ഹിപ്പോക്രസിയോടുള്ള ഒടുങ്ങാത്ത അമർഷം, സ്വന്തം അസ്തിത്വത്തിൻെറ ലജ്ജയും ഖസാക്കിൻെറ ഇതിഹാസ'ത്തിൽ തെളിഞ്ഞു കാണാം. 'രവി' ശരിക്കും ഇന്നിലൂടെ ജീവിക്കുന്ന ഒരു യുഗത്തിൻെറ ആരംഭത്തിൽ ആധുനികമനുഷ്യൻെറ വൈകല്യവും നിസ്സഹായതയും ഇവയെ അഭിമുഖീകരിക്കാൻ കരുത്തേകുന്ന പുതിയ ധീരതയും മുന്നിട്ടു നില്ക്കുന്നു.

ദുർഗ്രഹവും ദുർഗ്ഗമവുമായ ആധുനിക പ്രതിഭാസം ചിത്രീകരിക്കുമ്പോൾ സ്വാഭാവികമായും അല്പം ദുർഗ്രഹത വന്നുപോയാൽ, അതാത്മനിഷ്ഠമെങ്കിൽ, അതുകൊണ്ടുമാത്രം അതു സാഹിത്യമല്ലെന്നു നിഷേധിക്കാനാവുമോ? ഇവക്കിടയിൽ ചപ്പുചവറും കണ്ടേക്കാം. മുതലാളിത്തവ്യവസ്ഥിതി ലോകത്തിനു സംഭാവനചെയ്ത പൊയ്മുഖങ്ങളുടെ ലോകം, അതു വലിച്ചെറിയാനാഗ്രഹിക്കുന്നു, കാലഘട്ടം തന്നിലടിച്ചേല്പിച്ച തൻെറ വ്യക്തിത്വത്തിൻെറ സത്തയെ മറയ്ക്കുന്ന വേഷത്തിൽനിന്നു രക്ഷനേടാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന യുവതലമുറയുടെ പ്രതീകമാണ് ആധുനിക സാഹിത്യകാരൻ. തൽസമയംതന്നെ അവൻ അവൻെറ ലോകത്തിലൊരേകാന്തപഥികനുമാണ്. സ്വയം സൃഷ്ടിച്ച ഒരു ഏകാന്തദ്വീപിലെ റോബിൻസൺ ക്രൂസോയാണ് അവൻ. തിരക്കേറിയ ഈ യുഗത്തിലെ ഏകാന്തതയെന്ന കടുത്ത ദുഃഖത്തിൻെറ, അസ്തിത്വത്തിൻെറ ലജ്ജയിൽ സ്വയം വ്യഥിതനായ പാവം മനുഷ്യൻ.

പുതിയ മേച്ചിൽപ്പുറങ്ങൾ തേടിയുള്ള സാഹിത്യകാരൻെറ പരക്കംപാച്ചിൽ ഇന്നും ഇന്നലെയും തുടങ്ങിയതല്ല ഇന്നലെകളുടെ ചിതകളിൽ, ഇന്നിൻെറ ഗർഭത്തിൽ, നാളെയുടെ ഈററില്ലത്തിൽ അതു തുടരും. അനന്തവും അഗമ്യവുമായ നൂറുനൂറുമേച്ചിൽപ്പുറങ്ങൾ അനുഗൃഹീത സാഹിത്യകാരൻെറ മനോമണ്ഡലത്തിൽ തിക്കിത്തിരക്കിക്കടന്നുവരും. ജീവിതത്തിൻെറ മുഖം യഥാതഥാ കാണുക വൈരസ്യം നിറഞ്ഞ അനുഭവമാണ്. അതുകൊണ്ട് യഥാതഥം ചിത്രീകരണോപാസകനായ റിയലിസ്റ്റ് സാഹിത്യകാരൻെറ സർഗ്ഗശക്തിയുടെ ചിതയെരിയുകയാണ്. ലോകമനസ്സാക്ഷിയെ പിടിച്ചു കലുക്കിയ മഹായുദ്ധങ്ങളിൽ മരിച്ചുവീണ മനുഷ്യ

ത്വത്തിന്റെ ചിതകളിൽനിന്നുയിർത്തെഴുന്നേററ യുവതലമുറയുടെ ദൃഷ്ടികൾ പതിച്ചത് മോഹങ്ങളുടേയും മോഹഭംഗങ്ങളുടേയും പട്ടടപ്പറമ്പുകളിൽ നൃത്തമാടുന്ന നിരാശയുടെ കറുത്തു കരുവാളിച്ച മുഖമാണ്. വിഷാദാത്മകത്വം തെളിഞ്ഞു മായുന്ന ലോകത്തിന്റെ സ്ഥായിയായ മുഖമുദ്ര ഹതാശയായി മാറി യുദ്ധം കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത ഇന്ത്യയുടെ ആത്മാവിലും കാലഘട്ടം ആഴത്തിലൊരു മുറിവേല്പിച്ചു. ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണാധികാരത്തിന്റെ നാരായവേരറുക്കുന്നതോടെ പ്രോളറേററിയൻ വിപ്ലവത്തിന്റെ വിത്തു പാകി മുളപ്പിച്ചു സത്ഫലമനുഭവിക്കാമെന്നു കരുതി യാതനയും വേദനയും സഹിച്ചവരിന്നു ആടിയുലയുന്ന മന്ത്രിക്കസേരകൾക്കായി പരക്കം പായുന്നു. ഇതു കണ്ട് ആത്മാർത്ഥത കൈമുതലായുള്ള വിപ്ലവകാരിയുടെ മോഹങ്ങൾ തകരുന്നു. ഒരു കാലത്തു വിപ്ലവാശയങ്ങൾകൊണ്ടു ചടുലമായിരുന്ന മനസ്സാക്ഷി ഇന്നു മോഹഭംഗത്തിന്റെ ചുടലക്കളമാണ്.

സ്വാഭാവികമായും ഈ മോഹഭംഗത്തിന്റെ സ്വാധീനം സമകാലികസാഹിത്യത്തിലും കടന്നുകൂടി. ആധുനികയുവതലമുറ, ശാസ്ത്രസാഹിത്യങ്ങൾക്കൊപ്പം വളർന്ന യുവതലമുറ 'എന്റെ വയസ്സ് + മനുഷ്യന്റെ ഇന്നേവരെയുള്ള വയസ്സ് = എന്റെ അറിവ്'' എന്നു പ്രഖ്യാപിച്ച യുവതലമുറ, വിശ്വസാഹിത്യത്തിന്റെ മുക്കും മൂലയും പരിചയമുള്ളവരാണ്. സാർത്രും, കമ്യൂവും, കീർക്കേഗാഡും, വിജയനും, കാക്കനാടനും, മുകുന്ദനും അവനപരിചിതരല്ല. അമേരിക്കക്കാരന്റെ ദുഃഖം, ഫ്രഞ്ചു ജനതയുടെ, സ്പാനിഷുകാരന്റെ ദുഃഖം, സ്വന്തമാക്കുവാൻ, വിയററ്നാമിലെ തെരുവുകളിൽ പിടഞ്ഞു വീഴുന്ന ആത്മാവുകളുടെ രോദനം ശ്രവിക്കാൻ കഴിവുള്ള ഭാഗ്യവാനല്ലെങ്കിൽ നിർഭാഗ്യവാനാണ് ഇന്നത്തെ ആസ്വാദകനും സ്രഷ്ടാവും. ആസ്വാദകൻ ലക്ഷ്യമല്ല, മറ്റു മേ ആകൂ അപൂർണ്ണനായ സ്രഷ്ടാവിന്റെ അപൂർണ്ണമായ സൃഷ്ടിയുടെ വികലതയും അപൂർണ്ണതയും ആധുനികതയുടെ മുഖമുദ്രകളായിരിക്കാം. യുഗയുഗാന്തരങ്ങളായി പരിപൂർണ്ണതയിലേയ്ക്കുള്ള മനുഷ്യന്റെ അനന്തമായ യാത്ര തുടങ്ങിയിട്ട്. അതിനവന് പലതും സ്വീകരിക്കേണ്ടിവരും. പലതും തിരസ്കരിക്കേണ്ടതായും വരും. മതങ്ങളും ദൈവങ്ങളും പ്രകൃതിയും അതിന്റെ മാറ്റങ്ങളായിരുന്നു. സൃഷ്ടിയുടെ അദമ്യമായ വേദന അതിനു കളമൊരുക്കുന്നു. എല്ലാവർക്കും സ്രഷ്ടാവാകാനാവില്ല. സൃഷ്ടിയാകാനേ കഴിയൂ. അതൊരപൂർവ്വസിദ്ധിയാണ്.

''വേലിക്കിടയിലൂടെ തല നീട്ടുന്ന പുൽക്കൊടികൾ തിരുമ്പിനോക്കിയിട്ടുള്ളതല്ലാതെ ആ വിശാലമായ മേച്ചിൽപറമ്പിലേയ്ക്കു നാമിനിയും കടന്നുചെന്നിട്ടില്ല. (എംടി — ''കഥികന്റെ പണിപ്പുര) എന്തൊക്കെ പറഞ്ഞാലും ആധുനിക മലയാള ചെറുകഥ വളരുകയാണ്. ഒ.വി. വിജയനിലൂടെ, കാക്കനാടനിലൂടെ, മുകുന്ദനിലൂടെ, മാധവിക്കുട്ടിയിലൂടെ........

●

HOTEL APPOLO

(OWNED BY DILICIOUS HOTEL PRIVATE LIMITED)

TANA, IRINJALAKUDA

Most Modern : Comfortable Vegetarian & Non-Vegetarian Food

Special Accomodations for Partiec & Conferences

Undertakes Caterings for Tea-Parties & Dinners

"പാലായുടെ കവിത"

പി നാരായണൻ Ipdc

ആധുനിക കവിവര്യന്മാരിൽ അഗ്രഗണ്യനാണ് പാലാ നാരായണൻ നായർ. കവി എന്ന സ്ഥാനപ്പേരിനർഹരായവർ എണ്ണിയാൽ തീരാത്തത്ര ഉണ്ടെങ്കിലും സ്വന്തമായൊരാവിഷ്കരണരീതി സ്വായത്തമാക്കിയിട്ടുള്ള കവികൾ വിരളമെന്നേ പറയേണ്ടൂ. സമുദായത്തിന്റെ എല്ലാ ഭാഗങ്ങളേയും സ്പർശിച്ച് മറ്റുള്ളവരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ അത്യുത്തമമായിരിക്കുന്നു എന്ന മനോഭാവം ചെലുത്തത്തക്കവണ്ണം കവിതകൾ എഴുതി പ്രസിദ്ധി നേടിയിട്ടുള്ളവരാണ് ഭൂരിഭാഗവും. കഠിന പദങ്ങൾ കവിതയെ സുന്ദരമാക്കുന്നു എന്ന വിശ്വസിക്കുന്നവരാണ് അവർ. എന്നാൽ ഇപ്പറഞ്ഞതിനു നേരെ വിപരീതമനോഭാവംകൈക്കൊണ്ട് സംഗീതമധുരശൈലിയിൽ കവിതകളെഴുതിയിട്ടുള്ള ഏക മലയാള കവിയാണ് ''പാലാ'' എന്നു നിസ്സംശയം പറയാം.

പാലായുടെ കവിതകൾ പലരും കണ്ണുംകണക്കുമില്ലാതെ വിമർശിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അതിന്റെ ശോഭ നശിച്ചു കാണുന്നില്ല. ചങ്ങമ്പുഴയുടെ കവിതാശൈലിയാണ് പാലാ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നതെന്ന ഒരൊററ അപരാധംകൊണ്ടുമാത്രമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതകൾ ശുഷ്കമായി ചിലർ പരിഗണിക്കുന്നത്. എന്നാൽ ചങ്ങമ്പുഴ കവിതകളെഴുതിത്തുടങ്ങും മുമ്പേ പാലായുടെ കവിതകൾ 'മാതൃഭൂമി' ആഴ്ചപ്പതിപ്പിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചുതുടങ്ങിയെന്ന വസ്തുത പരിഗണിക്കുമ്പോൾ ആ ധാരണയുടെ കഴമ്പില്ലായ്മ മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ. ചങ്ങമ്പുഴയിൽ പൊട്ടിമുളച്ച കവിതാശൈലിക്ക് വിത്തു പാകിയത് പാലായാണെന്ന നിഗമനത്തിൽ, അതു കാരണം നാം എത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കെ. കെ. രാജാ അദ്ദേഹത്തെ പുകഴ്ത്തിപ്പാടിയിട്ടുള്ള വരികൾ ഈ അവസരത്തിൽ ഓർമ്മിക്കാതിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല.

''പാലാ നാരായണൻ നായരെന്ന സരളസാ-
ഹിത്യമാർഗ്ഗാധ്വനീനൻ
ശ്രീലാനന്ദസകശാന്താനനഃ നെവിടേയുമ—
സ്സൽക്കവി പ്രൗഢനെന്നും
ചേലാളും കേരളീയാദരകലിതകലാ—
രംഗമംഗല്യപീഠം''.

എന്നുള്ള വരികളിൽനിന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചൈതന്യം തെളിഞ്ഞുകാണാം.

"Heard Melodies are sweet, but those un-heard are sweeter still"—എന്നുള്ള ആംഗലകവിയായ കീററ്സിന്റെ അഭിപ്രായത്തോട് യോജിച്ചാണ് കവി തന്റെ മിക്ക കവിതകളും എഴുതിക്കാണുന്നത്. അതായത്, ഒരുവൻ മുൻപിൽ കാണുന്നതിനേക്കാൾ ഇഷ്ടപ്പെടുക വർണ്ണനയിലൂടെയുള്ള ബിംബമാണെന്നാശയം അദ്ദേഹം തന്റെ കവിതയിൽ ആധാരമാക്കിയിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം എട്ടു ഭാഗങ്ങളായി എഴുതിയിട്ടുള്ള ''കേരളം വളരുന്നു'' എന്ന കാവ്യപരമ്പര ഇതിനൊരു ദൃഷ്ടാന്തമാണ്.

''കേരളം വളരുന്നു പശ്ചിമഘട്ടങ്ങളെ—
കേറിയും കടന്നും ചെന്നന്യമാം രാജ്യങ്ങളിൽ''.

എന്നിങ്ങനെ തുടങ്ങുന്ന ആ ലളിതവും സുന്ദരവുമായ കാവ്യപരമ്പര വായിക്കുന്നവർക്ക് കേരളത്തിന്റെ സംസ്കാരചരിത്രം അനുഭവത്തിലൂടെ മനസ്സിലാക്കുന്നതിനേക്കാൾ എത്രയോ കൂടുതൽ ചാരിതാർത്ഥ്യമേകുന്നു. പൂർവ്വകാലാനുഭവത്തിലേക്ക് കവി നമ്മെ ആനയിച്ച് ജീവിതം സുരക്ഷിതവും ഭാസുരവുമാക്കിത്തീർക്കാനുള്ള ശ്രമമാണ് ആ കവിതയിൽ കാണുന്നത്. ഇതല്ലാതെ മറെറന്താണ് ഒരു കവിയെന്ന നിലയ്ക്കു സമുദായത്തിനു ചെയ്യുവാനുള്ളത്. കേരളത്തിന്റെ ആദ്ധ്യാത്മികഭൗതികവികാസങ്ങൾ വിടർത്തുന്ന പ്രസ്തുത വരികളിലൂടെ കവി കാലത്തിൽ മധുരം ചേർക്കുന്നു.

പാലാ നാരായണൻ നായരുടെ കവിതകൾ പുരോഗമനാശയങ്ങളേക്കൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരി

ക്കുന്നു. ഇതു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മിക്ക കവിതകളിലും മാറ്റൊലിക്കൊള്ളുന്നുണ്ടു്. ''കേരളം വളരുന്നു'' എന്ന കൃതിയിലെ ഒന്നാം ഭാഗത്തിൽ നിന്നും എടുത്തിട്ടുള്ള ഈ വരികൾ ശ്രദ്ധേയമാണു്.

''മതവും വിവാദവും മാറിനില്ക്കട്ടെ ജാതി–
ഭേദവും നശിക്കട്ടെ മനുഷ്യൻ നന്നാവട്ടെ !
ക്ഷുദ്രമാമാചാരത്തിലാണ്ടുപോയവനണോ
ക്ഷുത്പിപാസയിൽനിന്നു കേറുവാനുപായങ്ങൾ''

എന്നിങ്ങനെയുള്ള വരികളിൽ കവി തന്റെ ജാതിമതങ്ങളോടുള്ള വെറുപ്പും കലാപത്തോടും അനാചാരത്തോടുമുള്ള എതിർപ്പും സ്പഷ്ടമാക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഏക ലക്ഷ്യം സമുദായോന്നമനമാണെന്നതിനു വേറെ ഉദാഹരണം ആവശ്യമില്ല. മറ്റൊരു കവിതയിൽ [''ആശമറ്റൊന്നിക്കില്ല''] ഉൾക്കൊള്ളുന്നു.

''ആശ മറ്റൊന്നിക്കില്ല മേലിലും മുന്നേപ്പോലെ–
യാസേതു ഹിമാലയം ഭാരതം ജയിക്കാവൂ!''

ഇത്തരം വരികളിൽ പുരോഗമനാശയമല്ലാതെ മറ്റെന്താണു് ജ്വലിക്കുന്നതു്. ''ചിതറിയ ചിന്തകൾ'' എന്ന കവിതയിലെ ഈ വരികൾ നോക്കുക:

''കർമ്മമെന്നോ, പാപപുണ്യ–
ഫലമെന്നോ. യോഗമെന്നോ,
ജന്മജന്മാന്തരമെന്നോ,
പറഞ്ഞുകൊള്ളൂ !
നമ്മളതിൻ സംശയത്തിൽ
മുങ്ങിനിന്നു ജീവിതത്തിൽ
കണ്മയക്കും കൗതുകങ്ങൾ—
കളഞ്ഞിടൊല്ലേ!''

എന്തൊരു നല്ല ഉപദേശമാണു് കവി നമുക്കു് കാഴ്വയ്ക്കുന്നതു്! അനന്തമായ ജീവിതത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങൾ നാം ചിന്തിച്ചു ചിന്തിച്ചു് ഒടുവിൽ അവശരാകുന്നതിനേക്കാൾ ഭേദം സുഖസുഖങ്ങൾ വേണ്ടപോലെ വിനിയോഗിക്കണമെന്ന തത്വചിന്തയിലേയ്ക്കു് ആരേയും വഴിതെളിക്കുന്നതാണു്. ഇങ്ങനെ ഏറെക്കുറെ എല്ലാ കവിതകൾ പരിശോധിച്ചാലും ഉന്നതമായൊരാദർശം ഉണ്ടെന്ന കാര്യം നഗ്നസത്യമാണെന്നു ബോധ്യമാകും. മറ്റൊരു കവിതയിലെ ചില വരികൾ കൂടി പരിശോധിക്കാം.

''നാണയക്കിലുക്കത്തിലുണ്ടായ
നാകവും നരകങ്ങളും
മാഞ്ഞുപോകട്ടെ! മാനവനൊന്നു
മന്യജീവിതം കൈവരാൻ.''

ഇവിടേയും കവി തന്റെ പുരോഗമനാശയം വെളിപ്പെടുത്തുകയാണു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വളച്ച് സമുദായോന്നമനമാണെന്ന പ്രതീതിയാണു് ഈ വരികളിൽക്കൂടി ആർക്കും ഉണ്ടാകുവാനിടയുള്ളൂ.

പാലായുടെ കവിതകളിൽ തെളിഞ്ഞു കാണുന്നതു് ദുഷ്പ്രവൃത്തിയോടും നീചദൃഷ്ടിയോടുമുള്ള വെറുപ്പാണു്. സമുദായത്തിന്റെ വളർച്ചക്കു് വിലങ്ങുതടിയായി നില്ക്കുന്ന എന്തിനേയും കവി ലവലേശം കണക്കിലെടുക്കാതെ അപലപിക്കുന്നു. വിജ്ഞാനത്തിന്റെ ദൗർലഭ്യംകൊണ്ടു് പണ്ടത്തെ മനുഷ്യരുടെയിടയിൽ കടന്നുകൂടിയിരുന്ന നീചവും അപകൃഷ്ടവുമായ ആചാരങ്ങളോടുള്ള പ്രവണത കവി സ്പഷ്ടമാക്കുന്നതു നോക്കുക: മാറി നില്ക്കുവാനാദ്യം മർത്ത്യനാശിച്ചു പക്ഷെ,

''ആറുനൂറാവശ്യങ്ങൾ ചുററിലും നൃത്തംവച്ചു
നില്ക്കുവാനരുതാതെ ഭീതരാമൊരു കൂട്ടർ
വല്ക്കലം മെയ്യിൽ ചുററിപ്പിന്തിരിഞ്ഞോ
ടിപ്പോയി.
ജടയും താടിക്കെട്ടും ഭസ്മവും രുദ്രാക്ഷവും
വടിയും ചേറിപ്പോക്കും മൂഢരേക്കാണുന്നില്ലേ,
മർക്കടന്മാരാമവർ കാടുകേറട്ടെ സാക്ഷാൽ
മർത്ത്യരെക്കാണാൻ മാറു രംഗങ്ങളാരായേണം.''

എന്നു പറയുന്നതിൽനിന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനാചാരങ്ങളോടുള്ള വെറുപ്പു് എത്രമാത്രം ഗാഢമാണെന്നു മനസ്സിലാക്കാം. ഇങ്ങനെയുള്ള മാനുഷിക സ്വഭാവം സത്യത്തിന്റേയും, അസത്യത്തിന്റേയും, ശുദ്ധിയുടേയും, അശുദ്ധിയുടേയും, നീതിയും, അനീതിയും, ബലവും ദൗർബല്യവും ചേർന്നതാണെന്നും അതിനാൽ അത്തരം സ്വഭാവത്തെ സംശയമെന്യേ ത്യജിക്കണമെന്നും സാക്ഷാൽ മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ സൽഗുണങ്ങൾ കൈവരുവാനുള്ള ശ്രമത്തിൽ മുഴുകണമെന്നും ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുന്നു. ''മാഞ്ഞുപോകട്ടെ'' എന്ന കവിതയിലെ പ്രതിപാദ്യം ശ്രദ്ധേയമാണു്. ''ദൈവം'' എന്ന ആ മഹാശക്തിയെ ആധാരമാക്കി 'വൈദികർ' എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന ഒരു കൂട്ടം മതവിശ്വാസികളുടെ പ്രവൃത്തികളെല്ലാം തന്നെ കപടമാണെന്നു കവി സ്ഥാപിക്കുന്നു. അവർ പരിപാലിച്ചുപോരുന്ന ഓരോ പ്രവൃത്തികളിലും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന രഹസ്യവാസ്തവം ഓരോന്നായി വെളിപ്പെടുത്തുന്നതു ശ്രദ്ധിക്കുക:

''വക്രതകളെ മൂടിവയ്ക്കുന്ന
വിഗ്രഹങ്ങളിൽ വൈദികർ
കക്ഷിപൂരണം നിർവ്വഹിക്കുന്ന
ദക്ഷിണകളിൽ വൈദികർ
നില്പുറപ്പിക്കലാണു, പുത്തനാ—
മത്ഭുതങ്ങളിൽ വൈദികർ
അക്രമങ്ങളെ വാഴ്ത്തലാണു പൂ—
ജാർപ്പണങ്ങളിൽ വൈദികർ''

എന്നിങ്ങനെ കവി സരസവും ലളിതവുമായ ഭാഷയിൽ ''പ്രതിപാദിക്കുന്നതു്'' ഏതു ഭക്തരേയും അമ്പരപ്പിക്കുന്നതാണു്.

പാലായുടെ ചില സുന്ദരമായ കവിതകൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയബോധം വെളിപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടു്. അദ്ദേഹം ഒരു സോഷ്യലിസ്റ്റാണെന്നാണു് ചില കവിതകളിൽനിന്നും നമുക്കു് മനസ്സിലാകുന്നതു്. നമ്മുടെ രാഷ്ട്രപിതാവായ മഹാത്മജിയേയും, ഫ്രഞ്ചു വിപ്ലവനേതാക്കന്മാരായ വോൾട്ടയർ, റൂസ്സോ എന്നിവരേയും പുകഴ്ത്തിയെഴുതിയിട്ടുള്ള കവിതകൾ ഉദാഹരണങ്ങളത്രെ. രാജ്യത്തിന്റെ നട്ടെല്ലായ കൃഷകരേയും തൊഴിലാളികളേയും ഉത്തേജിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി വിപ്ലവഗാനങ്ങൾകൂടി അദ്ദേഹം രചിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന കാര്യം പ്രത്യേകം എടുത്തു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

''അണിനിരന്നു കേറുവിൻ
    പണിയെടുത്തു കേറുവിൻ!
അടിയുറച്ചു, കരളുറച്ചു,
    നിണമുതിർത്തു കേറുവിൻ!
അണിനിരന്നു കേറുവിൻ:
    അലയടിച്ചു കേറുവിൻ!''

(''അശരീരി'')

എന്നാരംഭിക്കുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിപ്ലവഗാനം ആരേയാണു് കോരിത്തരിപ്പിക്കാത്തതു്. ഈ ഗാനമിപ്പോൾ തൊഴിലാളി നാദമായി മാറിയിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ ആരേയും പുളകംകൊള്ളിക്കുമാറു് വിപ്ലവഗാനങ്ങൾ രചിച്ചിട്ടുള്ള കവികൾ കേരളത്തിൽ വിരളമാണു്.

പാലായുടെ ചില കവിതകളിൽനിന്നും നമുക്കു മനസ്സിലാകുന്നതു് അദ്ദേഹത്തിന്നൊരു 'പ്രവാസ' ബോധമുണ്ടെന്നാണു്. 'അമൃതകല' എന്ന കവിതാസമാഹാരത്തിലെ ഏതാനും കവിതകൾ അതിനു ദൃഷ്ടാന്തമാണു്. പ്രവാസബോധത്തോടെ അദ്ദേഹം അയഥാർത്ഥമായ ഈ പ്രപഞ്ചത്തിന്നപ്പുറം സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന സത്യത്തിന്റെ ലോകത്തിലേയ്ക്കു ചെന്നെത്തുവാനുള്ള വ്യഗ്രത കാണിക്കുന്നു. ''ചിതറിയ ചിന്തകൾ,'' 'അനന്തതയിലേയ്ക്കു'', ആത്മാനുഭൂതികൾ', 'പ്രപഞ്ചശില്പി' മുതലായ കവിതകളിൽയഥാർത്ഥലോകത്തിലേയ്ക്കു പ്രവേശിക്കുന്നതിനുള്ള തന്റെ താല്പര്യമാണു് കാണിച്ചിരിക്കുന്നതു്. പാലാ നാരായണൻ നായരുടെ കവിതകളിൽ വികാരത്തിന്റെ പരിപക്വതയും, വിചാരത്തിന്റെ സുപരിചിതത്വവും ഏറിപ്പോകും. അദ്ദേഹം എഴുതിയിട്ടുള്ള 'നിർധനൻ', 'കസ്തൂരിപ്പൂ' എന്നു തുടങ്ങിയ കവിതകളിലതു ഉൾക്കൊള്ളുന്നുണ്ടു്. അലങ്കാരങ്ങളും പ്രാസങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതകളെ കൂടുതൽ മോടിപിടിപ്പിക്കുന്നു. ഉപമ, ഉൽപ്രേക്ഷ, രൂപകം തുടങ്ങിയ മിക്ക അർത്ഥാലങ്കാരങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതയിൽ കാണാം. സ്ഥലദൗർലഭ്യവും വിസ്തരഭയവും കൊണ്ടു് എല്ലാത്തിനും ഉദാഹരണം കൊടുക്കുന്നില്ല. എന്തിനേയും സമഗ്രമായി വീക്ഷിച്ചു് അതിന്റേതായ ഭംഗിയിൽ വർണ്ണിക്കുന്നതിനുള്ള കവിയുടെ പാടവം അനന്യസാധാരണമാണു്. പ്രകൃതിസുന്ദരമായ കന്യാകുമാരിയെ പാലാ വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നതു് സംഗീതമാധുരികൊണ്ടും ആശയബാഹുല്യംകൊണ്ടും ഉത്തമമായിരിക്കുന്നു. അതേ വസ്തുവിനെത്തന്നെ ഗോപാലൻനായർ വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നതുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തിയാൽ പാലായുടെ വർണ്ണനയ്ക്കു് പകിട്ടു് ഏറിപ്പോകും. പശ്ചിമഘട്ടത്തെ വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നതു നോക്കുക:

''ഗിരിയാം മഹേന്ദ്രനു മാരുവാമൊഴിത്താഴെ
മലയാം മരതാനം ചേർന്ന പശ്ചിമഘട്ടം
ബൃംഹിതമ'ത്തേ'വും ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിത—
വിഹാലമൃഗങ്ങളും ചേർന്ന പശ്ചിമഘട്ടം
ഹരിതദ്രുമലതാശാദ്വലനികുഞ്ജങ്ങൾ
'ഹരിണച'ളതങ്ങളും ചേർന്ന പശ്ചിമഘട്ടം''

തുടങ്ങിയ ഭാഗം അദ്ദേഹത്തിന്റെ വർണ്ണനയ്ക്കു മാറ്റു കൂട്ടുന്നു.

വിഷാദചിന്തകൾ

കാൽ നൂറ്റാണ്ടു പിന്നിട്ട സ്വാതന്ത്ര്യ ഇന്ത്യയിലെ സാമാന്യജനകോടികളുടെ സ്ഥിതിയെന്താണ്? ദേശീയോദ്ഗ്രഥനം വാഗ്ദാനങ്ങളിലൂടെ മാത്രം രൂപം കൊള്ളുന്ന ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ പ്രവർത്തനോന്മുഖത വിരളമായേ കാണാനുള്ളൂ. തൊഴിലില്ലായ്മ, പട്ടിണി, അജ്ഞത, ജനസംഖ്യാസ്ഫോടനം രാജ്യത്തെ സങ്കീർണ്ണപ്രശ്നങ്ങളായി ഇന്നും അവശേഷിക്കുന്നു. രാജ്യസ്നേഹികളായ മനുഷ്യരുടെ വിഷാദചിന്തകൾക്ക് എങ്ങനെ കടിഞ്ഞാണിടാം എന്നതാണു പ്രശ്നം

അനുസ്യൂതം വളർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന തൊഴിലില്ലായ്മ അഭ്യസ്തവിദ്യരെയാണല്ലോ കാര്യമായി തീണ്ടിയിരിക്കുന്നത്. വിദ്യാലയങ്ങളിൽനിന്നും കലാലയങ്ങളിൽനിന്നും പുറത്തു വരുന്ന അഭ്യസ്തവിദ്യരുടെ എണ്ണം ഏറെ വലുതാണ്. കൃതാവും നീട്ടി, മുടി വളർത്തി അടുത്തു വന്നാൽ നാറുന്ന വേഷം ധരിച്ച് അങ്ങുമിങ്ങും ഉലാത്തുന്ന ഈ യുവകോമളന്മാർ അവരുടെ വികാരപ്രകടനങ്ങൾ കൊണ്ടു വിളിച്ചറിയിക്കുന്നത് തൊഴിലില്ലായ്മയാണ്. ഒരു വിഭാഗം തൊഴിലില്ലായ്മയിൽ കിടന്നു വട്ടം കറങ്ങുമ്പോൾ മറുഭാഗം ഓഫീസുകളിലും ഫാക്ടറികളിലും സമരമുറകളുമായി മുദ്രാവാക്യം മുഴക്കുന്നു. മേലുദ്യോഗസ്ഥനും കീഴുദ്യോഗസ്ഥനും തമ്മിലുള്ള വടംവലികൾ. എങ്ങും അസ്വസ്ഥത!

സാങ്കേതികവിദ്യാഭ്യാസപ്രബുദ്ധതയുടെ വേരോട്ടമില്ലാതെ വാർത്തെടുക്കപ്പെടുന്ന ഒരു വിദ്യാഭ്യാസരീതി ഇന്നും ഇവിടെ തുടർന്നുകൊണ്ടുപോകുകയാണ്. ബ്രിട്ടീഷ് മേൽക്കോയ്മ തുടങ്ങിവച്ച അതേ വിദ്യാഭ്യാസരീതിയോടുള്ള നമ്മുടെ ഇന്നത്തെ സമീപനംകൊണ്ട് എന്താണു പ്രയോജനം? പുതിയ ഭരണത്തലവന്മാരുടെ ആശയങ്ങൾ വെള്ളക്കാരന്റേതിൽനിന്നും മറികടന്നു മുന്നോട്ടു പോയിട്ടില്ല; തീർച്ച. പഴഞ്ചൻ തത്വപ്രമാണങ്ങളെ പൂവിട്ടു പൂജിക്കുന്ന വെളുത്ത ഇന്ത്യക്കാരാണ് ഇന്നത്തെ ഭരണസാരഥികൾ. ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസരീതി സാമ്പത്തികമായി മുന്നോക്കം നില്ക്കുന്ന ഉപരിവർഗ്ഗത്തിനുള്ളതാണ്. സെക്കണ്ടറിവിദ്യാഭ്യാസം കഴിഞ്ഞു പുറത്തു വരുന്ന പാവപ്പെട്ടവരുടെ വിജ്ഞാനതൃഷ്ണ ആരു കണ്ടറിയുന്നു. പണത്തിന്റെ പേരിൽ ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസപദവിയുടെ ആദ്യശ്രേണി ഒന്നെത്തിനോക്കാൻ അനുവദനീയരല്ല ഇവർ. സമ്പദ്‌വ്യവസ്ഥ തകർന്നു തരിപ്പണമായി കിടക്കുന്നതുകൊണ്ടു വിദ്യാഭ്യാസ നിലവാരവും താണു തരംതാഴ്ത്തപ്പെട്ടു കിടക്കുന്നു എന്ന അപ്രസക്തമായ മറുപടിയാണ് ഭരണകേന്ദ്രങ്ങളിൽനിന്നു പുറത്തേയ്ക്കൊഴുകുന്നത്. മന്ത്രിമാർ പ്രമോദങ്ങൾക്കായി ചെലവിടുന്നതിന്റെ ഒരു കാൽഭാഗം രാജ്യനന്മയെ കരുതി നീക്കിവെയ്ക്കാൻ കഴിയുമോ? പ്രവർത്തനങ്ങൾ കമ്മിയാണെങ്കിലും വാഗ്ദാനങ്ങൾക്കിവിടെ യാതൊരു പഞ്ഞവുമില്ല. നിർദ്ധനരായ പട്ടിണിപ്പാവങ്ങളെ ഒതുക്കി നിർത്താനുള്ള ആത്മാർത്ഥതയില്ലാത്ത, ഉത്തരവാദിത്വമില്ലാത്ത തന്ത്രം ഇന്നത്തെ രാഷ്ട്രീയത്തിൽ പടർന്നു പന്തലിച്ചു കിടപ്പുണ്ട്. കർമ്മധീരത ഒരിടത്തും കാണാനില്ല. രാഷ്ട്രീയപ്രസരം ഒരു തരത്തിൽ വയറ്റിപ്പിഴപ്പിനുള്ളതാണ്. അതിന്റെ അതിപ്രസരം വിദ്യാലയങ്ങളിലും എത്തിക്കഴിഞ്ഞു. വിദ്യാർത്ഥികളെ സ്വന്തം താല്പര്യങ്ങൾക്കു ബലിയാടാക്കാൻ കഴിയുമെന്ന് രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടികളും വിശ്വസിക്കുന്നതിൽ കഴമ്പില്ലേ?

ഒ എ വിൻസെന്റ് III d c

ഇന്നു നമുക്കാവശ്യം സാങ്കേതികതലത്തിൽ വിദ്യ അഭ്യസിപ്പിക്കുന്ന ഏതാനും സ്ഥാപനങ്ങളാണ്. വിദ്യാഭ്യാസം ജോലിക്കുവേണ്ടിമാത്രം ആണെന്നുള്ള തെററായ ധാരണ മാററാതെ ഗത്യന്തരമില്ല. വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ കാതലായ ഭാഗം ആരു ശ്രദ്ധിക്കുന്നു? പട്ടിണി കിടന്നു സ്വന്തം മകന്റെ വിദ്യാഭ്യാസം പൂർത്തീകരിക്കുവാൻ യത്നിച്ച മാതാപിതാക്കളുടെ അത്യുൽക്കടമായ തൃഷ്ണയാണ് അവനൊരു തൊഴിൽ സിദ്ധിക്കണമെന്നുള്ളതു്. ഫലമോ ശോചനീയം. വിദ്യയുണ്ട്; പക്ഷെ വേണ്ടത്ര തൊഴിലില്ല.

സാമാന്യചികിത്സാസമ്പ്രദായം എത്തിനോക്കിയിട്ടില്ലാത്ത ഗ്രാമങ്ങളും വിശാലമായ ഭൂപ്രദേശങ്ങളും ഇവിടെ ധാരാളമുണ്ട്. ഈ അവസ്ഥയിൽ ഡോക്ടർമാരും, കാർഷികബിരുദധാരികളും രാജ്യത്തിനു മുതൽക്കൂട്ടുതന്നെയല്ലേ? എഞ്ചിനീയറിങ്ങ് ബിരുദധാരികളും രാഷ്ട്രനിർമ്മാണത്തിൽ സജീവപങ്കുവഹിക്കുന്നവർതന്നെ. മറിച്ചുള്ള ചിന്ത ആരിലെങ്കിലും പതിയിരിക്കുന്നുണ്ടോ? മോറിസ്സ് സിങ്കിൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടതു പോലെ, ''........പത്രപ്രവർത്തനംതൊട്ട് ആശാരിപ്പണിവരെ സർവ്വും പഠിപ്പിക്കുന്ന പ്രായോഗികതയിലൂന്നുന്ന, 19—ാം ശതകത്തിലെ ജർമ്മനിയിലേയും 20—ാം ശതകത്തിലെ അമേരിക്കയിലേയും വിദ്യാഭ്യാസസമ്പ്രദായമായിരിക്കണം ഏഷ്യൻ രാഷ്ട്രങ്ങൾക്കു മാതൃക''യായിരിക്കേണ്ടതു്.

അദ്ധ്യാപകമണ്ഡലത്തിലെ സ്ഥിതിയും ഏറെക്കുറെ പരിതാപം കലർന്നതാണ്. നിഷ്ക്കളങ്കതയുടെ പ്രവൃത്തിപഥത്തിലേയ്ക്കു് ആനയിക്കപ്പെട്ട് അവിടമെല്ലാം വിജ്ഞാനത്തിന്റെ; സംസ്കാരത്തിന്റെ ഊർജ്ജവും ശക്തിയും പ്രദാനം ചെയ്യേണ്ട അദ്ധ്യാപകൻ സമുദായത്തിൽ അധഃപതിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുകയാണിന്നു്. പ്രൊഫസർ ഹൃദയകുമാരിയുടെ നിഗമനത്തിൽ, 'ഒരു വ്യക്തി എന്ന നിലയിൽ അപകർഷതാബോധവും ഒരു പ്രത്യേക ജോലിചെയ്യുന്ന ആൾ എന്ന നിലയിൽ ഉദാസീനതയും ശമ്പളം വാങ്ങുന്ന ആൾ എന്ന നിലയിൽ അതൃപ്തനായ തൊഴിലാളിയുടെ മനോഭാവവും ഇന്നു് അദ്ധ്യാപകരിൽ ഒരു നല്ല പങ്കിനെ ബാധിച്ചു കഴിഞ്ഞു. സമുദായത്തിലെ ഏററവും ആദരണീയനായിരുന്ന അദ്ധ്യാപകൻ ജനാധിപത്യത്തിൽ ഇവിടംവരെ എത്തിയിരിക്കുന്നു.'' *

ത്വരിതഗതിയിലുള്ള ഒരു വ്യാവസായിക സംരംഭമാണ് ഇന്നു നമുക്കു വേണ്ടതു്. ആദർശധീരതയോടെ കർമ്മോത്സുകരായി പ്രവർത്തിച്ചാൽ മാത്രമെ നമുക്കു ലക്ഷ്യപ്രാപ്തി കൈവരിക്കാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ. സ്വയംപര്യാപ്തിയിലേയ്ക്കുള്ള മാർഗ്ഗമാണു് നമുക്കാദ്യമായി നേടാനുള്ളതു്. 20 വർഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ ഐശ്വര്യത്തിന്റെ അത്യുച്ചകോടിയിലേയ്ക്കു് ആനയിക്കപ്പെട്ട, ഉയർത്തപ്പെട്ട ജപ്പാന്റെ മാതൃക നാം അനുവർത്തിക്കുന്നതു് കൊള്ളാം. 70 കോടിയിൽപ്പരം ജനസംഖ്യയുള്ള ചൈനയുടെ സ്വയംപര്യാപ്തി നമുക്കാവേശം തരുന്നു.

ആഫീസുകളിലേയും ഫാക്ടറികളിലേയും കുത്തഴിഞ്ഞ സംവിധാനങ്ങൾക്കും, അസ്വസ്ഥതകൾക്കും വിരാമമിടേണ്ട കാലം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിനാദ്യമായി ചെയ്യേണ്ടതു് ഉദ്യോഗസ്ഥർ തമ്മിലുള്ള ഭീമമായ സാമ്പത്തിക വിടവു നികത്തുകയെന്നതാണ്. ഭരണസിംഹാസനത്തിലെ ദുർവ്യയങ്ങൾക്കും അറുതി വരുത്തിയേ മതിയാകൂ. ഉന്നതശ്രേണിയിലിരിക്കുന്നവർ ഉത്തമന്മാരായി ജീവിച്ചാൽ മതി. കൊള്ളയും, കൊലയും, കൈക്കൂലിയും, പൂഴ്ത്തിവെയ്പും, കരിഞ്ചന്തയും ഈ രാജ്യത്തുനിന്നു പമ്പകടക്കും.

ദേശസാത്കരണം എന്ന പുരോഗമനാശയത്തിൽ വിശ്വസിച്ചുപോരുന്ന ചിലരുടെ നിഗമനത്തിൽ വിദ്യാലയങ്ങളുൾപ്പെടെ രാജ്യത്താകമാനമുള്ള എല്ലാററിനേയും ദേശസാൽക്കരിക്കുക എന്നുള്ളതാണ്. ഇതവരുടെ മുക്കാററം ആത്മാർത്ഥതകൊണ്ട് വിശ്വസിച്ചുപോരുന്നവയായിരിക്കാം. സർക്കാരധീനതയിലുള്ള പൊതുമേഖലാസ്ഥാപനങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഒന്നു വിചിന്തനം ചെയ്താൽ ഈ നിലപാട് അർത്ഥശൂന്യമായി നിലംപതിക്കും. ഭീമമായ നഷ്ടമാണ് ദേശസാൽക്കരണത്തിന്റെ അകക്കാമ്പ്.

ഈ രാജ്യത്തെ വിഭവസാദ്ധ്യതകൾ ജനങ്ങളുടെ ആവശ്യങ്ങൾക്കനുസൃതമായി ഉപയോഗപ്പെടുത്താനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ, കൃഷി, വ്യവസായം, വാണിജ്യം, പൊതുജനാരോഗ്യം, ദേശീയവികാസം എന്നിവയുടെ വിവിധ പ്രശ്നങ്ങളെക്കുറിച്ച് ആധികാരികമായി ചിന്തിച്ച സനിഷ്ക്ക

* മാതൃഭൂമി ആഴ്ചപ്പതിപ്പ്, ഡിസംബർ 19, 1972.

ഷ്കരിച്ച് വിജയിത്തി പ്രായോഗികവും ഭാവനാസമ്പന്നവുമായ കർമ്മപരിപാടികൾ ആവിഷ്കരിച്ച് അർപ്പണബോധത്തോടെ, ആത്മാർത്ഥതയോടെ നടപ്പാക്കണമെന്ന് ഇന്നത്തെ രാഷ്ട്രീയനേതാക്കൾ വിരളമായേ ആഗ്രഹിക്കുന്നുള്ളൂ. മന്ത്രിസ്ഥാനംപോലും ഇന്നൊരു ആർഭാടപ്രകടനോപാധിയായിട്ടേ കാണാൻകഴിയൂ. പരസ്പരവൈരുദ്ധ്യങ്ങളും അബദ്ധങ്ങളും നിറഞ്ഞതുമായ പ്രസ്താവനകൾ ഇറക്കുന്നതോടൊപ്പം പൊതുമുതൽ ധൂർത്തടിക്കുക യെന്നതും ഇന്നൊരു കലയായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു.

വയററിപ്പിഴപ്പിനു വകയില്ലാത്ത ശിപായിയുടെ ജീവിതരീതി ഒരു മന്ത്രിയുടേതുമായി തട്ടിച്ചുനോക്കുമ്പോൾ, എന്തൊരു വൈപരീത്യം! എല്ലാവരുടേയും സാമ്പത്തികഭദ്രതയ്ക്ക് ഉറപ്പുവരുത്താനും സാമ്പത്തികരംഗത്തെ അസമത്വങ്ങളെ ഉന്മൂലനം ചെയ്യാനും അവസരസമത്വം സ്ഥാപിക്കാനുംവേണ്ടിയാണല്ലോ സോഷ്യലിസം എന്ന ബൃഹത്തായ ആശയം നാം അംഗീകരിക്കുകയുണ്ടായത്. ജനങ്ങളുടെ നന്മയും വളർച്ചയും ലാക്കാക്കാതെയുള്ള ഒരു പുരോഗമനചിന്ത ഇവിടെ വളർന്നു പുഷ്ടിപ്രാപിക്കാൻ പോകുന്നില്ല. അന്ധമായ മുദ്രാവാക്യം മുഴക്കലാണോ ഇന്നത്തെ രാഷ്ട്രീയപ്രമാണം! ന്യൂനപക്ഷമായി രംഗത്തവതരിച്ചിരിക്കുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടേതായ ഒരു സമ്പന്നവർഗ്ഗത്തെ വാത്തെടുക്കാൻവേണ്ടി ദരിദ്രരായ ജനകോടികളിൽനിന്നു ഞെക്കിപ്പിഴിയുന്ന നികുതി ആദായം ഒരു അർത്ഥത്തിൽ എങ്ങനെ പുരോഗതിയിലേയ്ക്കുള്ള പാത വെട്ടിത്തുറക്കും? മുമ്പോ, പിമ്പോ എന്നറിയാതെയുള്ള എടുത്തുചാട്ടം നമ്മെ ശൂന്യതയിൽ കൊണ്ടുചെന്നെത്തിക്കും.

ലക്ഷ്യബോധത്തോടെയുള്ള കഠിനാദ്ധ്വാനംകൊ പുരോഗമനം സിദ്ധിക്കും നാട്ടിലെ കഷ്ടപ്പാടുകൾക്കും ദാരിദ്ര്യത്തിനും അറുതി വരും. അങ്ങനെ, ശൂന്യതാബോധത്തിന്റേയും ജീവിതനൈരാശ്യത്തിന്റേയും ഇരുട്ടിൽനിന്നു മുക്തിനേടി സാമൂഹ്യ — സാമ്പത്തിക — സാംസ്കാരിക രംഗത്തെമ്പാടും ആധുനിക ഭാരതീയൻ വിരാജിക്കുന്നതു കാണാം.

ജീവിതത്തിന്റെ നാനാ തുറകളിൽനിന്നുകൊണ്ട് അസംഘടിതരായ ഒരു കൂട്ടം പക്വമതികൾ രാജ്യത്തെ സാമൂഹ്യ—സാമ്പത്തിക—രാഷ്ട്രീയമണ്ഡലങ്ങളിലെ ദുഃസ്ഥിതികളെ നിസ്സഹായരായി നോക്കിക്കാണുന്നുണ്ട്. ആദർശശാലികളും അപക്വമതികളുമായ വേറൊരു കൂട്ടർ—വിദ്യാർത്ഥികളും യുവജനങ്ങളും—ശോഭനമായ ഒരു ഭാവിക്കുവേണ്ടി മുറവിളികൂട്ടുന്നുണ്ടെങ്കിലും രാഷ്ട്രീയപ്രേരണയാൽ അവർ വഞ്ചിതരാകുന്നു. ഉൽക്കടമായ നൈരാശ്യവും വ്യർത്ഥതാബോധവും യുവഹൃദയങ്ങളിൽ വളർന്നു രൂപം പ്രാപിക്കുന്നു. അരച്ചാൺ വയറിനുവേണ്ടിയുള്ള കേരളീയ യുവാക്കളുടെ പരക്കംപാച്ചിൽ ഇതരസംസ്ഥാനങ്ങളിൽ ബഹുശല്യമായപ്പോൾ 'മണ്ണിന്റെ മക്കൾക്കു ജോലി' എന്ന പുതിയ കാഴ്ചപ്പാടിലൂടെ കേരളീയനു ജോലി നിഷേധിക്കപ്പെടുന്നു. വ്യാവസായികമായി മററു സംസ്ഥാനങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ചു പിൻപന്തിയിലാണെങ്കിലും ഈ കൊച്ചു കേരള സംസ്ഥാനം ഭാരതത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗമല്ലേ?

നമ്മെ ഏററവുമധികം അലട്ടുന്ന ജനസംഖ്യാവർദ്ധനവിനു വിരാമമിട്ടാൽ മാത്രമെ സ്വയം പര്യാപ്തിയിലേയ്ക്കുള്ള നമ്മുടെ പാത സുഗമമായിത്തീരുകയുള്ളൂ. ജനസംഖ്യാസ്ഫോടനത്തെപ്പററി ആവലാതിപ്പെടാത്ത ഒരൊററ മനുഷ്യജീവിപോലും ഇന്നു ഭാരതത്തിലുണ്ടാവുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. വ്യവസായവൽക്കരണം സാധിതപ്രായമാക്കാൻ പോംവഴികൾ കണ്ടുപിടിച്ചേ മതിയാവൂ

ജനസംഖ്യാസ്ഫോടനം തടഞ്ഞ്, വ്യവസായവൽക്കരണം ഊർജ്ജിതപ്പെടുത്തി, ധനദുർവ്യയത്തെ തടഞ്ഞ്, കാര്യക്ഷമതയ്ക്കും ചുമതലാബോധത്തിനും മുൻതൂക്കം നൽകി അഭിവൃദ്ധിയിലേയ്ക്കുള്ള, പുരോഗതിയിലേയ്ക്കുള്ള ഒരു ക്ഷേമരാഷ്ട്രം കെട്ടിപ്പടുക്കാം എന്ന ദൃഢവിശ്വാസത്തോടെ നമുക്കു മുന്നേറാം. അങ്ങനെ മനുഷ്യമനസ്സിന്റെ അന്തരാത്മാവിൽനിന്ന് ഉരുത്തിരിഞ്ഞു ബഹിർഗ്ഗമിക്കുന്ന ''വിഷാദചിന്തകൾ''ക്ക് കടിഞ്ഞാണിടാം.

ജയ്ഹിന്ദ്

HINDI SECTION

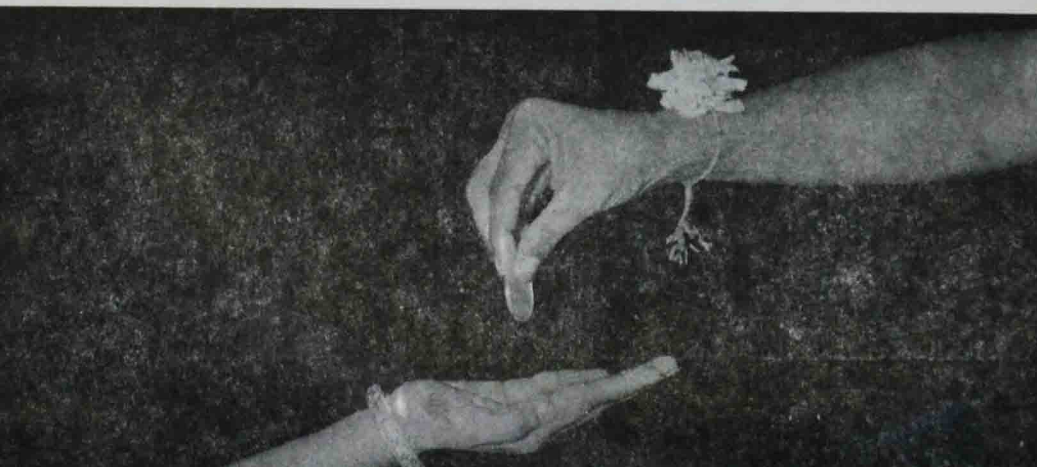

जाग, मनुष्य जाग

padiyoor anand

दुनिया हो गया है काला,
मर्त्यरूपी कसाई की शाला ॥
ज़िन्दगी हो गया है मुश्किल,
मर गया है सीधा मन आजकल ॥

मार डालता है मनुष्य मनुष्य को
चूस लेता है धनी मजूर को ॥
शिष्य डरते भी नहीं गुरु से
गुरु समझते नहीं शिष्य को ॥

नौकरी कहीं नही मिलती
निराशा ही जवान में भरते ॥
विद्यार्थीं है राजनैतिक नेता
राजनैतिक तो लोगों को चूसता ॥

उठो मनुष्य दुनिया को बचाओ
अनीति का शीश तलवार से काटो ॥
मनुष्य है बलवान, सुन्दर, दुर्बल नहीं
दुनिया है मनुष्य का, शैतान का नहीं ॥

युग चेतना

kaith

जिये रहो तुम हिन्दुस्तान,
जय भारती जय भारत संतान।
जीकर तुम ने क्या पाया सोचो,
जीनाही है—यह मानव का धर्म।

कर्मक्षेत्र यह मनुज मनुज को
कर्म धर्म में जीना हो दृढ संकल्प।
मानवता में आभूषित हो जीवन
मानवता से हो यह जीवन उज्वल।

मायामय हो यह जगत शायद्
मरकर भी जीना हो यही संभव।
लघु भी न्याय मार्ग तो उचल अटल
तंग मार्ग ही पुण्यमार्ग वह सोचो।

हम में है महान त्याग की महिमा
हमी रहे असीम विश्वासी और प्रेमी।
देखकर इस जग संघर्ष का ज्वाल
दंगे रह जाना—है यह अशोभन।

जाति-भीति की इस जटिल जंजाल में
अकट मरना न हो भाई प्रियवर।
अपने में ही जो शक्ति वह निर्भर
अपना कर ही हो तुम जीवन विजयी।

युग गया वह आदर्श सुन्दर
युग रहा अब सत्य कर्म का।
उस परंपरा का उस असमय का
उखाड दो वह आदर्श वह संकल्प।

मानव तुम हो मननशील उज्वल
मानना ही हो वह सत्य जो ऊंचा।
मनु का तुम संतान रहकर भी
मात खाना हो इस जीवन रण में।

सुमधुर सुकुमार भावना का और
सुखद सुशीतल हो यह जीवन।
शान्त सुन्दर प्रियजन प्रीत जो वह
शत शत युग युग प्रिय प्राण रहे।

समानता और समभावना का
स्वप्नलोक यह धरो धरावासियों।
धारणा और वह संकल्प भावना भी
धरे रहो भव सत्य से मेलकर।

मातृभूमि यह कर्मभूमि हमें
माता तुल्य माननीय वह सुप्रीत।
बिना संदेह और आत्म संघात के
बने रहे दृढ संकल्प दृढ विश्वासी।

रहो रहो चिरंजीवी तुम भारतवासी
राह देख के उस चिर सत्य की।
वही चिर सत्य वह सुन्दर शाश्वत
वहीं रहो तुम जहां सत्य अविनाशी रहे।

जयी रहो तुम भारत देश हमारा।
जयी रहो तुम विश्व राज्य की संतान॥

वही देश हमारा

v sudhakaran

है भारत हमारा सुन्दर देश।
है यह हमारे लिये सुख स्वर्ग॥

पुण्य तीर्थ गंगा है यहाँ।
उत्तुंग पर्वत हिमालय भी॥

काश्मीर है हमारा पुनीत अंग।
कन्याकुमारी हमारा विश्राम स्थल॥

भारत एक सुन्दर फुलवारी।
जहाँ कई रंग के फूल खिलते हैं॥

कई रूप कई भाषा और कई जाति के।
फूलों का सम्मिलित यह फुलवारी॥

जैन बुद्धादि महर्षिगण यहाँ।
है गांधि जवहरादि नेता गण भी यहाँ॥

बोस रामादि शासक भी थे यहाँ।
ठाकुर कालिदासादि साहित्यकार भी हुए॥

यह है भी मधुमय स्वर्ग।
यह है भारतमाता का गोद॥

जीवन एक सपना

paul thuluvath

मैं ढूँढता चला नव सुख
संसार के सब कोनों में
नगर नगर में ग्राम ग्राम में
सुख का उपवन ढूँढता था मैं ॥

प्रेमी के बदन में देखा मैं ने
केवल नैमिषक सुख का अंश ।
सुखद गलियों में खोजता था मैं
अनश्वर सुख का साक्षात्कार ॥

ऐसे अंत हुआ मेरा मनुष्यत्व ही
गिर गया मेरा सत्भाव भी ।
बन गया था एक जानवर मैं
मृगीय विकार का एक जीवि मैं ॥

मैं ने देखा पेड़ों की छाया में
ठंड से कांपते पतित मानव को ।
मैंने देखा भिखारी के उन
दुबले-पतले हाथों को भी वहाँ ॥

सुना मैं ने नदी के कलरव में भी
दुख के धड़कन के स्पन्दन को ।
देखा मैं ने फूल के श्वेत होंटों में
मृत्यु के भयानक चित्रण को ही ॥

संसार यह विस्तृत नाटकवेदी है
हम सब इस के अभिनेता हैं ।
जाना मैं ने यह शाश्वत सत्य
फिर भी खोजता था वह चिर सुख !

संसार यह स्वार्थी

vicsar

वह उठा उत्फुल्ल बिस्तर से
शुद्ध किया पेस्ट ब्रश से मुख ॥
और नहा का पीकर
हुआ तैयार आफीस जाने ॥
जल्दी ही वह निकला आफीस
अपने नव प्लयर वाहन में ॥
दफ्तर में वह बैठा रहा
मोटी कुशन-कुर्सी में ॥

याद किया उस ने उस समय
बंधु के घर जाने की बात ॥
तभी लीव लिख दिया वहीं
और घर लौटा उसी ऊपर कार में ॥
कर्तव्य को भूलते ही है ये
स्वार्थ को ही रखते हैं मन में ॥
सामने के फयलों को भूलते तो है
नियम को भूलते, खुद को भूलते !

सारी जनता को वंचित करके
स्वार्थ पालन को चला वह दंभी ॥
इसी तरह के गंवारों को
दूर करना ही कर्तव्य हमारा ॥
किन्तु देखा भी तो उस नौकर को
सबेरे से उठता है वह ॥
पहले करता अपना दिनचर्य
और खेत में जाता था सबेरे ॥

एसें पहले ही काम जल्दी करते
शाम को घर लौट आता भी था ॥
तो पति पत्नी आनन्द मनाते
बच्चों के साथ खेलते-कूदते ॥
नियम मानकर कर्तव्य किया था
स्वार्थ घमंड को दूर किया भी था ॥
इसी तरह के मनुष्यों को हम
याद करें और नित्य स्मरण करें ॥

जीवन मुक्ति

rapai padayattil

देखो इस हँसते आसमान को ।
पहाड़ पर चढ़ते सूरज को
पुलकित होते किरणों को
झिलमिल करते उन हिमकिरणों को
सब में है शांति विराजित
सन्तोष भी है सब में कहीं ॥

सन्तोष है ही देखते हम-तुम ।
लहराते इस हरे खेत में
मन्दहास करते मधुर पुष्प में
नाचते रहते उन लता भर में
क्या देखते सन्तोष नहीं उन
रोमांचित सब विटपों में ॥

नाचते रहते उन शलभों में ।
गुन गुनाते उन भ्रमरों में
क्या नहीं देखता सन्तोष कभी
पक्षियों के मोहन स्वर में
यह चारों ओर है एक मैदान
शान्ति और संतोष का मनहर ॥

फिर भी है मानव हृदय में ।
दुख है केवल अशान्ति भी
निराशा है सबै में सब को
साहस तो है ही न किसी में
अस्त-व्यस्त न रखना मन को
मरना ही है इस नश्वर जग में ॥

अत: रखना है शान्ति को मन में ।
और करते रहे आशा आलोकित ॥

सह शिक्षा

gopakumar p

सहशिक्षा का अर्थ है—लड़के और लड़कियों की साथ-साथ शिक्षा। इसका मतलब यह है कि बालक और बालिकायें एक ही विद्यालय में रहकर पढ़ें। हम समाज में साथ-साथ रहते हैं। इसलिए यह अचंभे की बात है कि सहशिक्षा के संबन्ध में पिछले तीस वर्षों से जोरदार विवाद चलता रहा है और दोनों पक्षों के समर्थकों ने अपने-अपने पक्ष में काफी जोरदार युक्तियाँ दी है।

स्त्रियां पढ़ें या न पढ़ें, यह प्रश्न भी अब से सौ साल पहले उठा और बहुत धीरे-धीरे स्त्रियों की शिक्षा प्रारंभ हुई। अब प्रश्न यह है कि लड़कियों की शिक्षा के लिए अलग संस्थायें हो या उनको लड़कों के साथ ही एक ही विद्यालय में पढ़ने दिया जाय।

सहशिक्षा के संबन्ध में कुछ लोग प्राचीन परम्परा के अनुयायी है। उनका मत यह है कि लड़के और लड़कियाँ अलग-अलग रहे। उनके मनमें ब्रह्मचर्य और चरित्र-संबन्धी बातें मुख्य है। वे कहते हैं कि चढ़ती जवानी के दिनों में युवक और युवतियों में आवेश तो अधिक है, लेकिन विवेक कम होता। इसलिए यदि उस दशा में उनको सहशिक्षा दें, तो उनका ध्यान पढ़ाई की ओर केन्द्रित नहीं हो सकेगा।

दूसरी बात यह है कि प्रकृति ने स्त्री और पुरुष को अलग-अलग कार्य के लिए बनाया है। दोनों के रूप, भावना, सब अलग है। पुरुष तो कठोर काम कर सकते हैं। वे साहस भी कर सकते हैं। लेकिन स्त्रियाँ स्वभाव से ही कोमल और सुकुमार होती है। वे छोटे कार्य भी धीरे-धीरे बहुत लम्बे समय तक करती रहती है। ऐसे देखा जाय तो हम यह समझ सकते है कि स्त्री और पुरुष एक दूसरे के पूरक है। इसलिए स्त्री और पुरुष की शिक्षा भी इन्हें एक दूसरे का अच्छा पूरक बनाने के लिए होनी चाहिए। लेकिन दोनों को एक ही प्रकार की शिक्षा मिलने से दोनों में

एक ही प्रकार के गुण विकसित होंगे और वे एक दूसरे के पूरक न बनकर एक दूसरे के प्रतिस्पर्धी बन जायेंगे।

लेकिन सहशिक्षा के गुण तो अधिक है। सहशिक्षा में लड़के और लड़कियों को निकट रहने का अवसर मिलता है। वे एक दूसरे से बहुत परिचित हो जाते हैं। लड़के-लड़कियों की पास पास उपस्थिति में, अधिक भद्र और शिष्ट व्यवहार करना वे सीखते हैं। लड़कियाँ लड़कों की उपस्थिति में सौम्य और शान्त रहना सीखती है। अनुभव से देखा गया है कि सहशिक्षा देने वाले विद्यालयों के छात्र-छात्रायें अधिक परिष्कृत रुचि के होते हैं।

सहशिक्षा के अभाव से अनेकों दोष भी हैं। जहाँ सहशिक्षा न हो वहाँ के लड़के-लड़कियाँ बहुत संकोची होते हैं। लड़कियाँ-लड़कों से डरने लगती है। इस तरह दोनों के व्यक्तित्व का समुचित विकास नहीं हो सकता।

चरित्र के बिगड़ने का भय हो तो वह, सहशिक्षा के अभाव में अधिक संभव है। जो वस्तु दूर हो, उसके प्रति आकर्षण होना स्वाभाविक है। इसलिए लड़कियों से बिल्कुल अलग रहनेवाले लड़के और लड़कों से बिल्कुल अलग रहनेवाली लड़कियों में एक-दूसरे के पास पहुँचने और दूसरे को प्राप्त करने की कामना अधिक होती है। इसके कारण उस दशा में चरित्रदोष का भय अधिक हो सकता है। लेकिन सहशिक्षा के समय लड़के-लड़कियाँ सारे समय एक दूसरे के साथ रहते हैं, अतः उनमें वैसा आकर्षण नहीं होता।

सहशिक्षा तो नैतिक चरित्र को सुधारने में सहायक है।

॥ जय हिन्द ॥

STATEMENT OF OWNERSHIP
AND OTHER PARTICULARS ABOUT NEWSPAPER

(The Annual, Christ College)

(*SEE RULE 8*)

1.	Place of Publication	—	Irinjalakuda.
2.	Periodicity of Publication	—	Annual.
3.	Printer's Name	—	Stanley Paul.
	Nationality	—	Indian.
	Address	—	Christ College, Irinjalakuda.
4.	Publisher's Name	—	Stanley Paul.
	Nationality	—	Indian.
	Address	—	Christ College, Irinjalakuda.
5	Editor's Name	—	V. C. Thomas
	Nationality	—	Indian.
	Address	—	Christ College, Irinjalakuda.
6.	Name and address of individual who owns the newspaper	—	Christ College, Irinjalaknda.

I, Stanley Paul, hereby declare that the particulars given are true to the best of my knowledge and belief.

30—5—1973.

Sd. (STANLEY PAUL)
Signature of the Publisher

PRINTED AT THE UNION PRESS, MARIAPURAM, TRICHUR-680005

MOO!
BAW!
ഇതാ!
ജഴ്സി
ബ്രാൻഡ്
കൊപ്രാ
പിണ്ണാക്ക്
കേരളത്തിൽ
ആദ്യമായി
ശാസ്ത്രീയരീതിയിൽ
നിർമ്മിച്ച
പുതിയ കാലിത്തീററ
കന്നുകാലികൾക്ക് ഏററവും നല്ലത് എണ്ണമയം കുറഞ്ഞതും, മാംസ്യം (പ്രോട്ടീൻസ്) അധികമുള്ളതുമായ പിണ്ണാക്കാണ്. ഈ ഗുണങ്ങൾ അടങ്ങിയ ഏക കാലിത്തീററയാണ്,
ജഴ്സി ബ്രാൻഡ് കൊപ്രാപിണ്ണാക്ക്.
ജഴ്സി ബ്രാൻഡ് കൊപ്രാപിണ്ണാക്കിൻെറ പ്രത്യേകതകൾ:
1. എണ്ണമയം കുറവ്.
2. മാംസ്യം (പ്രോട്ടീൻസ്) അധികം.
3. കാറൽ കൂടാതെ വളരെക്കാലം സൂക്ഷിക്കാവുന്നതാണ്.
4. വെള്ളത്തിൽ അതിവേഗം അലിഞ്ഞുചേരുന്നു.
5. കൂടുതൽ രുചികരം.
JERSEY
BRAND
ഒരു ഉത്തമ "ക്ലെക്സി" ഉൽപ്പന്നം.
JERSEY
കേരള സോൾവെൻറ്
എക്സ്ട്രാക്ഷൻസ് ലിമിററഡ്,
സോൾവെൻറ് റോഡ്, ഇരിങ്ങാലക്കട.
nimas—KSE·1665